EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.4.2019
COM(2019) 194 final

ANNEX

PRILOGA

k

predlogu sklepa Sveta

o spremembi Sklepa (EU) 2019/274 o podpisu, v imenu Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo, Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo

SPORAZUM
O IZSTOPU ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA IZ EVROPSKE UNIJE IN EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

PREAMBULA

EVROPSKA UNIJA IN EVROPSKA SKUPNOST ZA ATOMSKO ENERGIJO

TER

ZDRUŽENO KRALJESTVO VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA SO SE –

OB UPOŠTEVANJU, da je Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo) 29. marca 2017 po izidu referenduma v Združenem kraljestvu in svoji suvereni odločitvi o izstopu iz Evropske unije v skladu s členom 50 Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU), ki se uporablja za Euratom na podlagi člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Pogodba Euratom), uradno sporočilo svojo namero, da izstopi iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija) in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Euratom);

V ŽELJI, da se določijo podrobnosti glede izstopa Združenega kraljestva iz Unije in Euratoma, ob upoštevanju okvira za njune prihodnje odnose;

OB UPOŠTEVANJU smernic Evropskega sveta z dne 29. aprila in 15. decembra 2017 ter 23. marca 2018, v okviru katerih naj bi Unija sklenila sporazum, ki določa podrobnosti glede izstopa Združenega kraljestva iz Unije in Euratoma;

OB SKLICEVANJU na to, da na podlagi člena 50 PEU v povezavi s členom 106a Pogodbe Euratom ter v skladu z ureditvijo iz tega sporazuma pravo Unije in Euratoma v celoti preneha veljati za Združeno kraljestvo od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma;

OB POUDARJANJU, da je cilj tega sporazuma zagotoviti urejen izstop Združenega kraljestva iz Unije in Euratoma;

OB PRIZNAVANJU, da je treba zagotoviti vzajemno zaščito za državljane Unije in državljane Združenega kraljestva ter njihove družinske člane, kadar so uveljavljali pravice do prostega gibanja pred datumom, določenim v tem sporazumu, ter zagotoviti, da so njihove pravice iz tega sporazuma izvršljive in temeljijo na načelu nediskriminacije; ob priznavanju, da bi bilo treba zaščititi tudi pravice, ki izhajajo iz obdobij socialnega zavarovanja;

TRDNO ODLOČENI, da zagotovijo urejen izstop z različnimi določbami o ločitvi, katerih namen je preprečiti motnje ter zagotoviti pravno varnost državljanom, gospodarskim subjektom ter sodnim in upravnim organom v Uniji in Združenem kraljestvu, pri tem pa ne izključijo možnosti, da se zadevne določbe o ločitvi nadomestijo s sporazumi o prihodnjih odnosih;

OB UPOŠTEVANJU, da je v interesu Unije in Združenega kraljestva, da določita prehodno obdobje ali obdobje izvajanja, v katerem bi se moralo pravo Unije, vključno z mednarodnimi sporazumi, ne glede na vse posledice izstopa Združenega kraljestva iz Unije, kar zadeva sodelovanje Združenega kraljestva v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije, zlasti zaključka mandatov vseh članov institucij, organov in agencij Unije, ki so predlagani, imenovani ali izvoljeni v zvezi s članstvom Združenega kraljestva v Uniji, na datum začetka veljavnosti tega sporazuma, uporabljati za Združeno kraljestvo in v njem, in načeloma z enakim učinkom, kar zadeva države članice, da bi se preprečile motnje v obdobju pogajanj o sporazumih o prihodnjih odnosih;

OB PRIZNAVANJU, da tudi če se bo pravo Unije v prehodnem obdobju uporabljalo za Združeno kraljestvo in v njem, posebnosti Združenega kraljestva kot države, ki je izstopila iz Unije, pomenijo, da bo pomembno, da bo Združeno kraljestvo lahko samo sprejelo ukrepe za pripravo in vzpostavitev novih mednarodnih sporazumov, tudi na področjih izključne pristojnosti Unije, če taki sporazumi ne bodo začeli veljati ali se bodo uporabljali v navedenem obdobju, razen če bo to odobrila Unija;

OB SKLICEVANJU na to, da sta se Unija in Združeno kraljestvo dogovorila, da bosta spoštovala medsebojne zaveze, sprejete v času članstva Združenega kraljestva v Uniji, z enotno finančno poravnavo;

OB UPOŠTEVANJU, da je za zagotavljanje pravilne razlage in uporabe tega sporazuma in izpolnjevanja obveznosti na podlagi tega sporazuma bistvenega pomena uvesti določbe za zagotovitev splošnega upravljanja, zlasti zavezujočih pravil za reševanje sporov in izvrševanje, ki v celoti upoštevajo avtonomijo zadevnih pravnih redov Unije in Združenega kraljestva ter status Združenega kraljestva kot tretje države;

OB PRIZNAVANJU, da je treba za urejen izstop Združenega kraljestva iz Unije v posebnih protokolih k temu sporazumu določiti tudi trajno ureditev, ki obravnava zelo posebne razmere v zvezi z Irsko/Severno Irsko in suverenimi conami na Cipru;

OB NADALJNJEM PRIZNAVANJU, da je za urejeni izstop Združenega kraljestva iz Unije treba v posebnem protokolu k temu sporazumu določiti tudi posebno ureditev glede Gibraltarja, ki se bo uporabljala predvsem v prehodnem obdobju;

OB POUDARJANJU, da ta sporazum temelji na splošnem ravnovesju ugodnosti, pravic in obveznosti za Unijo in Združeno kraljestvo;

OB UPOŠTEVANJU, da sta pogodbenici vzporedno s tem sporazumom podali tudi Politično izjavo o okviru prihodnjih odnosov med Evropsko unijo ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska ,

OB UGOTAVLJANJU, da je potrebno, da tako Združeno kraljestvo kot Unija sprejmeta vse potrebne ukrepe, da bi se čim prej po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma začela uradna pogajanja o enem ali več sporazumih, ki bodo urejali njuno prihodnje razmerje, s čimer bi se v največji možni meri zagotovilo, da se bodo ti sporazumi uporabljali od konca prehodnega obdobja –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

PRVI DEL

SKUPNE DOLOČBE

ČLEN 1

Cilj

Ta sporazum določa podrobnosti izstopa Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo) iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija) in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Euratom).

ČLEN 2

Opredelitev pojmov

V tem sporazumu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „pravo Unije“ pomeni:

(i) Pogodbo o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU), Pogodbo o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Pogodba Euratom), kakor so bile spremenjene ali dopolnjene, ter pogodbe o pristopu in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, v nadaljnjem besedilu skupaj: Pogodbe;

(ii) splošna načela prava Unije;

(iii) akte, ki so jih sprejele institucije, organi, uradi ali agencije Unije;

(iv) mednarodne sporazume, katerih pogodbenica je Unija, in mednarodne sporazume, ki so jih sklenile države članice v imenu Unije;

(v) sporazume med državami članicami, ki so jih države članice sklenile kot države članice Unije;

(vi) akte predstavnikov vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Evropskega sveta ali Sveta Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Svet);

(vii) izjave, dane v okviru medvladnih konferenc, ki so sprejele Pogodbe;

(b) „države članice“ pomeni: Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Republika Hrvaška, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska in Kraljevina Švedska;

(c) „državljan Unije“ pomeni vsako osebo, ki ima državljanstvo države članice;

(d) „državljan Združenega kraljestva“ pomeni državljana Združenega kraljestva, kakor je opredeljen v Novi izjavi vlade Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska z dne 31. decembra 1982 o opredelitvi izraza „državljani“[1] skupaj z Izjavo št. 63, priloženo Sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo[2];

(e) „prehodno obdobje“ pomeni obdobje iz člena 126;

(f) „dan“ pomeni koledarski dan, razen če ni s tem sporazumom ali določbah prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega sporazuma, določeno drugače.

ČLEN 3

Ozemeljska veljavnost

1. Če ni drugače določeno s tem sporazumom ali v pravu Unije, ki se uporablja na podlagi tega sporazuma, se vsako sklicevanje na Združeno kraljestvo ali njegovo ozemlje v tem sporazumu razume kot sklicevanje na:

(a) Združeno kraljestvo;

[1] UL C 23, 28.1.1983, str. 1.
[2] UL C 306, 17.12.2007, str. 270.

(b) Gibraltar, kolikor se je zanj uporabljalo pravo Unije pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(c) Kanalski otoki in otok Man, kolikor se je zanje uporabljalo pravo Unije pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(d) suvereni coni Akrotiri in Dekelia na Cipru, kolikor je potrebno za zagotovitev izvajanja ureditve iz Protokola o suverenih conah Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske na Cipru, ki je priložen Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji;

(e) čezmorske države in ozemlja, navedena v Prilogi II k PDEU, ki imajo posebne odnose z Združenim kraljestvom[1], kjer se določbe tega sporazuma nanašajo na posebne ureditve glede pridružitve čezmorskih držav in ozemelj Uniji.

[1] Anguilla, Bermudi, Britansko antarktično ozemlje, Britansko ozemlje v Indijskem oceanu, Britanski Deviški otoki, Kajmanski otoki, Falklandski otoki, Montserrat, Pitcairn, Sveta Helena, Ascension in Tristan da Cunha, Južna Georgia in Južni Sandwichevi otoki ter Otoki Turks in Caicos.

2. Če ni drugače določeno v tem sporazumu ali pravu Unije, ki se uporablja na podlagi tega sporazuma, se vsako sklicevanje na države članice ali njihovo ozemlje v tem sporazumu razume, da vključuje ozemlja držav članic, za katere se uporabljajo Pogodbe kot je določeno v členu 355 PDEU.

ČLEN 4

Metode in načela v zvezi z učinkom, izvajanjem in uporabo tega sporazuma

1. Določbe tega sporazuma in določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega sporazuma, imajo za Združeno kraljestvo in v njem enake pravne učinke kot jih imajo v Uniji in državah članicah.

V skladu s tem se lahko pravne ali fizične osebe zlasti sklicujejo neposredno na določbe, ki jih ta sporazum vsebuje ali se nanje sklicuje in ki izpolnjujejo pogoje za neposreden učinek na podlagi prava Unije.

2. Združeno kraljestvo zagotovi skladnost z odstavkom 1, tudi glede potrebnih pooblastil svojih sodnih in upravnih organov, da ne uporabljajo nedoslednih ali nezdružljivih nacionalnih določb preko primarne nacionalne zakonodaje.

3. Določbe tega sporazuma, ki se sklicujejo na pravo Unije ali na njegove pojme ali določbe, se razlagajo in uporabljajo v skladu z metodami in splošnimi načeli prava Unije.

4. Določbe tega sporazuma, ki se sklicujejo na pravo Unije ali njegove pojme ali določbe, se pri uvajanju in uporabi razlagajo skladno z relevantno sodno prakso Sodišča Evropske unije, kot je bila sprejeta pred koncem prehodnega obdobja.

5. Sodni in upravni organi Združenega kraljestva pri razlagi in uporabi tega sporazuma upoštevajo relevantno sodno prakso Sodišča Evropske unije, kot je bila sprejeta po koncu prehodnega obdobja.

ČLEN 5

Dobra vera

Unija in Združeno kraljestvo z vsem medsebojnim spoštovanjem in v dobri veri drug drugemu pomagata pri izvajanju nalog, ki izvirajo iz tega sporazuma.

Sprejmeta vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz tega sporazuma, in se vzdržita vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili doseganje ciljev tega sporazuma.

Ta člen ne posega v uporabo prava Unije na podlagi tega sporazuma, zlasti v načelo lojalnega sodelovanja.

ČLEN 6

Sklicevanje na pravo Unije

1. Razen v četrtem in petem delu se sklicevanje na pravo Unije v tem sporazumu, če ni drugače določeno s tem sporazumom, razume kot sklicevanje na pravo Unije, vključno s spremembami in nadomestitvami tega prava, kakor se uporablja na zadnji dan prehodnega obdobja.

2. Sklicevanje na akte Unije ali določbe teh aktov v tem sporazumu, kjer je ustrezno, vključuje sklicevanje na pravo Unije ali njegove določbe, ki se še naprej uporabljajo v skladu z navedenim aktom, čeprav so bile z aktom, na katerega se sklicujejo, nadomeščene.

3. Za namene tega sporazuma sklicevanje na določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega sporazuma, vključuje sklicevanje na relevantne akte Unije, ki te določbe dopolnjujejo ali izvajajo.

ČLEN 7

Sklicevanje na Unijo in države članice

1. Za namene tega sporazuma sklicevanje na države članice in pristojne organe držav članic v določbah prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega sporazuma, vključuje Združeno kraljestvo in njegove pristojne organe, razen glede:

(a) predlaganj, imenovanj ali volitev članov institucij, organov, uradov in agencij Unije ter sodelovanja pri odločanju in udeležbe na sestankih institucij;

(b) sodelovanja pri odločanju in upravljanju organov, uradov in agencij Unije;

(c) udeležbe na sestankih odborov iz člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[1], strokovnih skupin Komisije ali drugih podobnih teles Komisije, na sestankih strokovnih skupin ali podobnih teles organov, uradov in agencij Unije, če ni s tem sporazumom določeno drugače.

2. Če ni s tem sporazumom določeno drugače, sklicevanje na Unijo vključuje tudi Euratom.

ČLEN 8

Dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk

Če ni s tem sporazumom določeno drugače, Združeno kraljestvo ob koncu prehodnega obdobja ne bo imelo več dostopa do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, vzpostavljenih na podlagi prava Unije. Združeno kraljestvo sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da ne bo dostopalo do omrežij, informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk, do katerih nima več pravice dostopa.

[1] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

DRUGI DEL

PRAVICE DRŽAVLJANOV

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

ČLEN 9

Opredelitev pojmov

V tem delu se brez poseganja v naslov III uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „družinski člani“ pomeni naslednje osebe, ne glede na njihovo državljanstvo, ki spadajo na osebno področje uporabe iz člena 10 tega sporazuma:

(i) družinske člane državljanov Unije ali družinske člane državljanov Združenega kraljestva, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 2 Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1];

[1] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

(ii) osebe, ki niso opredeljene v členu 3(2) Direktive 2004/38/ES, in katerih prisotnost je potrebna zaradi državljanov Unije ali Združenega kraljestva, da ti državljani Unije ali Združenega kraljestva ne bi bili prikrajšani do pravice do prebivanja, ki jo zagotavlja ta del;

(b) „obmejni delavci“ pomeni državljane Unije ali Združenega kraljestva, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v skladu s členom 45 ali 49 PDEU v eni ali več državah, v katerih ne prebivajo;

(c) „država gostiteljica“ pomeni:

(i) za državljane Unije in njihove družinske člane Združeno kraljestvo, če so tam uveljavljali pravico do prebivanja v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in tam še naprej prebivajo po koncu tega obdobja;

(ii) za državljane Združenega kraljestva in njihove družinske člane državo članico, v kateri so uveljavljali pravico do prebivanja v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in tam še naprej prebivajo po koncu tega obdobja;

(d) „država dela“ pomeni:

(i) za državljane Unije Združeno kraljestvo, če so tam opravljali gospodarsko dejavnost kot obmejni delavci pred koncem prehodnega obdobja in jo tam še naprej opravljajo po koncu tega obdobja;

(ii) za državljane Združenega kraljestva državo članico, v kateri so opravljali gospodarsko dejavnost kot obmejni delavci pred koncem prehodnega obdobja in jo tam še naprej opravljajo po koncu tega obdobja;

(e) „pravice do varstva in vzgoje“ pomeni pravice do varstva in vzgoje v smislu točke 9 člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003[1], vključno s pravicami do varstva in vzgoje, podeljene s sodbo, po samem zakonu ali s pravno veljavnim dogovorom.

[1] Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, 23.12.2003, str. 1).

ČLEN 10

Osebno področje uporabe

1. Ta del se brez poseganja v naslov III uporablja za naslednje osebe:

(a) državljane Unije, ki so pred koncem prehodnega obdobja uveljavljali svojo pravico do prebivanja v Združenem kraljestvu v skladu s pravom Unije in tam še naprej prebivajo po koncu tega obdobja;

(b) državljane Združenega kraljestva, ki so pred koncem prehodnega obdobja uveljavljali svojo pravico do prebivanja v državi članici v skladu s pravom Unije in tam še naprej prebivajo po koncu tega obdobja;

(c) državljane Unije, ki so pred koncem prehodnega obdobja uveljavljali svojo pravico kot obmejni delavci v Združenem kraljestvu v skladu s pravom Unije in jo uveljavljajo še naprej po koncu tega obdobja;

(d) državljane Združenega kraljestva, ki so pred koncem prehodnega obdobja uveljavljali svojo pravico kot obmejni delavci v eni ali več državah članicah v skladu s pravom Unije in jo uveljavljajo še naprej po koncu tega obdobja;

(e) družinske člane oseb iz točk (a) do (d), če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

(i) prebivali so v državi gostiteljici v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in tam prebivajo še naprej po koncu tega obdobja;

(ii) bili so v sorodstvu v ravni črti z osebo iz točk (a) do (d) in so pred koncem prehodnega obdobja prebivali izven države gostiteljice, če v času, ko zaprosijo za dovoljenje za prebivanje na podlagi tega dela, da bi se pridružili osebi iz točk (a) do (d) tega odstavka, izpolnjujejo pogoje iz točke 2 člena 2 Direktive 2004/38/ES;

(iii) rodili so se osebam iz točk (a) do (d), oziroma so jih te osebe zakonito posvojile, po koncu prehodnega obdobja bodisi v državi gostiteljici bodisi izven nje, in v času, ko zaprosijo za dovoljenje za prebivanje na podlagi tega dela, da bi se pridružili osebi iz točk (a) do (d) tega odstavka, izpolnjujejo pogoje iz točke 2(c) člena 2 Direktive 2004/38/ES in enega od naslednjih pogojev:

– oba starša sta osebi iz točk (a) do (d);

– eden od staršev je oseba iz točk (a) do (d), drugi pa državljan države gostiteljice, ali

– eden od staršev je oseba iz točk (a) do (d) in ima izključne ali skupne pravice do varstva in vzgoje otroka v skladu s pravili družinskega prava države članice ali Združenega kraljestva, vključno s pravili mednarodnega zasebnega prava, ki se uporabljajo in na podlagi katerih so pravice do varstva in vzgoje otroka, določene v pravu tretje države, priznane v državi članici ali Združenem kraljestvu, zlasti glede otrokovih koristi, brez poseganja v običajno delovanje takih pravil mednarodnega zasebnega prava, ki se uporabljajo[1];

(f) družinske člane, ki so pred koncem prehodnega obdobja prebivali v državi gostiteljici v skladu s členoma 12 in 13, členom 16(2) ter členoma 17 in 18 Direktive 2004/38/ES in tam prebivajo še naprej po koncu tega obdobja.

2. Osebe iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive 2004/38/ES, katerih prebivanje je olajšala država gostiteljica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 3(2) navedene direktive, v skladu s tem delom obdržijo pravico do prebivanja v državi gostiteljici, če prebivajo v njej še naprej po koncu tega obdobja.

[1] Pojem pravic do varstva in vzgoje se razlaga v skladu s točko 9 člena 2 Uredbe (ES) št. 2201/2003. Zato zajema pravice do varstva in vzgoje, podeljene s sodbo, po samem zakonu ali s pravno veljavnim dogovorom.

3. Odstavek 2 se uporablja tudi za osebe iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive 2004/38/ES, ki so zaprosile za olajšan vstop in prebivanje pred koncem prehodnega obdobja in katerih prebivanje olajšuje država gostiteljica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo po koncu prehodnega obdobja.

4. Brez poseganja v pravico do prebivanja, ki jo morda imajo zadevne osebe same po sebi, država gostiteljica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in v skladu s točko (b) člena 3(2) Direktive 2004/38/ES olajša vstop in prebivanje partnerju, s katerim je oseba iz točk (a) do (d) odstavka 1 tega člena v trajnem razmerju, ki je ustrezno potrjeno, če je ta partner pred koncem prehodnega obdobja prebival izven države gostiteljice, če je bilo razmerje pred koncem prehodnega obdobja trajno in se nadaljuje v času, ko partner zaprosi za prebivanje na podlagi tega dela.

5. V primerih iz odstavkov 3 in 4 država gostiteljica temeljito preuči osebne razmere zadevnih oseb in utemelji vsako zavrnitev vstopa ali prebivanja tem osebam.

ČLEN 11

Neprekinjeno prebivanje

Na neprekinjeno prebivanje za namene členov 9 in 10 ne vplivajo odsotnosti, kakor se določijo na podlagi člena 15(2).

Pravica do stalnega prebivanja, pridobljena na podlagi Direktive 2004/38/ES pred koncem prehodnega obdobja, se ne šteje za izgubljeno zaradi odsotnosti iz države gostiteljice za obdobje, kakor je opredeljeno v členu 15(3).

ČLEN 12

Prepoved diskriminacije

V okviru tega dela in brez poseganja v njegove posebne določbe je v državi gostiteljici in državi dela prepovedana kakršna koli diskriminacija oseb iz člena 10 tega sporazuma glede na državljanstvo v smislu prvega pododstavka člena 18 PDEU.

NASLOV II

PRAVICE IN OBVEZNOSTI

POGLAVJE 1

PRAVICE V ZVEZI S PREBIVANJEM, DOKUMENTI ZA PREBIVANJE

ČLEN 13

Pravice do prebivanja

1. Državljani Unije in državljani Združenega kraljestva imajo pravico do prebivanja v državi gostiteljici ob upoštevanju omejitev in pogojev iz členov 21, 45 ali 49 PDEU ter člena 6(1), točk (a), (b) ali (c) člena 7(1), člena 7(3), člena 14, člena 16(1) ali člena 17(1) Direktive 2004/38/ES.

2. Družinski člani, ki so državljani Unije ali Združenega kraljestva, imajo pravico do prebivanja v državi gostiteljici v skladu s členom 21 PDEU ter členom 6(1), točko (d) člena 7(1), členom 12(1) ali (3), členom 13(1), členom 14, členom 16(1) ali členom 17(3) in (4) Direktive 2004/38/ES ob upoštevanju omejitev in pogojev iz teh določb.

3. Družinski člani, ki niso niti državljani Unije niti Združenega kraljestva, imajo pravico do prebivanja v državi gostiteljici na podlagi člena 21 PDEU in v skladu s členom 6(2), členom 7(2), členom 12(2) ali (3), členom 13(2), členom 14, členom 16(2), členom 17(3) ali (4) ali členom 18 Direktive 2004/38/ES ob upoštevanju omejitev in pogojev iz teh določb.

4. Država gostiteljica osebam iz odstavkov 1, 2 in 3 za pridobitev, ohranitev ali izgubo pravic do prebivanja ne sme naložiti drugih omejitev ali pogojev kot tistih, ki so določeni v tem naslovu. Za uporabo omejitev in pogojev iz tega naslova ne obstaja diskrecijska pravica, razen v korist zadevne osebe.

ČLEN 14

Pravica do izstopa in vstopa

1. Državljani Unije in državljani Združenega kraljestva, njihovi družinski člani in druge osebe, ki prebivajo na ozemlju države gostiteljice pod pogoji iz tega naslova, imajo pravico zapustiti državo gostiteljico in vstopiti vanjo v skladu s členom 4(1) in prvim pododstavkom člena 5(1) Direktive 2004/38/ES z veljavnim potnim listom ali nacionalno osebno izkaznico v primeru državljanov Unije in Združenega kraljestva oziroma z veljavnim potnim listom v primeru njihovih družinskih članov in drugih oseb, ki niso državljani Unije ali Združenega kraljestva.

Pet let po koncu prehodnega obdobja se lahko država gostiteljica odloči, da za namene vstopa na svoje ozemlje ali izstopa s svojega ozemlja ne bo več upoštevala nacionalnih osebnih izkaznic, če v takih izkaznicah ni vgrajen čip, ki je skladen s standardi Mednarodne organizacije civilnega letalstva, ki se uporabljajo v zvezi z biometrično identifikacijo.

2. Od imetnikov veljavnega dokumenta, izdanega v skladu s členom 18 ali 26, se ne zahteva izstopni ali vstopni vizum ali enakovredna formalnost.

3. Če država gostiteljica zahteva, da imajo družinski člani, ki se pridružijo državljanu Unije ali Združenega kraljestva, po koncu prehodnega obdobja, vstopni vizum, država gostiteljica takim osebam omogoči pridobitev potrebnega vizuma. Taki vizumi se izdajajo brezplačno v čim krajšem času in po skrajšanem postopku.

ČLEN 15

Pravica do stalnega prebivanja

1. Državljani Unije in državljani Združenega kraljestva ter njihovi družinski člani, ki so v državi gostiteljici zakonito prebivali v skladu s pravom Unije neprekinjeno pet let ali za obdobje iz člena 17 Direktive 2004/38/ES, imajo pravico do stalnega prebivanja v državi gostiteljici pod pogoji iz členov 16, 17 in 18 Direktive 2004/38/ES. Obdobja zakonitega prebivanja ali dela v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in po njem se upoštevajo v izračunu predpisanega obdobja za pridobitev pravice do stalnega prebivanja.

2. Neprekinjeno prebivanje za namene pridobitve pravice do stalnega prebivanja se določi v skladu s členom 16(3) in členom 21 Direktive 2004/38/ES.

3. Ko je pravica do stalnega prebivanja enkrat pridobljena, se lahko izgubi samo zaradi odsotnosti iz države gostiteljice, ki traja več kot pet zaporednih let.

ČLEN 16

Seštevanje obdobij

Državljani Unije in državljani Združenega kraljestva ter njihovi družinski člani, ki so pred koncem prehodnega obdobja zakonito prebivali v državi gostiteljici v skladu s pogoji iz člena 7 Direktive 2004/38/ES manj kot pet let, imajo pravico do pridobitve pravice do stalnega prebivanja pod pogoji iz člena 15 tega sporazuma, potem ko so izpolnili pogoj glede trajanja prebivanja. Obdobja zakonitega prebivanja ali dela v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in po njem se upoštevajo v izračunu predpisanega obdobja za pridobitev pravice do stalnega prebivanja.

ČLEN 17

Status in spremembe

1. Če državljani Unije in državljani Združenega kraljestva ter njihovi družinski člani spremenijo status, na primer iz študenta v delavca, samozaposleno osebo, gospodarsko neaktivno osebo ali obratno, to ne posega v njihovo pravico, da se sklicujejo neposredno na ta del. Osebe, ki ob koncu prehodnega obdobja uživajo pravico do prebivanja kot družinski člani državljanov Unije ali Združenega kraljestva, ne morejo postati osebe iz točk (a) do (d) člena 10(1).

2. Pravice, ki jih ta naslov določa za družinske člane, ki so pred koncem prehodnega obdobja vzdrževane osebe državljanov Unije ali Združenega kraljestva, se ohranijo tudi potem, ko niso več vzdrževane osebe.

ČLEN 18

Izdajanje dokumentov za prebivanje

1. Država gostiteljica lahko od državljanov Unije ali Združenega kraljestva, njihovih družinskih članov in drugih oseb, ki prebivajo na njenem ozemlju pod pogoji iz tega naslova, zahteva, da vložijo prošnjo za nov status glede prebivanja, s katerim se podelijo pravice iz tega naslova, in dokazilo o takem statusu, ki je lahko v digitalni obliki.

Za prošnjo za tak status glede prebivanja veljajo naslednji pogoji:

(a) namen postopka prošnje je preveriti, ali je prosilec upravičen do pravic do prebivanja, ki so določene v tem naslovu. Če je upravičen, ima pravico do podelitve statusa glede prebivanja in do dokazila o tem statusu;

(b) za osebe, ki so prebivale v državi gostiteljici pred koncem prehodnega obdobja, je rok za vložitev prošnje najmanj šest mesecev od konca prehodnega obdobja.

Za osebe, ki imajo pravico do začetka prebivanja po koncu prehodnega obdobja v državi gostiteljici v skladu s tem naslovom, je rok za vložitev prošnje tri mesece od njihovega prihoda oziroma potek roka iz prvega pododstavka, kar koli je pozneje.

Potrdilo o prošnji za status glede prebivanja se izda takoj;

(c) rok za vložitev prošnje iz točke (b) se samodejno podaljša za eno leto, če je Unija uradno obvestila Združeno kraljestvo ali če je Združeno kraljestvo uradno obvestilo Unijo, da država gostiteljica zaradi tehničnih težav ne more registrirati prošnje ali izdati potrdila o prošnji iz točke (b). Država gostiteljica to uradno obvestilo objavi in zadevnim osebam pravočasno da na razpolago ustrezne javne informacije;

(d) kadar zadevne osebe ne upoštevajo roka za vložitev prošnje iz točke (b), pristojni organi ocenijo vse okoliščine in razloge za neupoštevanje roka in tem osebam dovolijo, da vložijo prošnjo v razumnem podaljšanem roku, če obstajajo utemeljeni razlogi za neupoštevanje roka;

(e) država gostiteljica zagotovi, da vsi upravni postopki za prošnje potekajo nemoteno, da so pregledni in enostavni in da ne prihaja po nepotrebnem do upravnih bremen;

(f) obrazci za prošnje so kratki, preprosti, uporabniku prijazni in prilagojeni okoliščinam tega sporazuma; prošnje, ki so jih hkrati vložili člani družine, se obravnavajo hkrati;

(g) dokazilo o statusu, se izda brezplačno ali pa se zaračuna pristojbina, ki ni višja od tiste, ki se zaračunava državljanom države gostiteljice za izdajo podobnih dokazil;

(h) osebe, ki imajo pred koncem prehodnega obdobja veljaven dokument za stalno prebivanje, izdano na podlagi člena 19 ali 20 Direktive 2004/38/ES, ali veljavno nacionalno dovoljenje za priselitev, na podlagi katerega imajo pravico do stalnega prebivanja v državi gostiteljici, imajo pravico ta dokument v obdobju iz točke (b) tega odstavka zamenjati za nov dokument za prebivanje, in sicer na podlagi prošnje ter po potrditvi njihove istovetnosti, preverjanju kazenske evidence in varnostnem preverjanju v skladu s točko (p) tega odstavka ter potrditvi njihovega sedanjega stalnega prebivanja; taki novi dokumenti za prebivanje se izdajo brezplačno;

(i) istovetnost prosilcev se pri državljanih Unije in državljanih Združenega kraljestva preverja s predložitvijo veljavnega potnega lista ali nacionalne osebne izkaznice, pri njihovih družinskih članih in drugih osebah, ki niso državljani Unije ali Združenega kraljestva, pa s predložitvijo veljavnega potnega lista; edini pogoj za sprejetje takih identifikacijskih dokumentov je njihova veljavnost. Kadar identifikacijski dokument zadržijo pristojni organi države gostiteljice, medtem ko je prošnja v postopku obdelave, mora država gostiteljica ta dokument na zahtevo vrniti brez odlašanja, še preden je bila sprejeta odločitev glede prošnje;

(j) pri dokazilih, ki niso identifikacijski dokumenti, npr. dokumentih o osebnem stanju, se lahko predloži kopija. Izvirniki dokazil se lahko zahtevajo samo v posebnih primerih, če obstaja razumen dvom o pristnosti predloženih dokazil;

(k) država gostiteljica lahko od državljanov Unije in državljanov Združenega kraljestva zahteva, da poleg identifikacijskih dokumentov iz točke (i) tega odstavka predložijo še naslednja dokazila iz člena 8(3) Direktive 2004/38/ES:

(i) če prebivajo v državi gostiteljici kot delavci ali samozaposlene osebe v skladu s točko (a) člena 7(1) Direktive 2004/38/ES, delodajalčevo potrdilo o zaposlitvi ali potrdilo o zaposlitvi ali dokazilo, da so samozaposlene osebe;

(ii) če prebivajo v državi gostiteljici kot gospodarsko neaktivne osebe v skladu s točko (b) člena 7(1) Direktive 2004/38/ES, dokazilo, da imajo zadostna sredstva zase in za svoje družinske člane, da med svojim prebivanjem ne bodo postali breme sistema socialne pomoči države gostiteljice, in da imajo celovito zavarovalno kritje za primer bolezni v državi gostiteljici, ali

(iii) če prebivajo v državi gostiteljici kot študenti v skladu s točko (c) člena 7(1) Direktive 2004/38/ES, dokazilo o vpisu na ustanovo, ki jo je akreditirala ali jo financira država gostiteljica na podlagi svoje zakonodaje ali upravne prakse, dokazilo o celovitem zavarovalnem kritju za primer bolezni ter izjavo ali enakovredno dokazilo o tem, da imajo zadostna sredstva zase in za svoje družinske člane, da med svojim prebivanjem ne bodo postali breme sistema socialne pomoči države gostiteljice. Država gostiteljica ne sme zahtevati, da bi se v takih izjavah navedel določen znesek sredstev.

Glede pogoja zadostnih sredstev se uporablja člen 8(4) Direktive 2004/38/ES;

(l) država gostiteljica lahko samo od družinskih članov, za katere se uporablja točka (e)(i) člena 10(1) ali člen 10(2) ali (3) tega sporazuma in ki prebivajo v državi gostiteljici v skladu s točko (d) člena 7(1) ali členom 7(2) Direktive 2004/38/ES, zahteva, da poleg identifikacijskih dokumentov iz točke (i) tega odstavka predložijo tudi naslednja dokazila iz člena 8(5) ali 10(2) Direktive 2004/38/ES:

(i) dokument, ki potrjuje obstoj družinskega razmerja ali registriranega partnerstva;

(ii) potrdilo o prijavi ali, če ne obstaja sistem prijave, drugo dokazilo o tem, da državljan Unije ali Združenega kraljestva, s katerim prebivajo, dejansko prebiva v državi gostiteljici;

(iii) za potomce v ravni črti, ki so mlajši od 21 let ali so vzdrževane osebe, ter za vzdrževane prednike v ravni črti in vzdrževane prednike v ravni črti zakonca ali registriranega partnerja, dokazila o izpolnjevanju pogojev iz točk (c) ali (d) člena 2(2) Direktive 2004/38/ES;

(iv) za osebe iz člena 10(2) ali (3) tega sporazuma dokument, ki ga je izdal ustrezni organ države gostiteljice v skladu s členom 3(2) Direktive 2004/38/ES.

Glede pogoja zadostnih sredstev za družinske člane, ki so državljani Unije ali Združenega kraljestva, se uporablja člen 8(4) Direktive 2004/38/ES;

(m) država gostiteljica lahko samo od družinskih članov, za katere se uporablja točka (e)(ii) člena 10(1) ali člen 10(4) tega sporazuma, zahteva, da poleg identifikacijskih dokumentov iz točke (i) tega odstavka predložijo tudi naslednja dokazila iz členov 8(5) in 10(2) Direktive 2004/38/ES:

(i) dokument, ki potrjuje obstoj družinskega razmerja ali registriranega partnerstva;

(ii) potrdilo o prijavi ali, če ne obstaja sistem prijave, drugo dokazilo o tem, da državljan Unije ali Združenega kraljestva, ki se mu bodo pridružili v državi gostiteljici, prebiva v državi gostiteljici;

(iii) za zakonce ali registrirane partnerje dokazilo o obstoju družinskega razmerja ali registriranega partnerstva pred koncem prehodnega obdobja;

(iv) za potomce v ravni črti, ki so mlajši od 21 let ali so vzdrževane osebe, ter za vzdrževane prednike v ravni črti in vzdrževane prednike v ravni črti zakonca ali registriranega partnerja, dokumentarna dokazila o tem, da so bili pred koncem prehodnega obdobja v sorodu z državljanom Unije ali Združenega kraljestva in da izpolnjujejo pogoje glede starosti ali odvisnosti iz točke (c) ali (d) člena 2(2) Direktive 2004/38/ES;

(v) za osebe iz člena 10(4) tega sporazuma dokazilo o tem, da je pred koncem prehodnega obdobja obstajalo trajno razmerje z državljani Unije ali Združenega kraljestva in da to obstaja tudi po koncu prehodnega obdobja;

(n) v primerih, ki ne spadajo v točke (k), (l) in (m), država gostiteljica od prosilcev ne zahteva predložitve dokazil, ki niso nujno potrebna in sorazmerna za dokazovanje, da so pogoji za pravico do prebivanja na podlagi tega naslova, izpolnjeni;

(o) pristojni organi države gostiteljice prosilcem pomagajo dokazovati njihovo upravičenost in preprečevati napake ali izpuste v njihovih prošnjah; prosilcem dajo možnost, da predložijo dodatna dokazila in popravijo pomanjkljivosti, napake ali izpuste;

(p) pri prosilcih se lahko opravi sistematično preverjanje kazenskih evidenc in varnostno preverjanje, vendar le za ugotavljanje, ali se lahko uporabijo omejitve iz člena 20 tega sporazuma. V ta namen se od prosilcev lahko zahteva, da prijavijo pretekle kazenske obsodbe, ki so v času vložitve prošnje razvidne iz njihove kazenske evidence v skladu s pravom države, v kateri so bili obsojeni. Država gostiteljica lahko v zvezi s poizvedbami o predhodni kazenski evidenci v drugih državah uporabi postopek iz člena 27(3) Direktive 2004/38/ES, kadar meni, da je to bistvenega pomena;

(q) novi dokument za prebivanje vsebuje izjavo, da je bil izdana v skladu s tem sporazumom;

(r) prosilec ima v državi gostiteljici možnost pravnega in, kjer je ustrezno, upravnega sredstva proti odločitvam, s katerimi se mu zavrne pridobitev statusa glede prebivanja. Pravna in upravna sredstva dopuščajo preskus pravilnosti in zakonitosti odločitve kot tudi dejstev in okoliščin, na katerih predlagana odločitev temelji. Taka pravna in upravna sredstva zagotavljajo, da odločitev ni nesorazmerna.

2. Med obdobjem iz točke (b) odstavka 1 tega člena in njegovim morebitnim enoletnim podaljšanjem na podlagi točke (c) navedenega odstavka se šteje, da vse pravice iz tega dela veljajo za državljane Unije ali Združenega kraljestva, njihove družinske člane in druge osebe, ki prebivajo v državi gostiteljici, v skladu s pogoji in ob upoštevanju omejitev iz člena 20.

3. Dokler pristojni organi ne izdajo dokončne odločitve o kateri koli prošnji iz odstavka 1, oziroma v primeru, da je bilo vloženo pravno sredstvo proti zavrnitvi take prošnje s strani pristojnih upravnih organov, do pravnomočnosti sodne odločbe se šteje, da za prosilca veljajo vse pravice iz tega dela, tudi iz člena 21 o jamstvih in pravici do pritožbe, pod pogoji iz člena 20(4).

4. Če se država gostiteljica odloči, da od državljanov Unije ali Združenega kraljestva, njihovih družinskih članov in drugih oseb, ki prebivajo na njenem ozemlju v skladu s pogoji iz tega naslova, ne bo zahtevala, da kot pogoj za zakonito prebivanje vložijo prošnjo za nov status glede prebivanja iz odstavka 1, imajo osebe, upravičene do pravice do prebivanja na podlagi tega naslova, pravico, da v skladu s pogoji iz Direktive 2004/38/ES prejmejo dokument za prebivanje, ki je lahko v digitalni obliki in ki vsebuje izjavo, da je bil izdan v skladu s tem sporazumom.

ČLEN 19

Izdajanje dokumentov za prebivanje v prehodnem obdobju

1. Država gostiteljica lahko v prehodnem obdobju dovoli, da je vlaganje prošenj za status glede prebivanja ali dokument za prebivanje iz člena 18(1) in (4) od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma prostovoljno.

2. Odločitev o odobritvi ali zavrnitvi teh prošenj se sprejme v skladu s členom 18(1) in (4). Odločitve na podlagi člena 18(1) učinkujejo šele po koncu prehodnega obdobja.

3. Če se prošnja na podlagi člena 18(1) odobri pred koncem prehodnega obdobja, lahko država gostiteljica odločitev o podelitvi statusa glede prebivanja prekliče pred koncem prehodnega obdobja le iz razlogov, določenih v poglavju VI in členu 35 Direktive 2004/38/ES.

4. Če se prošnja zavrne pred koncem prehodnega obdobja, lahko prosilec prošnjo znova vloži kadar koli pred koncem obdobja iz točke (b) člena 18(1).

5. Brez poseganja v odstavek 4 so pravna in upravna sredstva na podlagi točke (r) člena 18(1) na voljo od datuma vsake odločitve, s katero se zavrne prošnja iz odstavka 2 tega člena.

ČLEN 20

Omejitve pravice do prebivanja in vstopa

1. Obnašanje državljanov Unije ali Združenega kraljestva, njihovih družinskih članov in drugih oseb, ki uveljavljajo pravice na podlagi tega naslova, se v primeru, da je do takega obnašanja prišlo pred koncem prehodnega obdobja, obravnava v skladu s poglavjem VI Direktive 2004/38/ES.

2. Obnašanje državljanov Unije ali Združenega kraljestva, njihovih družinskih članov in drugih oseb, ki uveljavljajo pravice na podlagi tega naslova, je v primeru, da je do takega obnašanja prišlo po koncu prehodnega obdobja, lahko razlog za omejitev pravice do prebivanja s strani države gostiteljice ali pravice do vstopa v državo dela v skladu z nacionalno zakonodajo.

3. Država gostiteljica ali država dela lahko v primeru zlorabe teh pravic ali goljufije sprejme ukrepe, potrebne za zavrnitev, prenehanje ali preklic katere koli pravice, podeljene na podlagi tega naslova, kot je določeno v členu 35 Direktive 2004/38/ES. Za take ukrepe veljajo postopkovna jamstva iz člena 21 tega sporazuma.

4. Država gostiteljica ali država dela lahko prosilce, ki so prošnjo vložili z namenom goljufije ali zlorabe, odstranita s svojega ozemlja pod pogoji iz Direktive 2004/38/ES, zlasti členov 31 in 35 navedene direktive, še preden je bila izrečena pravnomočna sodna odločba v primeru vloženega pravnega sredstva proti zavrnitvi take prošnje.

ČLEN 21

Jamstva in pravica do pritožbe

Glede kakršne koli odločitve države gostiteljice, s katero se omejujejo pravice do prebivanja oseb iz člena 10 tega sporazuma, se uporabljajo jamstva iz člena 15 in poglavja VI Direktive 2004/38/ES.

ČLEN 22

Sorodne pravice

V skladu s členom 23 Direktive 2004/38/ES imajo družinski člani državljana Unije ali Združenega kraljestva, ki imajo v državi gostiteljici ali državi dela pravico do prebivanja ali pravico do stalnega prebivanja, ne glede na državljanstvo pravico, da se tam zaposlijo ali samozaposlijo.

ČLEN 23

Enako obravnavanje

1. V skladu s členom 24 Direktive 2004/38/ES in ob upoštevanju posebnih določb tega naslova ter naslovov I in IV tega dela so vsi državljani Unije ali Združenega kraljestva, ki na podlagi tega sporazuma prebivajo na ozemlju države gostiteljice, deležni enakega obravnavanja kot državljani te države v obsegu področja uporabe tega dela. Uživanje te pravice se razširi na družinske člane državljanov Unije ali Združenega kraljestva, ki imajo pravico do prebivanja ali stalnega prebivanja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 država gostiteljica ni dolžna podeliti pravice do socialne pomoči v obdobjih prebivanja na podlagi člena 6 ali točke (b) člena 14(4) Direktive 2004/38/ES niti ni dolžna, preden oseba pridobi pravico do stalnega prebivanja v skladu s členom 15 tega sporazuma, dodeliti pomoči za vzdrževanje v času študija, vključno s poklicnim usposabljanjem, ki obsega študentske pomoči ali študentska posojila, drugim osebam, razen delavcem, samozaposlenim osebam, osebam, ki ohranijo takšen status, ali članom njihovih družin.

POGLAVJE 2

PRAVICE DELAVCEV IN SAMOZAPOSLENIH OSEB

ČLEN 24

Pravice delavcev

1. Ob upoštevanju omejitev iz člena 45(3) in (4) PDEU imajo delavci v državi gostiteljici in obmejni delavci v državi ali državah dela pravice, zajamčene v členu 45 PDEU, in pravice, zajamčene z Uredbo (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[1]. Med temi pravicami so:

(a) pravica do nediskriminacije na podlagi državljanstva, kar zadeva zaposlitev, plačilo in druge delovne pogoje in pogoje za zaposlitev;

(b) pravica začeti in opravljati dejavnost v skladu s pravili, ki se uporabljajo za državljane države gostiteljice ali države dela;

(c) pravica do pomoči, ki jo zagotavljajo zavodi za zaposlovanje države gostiteljice ali države dela, v enaki meri, kot jo zagotavljajo svojim državljanom;

[1] Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL L 141, 27.5.2011, str. 1).

(d) pravica do enakega obravnavanja glede pogojev za zaposlitev in delovnih pogojev, zlasti glede plačila, odpusta in, v primeru brezposelnosti, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve;

(e) pravica do socialnih in davčnih ugodnosti;

(f) kolektivne pravice;

(g) pravice in ugodnosti, ki jih imajo domači delavci glede nastanitve;

(h) pravica, da so njihovi otroci sprejeti v splošne izobraževalne programe ter programe vajeništva in poklicnega usposabljanja pod enakimi pogoji kot državljani države gostiteljice ali države dela, če ti otroci prebivajo na ozemlju, na katerem delavec dela.

2. Če se potomec v ravni črti delavca, ki je prenehal prebivati v državi gostiteljici, izobražuje v tej državi, ima dejanski skrbnik tega potomca pravico do prebivanja v tej državi, dokler potomec ne postane polnoleten, pa tudi po njegovi polnoletnosti, če potomec potrebuje prisotnost in skrb dejanskega skrbnika, da bi lahko nadaljeval in dokončal izobraževanje.

3. Zaposleni obmejni delavci imajo v skladu s členom 14 tega sporazuma pravico vstopati v državo dela in izstopati iz nje ter obdržijo pravice, ki so jih tam imeli kot delavci, če so v enem od položajev iz točk (a), (b), (c) in (d) člena 7(3) Direktive 2004/38/ES, tudi če prebivanja ne prenesejo v državo dela.

ČLEN 25

Pravice samozaposlenih oseb

1. Ob upoštevanju omejitev iz členov 51 in 52 PDEU, imajo samozaposlene osebe v državi gostiteljici in samozaposleni obmejni delavci v državi ali državah dela pravice iz členov 49 in 55 PDEU. Med temi pravicami so:

(a) pravica začeti in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba ter pravico do ustanovitve in vodenja podjetja pod pogoji, ki jih država gostiteljica določa za svoje državljane, kakor je določeno v členu 49 PDEU;

(b) pravice, kakor so določene v točkah (c) do (h) člena 24(1) tega sporazuma.

2. Člen 24(2) se uporablja za potomce v ravni črti samozaposlenih oseb.

3. Člen 24(3) se uporablja za samozaposlene obmejne delavce.

ČLEN 26

Izdaja dokumenta o pravicah obmejnih delavcev

Država dela lahko od državljanov Unije in državljanov Združenega kraljestva, ki imajo pravice kot obmejni delavci na podlagi tega naslova, zahteva, da zaprosijo za potrdilo o tem, da imajo pravice na podlagi tega naslova. Taki državljani Unije in državljani Združenega kraljestva imajo pravico do izdaje takega potrdila.

POGLAVJE 3

POKLICNE KVALIFIKACIJE

ČLEN 27

Priznane poklicne kvalifikacije

1. Priznanje poklicnih kvalifikacij, kakor so opredeljene v točki (b) člena 3(1) Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1] pred koncem prehodnega obdobja za državljane Unije ali Združenega kraljestva in njihove družinske člane s strani države gostiteljice ali države dela velja v zadevni državi še naprej, vključno s pravico do opravljanja poklica pod enakimi pogoji kot njeni državljani, če je bila poklicna kvalifikacija priznana v skladu s katero koli od naslednjih določb:

(a) naslov III Direktive 2005/36/ES glede priznanja poklicnih kvalifikacij v zvezi z uveljavljanjem svobode ustanavljanja, če je tako priznanje spadalo v splošni sistem priznavanja dokazil o usposobljenosti sistem priznavanja poklicnih izkušenj ali sistem priznavanja na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti;

[1] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

(b) člen 10(1) in (3) Direktive 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1] glede sprejema v poklic odvetnika v državi gostiteljici ali državi dela;

(c) člen 14 Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2] glede podelitve dovoljenja zakonitim revizorjem iz druge države članice;

(d) Direktiva Sveta 74/556/EGS[3] glede sprejemanja dokazil o znanju in sposobnosti, potrebnih za začetek ali opravljanje dejavnosti samozaposlenih oseb in posrednikov, ki se ukvarjajo s trgovino in distribucijo strupenih proizvodov ali opravljajo dejavnosti s poklicno uporabo strupenih proizvodov.

---

1 Direktiva 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena (UL L 77, 14.3.1998, str. 36).

2 Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

3 Direktiva Sveta 74/556/EGS z dne 4. junija 1974 o podrobni določitvi prehodnih ukrepov na področju dejavnosti trgovine in distribucije strupenih proizvodov in dejavnosti, ki zadevajo profesionalno uporabo teh proizvodov, vključno s posredniškimi dejavnostmi (UL L 307, 18.11.1974, str. 1).

2. Priznanje poklicnih kvalifikacij za namene iz točke (a) odstavka 1 tega člena vključuje:

(a) priznanje poklicnih kvalifikacij, za katere se je uporabil člen 3(3) Direktive 2005/36/ES;

(b) odločitve o odobritvi delnega dostopa do poklicne dejavnosti v skladu s členom 4f Direktive 2005/36/ES;

(c) priznanje poklicnih kvalifikacij za namene ustanovitve na podlagi člena 4d Direktive 2005/36/ES.

ČLEN 28

Postopki za priznanje poklicnih kvalifikacij v teku

Za pregled vloge s strani pristojnega organa države gostiteljice ali države dela za priznanje poklicnih kvalifikacij, ki jo državljani Unije ali Združenega kraljestva vložijo pred koncem prehodnega obdobja, in za odločitev o taki vlogi se uporabljajo člen 4 in člen 4d, kadar gre za priznanje poklicnih kvalifikacij za namene ustanovitve, člen 4f in naslov III Direktive 2005/36/ES, člen 10(1), (3) in (4) Direktive 98/5/ES, člen 14 Direktive 2006/43/ES in Direktiva 74/556/EGS.

Členi 4a, 4b in 4e Direktive 2005/36/ES se uporabljajo, kolikor so relevantni za zaključek postopkov priznanja poklicnih kvalifikacij za namene ustanovitve na podlagi člena 4d navedene direktive.

ČLEN 29

Upravno sodelovanje pri priznavanju poklicnih kvalifikacij

1. Glede vlog iz člena 28, ki so v postopku obdelave, Združeno kraljestvo in države članice sodelujejo, da bi omogočile lažjo uporabo člena 28. Sodelovanje lahko zajema tudi izmenjavo podatkov, vključno s podatki o disciplinskih postopkih ali kazenskih sankcijah ali kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti, ki spadajo na področje direktiv iz člena 28.

2. Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo glede vlog iz člena 28 za največ devet mesecev od konca prehodnega obdobja pravico do uporabe informacijskega sistema za notranji trg, kolikor te vloge zadevajo postopke priznanja poklicnih kvalifikacij za namene ustanovitve na podlagi člena 4d Direktive 2005/36/ES.

NASLOV III

KOORDINACIJA SISTEMOV SOCIALNE VARNOSTI

ČLEN 30

Osebe, za katere se ta naslov uporablja

1. Ta naslov se uporablja za:

(a) državljane Unije, za katere ob koncu prehodnega obdobja velja zakonodaja Združenega kraljestva, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

(b) državljane Združenega kraljestva, za katere ob koncu prehodnega obdobja velja zakonodaja države članice, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

(c) državljane Unije, ki prebivajo v Združenem kraljestvu in zanje ob koncu prehodnega obdobja velja zakonodaja države članice, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

(d) državljane Združenega kraljestva, ki prebivajo v državi članici in zanje ob koncu prehodnega obdobja velja zakonodaja Združenega kraljestva, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

(e) osebe, ki ne spadajo v točke (a) do (d), vendar so:

(i) državljani Unije, ki ob koncu prehodnega obdobja opravljajo dejavnost kot zaposlene ali samozaposlene osebe v Združenem kraljestvu in zanje na podlagi naslova II Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[1] velja zakonodaja države članice, ter njihovi družinski člani in preživele osebe ali

(ii) državljani Združenega kraljestva, ki ob koncu prehodnega obdobja opravljajo dejavnost kot zaposlene ali samozaposlene osebe v eni ali več državah članicah in zanje na podlagi naslova II Uredbe (ES) št. 883/2004 velja zakonodaja Združenega kraljestva, ter njihovi družinski člani in preživele osebe;

(f) osebe brez državljanstva in begunce, ki prebivajo v državi članici ali Združenem kraljestvu in so v enem od položajev iz točk (a) do (e), ter njihove družinske člane in preživele osebe;

[1] Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

(g) državljane tretjih držav, njihove družinske člane in preživele osebe, ki so v enem od položajev iz točk (a) do (e), če izpolnjujejo pogoje iz Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003[1].

2. Za osebe iz odstavka 1 se ta naslov uporablja, dokler so neprekinjeno v enem od položajev iz navedenega odstavka, ki hkrati zadeva državo članico in Združeno kraljestvo.

3. Ta naslov se uporablja tudi za osebe, ki ne spadajo oziroma ne spadajo več v točke (a) do (e) odstavka 1 tega člena, vendar spadajo v člen 10 tega sporazuma, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.

4. Za osebe iz odstavka 3 se ta naslov uporablja, dokler imajo pravico do prebivanja v državi gostiteljici na podlagi člena 13 tega sporazuma ali pravico do dela v svoji državi dela na podlagi člena 24 ali 25 tega sporazuma.

5. Kadar se v tem členu navajajo družinski člani in preživele osebe, se ta naslov za te osebe uporablja samo v obsegu, v katerem njihove pravice in dolžnosti, ki jih imajo kot družinski člani in preživele osebe, izhajajo iz Uredbe (ES) št. 883/2004.

[1] Uredba Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 124, 20.5.2003, str. 1).

ČLEN 31

Pravila o koordinaciji sistemov socialne varnosti

1. Za osebe, za katere velja ta naslov, se uporabljajo pravila in cilji iz člena 48 PDEU, Uredbe (ES) št. 883/2004 in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1].

Unija in Združeno kraljestvo upoštevata sklepe in priporočila Upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti pri Evropski komisiji, ustanovljene na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004 (v nadaljnjem besedilu: Upravna komisija), navedene v delu I Priloge I k temu sporazumu.

2. Z odstopanjem od člena 9 tega sporazuma se v tem naslovu uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 1 Uredbe (ES) št. 883/2004.

[1] Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

3. Glede državljanov tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 859/2003, ter njihovih družinskih članov ali preživelih oseb s področja uporabe tega naslova se sklicevanje na Uredbo (ES) št. 883/2004 in Uredbo (ES) št. 987/2009 v tem naslovu razume kot sklicevanje na Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71[1] oziroma Uredbo Sveta (EGS) št. 574/72.[2] Sklicevanja na posebne določbe Uredbe (ES) št. 883/2004 in Uredbe (ES) št. 987/2009 se razumejo kot sklicevanja na ustrezne določbe Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72.

[1] Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, 5.7.1971, str. 2).

[2] Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 74, 27.3.1972, str. 1).

ČLEN 32

Posebni položaji, v katerih se uporablja ta naslov

1. Pravila, navedena v nadaljevanju, se uporabljajo v položajih, navedenih v nadaljevanju, v obsegu določenem v tem členu, kolikor se nanašajo na osebe, za katere se člen 30 ne uporablja oziroma ne uporablja več:

(a) ta naslov se za namene upoštevanja in seštevanja zavarovalnih dob, delovne dobe, dobe samozaposlitve ali obdobja prebivanja, vključno s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz takih obdobij v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004, uporablja za naslednje osebe:

(i) državljane Unije, osebe brez državljanstva in begunce, ki prebivajo v državi članici, ter državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 859/2003, za katere je pred koncem prehodnega obdobja veljala zakonodaja Združenega kraljestva, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

(ii) državljane Združenega kraljestva, osebe brez državljanstva in begunce, ki prebivajo v Združenem kraljestvu, ter državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 859/2003, za katere je pred koncem prehodnega obdobja veljala zakonodaja države članice, ter njihove družinske člane in preživele osebe;

za namene seštevanja dob se v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004 upoštevajo obdobja, ki so bila zaključena tako pred koncem prehodnega obdobja kot po njem;

(b) pravila iz členov 20 in 27 Uredbe (ES) št. 883/2004 se še naprej uporabljajo za osebe, ki so pred koncem prehodnega obdobja zaprosile za dovoljenje za načrtovano zdravljenje na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004, in sicer do konca zdravljenja. Ustrezni postopki povračila se uporabljajo tudi po koncu zdravljenja. Take osebe in njihovi spremljevalci imajo pravico do vstopa v državo zdravljenja in izstopa iz nje smiselno v skladu s členom 14;

(c) pravila iz členov 19 in 27 Uredbe (ES) št. 883/2004 se še naprej uporabljajo za osebe, za katere velja Uredba (ES) št. 883/2004 in ki so ob koncu prehodnega obdobja na začasnem bivanju v državi članici ali Združenem kraljestvu, in sicer do konca njihovega bivanja. Ustrezni postopki povračila se uporabljajo tudi po koncu začasnega bivanja ali zdravljenja;

(d) pravila iz členov 67, 68 in 69 Uredbe (ES) št. 883/2004 se, dokler so izpolnjeni pogoji, še naprej uporabljajo za dodeljevanje družinskih dajatev, do katerih obstaja upravičenje ob koncu prehodnega obdobja, za naslednje osebe:

(i) državljane Unije, osebe brez državljanstva in begunce, ki prebivajo v državi članici, ter državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 859/2003 in prebivajo v državi članici, za katere velja zakonodaja države članice in ki imajo družinske člane, ki ob koncu prehodnega obdobja prebivajo v Združenem kraljestvu;

(ii) državljane Združenega kraljestva, osebe brez državljanstva in begunce, ki prebivajo v Združenem kraljestvu, ter državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 859/2003 in prebivajo v Združenem kraljestvu, za katere velja zakonodaja Združenega kraljestva in ki imajo družinske člane, ki ob koncu prehodnega obdobja prebivajo v državi članici;

(e) v položajih iz točke (d)(i) in (ii) tega odstavka se za vse osebe, ki imajo ob koncu prehodnega obdobja pravice kot družinski člani na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004, kot so izvedene pravice do storitev v primeru bolezni, navedena uredba in ustrezne določbe Uredbe (ES) št. 987/2009 uporabljajo še naprej, dokler so izpolnjeni pogoji iz navedenih uredb.

2. Določbe poglavja 1 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004 glede dajatev za bolezen se uporabljajo za osebe, ki prejemajo dajatve na podlagi točke (a) odstavka 1 tega člena.

Ta odstavek se smiselno uporablja za družinske dajatve na podlagi členov 67, 68 in 69 Uredbe (ES) št. 883/2004.

ČLEN 33

Državljani Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice

1. Določbe tega naslova, ki se uporabljajo za državljane Unije, se uporabljajo za državljane Islandije, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške in Švicarske konfederacije pod pogojem, da:

(a) so Islandija, Kneževina Lihtenštajn, Kraljevina Norveška in Švicarska konfederacija, kot je ustrezno, z Združenim kraljestvom sklenile in uporabljajo ustrezne sporazume, ki se uporabljajo za državljane Unije, ter

(b) so Islandija, Kneževina Lihtenštajn, Kraljevina Norveška in Švicarska konfederacija z Unijo sklenile in uporabljajo ustrezne sporazume, ki se uporabljajo za državljane Združenega kraljestva.

2. Po uradnem obvestilu Združenega kraljestva in Unije o datumu začetka veljavnosti sporazumov iz odstavka 1 tega člena skupni odbor, ustanovljen na podlagi člena 164 (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor) določi datum, od katerega se določbe tega naslova uporabljajo za državljane Islandije, Kneževine Lihtenštajn, Kraljevine Norveške in Švicarske konfederacije, kot je ustrezno.

ČLEN 34

Upravno sodelovanje

1. Z odstopanjem od člena 7 in člena 128(1) ima Združeno kraljestvo od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma status opazovalke v Upravni komisiji. Kadar točke dnevnega reda v zvezi s tem naslovom zadevajo Združeno kraljestvo, lahko pošlje predstavnika, ki je prisoten kot svetovalec, na sestanke Upravne komisije ter na sestanke organov iz členov 73 in 74 Uredbe (ES) št. 883/2004, kadar se na njih razpravlja o takih točkah.

2. Z odstopanjem od člena 8 Združeno kraljestvo sodeluje v elektronski izmenjavi informacij o socialni varnosti in nosi stroške, povezane z njo.

ČLEN 35

Povračilo, izterjava in pobot

Določbe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 o povračilu, izterjavi in pobotu se uporabljajo še naprej v zvezi z dogodki, če se nanašajo na osebe, za katere se ne uporablja člen 30, ki:

(a) so nastopili pred koncem prehodnega obdobja ali

(b) nastopijo po koncu prehodnega obdobja in se nanašajo na osebe, za katere se je, ko je dogodek nastopil, uporabljal člen 30 ali 32.

ČLEN 36

Razvoj prava in prilagoditve aktov Unije

1. Če se uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 po koncu prehodnega obdobja spremenita ali nadomestita, se sklicevanje na ti uredbi v tem sporazumu razume kot sklicevanje na navedeni uredbi, kakor sta bili spremenjeni ali nadomeščeni, v skladu z akti, navedenimi v delu II Priloge I k temu sporazumu.

Skupni odbor pregleda del II Priloge I k temu sporazumu in ga uskladi s kakršnim koli aktom, s katerim se spreminjata ali nadomeščata uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009, takoj ko takšen akt sprejme Unija. Unija v ta namen čim prej po sprejetju v okviru skupnega odbora obvesti Združeno kraljestvo o aktu, s katerim se spreminjata ali nadomeščata ti uredbi.

2. Z odstopanjem od drugega pododstavka odstavka 1 skupni odbor oceni učinke akta, s katerim se spreminjata ali nadomeščata uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009, če se z navedenim aktom:

(a) spreminjajo ali nadomeščajo zadeve, za katere se uporablja člen 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, ali

(b) denarna dajatev, ki je na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004 ob koncu prehodnega obdobja ni bilo mogoče izvoziti, spremeni tako, da jo je mogoče izvoziti, ali pa se denarna dajatev, ki jo je bilo ob koncu prehodnega obdobja mogoče izvoziti, spremeni tako, da je ni mogoče izvoziti, ali

(c) denarna dajatev spremeni tako, da jo je mogoče izvoziti za nedoločen čas, medtem ko jo je bilo na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004 ob koncu prehodnega obdobja mogoče izvoziti le za določen čas, ali pa tako, da jo je mogoče izvoziti le za določen čas, medtem ko jo je bilo na podlagi navedene uredbe ob koncu prehodnega obdobja mogoče izvoziti za nedoločen čas.

Skupni odbor pri tej oceni v dobri veri upošteva, kolikšne so spremembe iz prvega pododstavka tega odstavka, pa tudi, da je pomembno, da uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 še naprej dobro delujeta v razmerju med Unijo in Združenim kraljestvom ter da obstaja država, ki je pristojna za posameznike s področja uporabe Uredbe (ES) št. 883/2004.

Če skupni odbor tako odloči v šestih mesecih od prejema informacij, ki jih da Unija na podlagi odstavka 1, se del II Priloge I k temu sporazumu ne uskladi z aktom iz prvega pododstavka tega odstavka.

V tem odstavku:

(a) „ki jo je mogoče izvoziti“ pomeni: ki jo je mogoče na podlagi Uredbe (ES) št. 883/2004 izplačati osebi, ki prebiva v državi članici ali Združenem kraljestvu, če se nosilec, pristojen za zagotavljanje dajatve, tam ne nahaja, ali jo je mogoče izplačati v zvezi s tako osebo; skladno s tem se razume „ki je ni mogoče izvoziti“, ter

(b) „ki jo je mogoče izvoziti za nedoločen čas“ pomeni, da je dajatev mogoče izvoziti za tako dolgo, dokler obstajajo pogoji, iz katerih izhaja pravica.

3. Za namene tega sporazuma se šteje, da uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 obsegata prilagoditve, navedene v delu III Priloge I k temu sporazumu. Združeno kraljestvo čim prej po sprejetju kakršnih koli sprememb v nacionalnih določbah, ki so pomembne za del III Priloge I k temu sporazumu, o njih v okviru skupnega odbora obvesti Unijo.

4. Za namene tega sporazuma se šteje, da sklepi in priporočila Upravne komisije vsebujejo sklepe in priporočila, navedene v delu I Priloge I. Skupni odbor spremeni del I Priloge I tako, da bodo v njem upoštevani novi sklepi in priporočila, ki jih sprejme Upravna komisija. V ta namen Unija čim prej po sprejetju sklepov in priporočil Upravne komisije o njih v okviru skupnega odbora obvesti Združeno kraljestvo. Skupni odbor take spremembe sprejme na predlog Unije ali Združenega kraljestva.

NASLOV IV

DRUGE DOLOČBE

ČLEN 37

Javnost

Države članice in Združeno kraljestvo razširjajo informacije o pravicah in obveznostih oseb, za katere se uporablja ta del, zlasti s kampanjami ozaveščanja v nacionalnih in lokalnih medijih ter drugih komunikacijskih sredstvih, kakor je ustrezno.

ČLEN 38

Ugodnejše določbe

1. Ta del ne vpliva na zakone in druge predpise, veljavne v državi gostiteljici ali državi dela, ki bi bili za zadevne osebe ugodnejši. Ta odstavek se ne uporablja za naslov III.

2. Člen 12 in člen 23(1) ne posegata v ureditev skupnega potovalnega območja med Združenim kraljestvom in Irsko, kar zadeva ugodnejšo obravnavo, ki bi je bile zadevne osebe lahko deležne na podlagi navedene ureditve.

ČLEN 39

Dosmrtno varstvo

Osebe, za katere se uporablja ta del, imajo pravice iz določb v ustreznih naslovih tega dela vse življenje, razen če prenehajo izpolnjevati pogoje, določene v teh naslovih.

TRETJI DEL

DOLOČBE O LOČITVI

NASLOV I

BLAGO, DANO NA TRG

ČLEN 40

Opredelitev pojmov

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo blaga za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;

(b) „dajanje na trg“ pomeni, da je blago prvič dostopno na trgu v Uniji ali Združenem kraljestvu;

(c) „dobava blaga za distribucijo, porabo ali uporabo“ pomeni, da je obstoječe in posamično razpoznavno blago po končani proizvodnji predmet pisne ali ustne pogodbe med dvema ali več pravnimi ali fizičnimi osebami o prenosu lastništva, kakršne koli druge premoženjske pravice ali posesti zadevnega blaga ali da je predmet ponudbe pravni ali fizični osebi, da sklene tako pogodbo;

(d) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo blaga v Uniji ali Združenem kraljestvu s strani končnega uporabnika za predvideni namen, oziroma, v primeru pomorske opreme, nameščanje na ladjo;

(e) „nadzor trga“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo organi za nadzor trga, in ukrepe, ki jih ti sprejmejo za zagotovitev skladnosti blaga z veljavnimi zahtevami in da ne ogroža zdravja, varnosti ali kakšnega drugega vidika zaščite javnega interesa;

(f) „organ za nadzor trga“ pomeni organ države članice ali Združenega kraljestva, ki je odgovoren za nadzor trga na svojem ozemlju;

(g) „pogoji za trženje blaga“ pomeni zahteve glede lastnosti blaga, kot so kakovost, zmogljivost, varnost ali mere, vključno s sestavo takega blaga ali izrazjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti, ki se uporabljajo v zvezi s takim blagom; izraz zajema tudi zahteve glede načinov in procesov proizvodnje, če ti vplivajo na lastnosti proizvoda;

(h) „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ, ki izvaja dejavnosti ugotavljanja skladnosti, vključno s kalibracijo, preskušanjem, potrjevanjem in pregledovanjem;

(i) „priglašeni organ“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, ki je pooblaščen za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti kot tretja stranka, na podlagi prava Unije, s katerim se harmonizirajo pogoji za trženje blaga;

(j) „živalski proizvodi“ pomeni proizvode živalskega izvora, živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, kakor so opredeljeni v točkah (29), (30) oziroma (31) člena 4 Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta[1], krmo živalskega izvora ter hrano in krmo, ki vsebuje proizvode živalskega izvora.

[1] Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

ČLEN 41

Neprekinjen pretok blaga, danega na trg

1. Blago, ki je bilo zakonito dano na trg v Uniji ali Združenem kraljestvu pred koncem prehodnega obdobja:

(a) je lahko še naprej dostopno na trgu Unije ali Združenega kraljestva ter potuje med tema dvema trgoma, dokler ne dospe do končnega uporabnika;

(b) se lahko da v uporabo v Uniji ali Združenem kraljestvu, če tako določajo določbe prava Unije, ki se uporabljajo.

2. Za blago iz odstavka 1 se uporabljajo zahteve iz členov 34 in 35 PDEU in relevantnega prava Unije, ki ureja trženje blaga, vključno s pogoji za trženje zadevnega blaga.

3. Odstavek 1 se uporablja za vse obstoječe in posamično razpoznavno blago v smislu naslova II tretjega dela PDEU, razen za pretok med trgom Unije in trgom Združenega kraljestva ali obratno:

(a) živih živali in zarodnega materiala;

(b) proizvodov živalskega izvora.

4. Glede prometa živih živali ali zarodnega materiala med državo članico in Združenim kraljestvom ali obratno se uporabljajo določbe prava Unije, navedene v Prilogi II, če je datum odhoda pred koncem prehodnega obdobja.

5. Ta člen ne posega v možnost, da Združeno kraljestvo, država članica ali Unija sprejme ukrepe za prepoved ali omejitev dostopnosti na svojem trgu blaga iz odstavka 1 ali kategorije takega blaga, če to dovoljuje in v meri v kateri to dovoljuje pravo Unije.

6. Določbe tega naslova ne posegajo v kakršna koli veljavna pravila o načinih prodaje, intelektualne lastnine, carinskih postopkih, tarifah in davkih.

ČLEN 42

Dokazovanje dajanja na trg

Če se gospodarski subjekt v zvezi z določenim blagom sklicuje na člen 41(1), nosi dokazno breme, da na podlagi katerega koli ustreznega dokumenta dokaže, da je bilo blago dano na trg v Uniji ali Združenem kraljestvu pred koncem prehodnega obdobja.

ČLEN 43

Nadzor trga

1. Organi za nadzor trga držav članic in organi za nadzor trga Združenega kraljestva si brez odlašanja izmenjajo vse relevantne informacije, ki jih v okviru svojih dejavnosti nadzora trga zberejo v zvezi z blagom iz člena 41(1). Zlasti drug drugemu in Evropski komisiji sporočijo informacije o blagu, ki predstavlja resno tveganje, ter o ukrepih, sprejetih v zvezi z neskladnim blagom, vključno z ustreznimi informacijami, pridobljenimi iz omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, ki so bile v zvezi s tem blagom vzpostavljene na podlagi prava Unije ali Združenega kraljestva.

2. Države članice in Združeno kraljestvo brez odlašanja prenesejo zahtevo organov za nadzor trga Združenega kraljestva oziroma države članice organu za ugotavljanje skladnosti, ki ima sedež na njunem ozemlju, če se ta zahteva nanaša na ugotavljanje skladnosti, ki ga je ta organ izvedel pred koncem prehodnega obdobja v vlogi priglašenega organa. Države članice in Združeno kraljestvo zagotovijo, da organ za ugotavljanje skladnosti tako zahtevo pravočasno obravnava.

ČLEN 44

Pošiljanje spisov in dokumentov v zvezi s postopki v teku

Združeno kraljestvo pristojnemu organu države članice, ki je določen v skladu s postopki iz prava Unije, ki se uporablja, pošlje brez odlašanja vse relevantne dosjeje ali dokumente v zvezi z ocenami, odobritvami in dovoljenji, ki so na dan pred začetkom veljavnosti tega sporazuma v teku in ki jih vodi pristojni organ Združenega kraljestva v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012[1], Uredbo (ES) št. 1107/2009[2], Direktivo 2001/83/ES[3] in Direktivo 2001/82/ES[4] Evropskega parlamenta in Sveta.

[1] Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

[2] Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

[3] Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

[4] Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 1).

ČLEN 45

Dajanje na razpolago informacij o preteklih postopkih izdaje dovoljenj
za promet z zdravili

1. Združeno kraljestvo na utemeljeno zahtevo države članice ali Evropske agencije za zdravila da na razpolago brez odlašanja dokumentacijo za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom, ki ga je odobril pristojni organ Združenega kraljestva pred koncem prehodnega obdobja, če je ta dokumentacija potrebna za oceno vloge za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom v skladu s členoma 10 in 10a Direktive 2001/83/ES ali členoma 13 in 13a Direktive 2001/82/ES.

2. Država članica na utemeljeno zahtevo Združenega kraljestva da na razpolago brez odlašanja dokumentacijo za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom, ki ga je odobril pristojni organ te države članice pred koncem prehodnega obdobja, če je ta dokumentacija potrebna za oceno vloge za pridobitev dovoljenja za promet z zdravilom v Združenem kraljestvu v skladu z zakonodajnimi zahtevami Združenega kraljestva, kolikor te zakonodajne zahteve ustrezajo položajem iz členov 10 in 10a Direktive 2001/83/ES ali členov 13 in 13a Direktive 2001/82/ES.

ČLEN 46

Dajanje na razpolago informacij, ki jih imajo priglašeni organi
s sedežem v Združenem kraljestvu ali v državi članici

1. Združeno kraljestvo zagotovi, da se informacije, ki jih ima organ za ugotavljanje skladnosti s sedežem v Združenem kraljestvu v zvezi s svojim delovanjem kot priglašeni organ na podlagi prava Unije pred koncem prehodnega obdobja, na zahtevo imetnika certifikata brez odlašanja dajo na razpolago priglašenemu organu s sedežem v državi članici, ki ga navede imetnik certifikata.

2. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki jih ima priglašeni organ s sedežem v zadevni državi članici v zvezi s svojim delovanjem pred koncem prehodnega obdobja, na zahtevo imetnika certifikata brez odlašanja dajo na razpolago organu za ugotavljanje skladnosti s sedežem v Združenem kraljestvu, ki ga navede imetnik certifikata.

NASLOV II

CARINSKI POSTOPKI V TEKU

ČLEN 47

Unijski status blaga

1. Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za unijsko blago, kot je opredeljeno v točki 23 člena 5 navedene uredbe, če se tako blago giblje s carinskega območja Združenega kraljestva na carinsko območje Unije ali obratno, pod pogojem, da se je gibanje začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja. Gibanje blaga, ki se je začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja, se šteje za gibanje blaga znotraj Unije v zvezi z zahtevami za izdajanje uvoznih in izvoznih dovoljenj po pravu Unije.

[1] Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

2. Za namene odstavka 1 se ne uporablja domneva, da ima blago carinski status unijskega blaga, kakor je določeno v členu 153(1) Uredbe (EU) št. 952/2013. Carinski status tega blaga kot unijsko blago ter dejstvo, da se je gibanje iz odstavka 1 začelo pred koncem prehodnega obdobja, mora zadevna oseba dokazati za vsako gibanje s katerim koli od sredstev iz člena 199 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447[1]. Dokaz o začetku gibanja se zagotavlja s prevoznim dokumentom za to blago.

3. Odstavek 2 se ne uporablja za unijsko blago, ki se prevaža po zraku in je bilo natovorjeno ali pretovorjeno na letališču na carinskem območju Združenega kraljestva za pošiljko na carinsko območje Unije ali je bilo natovorjeno ali pretovorjeno na letališču na carinskem območju Unije za pošiljko na carinsko območje Združenega kraljestva, če se tako blago prevaža na podlagi enotne prevozne listine, ki je bila izdana na enem od zadevnih carinskih območij, pod pogojem, da se je gibanje po zraku začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja.

[1] Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

4. Odstavek 2 se ne uporablja za unijsko blago, ki potuje po morju in se prevaža z rednim ladijskim prevozom med pristanišči na carinskem območju Združenega kraljestva in pristanišči na carinskem območju Unije, kakor je določeno v členu 120 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446[1], pod pogojem:

(a) da se je potovanje, ki zajema pristanišča na carinskem območje Združenega kraljestva in pristanišča na carinskem območju Unije, začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja, ter

(b) da je imela ladja rednega ladijskega prevoza pred koncem prehodnega obdobja postanek v enem ali več pristaniščih na carinskem območju Združenega kraljestva ali na carinskem območju Unije.

5. Kadar ima med potovanjem iz točke (a) odstavka 4 ladja rednega ladijskega prevoza postanek v enem ali več pristaniščih na carinskem območju Združenega kraljestva po koncu prehodnega obdobja:

(a) se za blago, ki je bilo natovorjeno pred koncem prehodnega obdobja in raztovorjeno v teh pristaniščih, carinski status unijskega blaga ne spremeni;

[1] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 1).

(b) se za blago, ki je bilo natovorjeno v pristaniščih, v katerih je ladja imela postanek po koncu prehodnega obdobja, carinski status unijskega blaga ne spremeni, če je dokazan v skladu z odstavkom 2.

ČLEN 48

Vstopna skupna deklaracija in predodhodna deklaracija

1. Uredba (EU) št. 952/2013 se uporablja za vstopne skupne deklaracije, ki so bile vložene v carinskem uradu prvega vstopa v skladu s poglavjem I naslova IV navedene uredbe pred koncem prehodnega obdobja, te deklaracije pa imajo po koncu prehodnega obdobja enak pravni učinek na carinskem območju Unije in carinskem območju Združenega kraljestva.

2. Uredba (EU) št. 952/2013 se uporablja za predodhodne deklaracije, ki so bile vložene v skladu s poglavjem I naslova VIII navedene uredbe pred koncem prehodnega obdobja in, če je ustrezno, pri katerih je bilo blago prepuščeno v skladu s členom 194 navedene uredbe pred koncem prehodnega obdobja. Te deklaracije imajo po koncu prehodnega obdobja enak pravni učinek na carinskem območju Unije in carinskem območju Združenega kraljestva.

ČLEN 49

Konec postopka začasne hrambe ali carinskih postopkov

1. Uredba (EU) št. 952/2013 se uporablja za neunijsko blago, ki je bilo ob koncu prehodnega obdobja v začasni hrambi, kakor je opredeljena v točki 17 člena 5 navedene uredbe, in za blago, ki je bilo ob koncu prehodnega obdobja v kakršnem koli carinskem postopku, kakor je opredeljen v točki 16 člena 5 navedene uredbe na carinskem območju Združenega kraljestva, dokler se taka začasna hramba ne konča, dokler se ni zaključil eden od posebnih carinskih postopkov, dokler blago ni sproščeno v prosti promet ali dokler blago ni izneseno z ozemlja, če se to zgodi po koncu prehodnega obdobja, vendar najpozneje do ustreznega roka iz Priloge III.

Vendar se točki (b) in (c) člena 148(5) ter člen 219 Uredbe (EU) št. 952/2013 ne uporabljajo za gibanje blaga med carinskim območjem Združenega kraljestva in carinskim območjem Unije, ki se konča po koncu prehodnega obdobja.

2. Uredba (EU) št. 952/2013, Sklep Sveta 2014/335/EU, Euratom[1], Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 608/2014[2] in Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014[3] se uporabljajo za carinski dolg, ki je po koncu prehodnega obdobja nastal zaradi končanja začasne hrambe ali zaključka iz odstavka 1-.

3. Oddelek 1 poglavja 1 naslova II Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447 se uporablja za zahtevke za dodelitev tarifnih kvot, ki so jih sprejeli carinski organi na carinskem območju Združenega kraljestva in za katere so carinski organi na carinskem območju Združenega kraljestva pred koncem prehodnega obdobja predložili zahtevane spremne listine v skladu s členom 50 navedene uredbe, ter se uporablja za umik zahtevkov in vračila neporabljenih dodeljenih količin iz takih zahtevkov.

---

1 Sklep Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije (UL L 168, 7.6.2014, str. 105).

2 Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 608/2014 z dne 26. maja 2014 o določitvi izvedbenih ukrepov za sistem virov lastnih sredstev Evropske unije (UL L 168, 7.6.2014, str. 29).

3 Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014 z dne 26. maja 2014 o načinih in postopkih za dajanje tradicionalnih lastnih sredstev ter lastnih sredstev iz naslovov DDV in BND na razpolago ter ukrepih za zagotavljanje denarnih sredstev (UL L 168, 7.6.2014, str. 39).

ČLEN 50

Dostop do ustreznih omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk

Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, navedenih v Prilogi IV, kolikor je to nujno potrebno za izpolnjevanje njegovih obveznosti iz tega naslova. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja takega dostopa. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca vsakega leta do konca obdobja iz Priloge IV. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjen znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

NASLOV III

ZADEVE V ZVEZI Z DAVKOM NA DODANO VREDNOST IN TROŠARINO V TEKU

ČLEN 51

Davek na dodano vrednost (DDV)

1. Direktiva Sveta 2006/112/ES[1] se uporablja za blago, ki je bilo odposlano ali odpeljano z ozemlja Združenega kraljestva na ozemlje države članice in obratno, če se je odpošiljanje ali prevoz začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja.

2. Direktiva 2006/112/ES se uporablja še pet let od konca prehodnega obdobja za pravice in obveznosti davčnega zavezanca v zvezi s transakcijami s čezmejnim elementom med Združenim kraljestvom in državo članico, ki so bile opravljene pred koncem prehodnega obdobja, in v zvezi s transakcijami za katere se uporablja odstavek 1.

[1] Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

3. Z odstopanjem od odstavka 2 in člena 15 Direktive Sveta 2008/9/ES[1] se zahtevki za vračilo za DDV, ki ga je v državi članici plačal davčni zavezanec s sedežem v Združenem kraljestvu ali ki ga je v Združenem kraljestvu plačal davčni zavezanec s sedežem v državi članici, vložijo pod pogoji iz navedene direktive najpozneje 31. marca 2021.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 in člena 61(2) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011[2] se spremembe obračunov DDV, predloženih v skladu s členom 364 ali členom 369f Direktive 2006/112/ES v Združenem kraljestvu za storitve, opravljene v državah članicah potrošnje pred koncem prehodnega obdobja ali v državi članici za storitve, opravljene v Združenem kraljestvu pred koncem prehodnega obdobja, predložijo najpozneje 31. decembra 2021.

---

[1] Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, 20.2.2008, str. 23).

[2] Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

ČLEN 52

Trošarinsko blago

Direktiva Sveta 2008/118/ES[1] se uporablja za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine in za gibanje trošarinskega blaga po sprostitvi v porabo z ozemlja Združenega kraljestva na ozemlje države članice ali obratno, če se je gibanje začelo pred koncem prehodnega obdobja in končalo po koncu tega obdobja.

ČLEN 53

Dostop do ustreznih omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk

Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, navedenih v Prilogi IV, kolikor je to nujno potrebno za izpolnjevanje njegovih obveznosti iz tega naslova. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja takega dostopa. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca vsakega leta do konca obdobja iz Priloge IV. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjen znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

[1] Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L 9, 14.1.2009, str. 12).

NASLOV IV

INTELEKTUALNA LASTNINA

ČLEN 54

Nadaljevanje varstva registriranih ali podeljenih pravic v Združenem kraljestvu

1. Lastnik pravic intelektualne lastnine, navedenih v nadaljevanju, ki so bile registrirane ali podeljene pred koncem prehodnega obdobja, postane brez ponovnega preverjanja imetnik primerljive registrirane in izvršljive pravice intelektualne lastnine v Združenem kraljestvu na podlagi prava Združenega kraljestva:

(a) imetnik blagovne znamke Evropske unije, registrirane v skladu z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta[1] postane imetnik blagovne znamke v Združenem kraljestvu, ki je sestavljena iz istega znaka, za isto blago ali storitve;

[1] Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).

(b) imetnik modela Skupnosti, ki je bil registriran in, če je ustrezno, objavljen po odlogu objave v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 6/2002[1], postane za isti model imetnik registrirane pravice do modela v Združenem kraljestvu;

(c) imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti, podeljene v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2100/94[2], postane za isto sorto rastlin imetnik žlahtniteljske pravice v Združenem kraljestvu.

---

1 Uredba Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL L 3, 5.1.2002, str. 1).

2 Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL L 227, 1.9.1994, str. 1).

2. Če je geografska označba, označba porekla ali zajamčena tradicionalna posebnost v smislu Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta[1], geografska označba, označba porekla ali tradicionalni izraz za vino v smislu Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2], geografska označba v smislu Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[3] ali geografska označba v smislu Uredbe (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[4] v Uniji zaščitena na zadnji dan prehodnega obdobja na podlagi teh uredb, imajo osebe, ki imajo pravico do uporabe zadevne geografske označbe, označbe porekla, zajamčene tradicionalne posebnosti ali tradicionalnega izraza za vino, pravico, da od konca prehodnega obdobja v Združenem kraljestvu brez ponovnega preverjanja uporabljajo zadevno geografsko označbo, označbo porekla, zajamčeno tradicionalno posebnost ali tradicionalni izraz za vino, ki so na podlagi prava Združenega kraljestva deležni najmanj enake stopnje zaščite kot na podlagi naslednjih določb prava Unije:

---

1 Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

2 Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

3 Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

4 Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

(a) točk (i), (j) in (k) člena 4(1) Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta[1]; ter

(b) za zadevno geografsko označbo, označbo porekla, zajamčeno tradicionalno posebnost ali tradicionalni izraz za vino, člena 13, člena 14(1), člena 24, člena 36(3), členov 38 in 44 ter točke (b) člena 45(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012; člena 90(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2]; člena 100(3), člena 102(1), členov 103 in 113 ter točke (c)(x) člena 157(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013; člena 62(3) in (4) Uredbe Komisije (ES) št. 607/2009[3]; prvega pododstavka člena 15(3), člena 16 in člena 23(1) Uredbe (ES) št. 110/2008 in, kolikor je povezan z izpolnjevanjem navedenih določb navedene uredbe, člena 24(1) navedene uredbe; ali člena 19(1) in člena 20 Uredbe (EU) št. 251/2014.

---

1 Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

2 Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

3 Uredba Komisije (ES) št. 607/2009 z dne 14. julija 2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 v zvezi z zaščitenimi označbami porekla in geografskimi označbami, tradicionalnimi izrazi, označevanjem in predstavitvijo nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 193, 24.7.2009, str. 60).

Če geografska označba, označba porekla, zajamčena tradicionalna posebnost ali tradicionalni izraz za vino iz prvega pododstavka v Uniji po koncu prehodnega obdobja ni več zaščiten, se prvi pododstavek za to geografsko označbo, označbo porekla, zajamčeno tradicionalno posebnost ali tradicionalni izraz za vino preneha uporabljati.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če zaščita v Uniji izhaja iz mednarodnih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija.

Ta odstavek se uporablja, razen če– oziroma dokler ne – stopi v veljavo ali se začne uporabljati sporazum iz člena 184, ki prevlada nad tem odstavkom.

3. Ne glede na odstavek 1, če je bila pravica intelektualne lastnine iz navedenega odstavka v Uniji razglašena za neveljavno ali je bila preklicana oziroma, v primeru žlahtniteljske pravice v Skupnosti, razglašena za nično ali razveljavljena v upravnem ali sodnem postopku, ki je še potekal na zadnji dan prehodnega obdobja, se ustrezna pravica tudi v Združenem kraljestvu razglasi za neveljavno ali prekliče oziroma se razglasi za nično ali razveljavi. Razglasitev, preklic ali razveljavitev začne v Združenem kraljestvu veljati na isti datum kot v Uniji.

Z odstopanjem od prvega pododstavka Združeno kraljestvo ni dolžno razglasiti ustrezne pravice za neveljavno ali jo v Združenem kraljestvu preklicati, če razlogi za neveljavnost ali preklic blagovne znamke Evropske unije ali registriranega modela Skupnosti ne veljajo za Združeno kraljestvo.

4. Blagovna znamka ali registrirana pravica iz modela, ki nastane v Združenem kraljestvu v skladu s točko (a) ali (b) odstavka 1, se prvič podaljša na datum podaljšanja ustrezne pravice intelektualne lastnine, registrirane v skladu s pravom Unije.

5. Glede blagovnih znamk v Združenem kraljestvu iz točke (a) odstavka 1 tega člena velja:

(a) šteje se, da ima blagovna znamka datum vložitve oziroma datum prednostne pravice blagovne znamke Evropske unije ter, če je ustrezno, da ima prednost starejše blagovne znamke iz Združenega kraljestva, zahtevane na podlagi člena 39 ali 40 Uredbe (EU) 2017/1001;

(b) blagovne znamke ni mogoče preklicati iz razloga, da se ustrezna blagovna znamka Evropske unije pred koncem prehodnega obdobja ni resno in dejansko uporabljala na ozemlju Združenega kraljestva;

(c) lastnik blagovne znamke Evropske unije, ki si je v Uniji pridobila ugled, ima pravico v Združenem kraljestvu za ustrezno blagovno znamko uveljavljati pravice, enakovredne tistim iz točke (c) člena 9(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in točke (a) člena 5(3) Direktive (EU) 2015/2436, na podlagi ugleda, pridobljenega v Uniji do konca prehodnega obdobja, po tem datumu pa bo nadaljnji ugled te blagovne znamke izhajal iz uporabe znamke v Združenem kraljestvu.

6. Za registrirane pravice iz modela in žlahtniteljske pravice v Združenem kraljestvu iz točk (b) in (c) odstavka 1 velja:

(a) trajanje varstva na podlagi prava Združenega kraljestva je najmanj enako preostalemu obdobju trajanja varstva na podlagi prava Unije za ustrezen registrirani model Skupnosti ali žlahtniteljsko pravico v Skupnosti;

(b) za datum vložitve ali datum prednosti se šteje ustrezni datum registriranega modela Skupnosti ali žlahtniteljske pravice v Skupnosti.

ČLEN 55

Postopek registracije

1. Registracijo, podelitev ali zaščito na podlagi člena 54(1) in (2) tega sporazuma opravijo ustrezni subjekti v Združenem kraljestvu brezplačno z uporabo podatkov, ki so na voljo v registrih Urada Evropske unije za intelektualno lastnino, Urada Skupnosti za rastlinske sorte in Evropske komisije. Za namene tega člena se za register šteje Priloga III k Uredbi (ES) št. 110/2008.

2. Za namene odstavka 1 imetnikom pravic intelektualne lastnine iz člena 54(1) in osebam, ki imajo pravico do uporabe geografske označbe, označbe porekla, zajamčene tradicionalne posebnosti ali tradicionalnega izraza za vino iz člena 54(2) ni treba vložiti vloge ali opraviti kakršnega koli posebnega upravnega postopka. Imetnikom pravic intelektualne lastnine iz člena 54(1) tri leta po koncu prehodnega obdobja ni treba imeti naslova za pošiljanje pošte v Združenem kraljestvu.

3. Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Urad Skupnosti za rastlinske sorte in Evropska komisija zadevnim subjektom v Združenem kraljestvu posredujejo podatke, potrebne za registracijo, podelitev ali zaščito v Združenem kraljestvu na podlagi člena 54(1) ali (2).

4. Ta člen ne posega v pristojbine za podaljšanje veljavnosti, ki se morda uporabljajo v času podaljšanja veljavnosti pravic, ali možnosti, da se zadevni imetniki odrečejo svojim pravicam intelektualne lastnine v Združenem kraljestvu po ustreznem postopku na podlagi prava Združenega kraljestva.

ČLEN 56

Nadaljevanje varstva
mednarodnih registracij, v katerih je imenovana Unija, v Združenem kraljestvu

Združeno kraljestvo sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da so fizične ali pravne osebe, ki so pred koncem prehodnega obdobja pridobile varstvo za mednarodno registrirane blagovne znamke ali modele, v katerih je imenovana Unija, v skladu z Madridskim sistemom za mednarodno registracijo znamk ali Haaškim sistemom o mednarodnem depozitu industrijskih vzorcev in modelov, v Združenem kraljestvu deležne varstva za svoje blagovne znamke ali industrijske vzorce in modele v zvezi s temi mednarodnimi registracijami.

ČLEN 57

Nadaljevanje varstva neregistriranih modelov Skupnosti v Združenem kraljestvu

Imetnik pravice v zvezi z neregistriranim modelom Skupnosti, ki je nastala pred koncem prehodnega obdobja v skladu z Uredbo (ES) št. 6/2002, za ta neregistrirani model Skupnosti postane *ipso iure* lastnik izvršljive pravice intelektualne lastnine v Združenem kraljestvu na podlagi prava Združenega kraljestva, ki zagotavlja enako raven varstva, kot je tista na podlagi Uredbe (ES) št. 6/2002. Trajanje varstva te pravice na podlagi prava Združenega kraljestva je najmanj enako preostalemu obdobju trajanja varstva za ustrezni neregistrirani model Skupnosti na podlagi člena 11(1) navedene uredbe.

ČLEN 58

Nadaljevanje varstva podatkovnih zbirk

1. Imetnik pravice za podatkovno zbirko v zvezi z Združenim kraljestvom v skladu s členom 7 Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1], ki je nastala pred koncem prehodnega obdobja, za to podatkovno zbirko obdrži izvršljivo pravico intelektualne lastnine v Združenem kraljestvu na podlagi prava Združenega kraljestva, ki zagotavlja enako raven varstva, kot je tista na podlagi Direktive 96/9/ES, če imetnik te pravice še naprej izpolnjuje zahteve iz člena 11 navedene direktive. Trajanje varstva te pravice na podlagi prava Združenega kraljestva je najmanj enako preostalemu obdobju trajanja varstva na podlagi člena 10 Direktive 96/9/ES.

2. Šteje se, da zahteve iz člena 11 Direktive 96/9/ES izpolnjujejo naslednje osebe in podjetja:

(a) državljani Združenega kraljestva;

(b) fizične osebe z običajnim prebivališčem v Združenem kraljestvu;

[1] Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, 27.3.1996, str. 20).

(c) podjetja s sedežem v Združenem kraljestvu, pod pogojem, da je v primeru, da ima tako podjetje v Združenem kraljestvu le sedež, njegovo poslovanje dejansko in stalno povezano z gospodarstvom Združenega kraljestva ali države članice.

ČLEN 59

Prednostna pravica pri prijavah, ki so v obravnavi, za blagovne znamke Evropske unije, modele Skupnosti in žlahtniteljske pravice v Skupnosti

1. Če je oseba vložila prijavo za blagovno znamko Evropske unije ali model Skupnosti v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja in če je bil prijavi dodeljen datum vložitve, ima ta oseba pravico v Združenem kraljestvu v devetih mesecih od konca prehodnega obdobja vložiti prijavo za isto blagovno znamko za blago ali storitve, ki so popolnoma enake tistim, za katere je bila vložena prijava v Uniji, ali so vsebovane v njih, oziroma za isti model. Šteje se, da je bila prijava, vložena v skladu s tem členom, vložena na isti datum in ima enak datum prednostne pravice kot ustrezna prijava, vložena v Uniji, ter, če je ustrezno, da ima enako prednost starejše blagovne znamke iz Združenega kraljestva, zahtevane na podlagi člena 39 ali 40 Uredbe (EU) 2017/1001.

2. Če je oseba vložila prijavo za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja, ima za vložitev prijave za isto žlahtniteljsko pravico v Združenem kraljestvu prednostno pravico *ad hoc* v Združenem kraljestvu za obdobje šestih mesecev od konca prehodnega obdobja. Prednostna pravica ima za posledico, da se za datum prednostne pravice prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti za namene določanja razločljivosti, novosti in upravičenosti do pravice šteje datum vložitve prijave žlahtniteljske pravice v Združenem kraljestvu.

ČLEN 60

Vloge za dodatne varstvene certifikate, ki so v postopku obravnave.
v Združenem kraljestvu

1. Uredbi (ES) št. 1610/96[1] in št. 469/2009[2] Evropskega parlamenta in Sveta se uporabljata za prijave za dodatne varstvene certifikate za fitofarmacevtska sredstva in zdravila ter prijave za podaljšanje veljavnosti takih certifikatov, če so bile take prijave vložene pri organu v Združenem kraljestvu pred koncem prehodnega obdobja v primerih, v katerih je ob koncu prehodnega obdobja potekal upravni postopek za podelitev zadevnega certifikata ali podaljšanje njegove veljavnosti.

2. Certifikat, podeljen v skladu z odstavkom 1, zagotavlja enako raven varstva, kot je tista na podlagi Uredbe (ES) št. 1610/96 ali Uredbe (ES) št. 469/2009.

[1] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1610/96 z dne 23. julija 1996 o uvedbi dodatnega varstvenega certifikata za fitofarmacevtska sredstva (UL L 198, 8.8.1996, str. 30).

[2] Uredba (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila (UL L 152, 16.6.2009, str. 1).

ČLEN 61

Izčrpanje pravic

Pravice intelektualne lastnine, ki so bile pred koncem prehodnega obdobja izčrpane tako v Uniji kot v Združenem kraljestvu pod pogoji iz prava Unije, ostajajo izčrpane tako v Uniji kot v Združenem kraljestvu.

NASLOV V

POLICIJSKO IN PRAVOSODNO SODELOVANJE V KAZENSKIH ZADEVAH V TEKU

ČLEN 62

Postopki pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v teku

1. V Združenem kraljestvu in državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, uporabljajo naslednji akti, kot sledi:

(a) Konvencija, ki jo je Svet pripravil v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije[1], in Protokol h Konvenciji, ki jo je Svet pripravil na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije[2], se uporabljata za prošnje za medsebojno pravno pomoč, ki jih osrednji organ ali pravosodni organ prejme na podlagi zadevnega instrumenta pred koncem prehodnega obdobja;

[1] UL C 197, 12.7.2000, str. 3.
[2] UL C 326, 21.11.2001, str. 2.

(b) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ[1] se uporablja za evropske naloge za prijetje, pri katerih je bila zahtevana oseba prijeta pred koncem prehodnega obdobja za namene izvršitve evropskega naloga za prijetje, ne glede na odločitev izvršitvenega pravosodnega organa glede tega, ali naj zahtevana oseba ostane v priporu ali naj se začasno izpusti;

(c) Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ[2] se uporablja za sklepe o zasegu, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme v izvršitev osrednji organ ali pristojni pravosodni organ ali pravosodni organ v državi izvršiteljici, ki ni pristojen za priznanje ali izvršitev sklepa o zasegu, temveč ga po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu pravosodnemu organu v izvršitev;

(d) Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ[3] se uporablja za odločbe, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ ali pristojni organ v državi izvršiteljici ali organ v državi izvršiteljici, ki ni pristojen za priznanje ali izvršitev odločbe, temveč jo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu v izvršitev;

---

1 Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o Evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

2 Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2.8.2003, str. 45).

3 Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).

(e) Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ[1] se uporablja za odredbe o zaplembi, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ ali pristojni organ v državi izvršiteljici ali organ v državi izvršiteljici, ki ni pristojen za priznanje ali izvršitev odredbe o zaplembi, temveč jo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu v izvršitev;

(f) Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ[2] se uporablja:

(i) za sodbe, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme pristojni organ države izvršiteljice ali organ države izvršiteljice, ki ni pristojen za priznanje in izvršitev sodbe, temveč jo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu v izvršitev;

(ii) za namene člena 4(6) ali člena 5(3) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, če se navedeni okvirni sklep uporablja na podlagi točke (b) tega odstavka.

---

1 Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 7. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 328, 24.11.2006, str. 54).

2 Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5.12.2008, str. 27).

(g) Okvirni sklep Sveta 2008/675/PNZ[1] se uporablja za nove kazenske postopke v smislu člena 3 navedenega okvirnega sklepa, ki se začnejo prek koncem prehodnega obdobja;

(h) Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ[2] se uporablja za zahtevke za informacije o obsodbah, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ; po koncu prehodnega obdobja pa se odgovori na take zahtevke ne posredujejo preko Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc, vzpostavljenega s Sklepom Sveta 2009/316/PNZ[3];

(i) Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ[4] se uporablja za odločbe o nadzornih ukrepih, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ ali pristojni organ v državi izvršiteljici ali organ v državi izvršiteljici, ki ni pristojen za priznanje odločbe, temveč jo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu v izvršitev;

---

1 Okvirni sklep Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku (UL L 220, 15.8.2008, str. 32).

2 Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7.4.2009, str. 23).

3 Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ (UL L 93, 7.4.2009, str. 33).

4 Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativi začasnemu priporu (UL L 294, 11.11.2009, str. 20).

(j) člen 10(3) Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za zahtevke za informacije, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ; po koncu prehodnega obdobja pa se odgovori na take zahtevke ne posredujejo preko Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc, vzpostavljenega s Sklepom Sveta 2009/316/PNZ;

(k) Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2] se uporablja za evropske odredbe o zaščiti, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ ali pristojni organ države izvršiteljice ali organ države izvršiteljice, ki ni pristojen za priznanje evropske odredbe o zaščiti, temveč jo po uradni dolžnosti posreduje pristojnemu organu v izvršitev;

(l) Direktiva 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta[3] se uporablja za evropske preiskovalne naloge, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ ali izvršitveni organ ali organ v državi izvršiteljici, ki ni pristojen za priznanje ali izvršitev evropskega preiskovalnega naloga, temveč ga po uradni dolžnosti posreduje izvršitvenemu organu v izvršitev.

---

1 Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

2 Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338, 21.12.2011, str. 2).

3 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

2. Pristojni organi Združenega kraljestva lahko še naprej sodelujejo v skupnih preiskovalnih skupinah, v katerih so sodelovali pred koncem prehodnega obdobja, če so bile te preiskovalne skupine ustanovljene v skladu s členom 13 Konvencije, ki jo je Svet pripravil v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije ali v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/465/PNZ[1].

Z odstopanjem od člena 8 tega sporazuma ima Združeno kraljestvo pravico največ eno leto po koncu prehodnega obdobja uporabljati mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij (SIENA) v obsegu, v katerem je to nujno potrebno za namen izmenjave informacij v skupnih preiskovalnih skupinah iz prvega pododstavka tega odstavka. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja uporabe mrežne aplikacije SIENA s strani Združenega kraljestva. Unija znesek teh stroškov sporoči Združenemu kraljestvu do 31. marca 2021. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjeni znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

[1] Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah (UL L 162, 20.6.2002, str. 1).

3. Eurojust lahko na zahtevo Združenega kraljestva pod pogojem spoštovanja točke (a) člena 26a(7) in člena 27 Sklepa Sveta 2002/187/PNZ[1] iz svojega sistema za vodenje zadev posreduje informacije, vključno z osebnimi podatki, če je to potrebno za dokončanje postopkov v teku iz točk (a), (b) (c), (e) in (l) odstavka 1 tega člena ali dejavnosti skupnih preiskovalnih skupin iz odstavka 2 tega člena. Pristojni organi Združenega kraljestva lahko Eurojustu na zahtevo posredujejo informacije, ki jih imajo na voljo, če je to potrebno za dokončanje postopkov v teku iz točk (a), (b) (c), (e) in (l) odstavka 1 tega člena ali dejavnosti skupnih preiskovalnih skupin iz odstavka 2 tega člena. Če pri uporabi tega odstavka nastanejo kakršni koli izredni stroški, skupni odbor določi, kako bi bilo treba take stroške reševati.

[1] Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).

ČLEN 63

Postopki sodelovanja na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, policijsko sodelovanje in izmenjava informacij v teku

1. V Združenem kraljestvu in državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, uporabljajo naslednji akti, kot sledi:

(a) člena 39 in 40 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma)[1], v povezavi s členoma 42 in 43 navedene konvencije, se uporabljata za:

(i) prošnje v skladu s členom 39 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme osrednji organ, ki je v pogodbenici pristojen za mednarodno policijsko sodelovanje, pristojni organi zaprošene stranke ali zaprošeni policijski organi, ki niso pooblaščeni za obravnavo zahteve, temveč jo posredujejo pristojnim organom;

[1] Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

(ii) zaprosila za pomoč v skladu s členom 40(1) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ki jih pred koncem prehodnega obdobja prejme organ, ki ga določi pogodbenica;

(iii) čezmejno tajno opazovanje oziroma sledenje, ki se izvaja brez predhodnega dovoljenja v skladu s členom 40(2) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, če se je začelo pred koncem prehodnega obdobja:

(b) Konvencija na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji o medsebojni pomoči in sodelovanju med carinskimi upravami[1] se uporablja za:

(i) zaprosila za informacije, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(ii) zaprosila za tajno opazovanje oziroma sledenje, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(iii) zaprosila za preiskave, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(iv) zaprosila za obvestilo, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

[1] UL C 24, 23.1.1998, str. 2.

(v) zaprosila za dovoljenje za čezmejno tajno opazovanje oziroma sledenje ali za poveritev opazovanja uradnikom pogodbenice, na katere ozemlju se tajno opazovanje oziroma slednje izvaja, ki jih je pred koncem prehodnega obdobja prejel organ, določen s strani zaprošene države članice, ki je pooblaščena za dajanje dovoljenja ali posredovanje zaprosila;

(vi) čezmejno tajno opazovanje oziroma sledenje, ki se izvaja brez predhodnega dovoljenja v skladu s členom 40(2) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, če se je začelo pred koncem prehodnega obdobja:

(vii) zaprosila za nadzorovano dobavo, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(viii) zaprosila za odobritev tajnih preiskav, ki jih je zaprošeni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(ix) posebne skupne preiskovalne skupine, ustanovljene pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 24 navedene konvencije;

(c) Sklep Sveta 2000/642/PNZ[1] se uporablja za zaprosila, ki jih je zaprošena enota za finančni nadzor prejela pred koncem prehodnega obdobja;

[1] Sklep Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor držav članic pri izmenjavi informacij (UL L 271, 24.10.2000, str. 4).

(d) Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ[1] se uporablja za zaprosila, ki jih je zaprošeni organ za preprečevanja, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(e) Sklep Sveta 2007/533/PNZ[2] se uporablja za izmenjavo dopolnilnih podatkov, če je pred koncem prehodnega obdobja obstajal zadetek za razpis ukrepa, izdan v schengenskem informacijskem sistemu, če se njegove določbe uporabljajo za Združeno kraljestvo na zadnji dan prehodnega obdobja. Z odstopanjem od člena 8 tega sporazuma ima Združeno kraljestvo pravico največ tri mesece po koncu prehodnega obdobja uporabljati komunikacijsko infrastrukturo, kakor je navedena v členu 8(1) Sklepa 2007/533/PNZ, v obsegu, v katerem je to nujno potrebno za izmenjavo takih dopolnilnih podatkov. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja uporabe komunikacijske infrastrukture s strani Združenega kraljestva. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca 2021. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjeni znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom;

---

[1] Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

[2] Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 205, 7.8.2007, str. 63).

(f) Sklep Sveta 2007/845/PNZ[1] se uporablja za zaprosila, ki jih je zaprošeni urad za odvzem premoženjske koristi prejel pred koncem prehodnega obdobja;

(g) Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta[2] se uporablja za zaprosila, ki jih je prejela enota za informacije o potnikih pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členoma 9 in 10 navedene direktive.

2. Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo pravico največ eno leto po koncu prehodnega obdobja uporabljati mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij (SIENA) v obsegu, v katerem je to nujno potrebno za dokončanje postopkov v teku iz točk (c), (d), (f) in (g) odstavka 1 tega člena. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja uporabe mrežne aplikacije SIENA s strani Združenega kraljestva. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca 2021. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjeni znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

---

[1] Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).

[2] Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L 119, 4.5.2016, str. 132).

ČLEN 64

Potrdilo o prejemu ali prijetju

1. Pristojni odreditveni organ ali organ prosilec lahko zaprosi za potrdilo o prejemu sodne odločbe ali zaprosila iz točk (a), (c) do (e), (f)(i) in (h) do (l) člena 62(1) ter točk (a)(i) in (ii), točk (b)(i) do (v), (vii), (viii) in (ix) ter točk (c), (d), (f) in (g) člena 63(1) v desetih dneh od konca prehodnega obdobja, če dvomi, da je izvršitveni ali zaprošeni organ prejel sodno odločbo ali zaprosilo pred koncem prehodnega obdobja.

2. V primerih iz točke (b) člena 62(1), v katerih pristojni odreditveni pravosodni organ dvomi, da je bila zahtevana oseba prijeta v skladu s členom 11 Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ pred koncem prehodnega obdobja, lahko v desetih dneh od konca prehodnega obdobja zaprosi pristojni izvršitveni pravosodni organ za potrdilo o prijetju.

3. Če potrdilo še ni bilo izdano v skladu z določbami prava Unije, ki se uporabljajo, izvršitveni organ ali zaprošeni organ iz odstavkov 1 in 2 odgovori na zaprosilo za potrdilo o prejemu ali prijetju v desetih dneh od prejema zaprosila.

ČLEN 65

Drugi akti Unije, ki se uporabljajo

Za postopke iz točke (b) člena 62(1) tega sporazuma se uporabljata Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1] in Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2].

[1] Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

[2] Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

NASLOV VI

PRAVOSODNO SODELOVANJE V CIVILNIH IN GOSPODARSKIH ZADEVAH V TEKU

ČLEN 66

Pravo, ki se uporablja za pogodbene in nepogodbene zadeve

V Združenem kraljestvu se navedeni akti uporabljajo, kot sledi:

(a) Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za pogodbe, sklenjene pred koncem prehodnega obdobja;

(b) Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta[2] se uporablja za dogodke, ki povzročijo škodo, če je do takih dogodkov prišlo pred koncem prehodnega obdobja.

[1] Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbena obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

[2] Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31.7.2007, str. 40).

ČLEN 67

Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb
ter sodelovanje osrednjih organov v zvezi z njimi

1. V Združenem kraljestvu ter v državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, za sodne postopke, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, in za postopke ali ukrepe, ki so povezani s takimi sodnimi postopki na podlagi členov 29, 30 in 31 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta[1], členom 19 Uredbe (ES) št. 2201/2003 ali členoma 12 in 13 Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009[2], uporabljajo naslednji akti ali določbe:

(a) določbe o pristojnosti iz Uredbe (EU) št. 1215/2012;

[1] Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

[2] Uredba Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL L 7, 10.1.2009, str. 1).

(b) določbe o pristojnosti iz Uredbe (EU) 2017/1001, Uredbe (ES) št. 6/2002, Uredbe (ES) št. 2100/94, Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[1] ter Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2];

(c) določbe o pristojnosti iz Uredbe (ES) št. 2201/2003;

(d) določbe o pristojnosti iz Uredbe (ES) št. 4/2009.

2. V Združenem kraljestvu in v državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, za priznavanje in izvrševanje sodb, sklepov, javnih listin, sodnih poravnav in dogovorov uporabljajo naslednji akti ali določbe:

(a) Uredba (EU) št. 1215/2012 se uporablja za priznavanje in izvrševanje sodb, izdanih v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, in za javne listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane, ter sodne poravnave, ki so bile potrjene ali zaključene pred koncem prehodnega obdobja;

---

[1] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

[2] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

(b) določbe Uredbe (ES) št. 2201/2003 o priznavanju in izvrševanju se uporabljajo za sodbe, izdane v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, za listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane kot javne listine, in za dogovore, ki so bili sklenjeni pred koncem prehodnega obdobja;

(c) določbe Uredbe (ES) št. 4/2009 o priznavanju in izvrševanju se uporabljajo za odločbe, izdane v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, za sodne poravnave, ki so bile potrjene ali sklenjene pred koncem prehodnega obdobja, in za javne listine, ki so bile sestavljene pred koncem prehodnega obdobja;

(d) Uredba (ES) št. 805/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za sodbe, izdane v sodnih postopkih, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, sodne poravnave, ki so bile potrjene ali sklenjene pred koncem prehodnega obdobja, in javne listine, ki so bile sestavljene pred koncem prehodnega obdobja, če je bilo pred koncem prehodnega obdobja zaprošeno za potrditev kot evropski nalog za izvršbo.

[1] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL L 143, 30.4.2004, str. 15).

3. V Združenem kraljestvu in državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, uporabljajo naslednje določbe, kot sledi:

(a) poglavje IV Uredbe (ES) št. 2201/2003 se uporablja za zahteve in vloge, ki jih prejme osrednji organ ali drug pristojni organ zaprošene države pred koncem prehodnega obdobja;

(b) poglavje VII Uredbe (ES) št. 4/2009 se uporablja za zahteve za priznanje ali izvršitev iz točke (c) odstavka 2 tega člena in zahteve, ki jih prejme osrednji organ zaprošene države pred koncem prehodnega obdobja;

(c) Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za postopke v primeru insolventnosti in zahtevke iz člena 6(1) navedene uredbe, če se je glavni postopek začel pred koncem prehodnega obdobja;

[1] Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 141, 5.6.2015, str. 19).

(d) Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za evropske plačilne naloge, za katere je bila vložena vloga pred koncem prehodnega obdobja; če se po taki vlogi postopek prenese v skladu s členom 17(1) navedene uredbe, se šteje, da se je postopek začel pred koncem prehodnega obdobja;

(e) Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta[2] se uporablja za postopke v sporih majhne vrednosti, za katere je bila vloga vložena pred koncem prehodnega obdobja;

(f) Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[3] se uporablja za potrdila, izdana pred koncem prehodnega obdobja.

---

1 Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, 30.12.2006, str. 1).

2 Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL L 199, 31.7.2007, str. 1).

3 Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah (UL L 181, 29.6.2013, str. 4).

ČLEN 68

Postopki pravosodnega sodelovanja v teku

V Združenem kraljestvu in državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, uporabljajo naslednji akti, kot sledi:

(a) Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta[1] se uporablja za sodna in izvensodna pisanja, ki jih je za namene vročanja pred koncem prehodnega obdobja prejel:

(i) organ za sprejem;

(ii) osrednji organ države, v kateri je treba opraviti vročitev, ali

(iii) diplomatski ali konzularni uradnik, poštna služba ali sodni uradnik, uradnik ali druga pristojna oseba zaprošene države članice v skladu s členi 13, 14 in 15 navedene uredbe;

[1] Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, 10.12.2007, str. 79).

(b) Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001[1] se uporablja za zaprosila, ki jih je pred koncem prehodnega obdobja prejel/prejelo:

(i) zaprošeno sodišče;

(ii) osrednji organ države, v kateri naj bi v skladu z zaprosilom potekalo pridobivanje dokazov, ali

(iii) osrednji organ ali pristojni organ iz člena 17(1) navedene uredbe;

(c) Odločba Sveta 2001/470/ES[2] se uporablja za zaprosila, ki so bila prejeta pred koncem prehodnega obdobja; kontaktna točka, ki poda zaprosilo, lahko prosi za potrdilo o prejemu v sedmih dneh od konca prehodnega obdobja, če dvomi, da je bilo zaprosilo prejeto pred koncem prehodnega obdobja.

[1] Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

[2] Odločba Sveta 2001/470/ES z dne 28. maja 2001 o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 25).

ČLEN 69

Druge določbe, ki se uporabljajo

1. V Združenem kraljestvu in državah članicah se v razmerah, v katerih je vključeno Združeno kraljestvo, uporabljajo naslednji akti, kot sledi:

(a) Direktiva Sveta 2003/8/ES[1] se uporablja za vloge za pravno pomoč, ki jih je prejemni organ prejel pred koncem prehodnega obdobja. Organ, ki vloži vlogo, lahko prosi za potrdilo o prejemu v sedmih dneh od konca prehodnega obdobja, če dvomi, da je bila vloga prejeta pred tem datumom;

(b) Direktiva 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2] se uporablja, če se je pred koncem prehodnega obdobja zgodilo eno od naslednjega:

(i) stranki sta se po nastanku spora dogovorili za uporabo mediacije;

[1] Direktiva Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih (UL L 26, 31.1.2003, str. 41).

[2] Direktiva 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 136, 24.5.2008, str. 3).

(ii) mediacijo je odredilo sodišče ali

(iii) sodišče je povabilo stranki k uporabi mediacije;

(c) Direktiva Sveta 2004/80/ES[1] se uporablja za prošnje, ki jih organ odločanja prejme pred koncem prehodnega obdobja.

2. Točka (a) odstavka 1 in točka (a) odstavka 2 člena 67 tega sporazuma se uporabljata tudi v zvezi z določbami Uredbe (EU) št. 1215/2012, kot se uporabljajo na podlagi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah[2].

3. Točka (a) člena 68 tega sporazuma se uporablja tudi v zvezi z določbami Uredbe (ES) št. 1393/2007, kot se uporabljajo na podlagi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah[3].

---

[1] Direktiva Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (UL L 261, 6.8.2004, str. 15).

[2] UL L 299, 16.11.2005, str. 62.

[3] UL L 300 17.11.2005, str. 55.

NASLOV VII

PODATKI IN INFORMACIJE, KI SO BILI OBDELANI ALI PRIDOBLJENI PRED KONCEM PREHODNEGA OBDOBJA ALI NA PODLAGI TEGA SPORAZUMA

ČLEN 70

Opredelitev pojma

V tem naslovu „pravo Unije o varstvu osebnih podatkov“ pomeni:

(a) Uredbo (EU) 2016/679, razen poglavja VII navedene uredbe;

(b) Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta[1];

[1] Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

(c) Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1];

(d) katere koli druge določbe prava Unije, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

ČLEN 71

Varstvo osebnih podatkov

1. Pravo Unije o varstvu osebnih podatkov se uporablja za Združeno kraljestvo v zvezi z obdelavo osebnih podatkov posameznikov zunaj Združenega kraljestva pod pogojem, da:

(a) so se osebni podatki obdelovali v Združenem kraljestvu pred koncem prehodnega obdobja v skladu s pravom Unije ali

(b) se osebni podatki obdelujejo v Združenem kraljestvu po koncu prehodnega obdobja na podlagi tega sporazuma.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če za obdelavo osebnih podatkov iz navedenega odstavka velja ustrezna raven varstva, kot je ugotovljena v sklepih, ki se uporabljajo, na podlagi člena 45(3) Uredbe (EU) 2016/679 ali člena 36(3) Direktive (EU) 2016/680.

[1] Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

3. Če se sklep iz odstavka 2 ne uporablja več, Združeno kraljestvo zagotovi raven varstva osebnih podatkov, ki je v bistvu enakovredna ravni, določeni s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov pri obdelavi osebnih podatkov posameznikov iz odstavka 1.

ČLEN 72

Zaupno ravnanje ter omejena uporaba podatkov in informacij
v Združenem kraljestvu

Brez poseganja v člen 71 se poleg prava Unije o varstvu osebnih podatkov uporabljajo določbe prava Unije o zaupnem ravnanju, omejitvi uporabe, omejevanju shranjevanja ter zahtevi po izbrisu podatkov in informacij v zvezi s podatki in informacijami, ki jih pridobijo organi ali uradni organi Združenega kraljestva ali v Združenem kraljestvu ali naročniki, kakor so opredeljeni v členu 4 Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1], Združenega kraljestva ali v Združenem kraljestvu:

(a) pred koncem prehodnega obdobja; ali

(b) na podlagi tega sporazuma.

[1] Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

ČLEN 73

Ravnanje s podatki in informacijami, pridobljenimi od Združenega kraljestva

Unija podatkov in informacij, ki jih pridobi od Združenega kraljestva pred koncem prehodnega obdobja ali po njem na podlagi tega sporazuma, ne obravnava drugače kot podatkov in informacij, pridobljenih od države članice, zgolj zaradi tega, ker je Združeno kraljestvo izstopilo iz Unije.

ČLEN 74

Varovanje podatkov

1. Za tajne podatke, ki jih pridobi Združeno kraljestvo pred koncem prehodnega obdobja ali na podlagi tega sporazuma ali ki jih Unija ali država članica pridobi od Združenega kraljestva pred koncem prehodnega obdobja ali na podlagi tega sporazuma, se uporabljajo določbe prava Unije o varstvu tajnih podatkov EU in tajnih podatkov Euratoma.

2. Obveznosti v zvezi z industrijsko varnostjo, ki izhajajo iz prava Unije, se uporabljajo za Združeno kraljestvo, kadar se je postopek za oddajo naročila, sklenitev pogodbe ali dodelitev nepovratnih sredstev za tajno pogodbo, tajnega podizvajalca ali tajni sporazum o dodelitvi nepovratnih sredstev začel pred koncem prehodnega obdobja.

3. Združeno kraljestvo zagotovi, da se šifrirni izdelki, ki uporabljajo tajne šifrirne algoritme, razvite pod nadzorom ter ocenjene in odobrene s strani organa za odobritev šifrirnih metod in izdelkov v državi članici ali Združenem kraljestvu, ter ki jih je Unija odobrila pred koncem prehodnega obdobja in so prisotni v Združenem kraljestvu, ne prenesejo v tretjo državo.

4. Za navedene izdelke se uporabljajo vse zahteve, omejitve in pogoji, ki so določeni v odobritvi šifrirnih izdelkov s strani Unije.

NASLOV VIII

POSTOPKI JAVNEGA NAROČANJA IN PODOBNI POSTOPKI V TEKU

ČLEN 75

Opredelitev pojma

V tem naslovu „upoštevna pravila“ pomeni splošna načela prava Unije, ki se uporabljajo za oddajo javnih naročil, direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2009/81/ES[1], 2014/23/EU[2], 2014/24/EU[3] in 2014/25/EU[4], uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2195/2002[5] in (ES) št. 1370/2007[6], člen 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92[7], člena 11 in 12 Direktive Sveta 96/67/ES[8], člene 16, 17 in 18 Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[9], člena 6 in 7 Uredbe (EU) 2017/352 Evropskega parlamenta in Sveta[10] ter druge posebne določbe prava Unije, ki urejajo postopke javnega naročanja.

---

1 Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76).

2 Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

3 Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

4 Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

5 Uredba (ES) št. 2195/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o enotnem besednjaku javnih naročil (CPV) (UL L 340, 16.12.2002, str. 1).

6 Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

7 Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, 12.12.1992, str. 7).

8 Direktiva Sveta 96/67/ES z dne 15. oktobra 1996 o dostopu do trga storitev zemeljske oskrbe na letališčih Skupnosti (UL L 272, 25.10.1996, str. 36).

9 Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3).

10 Uredba (EU) 2017/352 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2017 o vzpostavitvi okvira za izvajanje pristaniških storitev in skupnih pravil o finančni preglednosti pristanišč (UL L 57, 3.3.2017, str. 1).

ČLEN 76

Pravila, ki se uporabljajo za postopke v teku

1. Upoštevna pravila se uporabljajo:

(a) brez poseganja v točko (b) za postopke, ki so jih začeli javni naročniki ali naročniki iz držav članic ali Združenega kraljestva na podlagi teh pravil pred koncem prehodnega obdobja in na zadnji dan tega obdobja še niso bili končani, vključno s postopki z uporabo dinamičnih nabavnih sistemov ter postopki, za katere ima razpis za zbiranje ponudb obliko predhodnega informativnega obvestila, periodičnega informativnega obvestila ali obvestila o vzpostavitvi kvalifikacijskega sistema, ter

(b) za postopke iz člena 29(2), (3) in (4) Direktive 2009/81/ES, člena 33(2) do (5) Direktive 2014/24/EU in člena 51(2) Direktive 2014/25/EU, ki so povezani z uspešnostjo okvirnih sporazumov, navedenih v nadaljevanju, ki so jih sklenili javni naročniki ali naročniki iz držav članic ali Združenega kraljestva, vključno z oddajo naročil na podlagi takih okvirnih sporazumov:

(i) okvirni sporazumi, sklenjeni pred koncem prehodnega obdobja, ki na zadnji dan tega obdobja niso potekli in niso bili odpovedani, ali

(ii) okvirni sporazumi, sklenjeni po koncu prehodnega obdobja po postopku iz točke (a) tega odstavka.

2. Brez poseganja v uporabo kakršne koli omejitve v skladu s pravom Unije javni naročniki in naročniki spoštujejo načelo nediskriminacije ponudnikov ali, če je ustrezno, oseb, ki so kako drugače upravičene do oddaje prijav, iz držav članic in Združenega kraljestva v zvezi s postopki iz odstavka 1.

3. Šteje se, da se je postopek iz odstavka 1 začel, ko je bil v skladu z upoštevnimi pravili objavljen razpis za zbiranje ponudb ali kakršen koli drug poziv za oddajo prijav. Če upoštevna pravila dovoljujejo uporabo postopkov, pri katerih ni potreben razpis za zbiranje ponudb ali drugi pozivi za oddajo prijav, se šteje, da se je postopek začel, ko je javni naročnik ali naročnik navezal stik z gospodarskimi subjekti v zvezi z določenim postopkom.

4. Šteje se, da je postopek iz odstavka 1 končan:

(a) ob objavi obvestila o oddaji javnega naročila v skladu z upoštevnimi pravili ali, če ta pravila ne zahtevajo objave obvestila o oddaji javnega naročila, ob sklenitvi zadevne pogodbe ali

(b) ko so ponudniki oziroma osebe, ki so kako drugače upravičene do oddaje prijav, obveščeni o razlogih, iz katerih naročilo ni bilo oddano, če se je javni naročnik ali naročnik odločil, da naročila ne bo oddal.

5. Ta člen ne posega v pravila Unije ali Združenega kraljestva o carinah, pretoku blaga, opravljanju storitev, priznanju poklicnih kvalifikacij ali intelektualni lastnini.

ČLEN 77

Revizijski postopki

Direktivi Sveta 89/665/EGS[1] in 92/13/EGS[2] se uporabljata za postopke javnega naročanja iz člena 76 tega sporazuma, ki spadajo na področje uporabe teh direktiv.

[1] Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989, str. 33).

[2] Direktiva Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, 23.3.1992, str. 14).

ČLEN 78

Sodelovanje

Z odstopanjem od člena 8 tega sporazuma se člen 61(2) Direktive 2014/24/EU uporablja za obdobje največ devet mesecev od konca prehodnega obdobja za postopke na podlagi navedene direktive, ki so jih javni naročniki iz Združenega kraljestva začeli pred koncem prehodnega obdobja in na zadnji dan prehodnega obdobja še niso bili končani.

NASLOV IX

VPRAŠANJA V ZVEZI Z EURATOMOM

ČLEN 79

Opredelitev pojmov

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „Skupnost“ pomeni Evropsko skupnost za atomsko energijo;

(b) „nadzorni ukrepi“ pomeni dejavnosti, s katerimi se preverja, da se jedrska snov in oprema ne uporabljata za druge namene od predvidenih, kot so jih prijavili uporabniki, in dejavnosti, s katerimi se preverja, ali se spoštujejo mednarodne pravne obveznosti za uporabo jedrske snovi in opreme izključno v miroljubne namene;

(c) „posebne cepljive snovi“ pomeni posebne cepljive snovi, kot so opredeljene v točki 1 člena 197 Pogodbe Euratom;

(d) „rude“ pomeni rude, kot so opredeljene v točki 4 člena 197 Pogodbe Euratom;

(e) „snovi vira“ pomeni snovi vira, kot so opredeljene v točki 3 člena 197 Pogodbe Euratom;

(f) „jedrska snov“ pomeni rude, snovi vira in posebne cepljive snovi;

(g) „izrabljeno gorivo in radioaktivni odpadek“ pomeni izrabljeno gorivo in radioaktivni odpadek, kot sta opredeljena v točkah 7 in 11 člena 3 Direktive Sveta 2011/70/Euratom[1].

[1] Direktiva Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki (UL L 199, 2.8.2011, str. 48).

ČLEN 80

Konec odgovornosti Skupnosti za zadeve v zvezi z Združenim kraljestvom

1. Združeno kraljestvo je izključno odgovorno za zagotovitev, da se bo z vsemi rudami, snovmi vira in posebnimi cepljivimi snovmi, za katere velja Pogodba Euratom in ki se ob koncu prehodnega obdobja nahajajo na ozemlju Združenega kraljestva, ravnalo v skladu z relevantnimi in veljavnimi mednarodnimi pogodbami in konvencijami, vključno z mednarodnimi pogodbami in konvencijami o jedrski varnosti, nadzornih ukrepih, neširjenju in fizični zaščiti jedrskih snovi ter mednarodnimi pogodbami in konvencijami o varnem ravnanju z izrabljenim gorivom in varnem ravnanju z radioaktivnimi odpadki.

2. Združeno kraljestvo je izključno odgovorno za zagotovitev, da bo spoštovalo mednarodne obveznosti, ki izhajajo iz njegovega članstva v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, iz Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja ali katere koli druge relevantne mednarodne pogodbe ali konvencije, katere podpisnica je Združeno kraljestvo.

ČLEN 81

Nadzorni ukrepi

Združeno kraljestvo izvaja nadzor. Ta nadzor uporablja sistem, ki zagotavlja enakovredno učinkovitost in pokritost kot tisti, ki ga zagotavlja Skupnost na ozemlju Združenega kraljestva v skladu s Sporazumom med Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska, Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in Mednarodno agencijo za atomsko energijo za izvajanje nadzornih ukrepov v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska v povezavi s Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja [INFCIRC/263], kakor je bil spremenjen.

ČLEN 82

Posebne obveznosti v skladu z mednarodnimi sporazumi

Združeno kraljestvo zagotovi, da so izpolnjene vse posebne obveznosti na podlagi sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami v zvezi s kakršno koli jedrsko opremo, jedrsko snovjo ali drugimi jedrskimi predmeti, ki se ob koncu prehodnega obdobja nahajajo na ozemlju Združenega kraljestva, ali pa kako drugače določi ustrezne ureditve v soglasju z zadevno tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

ČLEN 83

Lastništvo ter pravica uporabe in porabe
posebnih cepljivih snovi v Združenem kraljestvu

1. Posebne cepljive snovi, ki se nahajajo na ozemlju Združenega kraljestva in za katere se je do konca prehodnega obdobja uporabljal člen 86 Pogodbe Euratom, ob koncu prehodnega obdobja prenehajo biti last Skupnosti.

2. Posebne cepljive snovi iz odstavka 1 preidejo v last oseb ali podjetij, ki so imela ob koncu prehodnega obdobja neomejeno pravico uporabe in porabe teh snovi v skladu s členom 87 Pogodbe Euratom.

3. Če ima pravico uporabe in porabe posebnih cepljivih snovi iz odstavka 2 (v nadaljnjem besedilu: zadevne snovi) država članica, oseba ali podjetje s sedežem na ozemlju države članice, zaradi zaščite neokrnjenosti skupne politike preskrbe, kakor je določena v poglavju VI naslova II Pogodbe Euratom in jedrskega skupnega trga, vzpostavljenega na podlagi poglavja IX navedenega naslova, tudi glede stopnje nadzornih ukrepov, ki se uporabljajo za zadevne snovi, velja naslednje:

(a) Skupnost ima ob upoštevanju člena 5 tega sporazuma pravico zahtevati, da se zadevne snovi shranijo pri agenciji, ustanovljeni na podlagi točke (b) člena 52(2) Pogodbe Euratom, ali v drugih skladiščih, ki jih nadzira ali jih lahko nadzira Evropska komisija;

(b) Skupnost ima v skladu s členom 52(2) Pogodbe Euratom pravico sklepati pogodbe v zvezi z dobavo zadevnih snovi kateri koli osebi ali podjetju s sedežem na ozemlju Združenega kraljestva ali v tretji državi;

(c) za zadevne snovi se uporablja člen 20 Uredbe Komisije (Euratom) št. 302/2005[1] razen točk (b) in (c) odstavka 1;

(d) dovoljenje za izvoz zadevnih snovi v tretjo državo v skladu s členom 9(2) Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009[2] izda pristojni organ države članice, v kateri ima sedež oseba ali podjetje s pravico uporabe in porabe zadevnih snovi;

(e) Skupnost ima glede zadevnih snovi pravico uveljavljanja katerih koli drugih pravic, ki na podlagi Pogodbe Euratom izhajajo iz lastništva v skladu s členom 86 navedene pogodbe.

4. Države članice, osebe ali podjetja, ki imajo neomejeno pravico uporabe in porabe posebnih cepljivih snovi, ki se ob koncu prehodnega obdobja nahajajo na ozemlju Združenega kraljestva, to pravico obdržijo.

---

[1] Uredba Komisije (Euratom) št. 302/2005 z dne 8. februarja 2005 o uporabi določb Euratom o nadzornih ukrepih (UL L 54, 28.2.2005, str. 1).

[2] Uredba Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo (UL L 134, 29.5.2009, str. 1).

ČLEN 84

Oprema in drugo premoženje, povezano z izvajanjem nadzornih ukrepov

1. Oprema in drugo premoženje Skupnosti, povezano z izvajanjem nadzornih ukrepov na podlagi Pogodbe Euratom, ki se ob koncu prehodnega obdobja nahaja v Združenem kraljestvu, kot je določeno v Prilogi V, preide v last Združenega kraljestva. Združeno kraljestvo Uniji povrne vrednost te opreme in drugega premoženja, njen izračun pa izhaja iz vrednosti, ki je bila za to opremo in drugo premoženje določena v konsolidiranih zaključnih računih za leto 2020.

2. Združeno kraljestvo prevzame vse pravice Skupnosti ter njene finančne in druge obveznosti, povezane z opremo in drugim premoženjem iz odstavka 1.

ČLEN 85

Izrabljeno gorivo in radioaktivni odpadek

Člen 4(1) in (2) ter prvi pododstavek člena 4(4) Direktive 2011/70/Euratom se uporabljata za končno odgovornost Združenega kraljestva za izrabljeno gorivo in radioaktivne odpadke, ki so nastali v Združenem kraljestvu, ob koncu prehodnega obdobja pa se nahajajo na ozemlju države članice.

NASLOV X

SODNI IN UPRAVNI POSTOPKI UNIJE

POGLAVJE 1

SODNI POSTOPKI

ČLEN 86

Zadeve, ki tečejo pred Sodiščem Evropske unije

1. Sodišče Evropske unije ostane pristojno za postopke, ki jih sproži Združeno kraljestvo ali ki se sprožijo proti njemu pred koncem prehodnega obdobja. Taka pristojnost velja na vseh stopnjah postopka, vključno s pritožbenimi postopki pred Sodiščem in postopki pred Splošnim sodiščem, če se zadeva vrne Splošnemu sodišču.

2. Sodišče Evropske unije ostane pristojno za predhodno odločanje o zadevah na predloge sodišč Združenega kraljestva, ki so bili vloženi pred koncem prehodnega obdobja.

3. Za namene tega poglavja se šteje, da je bil postopek sprožen pred Sodiščem Evropske unije in da so bili predlogi za predhodno odločanje vloženi v trenutku, ko je bilo pisanje o začetku postopka registrirano v tajništvu Sodišča oziroma Splošnega sodišča.

ČLEN 87

Nove zadeve pred Sodiščem

1. Če Evropska komisija meni, da Združeno kraljestvo pred koncem prehodnega obdobja ni izpolnilo katere izmed svojih obveznosti na podlagi Pogodb ali četrtega dela tega sporazuma, lahko v štirih letih po koncu prehodnega obdobja zadevo predloži Sodišču Evropske unije v skladu z zahtevami iz člena 258 PDEU oziroma drugega pododstavka člena 108(2) PDEU. Za take zadeve je pristojno Sodišče Evropske unije.

2. Če Združeno kraljestvo ne spoštuje odločitve iz člena 95(1) tega sporazuma ali v svojem pravnem redu ne zagotovi pravne veljavnosti odločitve, kakor je opredeljena v navedeni določbi, ki je naslovljena na fizično ali pravno osebo s prebivališčem ali sedežem v Združenem kraljestvu, lahko Evropska komisija v štirih letih od datuma zadevne odločitve zadevo predloži Sodišču Evropske unije v skladu z zahtevami iz člena 258 PDEU oziroma drugega pododstavka člena 108(2) PDEU. Za take zadeve je pristojno Sodišče Evropske unije.

3. Evropska komisija pri odločanju o tem, ali bo predložila zadevo na podlagi tega člena, za Združeno kraljestvo uporablja enaka načela kot za katero koli državo članico.

ČLEN 88

Postopkovna pravila

Za postopke in predloge za predhodno odločanje iz tega naslova se uporabljajo določbe prava Unije, ki urejajo postopek pred Sodiščem Evropske unije.

ČLEN 89

Zavezujoč učinek in izvršljivost sodb in sklepov

1. Sodbe in sklepi Sodišča Evropske unije, sprejeti pred koncem prehodnega obdobja, ter take sodbe in sklepi, sprejeti v postopkih iz členov 86 in 87 po koncu prehodnega obdobja, so za Združeno kraljestvo in v njem v celoti zavezujoči.

2. Če Sodišče Evropske unije v sodbi iz odstavka 1 ugotovi, da Združeno kraljestvo ni izpolnilo svoje obveznosti na podlagi Pogodb ali tega sporazuma, Združeno kraljestvo sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev s to sodbo.

3. Glede izvrševanja sodb in sklepov Sodišča Evropske unije iz odstavka 1 tega člena se v Združenem kraljestvu uporabljata člena 280 in 299 PDEU.

ČLEN 90

Pravica do pridružitve in sodelovanja v postopku

Dokler sodbe in sklepi Sodišča Evropske unije v vseh postopkih in predlogih za predhodno odločanje iz člena 86 ne postanejo pravnomočni, se lahko Združeno kraljestvo pridruži enako kot država članica oziroma v zadevah, predloženih Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 PDEU, sodeluje v postopku pred Sodiščem Evropske unije enako kot država članica. V tem obdobju sodni tajnik Sodišča Evropske unije uradno obvesti Združeno kraljestvo o zadevah, ki jih sodišče države članice predloži Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje, istočasno in na enak način kot države članice.

Združeno kraljestvo se lahko tudi pridruži ali sodeluje v postopku pred Sodiščem Evropske unije na enak način kot države članice:

(a) glede zadev v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti na podlagi Pogodb, v katerih so za Združeno kraljestvo pred koncem prehodnega obdobja veljale enake obveznosti in če se take zadeve predložijo Sodišču Evropske unije v skladu s členom 258 PDEU pred koncem obdobja iz člena 87(1) oziroma do trenutka po poteku tega obdobja, ko je postala pravnomočna zadnja sodba ali sklep Sodišča Evropske unije na podlagi člena 87(1);

(b) glede zadev v zvezi z akti ali določbami prava Unije, ki so se v Združenem kraljestvu in za Združeno kraljestvo uporabljale pred koncem prehodnega obdobja in ki se predložijo Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 PDEU pred koncem obdobja iz člena 87(1) oziroma do trenutka po poteku tega obdobja, ko je postala pravnomočna zadnja sodba ali sklep Sodišča Evropske unije na podlagi člena 87(1), ter

(c) glede zadev iz člena 95(3).

ČLEN 91

Zastopanje pred sodiščem

1. Brez poseganja v člen 88 lahko odvetnik, ki je upravičen za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, ki je pred koncem prehodnega obdobja zastopal stranko v postopku pred Sodiščem Evropske unije ali ji nudil pomoč ali pri predlogih za predhodno odločanje, vloženimi pred koncem prehodnega obdobja, to stranko še naprej zastopa ali ji nudi pomoč v teh postopkih ali v zvezi s temi predlogi. Ta pravica velja na vseh stopnjah postopka vključno s pritožbenimi postopki pred Sodiščem in postopkih pred Splošnim sodiščem, če se zadeva vrne Splošnemu sodišču.

2. Brez poseganja v člen 88 lahko odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, zastopajo stranko pred Sodiščem Evropske unije ali ji nudijo pomoč v zadevah iz člena 87 in člena 95(3). Odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, lahko zastopajo Združeno kraljestvo ali mu nudijo pomoč v postopkih iz člena 90, katerim se je Združeno kraljestvo odločilo pridružiti ali v njih sodelovati.

3. Če odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v postopkih pred Sodiščem Evropske unije v zadevah iz odstavkov 1 in 2, se jih v vseh pogledih obravnava kot odvetnike, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči držav članic in ki zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v postopkih pred Sodiščem Evropske unije.

POGLAVJE 2

UPRAVNI POSTOPKI

ČLEN 92

Upravni postopki v teku

1. Institucije, organi, uradi in agencije Unije so še naprej pristojni za upravne postopke, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja in ki zadevajo:

(a) upoštevanje prava Unije s strani Združenega kraljestva ali s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo prebivališče ali sedež v Združenem kraljestvu; ali

(b) upoštevanje prava Unije glede konkurence v Združenem kraljestvu.

2. Brez poseganja v odstavek 3 se v tem poglavju šteje, da se je upravni postopek začel v trenutku, ko je bil formalno registriran pri instituciji, organu, uradu ali agenciji Unije.

3. Za namene tega poglavja se:

(a) za upravni postopek o državni pomoči, ki ga ureja Uredba Sveta (EU) 2015/1589[1], šteje, da se je začel v trenutku, ko je bila postopku dodeljena številka zadeve;

(b) za postopek za uporabo člena 101 ali 102 PDEU, ki ga vodi Evropska komisija na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003[2], šteje, da se je začel v trenutku, ko je Evropska komisija sklenila začeti postopek v skladu s členom 2(1) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004[3];

---

1 Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).

2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

3 Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL L 123, 27.4.2004, str. 18).

(c) za postopke v zvezi z nadzorom koncentracij podjetij, ki jih ureja Uredba Sveta (ES) št. 139/2004[1], šteje, da so se začeli v trenutku, ko:

(i) je bila Evropski komisiji priglašena koncentracija z razsežnostjo Unije v skladu s členi 1, 3 in 4 Uredbe (ES) št. 139/2004;

(ii) je potekel rok 15 delovnih dni iz člena 4(5) Uredbe (ES) št. 139/2004, ne da bi katera od držav članic, ki so pristojne za pregled koncentracije na podlagi svojega nacionalnega konkurenčnega prava, izrazila nesoglasje glede zahteve za predložitev zadeve Evropski komisiji; ali

(iii) je Evropska komisija sklenila oziroma se šteje, da je sklenila pregledati koncentracijo v skladu s členom 22(3) Uredbe (ES) št. 139/2004;

[1] Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

(d) za preiskavo Evropskega organa za vrednostne papirje in trge o domnevni kršitvi, navedeni v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1] ali Prilogi I k Uredbi (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta[2], šteje, da se je začela v trenutku, ko je organ imenoval neodvisnega preiskovalnega uradnika v skladu s členom 23e(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 ali člena 64(1) Uredbe (EU) št. 648/2012.

4. Unija Združenemu kraljestvu v treh mesecih po koncu prehodnega obdobja posreduje seznam vseh posameznih upravnih postopkov v teku, ki spadajo na področje uporabe odstavka 1. Z odstopanjem od prvega stavka Unija v primeru posameznih upravnih postopkov Evropskega bančnega organa, Evropskega organa za vrednostne papirje in trge in Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine v teku Združenemu kraljestvu posreduje seznam takih upravnih postopkov v teku v enem mesecu po koncu prehodnega obdobja.

[1] Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

[2] Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

5. V upravnem postopku o državni pomoči, ki ga ureja Uredba (EU) 2015/1589, Evropsko komisijo v razmerju do Združenega kraljestva veže veljavna sodna praksa in primeri najboljših praks, kot da bi bilo Združeno kraljestvo še vedno država članica. Evropska komisija zlasti v razumnem roku sprejme enega od naslednjih sklepov:

(a) sklep, s katerim se ugotovi, da zadevni ukrep ni pomoč na podlagi člena 4(2) Uredbe (EU) 2015/1589;

(b) sklep o nenasprotovanju na podlagi člena 4(3) Uredbe (EU) 2015/1589;

(c) sklep o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 4(4) Uredbe (EU) 2015/1589.

ČLEN 93

Novi postopki glede državne pomoči in novi postopki Evropskega urada za boj proti goljufijam

1. Glede pomoči, odobrene pred koncem prehodnega obdobja, je Evropska komisija štiri leta po koncu prehodnega obdobja pristojna, da začne nove upravne postopke o državni pomoči, ki jo ureja Uredba (EU) 2015/1589, ki zadevajo Združeno kraljestvo.

Za postopke, ki so se začeli pred koncem navedenega obdobja, Evropska komisija ostane pristojna še naprej tudi po koncu štiriletnega obdobja.

Smiselno se uporablja člen 92(5) tega sporazuma.

Evropska komisija Združeno kraljestvo obvesti o novih upravnih postopkih o državni pomoči, začetih na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, v treh mesecih po njihovem začetku.

2. Brez poseganja v člena 136 in 138 tega sporazuma je Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) za obdobje štirih let po koncu prehodnega obdobja pristojen, da začne nove preiskave, ki jih ureja Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1], o:

(a) dejstvih, ki so nastala pred koncem prehodnega obdobja; ali

(b) carinskem dolgu, nastalem po koncu prehodnega obdobja zaradi zaključka postopkov iz člena 49(1) tega sporazuma.

[1] Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

Za postopke, ki so se začeli pred koncem navedenega obdobja, OLAF pristojen še naprej tudi po koncu štiriletnega obdobja.

OLAF Združeno kraljestvo obvesti o novih preiskavah, začetih na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, v treh mesecih po njihovem začetku.

ČLEN 94

Postopkovna pravila

1. Za postopke iz členov 92, 93 in 96 se uporabljajo določbe prava Unije, ki urejajo različne vrste upravnih postopkov, za katere se uporablja to poglavje.

2. Če odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v zvezi z upravnimi postopki iz členov 92 in 93, se jih v vseh pogledih obravnava kot odvetnike, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči držav članic, ki zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v takih upravnih postopkih.

3. Za postopke iz členov 92 in 93 se po koncu prehodnega obdobja, kolikor je potrebno, uporablja člen 128(5).

ČLEN 95

Zavezujoč učinek in izvršljivost odločitev

1. Odločitve, ki so jih sprejeli institucije, organi, uradi in agencije Unije pred koncem prehodnega obdobja ali ki so jih sprejeli v postopkih iz členov 92 in 93 po koncu prehodnega obdobja, in ki so naslovljene na Združeno kraljestvo ali na fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali sedežem v Združenem kraljestvu, so zavezujoče za Združeno kraljestvo in v njem.

2. Razen če se Evropska komisija in nacionalni imenovani organ za konkurenco Združenega kraljestva ne dogovorita drugače, je Evropska komisija še naprej pristojna za spremljanje in izvrševanje danih zavez ali popravnih ukrepov, ki so bili naloženi Združenemu kraljestvu ali v zvezi z njim glede postopkov za uporabo členov 101 in 102 PDEU, ki jih vodi Evropska komisija na podlagi Uredbe (ES) št. 1/2003, ali postopkov, ki jih vodi Evropska komisija na podlagi uredbe (ES) št. 139/2004 v zvezi z nadzorom koncentracij podjetij. Če se tako dogovorita Evropska komisija in nacionalni imenovani organ za konkurenco Združenega kraljestva, Evropska komisija spremljanje in izvrševanje takih zavez ali popravnih ukrepov v Združenem kraljestvu prenese na nacionalni imenovani organ za konkurenco Združenega kraljestva.

3. Zakonitost odločitve iz odstavka 1 tega člena pregleduje izključno Sodišče Evropske unije v skladu s členom 263 PDEU

4. Za izvrševanje odločitev iz odstavka 1 tega člena, ki fizičnim in pravnim osebam s prebivališčem ali sedežem v Združenem kraljestvu nalagajo denarne obveznosti, se v Združenem kraljestvu uporablja člen 299 PDEU.

ČLEN 96

Drugi postopki in obveznosti poročanja v teku

1. Postopki tehničnega preskušanja, ki jih opravljajo uradi Združenega kraljestva za preskušanje sort v sodelovanju z Uradom Skupnosti za rastlinske sorte na podlagi Uredbe (ES) št. 2100/94, ki so bili v teku na dan pred začetkom veljavnosti tega sporazuma, se nadaljujejo in končajo skladno z navedeno Uredbo.

2. Za Združeno kraljestvo in v njem se glede emisij toplogrednih plinov v zadnjem letu prehodnega obdobja uporabljajo člen 12(2a) in (3) ter členi 14, 15 in 16 Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1].

3. Za Združeno kraljestvo in v njem se za sporočanje podatkov za zadnje leto prehodnega obdobja uporabljajo člen 19 Uredbe (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[2] ter člena 26 in 27 Uredbe (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[3].

[1] Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

[2] Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195).

[3] Uredba (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 286, 31.10.2009, str. 1).

4. Za Združeno kraljestvo in v njem se za spremljanje in sporočanje zadevnih emisij ogljikovega dioksida iz vozil v zadnjem letu prehodnega obdobja uporabljajo člen 8(1), (2), (3) in (7) Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1], Priloga II k navedeni uredbi, člen 8(1), (2), (3), (8) in (10) Uredbe (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[2], Priloga II k navedeni uredbi, členi 2 do 5, 7 ter 8(2) in (3) Uredbe Komisije (EU) št. 1014/2010 ter členi 3 do 6, 8 ter člen 9(2) in (3) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 293/2012[3].

[1] Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

[2] Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

[3] Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 293/2012 z dne 3. aprila 2012 o spremljanju in nadzorovanju ter posredovanju podatkov o registraciji novih lahkih gospodarskih vozil v skladu z Uredbo (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 98, 4.4.2012, str. 1).

5. Za Združeno kraljestvo se za emisije toplogrednih plinov v letih 2019 in 2020 uporabljajo členi 5, 7, 9 in 10, člen 11(3), točki (a) in (d) člena 17(1), členi 19, 22 in 23 Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1], členi 3, 7 in 11 Odločbe št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2], za Združeno kraljestvo pa se uporablja člen 5 Uredbe Komisije (EU) št. 389/2013[3] do zaključka drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola.

---

1 Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

2 Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

3 Uredba Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L 122, 3.5.2013, str. 1).

6. Z odstopanjem od člena 8 tega sporazuma:

(a) imajo Združeno kraljestvo in upravljavci v Združenem kraljestvu, kolikor je potrebno za zagotavljanje skladnosti z odstavki 2, 4 in 5 tega člena, dostop do:

(i) registra Unije in registra Kjotskega protokola Združenega kraljestva, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 389/2013; ter

(ii) osrednje zbirke podatkov Evropske agencije za okolje, kakor je določena z Uredbo (EU) št. 1014/2010, Izvedbeno uredbo (EU) št. 293/2012 in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 749/2014[1];

(b) imajo podjetja v Združenem kraljestvu, kolikor je potrebno za zagotavljanje skladnosti z odstavkom 3 tega člena, dostop do:

(i) orodja za poročanje, zasnovanega na obliki iz Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1191/2014[2] za namene upravljanja in poročanja o fluoriranih toplogrednih plinih, ter

[1] Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 749/2014 z dne 30. junija 2014 o strukturi, obliki, postopkih predložitve in pregledu informacij, ki jih sporočajo države članice v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 203, 11.7.2014, str. 23).

[2] Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1191/2014 z dne 30. oktobra 2014 o določitvi oblike in načina predložitve poročil iz člena 19 Uredbe (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o fluoriranih toplogrednih plinih (UL L 318, 5.11.2014, str. 5).

(ii) zbirke poslovnih podatkov za poročanje podjetij v skladu s členom 27 Uredbe (ES) št. 1005/2009.

Na zahtevo Združenega kraljestva bo Unija v obdobju enega leta po koncu prehodnega obdobja Unija posredoval podatke, ki jih Združeno kraljestvo potrebuje, da:

(a) izpolni svoje obveznosti poročanja v skladu s členom 7 Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč, ter

(b) uporablja sankcije v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 517/2014 in členom 29 Uredbe (ES) št. 1005/2009.

ČLEN 97

Zastopanje v postopkih v teku
pred Uradom Evropske unije za intelektualno lastnino

Če je pred koncem prehodnega obdobja oseba, ki je pooblaščena za zastopanje fizične ali pravne osebe pred Uradom Evropske unije za intelektualno lastnino v skladu s pravom Unije, zastopala stranko v postopku pred tem uradom, lahko ta zastopnik to stranko v tem postopku zastopa še naprej. Ta pravica velja za vse stopnje postopka pred tem uradom.

Kadar tak zastopnik zastopa stranko pred Uradom Evropske unije za intelektualno lastnino v postopku iz prvega pododstavka, se ga v vseh pogledih obravnava kot poklicnega zastopnika, ki je pooblaščen za zastopanje fizične ali pravne osebe pred Uradom Evropske unije za intelektualno lastnino v skladu s pravom Unije.

NASLOV XI

POSTOPKI UPRAVNEGA SODELOVANJA MED DRŽAVAMI ČLANICAMI IN ZDRUŽENIM KRALJESTVOM

ČLEN 98

Upravno sodelovanje v carinskih zadevah

1. Postopke upravnega sodelovanja med državo članico in Združenim kraljestvom, določene v Prilogi VI, ki so se začeli v skladu s pravom Unije pred koncem prehodnega obdobja, država članica in Združeno kraljestvo dokončata v skladu z relevantnimi določbami prava Unije.

2. Postopke upravnega sodelovanja med državo članico in Združenim kraljestvom, določene v Prilogi VI, ki se začnejo v treh letih po koncu prehodnega obdobja, vendar zadevajo dejstva, ki so nastala pred koncem prehodnega obdobja, država članica in Združeno kraljestvo dokončata v skladu z relevantnimi določbami prava Unije.

ČLEN 99

Upravno sodelovanje v zadevah v zvezi s posrednim obdavčenjem

1. Uredba Sveta (EU) št. 904/2010[1] se uporablja do štirih let od konca prehodnega obdobja za sodelovanje med pristojnimi organi, ki so odgovorni za uporabo zakonodaje o DDV v državah članicah in Združenem kraljestvu v zvezi s transakcijami, ki so potekale pred koncem prehodnega obdobja, in transakcijami, za katere velja člen 51(1) tega sporazuma.

2. Uredba Sveta (EU) št. 389/2012[2] se uporablja do štirih let od konca prehodnega obdobja za sodelovanje med pristojnimi organi, ki so odgovorni za uporabo zakonodaje o trošarinah v državah članicah in Združenem kraljestvu v zvezi z gibanjem trošarinskega blaga, ki je potekalo pred koncem prehodnega obdobja, in v zvezi z gibanjem trošarinskega blaga, za katerega velja člen 52 tega sporazuma.

[1] Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

[2] Uredba Sveta (EU) št. 389/2012 z dne 2. maja 2012 o upravnem sodelovanju na področju trošarin in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2073/2004 (UL L 121, 8.5.2012, str. 1).

3. Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, navedenih v Prilogi IV, kolikor je to nujno potrebno za izvajanje njegovih pravic in izpolnjevanje njegovih obveznosti iz tega člena. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja takega dostopa. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca vsakega leta do konca obdobja iz Priloge IV. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjen znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

ČLEN 100

Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev v zvezi z
davki, carinami in drugimi ukrepi

1. Direktiva Sveta 2010/24/EU[1] se uporablja do petih let od konca prehodnega obdobja med državami članicami in Združenim kraljestvom za terjatve v zvezi z zneski, ki so zapadli pred koncem prehodnega obdobja, terjatve v zvezi s transakcijami, ki so potekale pred koncem prehodnega obdobja, vendar so zneski zapadli v plačilo po njegovem koncu, ter terjatve v zvezi s transakcijami, za katere velja člen 51(1) tega sporazuma, ali gibanjem trošarinskega blaga, za katero velja člen 52 tega sporazuma.

2. Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, navedenih v Prilogi IV, kolikor je to nujno potrebno za izvajanje njegovih pravic in izpolnjevanje njegovih obveznosti iz tega člena. Združeno kraljestvo Uniji povrne dejanske stroške, ki so Uniji nastali zaradi omogočanja takega dostopa. Unija sporoči Združenemu kraljestvu znesek teh stroškov do 31. marca vsakega leta do konca obdobja iz Priloge IV. V primeru, da se sporočeni znesek dejansko nastalih stroškov znatno razlikuje od najboljše ocenjenega zneska, ki ga je Unija sporočila Združenemu kraljestvu pred podpisom tega sporazuma, Združeno kraljestvo Uniji brez odlašanja plača najboljše ocenjen znesek, skupni odbor pa določi, kako se bo reševala razlika med dejansko nastalimi stroški in najboljše ocenjenim zneskom.

[1] Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

NASLOV XII

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE

ČLEN 101

Opredelitev pojmov

1. V tem naslovu „člani institucij“ pomeni, ne glede na njihovo državljanstvo, predsednika Evropskega sveta, člane Evropske komisije, sodnike, generalne pravobranilce, sodne tajnike in pomožne poročevalce Sodišča Evropske unije, člane Računskega sodišča, člane organov Evropske centralne banke, člane organov Evropske investicijske banke ter druge osebe, izenačene s katero koli od teh kategorij oseb na podlagi prava Unije za namene Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Protokol o privilegijih in imunitetah). Izraz „člani institucij“ ne vključuje poslancev Evropskega parlamenta.

2. Uredba Sveta (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69[1] se uporablja za določitev kategorij uradnikov in drugih uslužbencev, za katere veljajo členi 110 do 113 tega sporazuma.

POGLAVJE 1

Nepremičnine, sredstva, premoženje in poslovanje Unije

ČLEN 102

Nedotakljivost

Člen 1 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja za prostore, zgradbe, premoženje in sredstva Unije v Združenem kraljestvu, ki jih je Unija uporabljala pred koncem prehodnega obdobja, dokler niso več v uradni uporabi ali niso umaknjeni iz Združenega kraljestva. Ko njeni prostori, zgradbe, premoženje ali sredstva niso več v taki uporabi ali so umaknjeni iz Združenega kraljestva, Unija o tem uradno obvesti Združeno kraljestvo.

[1] Uredba Sveta (Euratom, ESPJ, EGS) št. 549/69 z dne 25. marca 1969 o določitvi kategorij uradnikov in drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, za katere se uporabljajo določbe člena 12, drugega odstavka člena 13 in člena 14 Protokola o privilegijih in imunitetah Skupnosti (UL L 74, 27.3.1969, str. 1).

ČLEN 103

Arhivi

Člen 2 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja za vse arhive Unije v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, dokler niso umaknjeni iz Združenega kraljestva. Unija o umiku svojih arhivov iz Združenega kraljestva uradno obvesti Združeno kraljestvo.

ČLEN 104

Obdavčitev

Člen 3 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja za sredstva, prihodke in drugo premoženje Unije v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, dokler niso več v uradni uporabi ali niso umaknjeni iz Združenega kraljestva.

POGLAVJE 2

SPORAZUMEVANJE

ČLEN 105

Sporazumevanje

Člen 5 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za uradno sporazumevanje, uradno korespondenco in prenos dokumentov v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

POGLAVJE 3

POSLANCI EVROPSKEGA PARLAMENTA

ČLEN 106

Imuniteta poslancev Evropskega parlamenta

Člen 8 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za mnenja, ki so jih podali ali glas, ki so ga izrekli poslanci Evropskega parlamenta pri opravljanju svojih dolžnosti pred koncem prehodnega obdobja, vključno z nekdanjimi poslanci, ne glede na državljanstvo.

ČLEN 107

Socialna varnost

Nekdanji poslanci Evropskega parlamenta, ne glede na državljanstvo, ki iz tega naslova dobivajo pokojnino, ter osebe, ki so upravičene do pokojnin za preživele družinske člane kot preživeli družinski člani nekdanjih poslancev, ne glede na državljanstvo, so izvzeti iz obvezne vključitve in vplačevanja v nacionalne sisteme socialne varnosti v Združenem kraljestvu pod enakimi pogoji, kot so se uporabljali na zadnji dan prehodnega obdobja, če so bili nekdanji poslanci Evropskega parlamenta poslanci Evropskega parlamenta pred koncem prehodnega obdobja.

ČLEN 108

Izogibanje dvojnega obdavčevanja pokojnin in začasnih nadomestil

Členi 12, 13 in 14 Sklepa 2005/684/ES, Euratom Evropskega parlamenta[1] se uporabljajo v Združenem kraljestvu za pokojnine in začasna nadomestila, izplačana nekdanjim poslancem Evropskega parlamenta, ne glede na državljanstvo, člen 17 navedenega sklepa pa se uporablja za osebe, ki so upravičene do pokojnin preživelih družinskih članov kot preživeli družinski člani nekdanjih poslancev, ne glede na državljanstvo, kolikor je bila pravica do pokojnine ali začasnega nadomestila pridobljena pred koncem prehodnega obdobja.

[1] Sklep 2005/684/ES, Euratom Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 o sprejetju statuta poslancev Evropskega parlamenta (UL L 262, 7.10.2005, str. 1).

POGLAVJE 4

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC IN ZDRUŽENEGA KRALJESTVA,
KI SODELUJEJO PRI DELU INSTITUCIJ UNIJE

ČLEN 109

Privilegiji, imunitete in ugodnosti

1. Člen 10 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za predstavnike držav članic in Združenega kraljestva, ki sodelujejo pri delu institucij, organov, uradov in agencij Unije, njihovih svetovalcev in tehničnih strokovnjakov ter članov svetovalnih organov Unije, ne glede na državljanstvo, v zvezi z njihovim sodelovanjem pri takem delu:

(a) ki je potekalo pred koncem prehodnega obdobja;

(b) ki poteka po koncu prehodnega obdobja v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

2. Člen 10 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Uniji za predstavnike Združenega kraljestva, ki sodelujejo pri delu institucij, organov, uradov in agencij Unije ter njihovih svetovalcev in tehničnih strokovnjakov, v zvezi z njihovim sodelovanjem pri takem delu:

(a) ki je potekalo pred koncem prehodnega obdobja;

(b) ki poteka po koncu prehodnega obdobja v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

POGLAVJE 5

ČLANI INSTITUCIJ, URADNIKI IN DRUGI USLUŽBENCI

ČLEN 110

Privilegiji in imunitete

1. Člen 11(a) Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za dejanja, vključno z njihovimi izgovorjenimi ali zapisanimi besedami, ki so jih pri opravljanju uradnih dolžnosti storili člani institucij, uradniki in drugi uslužbenci Unije, vključno z nekdanjimi člani, nekdanjimi uradniki in nekdanjimi drugimi uslužbenci s katerim koli državljanstvom:

(a) pred koncem prehodnega obdobja;

(b) po koncu prehodnega obdobja v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

2. Prvi, drugi in tretji odstavek člena 3 Protokola (št. 3) o Statutu Sodišča Evropske unije se uporabljajo v Združenem kraljestvu za sodnike Sodišča Evropske unije in generalne pravobranilce do pravnomočnosti odločb Sodišča Evropske unije v vseh postopkih in predlogih za sprejetje predhodne odločbe iz členov 86 in 87 tega sporazuma ter se bodo uporabljali po tem datumu, tudi za nekdanje sodnike in nekdanje generalne pravobranilce, glede vseh dejanj, ki so jih storili pri opravljanju njihovih uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami, pred koncem prehodnega obdobja ali v zvezi s postopki iz členov 86 in 87.

3. Člen 11(b) do (e) Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za uradnike in druge uslužbence Unije s katerim koli državljanstvom ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane, ne glede na državljanstvo, če so ti uradniki ali drugi uslužbenci nastopili službo v Uniji pred koncem prehodnega obdobja, dokler se te osebe dokončno ne odselijo v Unijo.

ČLEN 111

Obdavčitev

Člen 12 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja v Združenem kraljestvu za člane institucij, uradnike in druge uslužbence Unije s katerim koli državljanstvom, vključno z nekdanjimi člani, nekdanjimi uradniki in nekdanjimi drugimi uslužbenci, če so ti člani, uradniki ali drugi uslužbenci nastopili službo v Uniji pred koncem prehodnega obdobja, pod pogojem, da so te osebe zavezanci za davek Unije od plač, prejemkov in pokojnin, ki jim jih izplača Unija.

ČLEN 112

Davčni domicil

1. Člen 13 Protokola o privilegijih in imunitetah se uporablja za člane institucij, uradnike in druge uslužbence Unije s katerim koli državljanstvom, ki so nastopili službo v Uniji pred koncem prehodnega obdobja, ter za zakonce, ki ne opravljajo ločene pridobitne dejavnosti, in vzdrževane otroke, za katere taki člani, uradniki ali drugi uslužbenci skrbijo, ne glede na njihovo državljanstvo.

2. Odstavek 1 se uporablja samo za osebe, ki so se naselile v državi članici samo zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije in so imele v času nastopa službe v Uniji davčni domicil v Združenem kraljestvu, ter za osebe, ki so se naselile v Združenem kraljestvu samo zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije in so imele v času nastopa službe v Uniji davčni domicil v državi članici.

ČLEN 113

Prispevki za socialno varnost

Člani institucij, uradniki in drugi uslužbenci Unije s katerim koli državljanstvom, vključno z nekdanjimi člani, nekdanjimi uradniki in nekdanjimi drugimi uslužbenci, ki so nastopili službo v Uniji pred koncem prehodnega obdobja in ki prebivajo v Združenem kraljestvu, ter zakonci, ki ne opravljajo ločene pridobitne dejavnosti, in vzdrževani otroci, za katere taki člani, uradniki ali drugi uslužbenci skrbijo, ne glede na njihovo državljanstvo, so izvzeti iz obvezne vključitve in vplačevanja v nacionalne sisteme socialne varnosti v Združenem kraljestvu pod enakimi pogoji, kot so se uporabljali na zadnji dan prehodnega obdobja, če so te osebe vključene v sistem socialne varnosti Unije.

ČLEN 114

Prenos pokojninskih pravic

Glede uradnikov in drugih uslužbencev Unije s katerim koli državljanstvom, vključno z nekdanjimi uradniki in nekdanjimi drugimi uslužbenci, ki so nastopili službo v Uniji pred koncem prehodnega obdobja in ki želijo na podlagi členov 11(1), (2) ali (3) ter člena 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije[1] ali členov 39, 109 in 135 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije prenesti pokojninske pravice iz Združenega kraljestva ali v Združeno kraljestvo, so obveznosti Združenega kraljestva enake, kot so bile pred koncem prehodnega obdobja.

[1] Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije, kakor so določeni z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

ČLEN 115

Zavarovanje za primer brezposelnosti

Členi 28a, 96 in 136 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije se uporabljajo za druge uslužbence Unije s katerim koli državljanstvom, vključno z nekdanjimi drugimi uslužbenci, ki so pred koncem prehodnega obdobja vplačevali prispevke v sistem zavarovanja Unije za primer brezposelnosti, če prebivajo v Združenem kraljestvu in so po koncu prehodnega obdobja prijavljeni pri organih Združenega kraljestva, pristojnih za brezposelne.

POGLAVJE 6

DRUGE DOLOČBE

ČLEN 116

Odvzem imunitete in sodelovanje

1. Za privilegije, imunitete in ugodnosti na podlagi tega naslova se uporabljata člena 17 in 18 Protokola o privilegijih in imunitetah.

2. Unija pri odločanju v skladu s členom 17 Protokola o privilegijih in imunitetah glede odvzema imunitete na zahtevo organov Združenega kraljestva uporablja enaka merila kot v primeru zahtev organov držav članic v podobnih situacijah.

3. Unija na zahtevo organov Združenega kraljestva uradno obvesti te organe o statusu oseb, ki je pomemben za upravičenost te osebe do privilegija ali imunitete na podlagi tega naslova.

ČLEN 117

Evropska centralna banka

1. Ta naslov se uporablja za Evropsko centralno banko (ECB), člane njenih organov, njene zaposlene in predstavnike nacionalnih centralnih bank v Evropskem sistemu centralnih bank (ESCB), ki sodelujejo pri delu ECB.

2. Za ECB, člane njenih organov, njene zaposlene, predstavnike nacionalnih centralnih bank v ESCB, ki sodelujejo pri delu ECB, ter za njeno premoženje, sredstva oziroma operacije v Združenem kraljestvu, ki se posedujejo, upravljajo oziroma izvajajo v skladu s Protokolom (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, se uporablja drugi odstavek člena 22 Protokola o privilegijih in imunitetah.

3. Odstavek 2 se uporablja za:

(a) tako premoženje in sredstva ECB, ki se posedujejo v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, ter

(b) take operacije ECB v Združenem kraljestvu ali z njegovimi partnerji in druge s tem povezane dejavnosti, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja ali se začnejo po koncu prehodnega obdobja v okviru njenih dejavnosti za nadaljevanje operacij, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja, do njihove končne zapadlosti, odtujitve ali zaključka.

ČLEN 118

Evropska investicijska banka

1. Ta naslov se uporablja za Evropsko investicijsko banko (EIB), člane njenih organov, njene zaposlene in predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ter za hčerinske družbe ali druge subjekte, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti za Evropski investicijski sklad.

2. Za EIB, člane njenih organov, njene zaposlene in predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ter za hčerinske družbe ali druge subjekte, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti za Evropski investicijski sklad, se uporablja drugi odstavek člena 21 Protokola o privilegijih in imunitetah.

3. Odstavek 2 se uporablja za:

(a) tako premoženje in sredstva EIB ali hčerinskih družb ali drugih subjektov, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti Evropskega investicijskega sklada, ki se posedujejo v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, ter

(b) najemanje, financiranje, jamstva, naložbe, zakladniško poslovanje in tehnično pomoč s strani EIB ali hčerinskih družb in drugih subjektov, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti Evropskega investicijskega sklada, v Združenem kraljestvu ali z njegovimi partnerji ter za druge s tem povezane dejavnosti, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja ali se začnejo po koncu prehodnega obdobja v okviru dejavnosti za nadaljevanje operacij, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja, do njihove končne zapadlosti, prodaje ali zaključka.

ČLEN 119

Sporazumi o gostovanju

Za Evropski bančni organ, Evropsko agencijo za zdravila oziroma center za nadzor varnosti Galileo se do njihove preselitve v eno od držav članic uporabljajo sporazum o sedežu med Združenim kraljestvom in Evropskim bančnim organom z dne 8. maja 2012, izmenjava pisem glede uporabe Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti za Evropsko agencijo za zdravila v Združenem kraljestvu z dne 24. junija 1996 oziroma sporazum o gostovanju centra za nadzor varnosti Galileo z dne 17. julija 2013. Datum, na katerega Unija uradno sporoči datum dokončne preselitve, pomeni datum prenehanja veljavnosti navedenih sporazumov o gostovanju.

NASLOV XIII

DRUGA VPRAŠANJA V ZVEZI Z DELOVANJEM INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ UNIJE

ČLEN 120

Obveznost varovanja poslovne skrivnosti

V Združenem kraljestvu se za informacije o dejavnostih Unije na podlagi tega sporazuma, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti ter ki so bile pridobljene pred koncem prehodnega obdobja ali po njem, uporabljajo člen 339 PDEU in druge določbe prava Unije, ki nekaterim posameznikom ter institucijam, organom, uradom in agencijam Unije nalagajo obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Združeno kraljestvo spoštuje te obveznosti posameznikov ter institucij, organov, uradov in agencij ter zagotavlja njihovo izpolnjevanje na svojem ozemlju.

ČLEN 121

Obveznost zagotavljanja poklicne diskretnosti

V Združenem kraljestvu se za informacije o dejavnostih Unije na podlagi tega sporazuma, ki so bile pridobljene pred koncem prehodnega obdobja ali po njem, uporabljajo člen 19 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in druge določbe prava Unije, ki nekaterim posameznikom nalagajo obveznost zagotavljanja poklicne diskretnosti. Združeno kraljestvo spoštuje te obveznosti posameznikov ter zagotavlja njihovo izpolnjevanje na svojem ozemlju.

ČLEN 122

Dostop do dokumentov

1. Za namene določb prava Unije o dostopu do dokumentov institucij, organov, uradov in agencij Unije se vsa sklicevanja na države članice in njihove organe razumejo, kot da vključujejo Združeno kraljestvo in njegove organe, kar zadeva dokumente, ki jih institucije, organi, uradi in agencije Unije pripravijo ali pridobijo:

(a) pred koncem prehodnega obdobja ali

(b) po koncu prehodnega obdobja v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

2. V Združenem kraljestvu se člen 5 in člen 9(5) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001[1] ter člen 5 Sklepa ECB/2004/3 Evropske centralne banke[2] uporabljajo za vse dokumente, ki spadajo na področje uporabe navedenih določb ter ki jih je Združeno kraljestvo pridobilo:

(a) pred koncem prehodnega obdobja; ali

(b) po koncu prehodnega obdobja v zvezi z dejavnostmi Unije na podlagi tega sporazuma.

[1] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

[2] Sklep Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (UL L 80, 18.3.2004, str. 42).

ČLEN 123

Evropska centralna banka

1. Členi 9.1, 17, 35.1, 35.2 in 35.4 Protokola (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke se uporabljajo za ECB, člane njenih organov, njene zaposlene, predstavnike nacionalnih centralnih bank v ESCB, ki sodelujejo pri delu ECB, ter za premoženje, sredstva oziroma operacije ECB v Združenem kraljestvu, ki se posedujejo, upravljajo oziroma izvajajo v skladu z navedenim protokolom. ECB je izvzeta iz zahteve po registraciji v Združenem kraljestvu ali pridobitvi kakršne koli oblike licence ali drugega dovoljenja od Združenega kraljestva za izvajanje svojih operacij.

2. Odstavek 1 se uporablja za:

(a) tako premoženje in sredstva ECB, ki se posedujejo v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, ter

(b) take operacije ECB v Združenem kraljestvu ali z njegovimi partnerji in druge s tem povezane dejavnosti, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja ali se začnejo po koncu prehodnega obdobja v okviru njenih dejavnosti za nadaljevanje operacij, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja, do njihove končne zapadlosti, odtujitve ali zaključka.

ČLEN 124

Evropska investicijska banka

1. Členi 13, 20(2), 23(1), 23(4), 26 ter prvi odstavek člena 27 Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke se uporabljajo za EIB, člane njenih organov, njene zaposlene in predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ter za hčerinske družbe ali druge subjekte, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) navedenega protokola, zlasti za Evropski investicijski sklad. EIB in Evropski investicijski sklad sta izvzeta iz zahteve po registraciji v Združenem kraljestvu ali pridobitvi kakršne koli oblike licence ali drugega dovoljenja od Združenega kraljestva za izvajanje svojih operacij. Valuta Združenega kraljestva je v smislu zamenljivosti v valuto države nečlanice za namene navedenih operacij še naprej prosto prenosljiva in zamenljiva pod pogoji iz člena 23(2) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke.

2. Odstavek 1 se uporablja za:

(a) tako premoženje in sredstva EIB ali hčerinskih družb ali drugih subjektov, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti Evropskega investicijskega sklada, ki se posedujejo v Združenem kraljestvu ob koncu prehodnega obdobja, ter

(b) najemanje, financiranje, jamstva, naložbe, zakladniško poslovanje in tehnično pomoč s strani EIB ali hčerinskih družb ali drugih subjektov, ki jih je EIB ustanovila pred koncem prehodnega obdobja v skladu s členom 28(1) Protokola (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke, zlasti Evropskega investicijskega sklada, v Združenem kraljestvu ali z njegovimi partnerji ter za druge s tem povezane dejavnosti, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja ali se začnejo po koncu prehodnega obdobja v okviru dejavnosti za nadaljevanje operacij, ki so potekale ob koncu prehodnega obdobja, do njihove končne zapadlosti, prodaje ali zaključka.

ČLEN 125

Evropske šole

1. Združeno kraljestvo zavezujejo Konvencija, ki opredeljuje Statut Evropskih šol[1], in predpisi o akreditiranih evropskih šolah, ki jih je sprejel svet guvernerjev evropskih šol, do konca šolskega leta, ki poteka ob koncu prehodnega obdobja.

2. Združeno kraljestvo učencem, ki opravijo evropsko maturo pred 31. avgustom 2021 ali so pred tem datumom vpisani v srednješolski program na evropski šoli in opravijo evropsko maturo po tem datumu, zagotovi pravice iz člena 5(2) Konvencije, ki opredeljuje Statut Evropskih šol.

[1] UL L 212, 17.8.1994, str. 3.

ČETRTI DEL

PREHOD

ČLEN 126

Prehodno obdobje

Prehodno obdobje oziroma obdobje izvajanja se začne na datum začetka veljavnosti tega sporazuma in konča 31. decembra 2020.

ČLEN 127

Obseg prehoda

1. Če ni s tem sporazumom določeno drugače, se v prehodnem obdobju za Združeno kraljestvo in v njem uporablja pravo Unije.

Vendar se v prehodnem obdobju za Združeno kraljestvo in v njem ne uporabljajo naslednje določbe Pogodb in akti, ki so jih sprejeli institucije, organi, uradi ali agencije Unije:

(a) določbe Pogodb in akti, ki v skladu s Protokolom (št. 15) o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Protokolom (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ali Protokolom (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice ali v skladu z določbami Pogodb o okrepljenem sodelovanju niso veljali za Združeno kraljestvo in v njem pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, ter akti, ki spreminjajo take akte;

(b) člen 11(4) PEU, točka (b) člena 20(2), člen 22 in prvi odstavek člena 24 PDEU, člena 39 in 40 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter akti, sprejeti na podlagi teh določb.

2. Če Unija in Združeno kraljestvo skleneta sporazum o svojih prihodnjih odnosih na področju skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike, ki se začne uporabljati v prehodnem obdobju, se poglavje 2 naslova V PEU in akti, sprejeti na podlagi teh določb, od datuma začetka uporabe navedenega sporazuma za Združeno kraljestvo več ne uporabljajo.

3. V prehodnem obdobju ima pravo Unije, ki se uporablja na podlagi odstavka 1, enake pravne učinke v zvezi z Združenim kraljestvom in v njem kot v Uniji in njenih državah članicah ter se razlaga in uporablja v skladu z enakimi metodami in splošnimi načeli, kot se uporabljajo v Uniji.

4. Združeno kraljestvo ne sodeluje pri okrepljenem sodelovanju:

(a) v zvezi s katerim je bilo dovoljenje odobreno po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma ali

(b) v okviru katerega pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma ni bilo sprejetih nobenih aktov.

5. V prehodnem obdobju se v zvezi z ukrepi, ki spreminjajo, nadgrajujejo ali nadomeščajo obstoječ ukrep, ki je bil sprejet v skladu z naslovom V tretjega dela PDEU in zavezuje Združeno kraljestvo pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, še naprej smiselno uporabljata člen 5 Protokola (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, in člen 4a Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice. Vendar Združeno kraljestvo nima pravice podati uradnega obvestila, da želi sodelovati pri uporabi novih ukrepov v skladu z naslovom V tretjega dela PDEU, razen ukrepov iz člena 4a Protokola št. 21.

V podporo nadaljnjemu sodelovanju med Unijo in Združenim kraljestvom, pod pogoji za sodelovanje s tretjimi državami pri zadevnih ukrepih, lahko Unija povabi Združeno kraljestvo k sodelovanju pri novih ukrepih, sprejetih na podlagi naslova V tretjega dela PDEU.

6. Če ni s tem sporazumom določeno drugače, se v prehodnem obdobju vsa sklicevanja na države članice v pravu Unije, ki se uporablja na podlagi odstavka 1, med drugim tudi kot ga izvajajo in uporabljajo države članice, razumejo, kot da vključujejo Združeno kraljestvo.

7. Z odstopanjem od odstavka 6:

(a) se za namene člena 42(6) in člena 46 PEU ter za namene Protokola (št. 10) o stalnem strukturnem sodelovanju, vzpostavljenem na podlagi člena 42 PEU, vsa sklicevanja na države članice razumejo, kot da ne vključujejo Združenega kraljestva. To ne izključuje možnosti, da bi bilo Združeno kraljestvo izjemoma povabljeno k sodelovanju kot tretja država pri posameznih projektih pod pogoji iz Sklepa Sveta (SZVP) 2017/2315[1] ali pri kakršni koli drugi obliki sodelovanja, kolikor je to dovoljeno in pod pogoji iz prihodnjih aktov Unije, sprejetih na podlagi člena 42(6) in člena 46 PEU;

[1] Sklep Sveta (SZVP) 2017/2315 z dne 11. decembra 2017 o vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO) in določitvi seznama vključenih držav članic (UL L 331, 14.12.2017, str. 57).

(b) kadar akti Unije določajo sodelovanje držav članic, državljanov držav članic ali fizičnih ali pravnih oseb, ki prebivajo ali imajo sedež v eni od držav članic, pri izmenjavi informacij, v postopku ali programu, ki se še naprej izvaja ali se začne po koncu prehodnega obdobja, in kadar bi tako sodelovanje omogočilo dostop do občutljivih informacij v zvezi z varnostjo, s katerimi so lahko seznanjeni le države članice, državljani držav članic ali fizične ali pravne osebe, ki prebivajo ali imajo sedež v eni od držav članic, se v teh izrednih primerih sklicevanja na države članice v takih aktih Unije razumejo, kot da ne vključujejo Združenega kraljestva. Unija uradno obvesti Združeno kraljestvo o uporabi tega odstopanja;

(c) se za namene zaposlovanja uradnikov in drugih uslužbencev institucij, organov, uradov ali agencij Unije vsa sklicevanja na države članice v členu 27 in členu 28(a) Kadrovskih predpisov in členu 1 Priloge X k njim ter v členih 12, 82 in 128 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije ali v zadevnih določbah drugih kadrovskih pravil, ki se uporabljajo za te institucije, organe, urade ali agencije, razumejo, kot da ne vključujejo Združenega kraljestva.

ČLEN 128

Institucionalni dogovori

1. Ne glede na člen 127 se v prehodnem obdobju uporablja člen 7.

2. Za namene Pogodb se v prehodnem obdobju parlament Združenega kraljestva ne obravnava kot nacionalni parlament države članice, razen v zvezi s členom 1 Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji in, kar zadeva javno dostopne predloge, členom 2 navedenega protokola.

3. V prehodnem obdobju se določbe Pogodb, ki podeljujejo institucionalne pravice državam članicam, v skladu s katerimi lahko predložijo institucijam predloge, pobude ali zahteve, razumejo, kot da ne vključujejo Združenega kraljestva[1].

4. Za namene sodelovanja v institucionalni ureditvi iz členov 282 in 283 PDEU ter iz Protokola (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, z izjemo člena 21(2) navedenega protokola, se v prehodnem obdobju centralna banka Bank of England ne šteje kot nacionalna centralna banka države članice.

[1] To se zlasti nanaša na člena 7, 30, člene 42(4), 48(2) do (6) in člen 49 PEU ter člen 25, člene 76(b), 82(3), 83(3), 86(1), 87(3), člen 135, člena 218(8), 223(1) ter člene 262, 311 in 341 PDEU.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in člena 7 se lahko v prehodnem obdobju predstavniki ali strokovnjaki Združenega kraljestva ali strokovnjaki, ki jih Združeno kraljestvo imenuje, na povabilo izjemoma udeležijo sej ali delov sej odborov iz člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011, sej ali delov sej strokovnih skupin Komisije, sej ali delov sej drugih podobnih subjektov in sej ali delov sej organov, uradov ali agencij, ki se jih udeležijo predstavniki ali strokovnjaki držav članic ali strokovnjaki, ki jih države članice imenujejo, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) razprava se nanaša na posamezne akte, ki so v prehodnem obdobju naslovljeni na Združeno kraljestvo ali fizične ali pravne osebe, ki prebivajo ali imajo sedež v Združenem kraljestvu;

(b) udeležba Združenega kraljestva je potrebna in v interesu Unije, zlasti za učinkovito izvajanje prava Unije v prehodnem obdobju.

Na takih sejah ali delih sej predstavniki ali strokovnjaki Združenega kraljestva ali strokovnjaki, ki jih Združeno kraljestvo imenuje, nimajo pravice glasovanja in je njihova udeležba omejena na posamezne točke dnevnega reda, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) ali (b).

6. V prehodnem obdobju Združeno kraljestvo ne ravna kot vodilni organ za ocene tveganj, preglede, odobritve ali dovoljenja na ravni Unije ali na ravni držav članic, ki nastopajo skupaj, kot je navedeno aktih in določbah, navedenih v Prilogi VII.

7. Kadar v prehodnem obdobju osnutki aktov Unije opredeljujejo ali se neposredno sklicujejo na posamezne organe, postopke ali dokumente držav članic, se Unija o takih osnutkih posvetuje z Združenim kraljestvom, da se zagotovita ustrezno izvajanje in uporaba navedenih aktov s strani Združenega kraljestva in v njem.

ČLEN 129

Posebni dogovori v zvezi z zunanjim delovanjem Unije

1. Brez poseganja v člen 127(2) v prehodnem obdobju Združeno kraljestvo zavezujejo obveznosti iz mednarodnih sporazumov, sklenjenih s strani Unije, držav članic v njenem imenu ali Unije in njenih držav članic, ki nastopajo skupaj, kot je navedeno v točki (a)(iv) člena 2.*

* Unija bo uradno obvestila druge pogodbenice teh sporazumov, da se v prehodnem obdobju za namene teh sporazumov Združeno kraljestvo šteje kot država članica.

2. V prehodnem obdobju predstavniki Združenega kraljestva ne sodelujejo pri delu organov, ustanovljenih z mednarodnimi sporazumi, sklenjenimi s strani Unije, držav članic v njenem imenu ali Unije in njenih držav članic, ki nastopajo skupaj, razen če:

(a) Združeno kraljestvo sodeluje v svojem imenu ali

(b) Unija izjemoma povabi Združeno kraljestvo k udeležbi v okviru delegacije Unije na sejah ali delih sej takih organov, kadar meni, da je udeležba Združenega kraljestva potrebna in v interesu Unije, zlasti za učinkovito izvajanje teh sporazumov v prehodnem obdobju; taka udeležba je dovoljena le, kadar je udeležba držav članic dovoljena na podlagi sporazumov, ki se uporabljajo.

3. V skladu z načelom lojalnega sodelovanja se v prehodnem obdobju Združeno kraljestvo vzdrži ukrepov ali pobud, ki bi lahko posegale v interese Unije, zlasti v okviru kakršne koli mednarodne organizacije, agencije, konference ali foruma, v katerem Združeno kraljestvo sodeluje v svojem imenu.

4. Ne glede na odstavek 3 lahko Združeno kraljestvo v prehodnem obdobju pogaja, podpiše in ratificira mednarodne sporazume, ki jih na področjih izključne pristojnosti Unije sklepa samostojno, pod pogojem, da ti sporazumi ne začnejo veljati ali se ne uporabljajo v prehodnem obdobju, razen če to dovoli Unija.

5. Brez poseganja v člen 127(2) se lahko, kadar obstaja potreba po usklajevanju, z Združenim kraljestvom opravi posvetovanje za vsak primer posebej.

6. Združeno kraljestvo lahko po sklepu Sveta, ki sodi na področje uporabe poglavja 2 naslova V PEU, predloži visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko formalno izjavo v kateri navede, da iz bistvenih in utemeljenih razlogov nacionalne politike, v teh izrednih primerih sklepa ne bo uporabljalo. V duhu vzajemne solidarnosti se Združeno kraljestvo vzdrži vseh ukrepov, ki bi lahko nasprotovali ali ovirali delovanje Unije na podlagi navedenega sklepa, države članice pa spoštujejo stališče Združenega kraljestva.

7. V prehodnem obdobju Združeno kraljestvo ne zagotavlja poveljnikov civilnih operacij, vodij misij, poveljnikov operacij, poveljnikov sil za misije ali operacije, ki se izvajajo na podlagi členov 42, 43 in 44 PEU in ne zagotavlja operativnih sedežev za te misije in operacije, ter ne deluje kot država nosilka za bojne skupine Unije. V prehodnem obdobju Združeno kraljestvo ne zagotavlja vodij operativnih ukrepov na podlagi člena 28 PEU.

ČLEN 130

Posebni dogovori v zvezi z ribolovnimi možnostmi

1. Kar zadeva določitev ribolovnih možnosti v smislu člena 43(3) PDEU za katero koli obdobje v prehodnem obdobju, se z Združenim kraljestvom opravi posvetovanje o ribolovnih možnostih, ki se nanj nanašajo, med drugim tudi v okviru priprave zadevnih mednarodnih posvetovanj in pogajanj.

2. Za namene odstavka 1 Unija Združenemu kraljestvu omogoči, da predloži pripombe glede letnega sporočila Evropske komisije o ribolovnih možnostih, znanstvenih nasvetov zadevnih znanstvenih organov in predlogov Evropske komisije o ribolovnih možnostih za katero koli obdobje v prehodnem obdobju.

3. Ne glede na točko (b) člena 129(2) in da bi se lahko Združeno kraljestvo pripravilo na bodoče članstvo v zadevnih mednarodnih forumih, lahko Unija izjemoma povabi Združeno kraljestvo k udeležbi v okviru delegacije Unije na mednarodnih posvetovanjih in pogajanjih iz odstavka 1 tega člena, kolikor je to dovoljeno za države članice in to dopušča posamezni forum.

4. Brez poseganja v člen 127(1) se ohranijo relativno stabilni ključi za dodelitev ribolovnih možnosti iz odstavka 1 tega člena.

ČLEN 131

Nadzor in izvrševanje

V prehodnem obdobju imajo institucije, organi, uradi in agencije Unije v zvezi z Združenim kraljestvom in fizičnimi in pravnimi osebami, ki prebivajo ali imajo sedež v Združenem kraljestvu, pristojnosti na podlagi prava Unije. Zlasti Sodišče Evropske unije ima pristojnost, kot je določena s Pogodbama.

Prvi odstavek se v prehodnem obdobju uporablja tudi v zvezi z razlago in uporabo tega sporazuma.

ČLEN 132

Podaljšanje prehodnega obdobja

1. Ne glede na člen 126 lahko skupni odbor pred 1. julijem 2020 sprejme en sam sklep o podaljšanju prehodnega obdobja za največ eno ali dve leti.*

* V primeru podaljšanja bo Unija o tem uradno obvestila druge pogodbenice mednarodnih sporazumov.

2. V primeru, da skupni odbor sprejme sklep na podlagi odstavka 1, velja naslednje:

(a) z odstopanjem od člena 127(6) se Združeno kraljestvo šteje za tretjo državo za namene izvajanja programov in aktivnosti Unije, prevzetih v sklopu večletnega finančnega okvira, ki se uporablja od leta 2021;

(b) z odstopanjem od člena 127(1) in brez poseganja v peti del tega sporazuma se pravo Unije, ki se uporablja za lastna sredstva Unije za proračunska leta, zajeta s podaljšanjem prehodnega obdobja, ne uporablja za Združeno kraljestvo po 31. decembru 2020;

(c) z odstopanjem od člena 127(1) tega sporazuma se členi 107, 108 in 109 PDEU ne uporabljajo za ukrepe organov Združenega kraljestva, vključno za razvoj podeželja, ki podpirajo proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino z njimi v Združenem kraljestvu do letne ravni podpore, ki ne presega skupnega zneska odhodkov, nastalih v Združenem kraljestvu v okviru skupne kmetijske politike v letu 2019, če je minimalni odstotek te izvzete podpore skladen z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu. Tak minimalni odstotek se določi na podlagi zadnjega razpoložljivega odstotka, v katerem so skupni odhodki v okviru skupne kmetijske politike v Uniji skladni z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu. Če pri obdobju, za katerega se prehodno obdobje podaljša, ne gre za večkratnik 12 mesecev, se najvišja letna raven izvzete podpore v letu, v katerem podaljšano prehodno obdobje zajema manj kot 12 mesecev, sorazmerno zmanjša;

(d) za obdobje od 1. januarja 2021 do konca prehodnega obdobja Združeno kraljestvo prispeva v proračun Unije, kot je določeno v skladu z odstavkom 3;

(e) ob upoštevanju točke (d) odstavka 3 to ne vpliva na peti del tega sporazuma.

3. V sklepu skupnega odbora na podlagi odstavka 1 se:

(a) določita ustrezen znesek prispevka Združenega kraljestva v proračun Unije za obdobje od 1. januarja 2021 do konca prehodnega obdobja ob upoštevanju statusa Združenega kraljestva v tem obdobju ter način plačila tega zneska;

(b) določita najvišja raven izvzete podpore in njen minimalni odstotek, ki je skladen z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, kakor je navedeno v točki (c) odstavka 2;

(c) določijo drugi ukrepi, potrebni za izvajanje odstavka 2;

(d) prilagodijo datumi ali obdobja iz členov 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156 in 157 ter iz prilog IV in V tako, da se upošteva podaljšanje prehodnega obdobja.

PETI DEL

FINANČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

ČLEN 133

Valuta, ki se uporablja med Unijo in Združenim kraljestvom

Brez poseganja v veljavno pravo Unije o lastnih sredstvih Unije so vsi zneski, obveznosti, izračuni, računi in plačila v tem delu pripravljeni in izvedeni v eurih.

ČLEN 134

Ureditev za revizorje v zvezi s finančnimi določbami

Združeno kraljestvo obvesti Unijo o subjektih, ki jih je pooblastilo za revizijo izvajanja finančnih določb, zajetih s tem delom.

Unija na zahtevo Združenega kraljestva zagotovi navedenim pooblaščenim subjektom vse informacije o pravicah in obveznostih Združenega kraljestva na podlagi tega dela, ki se lahko razumno zahtevajo, in ustrezno pomoč, da lahko opravijo svojo nalogo. Unija pri zagotavljanju informacij in pomoči na podlagi tega člena ravna v skladu z veljavnim pravom Unije, zlasti s pravili Unije o varstvu podatkov.

Organi Združenega kraljestva in Unije se lahko dogovorijo o ustrezni upravni ureditvi za lažjo uporabo prvega in drugega odstavka.

POGLAVJE 2

PRISPEVEK ZDRUŽENEGA KRALJESTVA K PRORAČUNU UNIJE
IN NJEGOVO SODELOVANJE PRI PRORAČUNU UNIJE

ČLEN 135

Prispevek Združenega kraljestva k proračunoma Unije
za leti 2019 in 2020 in njegovo sodelovanje pri njunem izvajanju

1. Združeno kraljestvo za leti 2019 in 2020 v skladu s četrtim delom prispeva k proračunoma Unije in sodeluje pri njunem izvajanju.

2. Z odstopanjem od četrtega dela se spremembe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013[1] ali Sklepa 2014/335/EU, Euratom, ki se sprejmejo na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem, ne uporabljajo za Združeno kraljestvo, kolikor vplivajo na njegove finančne obveznosti.

[1] Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

ČLEN 136

Določbe v zvezi z lastnimi sredstvi, ki se uporabljajo po 31. decembru 2020

1. Veljavno pravo Unije o lastnih sredstvih Unije za proračunska leta do leta 2020 se uporablja za Združeno kraljestvo tudi po 31. decembru 2020, med drugim tudi v primeru dajanja zadevnih lastnih sredstev na razpolago, njihovega popravka ali prilagoditve po navedenem datumu.

2. Brez poseganja v člen 135(2) pravo Unije iz odstavka 1 tega člena vključuje zlasti naslednje akte in določbe, vključno z njihovimi morebitnimi spremembami, ne glede na datum sprejetja, začetka veljavnosti ali začetka uporabe sprememb:

(a) Sklep 2014/335/EU, Euratom;

(b) Uredbo (EU, Euratom) št. 609/2014, zlasti člen 12 navedene uredbe v zvezi z obrestmi na zneske, dane na razpolago z zamudo, in členom 11 navedene uredbe v zvezi z obravnavanjem nesodelovanja;

(c) Uredbo (EU, Euratom) št. 608/2014, zlasti člen 1 navedene uredbe v zvezi z izračunom razlike ter člene 2 do 8 navedene uredbe v zvezi z izvedbenimi ukrepi za sistem lastnih virov;

(d) Uredbo Sveta (EGS, Euratom) št. 1553/89[1];

(e) Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1287/2003[2];

(f) Izvedbeni sklep Komisije (EU, Euratom) 2018/195[3];

(g) Izvedbeni sklep Komisije (EU, Euratom) 2018/194[4];

---

1 Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1553/89 z dne 29. maja 1989 o dokončni enotni ureditvi zbiranja lastnih sredstev, pridobljenih iz davka na dodano vrednost (UL L 155, 7.6.1989, str. 9).

2 Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1287/2003 z dne 15. julija 2003 o uskladitvi bruto nacionalnega dohodka po tržnih cenah (Uredba BND) (UL L 181, 19.7.2003, str. 1).

3 Izvedbeni sklep Komisije (EU, Euratom) 2018/195 z dne 8. februarja 2018 o določitvi obrazcev za poročanje o goljufijah in nepravilnostih, ki vplivajo na upravičene zneske tradicionalnih lastnih sredstev, ter o inšpekcijskih pregledih v zvezi s tradicionalnimi lastnimi sredstvi v skladu z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 608/2014 (UL L 36, 9.2.2018, str. 33).

4 Izvedbeni sklep Komisije (EU, Euratom) 2018/194 z dne 8. februarja 2018 o določitvi vzorcev za poročila o računih za upravičene zneske lastnih sredstev in obrazca za poročila o neizterljivih zneskih v višini upravičenih zneskov lastnih sredstev v skladu z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 609/2014 (UL L 36, 9.2.2018, str. 20).

(h) Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta[1] (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba);

(i) člen 287 PDEU o vlogi Računskega sodišča in druga pravila o navedeni instituciji;

(j) člen 325 PDEU o boju proti goljufijam in povezane akte, zlasti Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2] ter Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95[3];

(k) letne proračune za proračunska leta do leta 2020 ali v primeru, da letni proračun ni bil sprejet, pravila, ki se uporabljajo v skladu s členom 315 PDEU.

---

1 Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

2 Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

3 Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 se za Združeno kraljestvo po 31. decembru 2020 uporabljajo naslednja pravila:

(a) Združeno kraljestvo plača ali prejme morebitne zneske, ki v zvezi z njim izhajajo iz prilagoditev lastnih sredstev, vnesenih v proračun, in prilagoditev zaradi presežka ali primanjkljaja v zvezi s financiranjem proračunov Unije do leta 2020 v skladu s pravom Unije iz odstavkov 1 in 2;

(b) če je v skladu z veljavnim pravom Unije o lastnih sredstvih Unije datum, ko je treba lastna sredstva dati na razpolago, po 28. februarju 2021, se plačilo izvede na najzgodnejši datum iz člena 148(1) po datumu, ko je treba lastna sredstva dati na razpolago;

(c) za namene plačila tradicionalnih lastnih sredstev s strani Združenega kraljestva po 28. februarju 2021 se upravičeni znesek, določen v skladu s členom 2 Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014 po odbitku stroškov zbiranja v skladu s členoma 2(3) in 10(3) Sklepa 2014/335/EU, Euratom, zmanjša za delež Združenega kraljestva od tega zneska;

(d) z odstopanjem od člena 7 tega sporazuma se lahko predstavniki ali strokovnjaki Združenega kraljestva ali strokovnjaki, ki jih Združeno kraljestvo imenuje, na povabilo izjemoma in brez pravice glasovanja udeležijo sej katerega koli odbora, ustanovljenega z veljavnim pravom Unije iz odstavkov 1 in 2 tega člena, kot so seje Svetovalnega odbora za lastna sredstva, ustanovljenega s členom 7 Uredbe (EU, Euratom) št. 608/2014, ali Odbora BND, ustanovljenega s členom 4 Uredbe (ES, Euratom) št. 1287/2003, kolikor se delo takih odborov nanaša na proračunska leta do leta 2020;

(e) morebitni popravek ali prilagoditev lastnih sredstev iz naslovov DDV in bruto nacionalnega dohodka se izvede le, če se odločitev o zadevnih ukrepih na podlagi določb iz odstavkov 1 in 2 sprejme najpozneje do 31. decembra 2028;

(f) posebni račun za tradicionalna lastna sredstva iz drugega pododstavka člena 6(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014 se v celoti likvidira do 31. decembra 2025. Pred 20. februarjem 2026 se delež zneskov, ki so še vedno na navedenem računu 31. decembra 2025 in niso predmet ugotovitev inšpekcijskega pregleda s strani Evropske komisije, sporočenih pred tem datumom na podlagi zakonodaje o lastnih sredstvih, da na razpolago proračunu Unije ter ustreza razmerju med zneski, danimi na razpolago Uniji, in zneski, ki jih je Združeno kraljestvo sporočilo Evropski komisiji v okviru postopka iz člena 13 Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014 med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2020.

ČLEN 137

Sodelovanje Združenega kraljestva pri izvajanju
programov in dejavnosti Unije v letih 2019 in 2020

1. V skladu s četrtim delom se programi in dejavnosti Unije, prevzeti v sklopu večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv, v letih 2019 in 2020 v zvezi z Združenim kraljestvom izvajajo na podlagi veljavnega prava Unije.

Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1], kot se uporablja v letu 2020, se ne uporablja za Združeno kraljestvo za leto zahtevka 2020. Vendar se člen 13 navedene uredbe uporablja za shemo neposrednih plačil Združenega kraljestva za leto zahtevka 2020, pod pogojem, da je taka shema enakovredna shemi iz Uredbe (EU) št. 1307/2013, kot se uporablja v letu 2020.

[1] Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L 347, 20.12.2013, str. 608).

2. Z odstopanjem od četrtega dela so Združeno kraljestvo in projekti v Združenem kraljestvu upravičeni le do finančnih operacij, ki se izvajajo v okviru finančnih instrumentov, upravljanih neposredno ali posredno na podlagi naslova X finančne uredbe, ali finančnih operacij, ki se zagotavljajo s proračunom Unije v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI), ustanovljenega z Uredbo (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta[1], in Evropskega sklada za trajnostni razvoj (EFSD), ustanovljenega z Uredbo (EU) 2017/1601 Evropskega parlamenta in Sveta[2], pod pogojem, da so te finančne operacije odobrili subjekti in organi, vključno z EIB in Evropskim investicijskim skladom, ali osebe, ki so pooblaščene za izvajanje dela teh ukrepov, pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, tudi če so bile te finančne operacije podpisane po tem datumu. Kar zadeva finančne operacije, odobrene po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma, se subjekti s sedežem v Združenem kraljestvu obravnavajo kot subjekti s sedežem zunaj Unije.

[1] Uredba (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2015 o Evropskem skladu za strateške naložbe, Evropskem svetovalnem vozlišču za naložbe in Evropskem portalu naložbenih projektov ter o spremembi uredb (EU) št. 1291/2013 in (EU) št. 1316/2013 – Evropski sklad za strateške naložbe (UL L 169, 1.7.2015, str. 1).

[2] Uredba (EU) 2017/1601 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. septembra 2017 o vzpostavitvi Evropskega sklada za trajnostni razvoj (EFSD), jamstva EFSD ter jamstvenega sklada EFSD (UL L 249, 27.9.2017, str. 1).

ČLEN 138

Pravo Unije, ki se uporablja po 31. decembru 2020
v zvezi s sodelovanjem Združenega kraljestva
pri izvajanju programov in dejavnosti Unije, prevzetih v sklopu
večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv

1. Kar zadeva izvajanje programov in dejavnosti Unije, prevzetih v sklopu večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv, se za Združeno kraljestvo po 31. decembru 2020 še vedno uporablja veljavno pravo Unije, vključno s pravili o finančnih popravkih in potrditvi obračunov, in sicer do zaključka navedenih programov in dejavnosti Unije.

2. Veljavno pravo Unije iz odstavka 1 vključuje zlasti naslednje določbe, vključno z njihovimi morebitnimi spremembami, ne glede na datum sprejetja, začetka veljavnosti ali začetka uporabe sprememb:

(a) finančno uredbo;

(b) osnovne akte v smislu točke 4 člena 2 finančne uredbe o ustanovitvi programov ali dejavnosti Unije iz proračunskih opomb glede naslovov, poglavij, členov ali postavk, pod katerimi so bile obveznosti prevzete;

(c) člen 299 PDEU o izvršbi denarnih obveznosti;

(d) člen 287 PDEU o vlogi Računskega sodišča in druga pravila o navedeni instituciji;

(e) člen 325 PDEU o boju proti goljufijam in povezane akte, zlasti Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbo (ES, Euratom) št. 2988/95.

3. Z odstopanjem od člena 7 se lahko predstavniki ali strokovnjaki Združenega kraljestva ali strokovnjaki, ki jih Združeno kraljestvo imenuje, na povabilo izjemoma in brez pravice glasovanja udeležijo sej odborov, ki pomagajo Evropski komisiji pri izvajanju in upravljanju programov, vzpostavljenih s pravom Unije iz odstavka 1 ali vzpostavljenih s strani Evropske komisije zaradi izvajanja navedenega prava, kolikor se njihovo delo nanaša na proračunska leta do leta 2020.

4. Z odstopanjem od člena 8 ima Združeno kraljestvo, kolikor je to nujno potrebno za izvajanje programov in dejavnosti iz točke (b) odstavka 2, dostop do omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk, vzpostavljenih na podlagi zadevnih osnovnih aktov ali povezanih izvedbenih pravil, ki izhajajo iz navedenih osnovnih aktov.

5. Skupni odbor lahko na predlog odbora za finančne določbe iz točke (f) člena 165(1) v skladu s pravili, vzpostavljenimi v členu 166, sprejme tehnične ukrepe, da olajša zaključek programov in dejavnosti iz odstavka 1 tega člena ali da izvzame Združeno kraljestvo iz obveznosti sprejetja ukrepov med zaključkom navedenih programov ali dejavnosti ali po njem, ki niso pomembni za nekdanjo državo članico, če taki tehnični ukrepi spoštujejo načelo dobrega finančnega poslovodenja in ne dajejo prednosti Združenemu kraljestvu ali upravičencem iz Združenega kraljestva v primerjavi z državami članicami ali tretjimi državami, ki sodelujejo pri istih programih in dejavnostih, financiranih iz proračuna Unije.

ČLEN 139

Delež Združenega kraljestva

Delež Združenega kraljestva iz točk (a) in (c) člena 136(3) ter iz členov 140 do 147 je odstotek, izračunan kot razmerje med lastnimi sredstvi, ki jih Združeno kraljestvo da na razpolago v obdobju 2014–2020, in lastnimi sredstvi, ki jih v navedenem obdobju dajo na razpolago vse države članice in Združeno kraljestvo, prilagojenimi za znesek, sporočen državam članicam pred 1. februarjem 2022 v skladu s členom 10b(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014.

ČLEN 140

Neporavnane obveznosti

1. Če ni s tem sporazumom določeno drugače, Združeno kraljestvo odgovarja Uniji svoj delež proračunskih obveznosti proračuna Unije in proračunov decentraliziranih agencij Unije, ki so neporavnane na dan 31. decembra 2020, in svoj delež obveznosti iz leta 2021 glede prenosa odobritev za prevzem obveznosti iz proračuna za leto 2020.

Prvi pododstavek se ne uporablja za naslednje obveznosti, ki so neporavnane na dan 31. decembra 2020:

(a) obveznosti v zvezi s programi in organi, v zvezi s katerimi se za Združeno kraljestvo uporablja člen 11 Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014;

(b) obveznosti, financirane z namenskimi prejemki v okviru proračuna Unije.

Kar zadeva decentralizirane agencije Unije, se znesek njihovih obveznosti iz prvega pododstavka upošteva le glede na delež prispevkov iz proračuna Unije v njihovih skupnih prejemkih za obdobje 2014–2020.

2. Unija izračuna znesek obveznosti iz odstavka 1 31. decembra 2020. Navedeni znesek sporoči Združenemu kraljestvu do 31. marca 2021, vključno s seznamom z referenčnim ključem za vsako obveznost, povezanimi proračunskimi vrsticami in zneskom za vsako povezano proračunsko vrstico.

3. Kar zadeva obveznosti iz odstavka 1, Unija z letom 2022 do 31. marca vsako leto sporoči Združenemu kraljestvu:

(a) informacije o znesku obveznosti, ki so neporavnane na dan 31. decembra preteklega leta, ter o plačilih in sprostitvah obveznosti iz preteklega leta, vključno s posodobitvami seznama iz odstavka 2;

(b) oceno pričakovanih plačil v tekočem letu glede na raven odobritev plačil v okviru proračuna;

(c) oceno pričakovanega prispevka Združenega kraljestva k plačilom iz točke (b) ter

(d) druge informacije, kot je srednjeročna napoved plačil.

4. Letni znesek, ki se plača, se izračuna kot delež Združenega kraljestva pri oceni iz točke (b) odstavka 3, prilagojen za razliko med plačili Združenega kraljestva v preteklem letu in njegovim deležem plačil Unije v preteklem letu v zvezi z neporavnanimi obveznostmi iz odstavka 1, zmanjšano za znesek neto finančnih popravkov v zvezi s programi in dejavnostmi, ki se financirajo v sklopu večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv, ter zmanjšano za prihodke iz kakršnih koli postopkov za ugotavljanje kršitev zaradi nezmožnosti države članice, da bi dala na razpolago lastna sredstva, povezana s proračunskimi leti do leta 2020, če so bili ti zneski v preteklem letu prejeti iz proračuna in so dokončni. Letni znesek, ki ga plača Združeno kraljestvo, se v danem letu ne prilagodi.

V letu 2021 se letni znesek, ki ga plača Združeno kraljestvo, zmanjša za njegov delež pri financiranju proračuna za leto 2020 za znesek odobritev plačil, prenesenih iz leta 2020 v leto 2021 v skladu s členoma 12 in 13 finančne uredbe, in za njegov delež v skupnem znesku tradicionalnih lastnih sredstev, ki so bila Uniji dana na razpolago januarja in februarja 2021 ter za katera je bila novembra in decembra 2020 določena upravičenost Unije v skladu s členom 2 Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014. Unija tudi povrne Združenemu kraljestvu njegov delež skupnega zneska tradicionalnih lastnih sredstev, ki jih države članice dajo na razpolago po 31. decembru 2020, za blago, sproščeno v prosti promet zaradi konca ali zaključka postopkov začasne hrambe ali carinskih postopkov iz člena 49(2), ki so se začeli do vključno tega datuma.

5. Unija na zahtevo Združenega kraljestva, podano ne prej kot po 31. decembru 2028, pripravi oceno preostalih zneskov, ki jih mora Združeno kraljestvo plačati na podlagi tega člena, in sicer na podlagi pravila, ki upošteva znesek neporavnanih obveznosti ob koncu leta, ter oceno morebitnih sprostitev teh neporavnanih obveznosti, finančnih popravkov in prihodkov iz postopkov za ugotavljanje kršitev po koncu leta. Ko Združeno kraljestvo potrdi sprejetje predloga odboru za finančne določbe iz točke (f) člena 165(1) in skupnemu odboru, Združeno kraljestvo plača ocenjeni znesek, prilagojen v skladu z odstavkom 4 tega člena, v zvezi s svojimi plačili v preteklem letu. S plačilom zneskov iz tega odstavka prenehajo preostale obveznosti Združenega kraljestva ali Unije na podlagi tega člena.

ČLEN 141

Globe, določene do vključno 31. decembra 2020

1. Kar zadeva globo, ki jo Unija določi do vključno 31. decembra 2020 ter ki postane dokončna in ne pomeni namenskih prejemkov, Unija Združenemu kraljestvu povrne njegov delež zneska globe, ki jo je pobrala, razen če je bil navedeni znesek že evidentiran kot proračunski prihodek v proračunu Unije 31. decembra 2020 ali prej.

2. Kar zadeva globo, ki jo Unija določi po 31. decembru 2020 v postopku iz člena 92(1), Unija Združenemu kraljestvu povrne njegov delež zneska globe, ki jo je pobrala, potem ko ta globa postane dokončna.

ČLEN 142

Obveznosti Unije ob koncu leta 2020

1. Združeno kraljestvo odgovarja Uniji za svoj delež financiranja obveznosti Unije, ki so nastale do 31. decembra 2020, razen:

(a) obveznosti z ustreznimi sredstvi, vključno: s posojenimi sredstvi za finančno pomoč Unije in povezanimi obveznostmi v bilanci stanja, sredstvi, ki ustrezajo opredmetenim osnovnim sredstvom, rezervacijami, povezanimi z razgradnjo jedrskih lokacij Skupnega raziskovalnega središča, ter vsemi obveznostmi v zvezi z zakupom, neopredmetenimi sredstvi in zalogami, morebitnimi sredstvi in obveznostmi v zvezi z upravljanjem valutnega tveganja, vnaprej vračunanimi stroški in odloženimi prihodki ter vsemi rezervacijami, razen tistih v zvezi z globami, pravnimi postopki in obveznostmi iz finančnih jamstev, ter

(b) obveznosti in sredstev v zvezi z izvrševanjem proračuna in upravljanjem lastnih sredstev, vključno z neporavnanimi predujmi predhodnega financiranja, terjatvami, denarnimi sredstvi, obveznostmi iz poslovanja in vnaprej vračunanimi stroški, vključno s tistimi, ki so povezani z Evropskim kmetijskim jamstvenim skladom ali so že vključeni v neporavnane obveznosti.

2. Združeno kraljestvo zlasti odgovarja za svoj delež obveznosti Unije za pokojninske pravice in pravice do drugih z zaposlitvijo povezanih prejemkov, pridobljene do vključno 31. decembra 2020. Plačila v zvezi s to obveznostjo se izvedejo v skladu z odstavkoma 5 in 6.

3. Unija z letom 2022 do 31. marca vsako leto sporoči Združenemu kraljestvu plačila, izvedena v preteklem letu, ki ustrezajo obveznostim, ki so neporavnane na dan 31. decembra 2020, in znesek prispevka Združenega kraljestva k tem plačilom.

4. Kar zadeva obveznost iz odstavka 2, Unija z letom 2022 do 31. marca vsako leto predloži Združenemu kraljestvu poseben dokument o pokojninah, ki se nanaša na stanje na dan 31. decembra preteklega leta ter vsebuje:

(a) preostale zneske v zvezi z obveznostmi iz odstavka 5, ki jih je še treba plačati;

(b) opravljene izračune ter podatke in predpostavke, uporabljene za določitev zneska, ki ga mora Združeno kraljestvo do 30. junija tekočega leta plačati v zvezi s plačili pokojnin zaposlenih in prispevki iz proračuna Unije k skupnemu sistemu zdravstvenega zavarovanja v preteklem letu v skladu z odstavkom 6, ter oceno teh zneskov za tekoče leto;

(c) kar zadeva število prebivalcev na dan 31. decembra 2020, informacije o številu dejanskih upravičencev in ocenjenih prihodnjih upravičencev do shem pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja zaposlenih ob koncu preteklega leta ter o njihovih skupnih pravicah po koncu zaposlitve v tistem času ter

(d) neporavnane obveznosti Združenega kraljestva, izračunane na podlagi aktuarskih ocen, opravljenih v skladu z ustreznimi mednarodnimi računovodskimi standardi za javni sektor, in razlago razvoja te obveznosti v primerjavi s preteklim letom.

Navedeni dokument se lahko posodobi do 30. septembra istega leta, da odraža dokončne podatke za preteklo leto.

5. Kar zadeva obveznost Združenega kraljestva glede pokojninskih pravic in pravic do drugih prejemkov, povezanih z zaposlitvijo, iz odstavka 2 v zvezi s pokojninami članov in nosilcev visokih javnih funkcij EU iz Uredbe Sveta št. 422/67/EGS, 5/67/Euratom[1], Sklepa 2005/684/ES, Euratom Evropskega parlamenta[2] ter Uredbe Sveta (EU) 2016/300[3], Združeno kraljestvo prispeva k obveznostim, kot so zabeležene v konsolidiranih računovodskih izkazih Unije za proračunsko leto 2020, in sicer v desetih obrokih, z začetkom 31. oktobra 2021.

[1] Uredba Sveta št. 422/67/EGS, 5/67/Euratom z dne 25. julija 1967 o določitvi prejemkov predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča (UL P 187, 8.8.1967, str. 1).

[2] Sklep 2005/684/ES, Euratom Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 o sprejetju statuta poslancev Evropskega parlamenta (UL L 262, 7.10.2005, str. 1).

[3] Uredba Sveta (EU) 2016/300 z dne 29. februarja 2016 o določitvi prejemkov nosilcev visokih javnih funkcij EU (UL L 58, 4.3.2016, str. 1).

6. Kar zadeva obveznost Združenega kraljestva glede pokojninskih pravic in pravic do drugih prejemkov, povezanih z zaposlitvijo, iz odstavka 2 v zvezi s pokojninami uradnikov Unije, določenimi v skladu s členi 77 do 84 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, ter v zvezi s pokojninami začasnih uslužbencev, pogodbenih uslužbencev oziroma parlamentarnih pomočnikov, določenimi v skladu s členi 33 do 40, členi 101 do 114 oziroma členom 135 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, Združeno kraljestvo vsako leto prispeva k neto plačilom iz proračuna Unije vsakemu upravičencu in k povezanemu prispevku iz proračuna Unije v skupni sistem zdravstvenega zavarovanja za vsakega upravičenca ali osebo, ki ima prek njega prejemke. Plačila navedenega prispevka se začnejo 30. junija 2022.

Za pokojnine iz prvega pododstavka je plačilo Združenega kraljestva vsota neto plačil iz proračuna Unije v preteklem letu za vsakega upravičenca, pomnožena z deležem Združenega kraljestva in posebnim odstotkom za vsakega upravičenca (v nadaljnjem besedilu: posebni odstotek). Posebni odstotek je naslednji:

(a) za upravičenca, ki prejme pokojnino 1. januarja 2021, posebni odstotek znaša 100 %;

(b) za katerega koli drugega upravičenca do pokojnine se posebni odstotek izračuna kot razmerje med pokojninskimi pravicami, pridobljenimi v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije, zlasti s Prilogo VIII k tem kadrovskim predpisom, do vključno 31. decembra 2020, vključno s pokojninskimi pravicami, prenesenimi na ta datum, in pridobljenimi pokojninskimi pravicami na dan upokojitve ali smrti, če nastopi prej, ali na datum, ko oseba zapusti shemo;

(c) za namene prispevka iz proračuna v skupni sistem zdravstvenega zavarovanja se posebni odstotek izračuna kot razmerje med številom let, v katerih je upravičenec prispeval v pokojninsko shemo, do 31. decembra 2020 in skupnim številom let ob upokojitvi, v katerih je upravičenec ali oseba, za katero veljajo Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije, ki je podlaga za pravice iz skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja, prispevala v pokojninsko shemo.

Za upravičenca do pokojnine preživele osebe ali pokojnine po starših, določene v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije, se izračun opravi na podlagi poklicne poti osebe, za katero veljajo ti kadrovski predpisi in ki je podlaga za pokojnine preživelih oseb ali pokojnine po starših.

Dokler obveznost v zvezi s tem odstavkom ne preneha, lahko Združeno kraljestvo v katerem koli letu (v nadaljnjem besedilu: leto N) pred 1. marcem leta N pošlje Uniji zahtevo za plačilo neporavnane obveznosti na dan 31. decembra leta N. Unija določi znesek neporavnane obveznosti v zvezi s pokojninskimi prejemki in prejemki po zaposlitvi iz skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja z enako metodologijo kot v točki (d) odstavka 4. Če se Združeno kraljestvo strinja, ta znesek plača v petih obrokih, pri čemer se prvo plačilo izvede v letu N+1. Združeno kraljestvo s postopkom iz tega odstavka krije tudi svojo obveznost za leto N. Po izvedbi navedenega plačila in pod pogojem, da so izvedena plačila iz odstavka 5, preostale obveznosti na podlagi tega člena prenehajo. To se sporoči odboru za finančne določbe iz točke (f) člena 165(1) in skupnemu odboru.

ČLEN 143

Pogojne finančne obveznosti v zvezi s posojili
za finančno pomoč, EFSI, EFSD in mandatom za zunanja posojila.

1. Združeno kraljestvo odgovarja Uniji za svoj delež pogojnih finančnih obveznosti Unije, ki izhajajo iz finančnih operacij, ki so bile:

(a) sprejete s strani Evropskega parlamenta in Sveta ali Evropske komisije pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, kadar se take finančne operacije nanašajo na posojila za finančno pomoč, določena v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 407/2010[1], Uredbo Sveta (ES) št. 332/2002[2] ali sklepi Evropskega parlamenta in Sveta, ki zagotavljajo makrofinančno pomoč različnim državam na podlagi oblikovanja rezervacij v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009[3] ali Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2728/94[4];

[1] Uredba Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 o vzpostavitvi Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo (UL L 118, 12.5.2010, str. 1).

[2] Uredba Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (UL L 53, 23.2.2002, str. 1).

[3] Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

[4] Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2728/94 z dne 31. oktobra 1994 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 293, 12.11.1994, str. 1).

(b) odobrene pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma s strani organov, subjektov ali oseb, ki so neposredno pooblaščene za izvajanje finančnih operacij v zvezi s proračunskimi jamstvi, ki so bila dana v korist EIB prek EFSI v skladu z Uredbo (EU) 2015/1017 ali prek mandata za zunanja posojila v skladu z Uredbo (ES, Euratom) št. 480/2009 ali Uredbo (ES, Euratom) št. 2728/94 in Sklepom št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta[1] ali Sklepom št. 1080/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2] ali ki so bila dana v korist ustreznih partnerjev (EFSD).

Unija 31. julija 2019 Združenemu kraljestvu predloži posebno poročilo o navedenih finančnih operacijah, v katerem za vsako vrsto instrumenta zagotovi informacije o:

(a) finančnih obveznostih, ki izhajajo iz navedenih finančnih operacij, na datum začetka veljavnosti tega sporazuma;

[1] Sklep št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije (UL L 135, 8.5.2014, str. 1).

[2] Sklep št. 1080/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Unije in o razveljavitvi Sklepa št. 633/2009/ES (UL L 280, 27.10.2011, str. 1).

(b) kadar je to ustrezno, rezervacijah na datum začetka veljavnosti tega sporazuma v zadevnih jamstvenih skladih ali na fiduciarnih računih za kritje finančnih obveznosti iz točke (a) in zadevnih rezervacijah, za katere so bile prevzete obveznosti in ki še niso bile plačane.

V konsolidiranih računovodskih izkazih Unije za leti 2019 in 2020 se plačila iz rezervacij iz točke (b) drugega pododstavka od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma do 31. decembra 2019 oziroma 2020 razkrijejo za iste finančne operacije, kot so navedene v tem odstavku, ki pa so sprejete na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem.

Na obveznost Združenega kraljestva Uniji v zvezi s finančnimi operacijami iz tega odstavka ne vpliva prestrukturiranje navedenih finančnih operacij. Zlasti se finančna izpostavljenost Združenega kraljestva nominalno ne poveča v primerjavi s stanjem neposredno pred prestrukturiranjem.

2. Za finančne operacije iz odstavka 1 Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za njegov delež:

(a) vseh zneskov, ki jih Unija izterja od dolžnikov, ki niso poravnali obveznosti, ali se nanašajo na neupravičena plačila, ter

(b) vseh neto prejemkov, ki izhajajo iz razlike med finančnimi in operativnimi prejemki ter finančnimi in operativnimi stroški ter so v proračunu Unije prikazani kot splošni ali namenski prejemki.

Unija za prejemke od upravljanja sredstev v okviru rezervacij za instrumente, ki imajo rezervacije, izračuna odstotek prejemkov kot razmerje med neto prejemki od upravljanja sredstev iz preteklega leta in skupnimi rezervacijami ob koncu preteklega leta. Znesek obveznosti do Združenega kraljestva za prejemke od upravljanja sredstev v okviru rezervacij je znesek, ki se izračuna tako, da se trenutne rezervacije Združenega kraljestva, kot so navedene v odstavku 5, pomnožijo z navedenim odstotkom prejemkov.

3. Unija do 31. marca 2021 za vsak instrument iz odstavka 1, ki določa rezervacije iz proračuna Unije, Združenemu kraljestvu sporoči:

(a) prvotne rezervacije, izračunane kot delež Združenega kraljestva od vsote:

(i) rezervacij v ustreznem jamstvenem skladu do 31. decembra 2020;

(ii) zneska rezervacij, za katere so bile prevzete obveznosti in ki do 31. decembra 2020 še niso bile plačane, ter

(iii) plačil od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma do 31. decembra 2020 v zvezi s finančnimi operacijami, sprejetimi na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem, ter

(b) privzeto stopnjo rezervacij, izračunano kot razmerje med prvotnimi rezervacijami Združenega kraljestva za navedeni instrument in zneskom finančnih operacij iz odstavka 1 na dan 31. decembra 2020 ter sprejeto pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

4. Z letom 2021 Unija 31. marca vsako leto do amortizacije, izteka ali prekinitve finančnih operacij iz odstavka 1 sporoči Združenemu kraljestvu informacije o navedenih finančnih operacijah. Informacije za vsako vrsto instrumenta vsebujejo:

(a) pogojne obveznosti, ki so 31. decembra preteklega leta še neporavnane;

(b) plačila Unije v preteklem letu v zvezi z navedenimi finančnimi operacijami in skupne zneske takih plačil po 31. decembru 2020;

(c) trenutne rezervacije Združenega kraljestva in njegovo trenutno stopnjo rezervacij iz odstavka 5;

(d) povračila Združenemu kraljestvu v preteklem letu v skladu s točko (a) odstavka 6 in skupne zneske takih povračil po 31. decembru 2020;

(e) izterjane zneske in neto prejemke, vnesene v proračun Unije, kot je navedeno v odstavku 2, za preteklo leto;

(f) druge koristne informacije o finančnih operacijah v preteklem letu, če je to potrebno.

5. Unija do 31. marca vsako leto za vsak instrument iz odstavka 1, kadar osnovni akt določa rezervacije iz proračuna Unije:

(a) izračuna trenutne rezervacije Združenega kraljestva, opredeljene kot znesek njegovih prvotnih rezervacij, zmanjšan za:

(i) delež Združenega kraljestva od skupnih plačil iz točke (b) odstavka 4 iz proračuna Unije po 31. decembru 2020 v zvezi s finančnimi operacijami, sprejetimi pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(ii) delež Združenega kraljestva od zneska sprostitev neporavnanih obveznosti iz točke (a)(ii) odstavka 3 tega člena iz preteklih let, kot so bile sporočene na podlagi člena 140(3);

(iii) skupno raven povračil Združenemu kraljestvu od 1. januarja 2021, kot je navedeno v točki (d) odstavka 4;

(b) sporoči Združenemu kraljestvu trenutno stopnjo rezervacij, opredeljeno kot razmerje med trenutnimi rezervacijami Združenega kraljestva in zneskom finančnih operacij iz točke (a) odstavka 4.

6. Vsako leto od leta 2022:

(a) če trenutna stopnja rezervacij Združenega kraljestva za instrument presega njegovo privzeto stopnjo rezervacij za navedeni instrument, Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za navedeni instrument za znesek, ki se izračuna tako, da se znesek finančnih obveznosti iz točke (a) odstavka 4 pomnoži z razliko med trenutno in privzeto stopnjo rezervacij. Obveznost Unije ne presega trenutnih rezervacij Združenega kraljestva, izračunanih v skladu z odstavkom 5;

(b) če v določenem letu trenutna stopnja rezervacij Združenega kraljestva za instrument postane negativna, Združeno kraljestvo odgovarja Uniji za navedeni instrument za znesek negativnih trenutnih rezervacij. Združeno kraljestvo v naslednjih letih odgovarja Uniji za navedeni instrument za svoj delež plačil, kot so bila sporočena v skladu s točko (b) odstavka 4 tega člena, in za delež zneska sprostitev neporavnanih obveznosti iz točke (a)(ii) odstavka 3 tega člena iz preteklega leta, kot so bile sporočene na podlagi člena 140(3).

7. Če so trenutne rezervacije Združenega kraljestva ob prenehanju finančnih operacij Unije v zvezi z instrumentom iz odstavka 1 pozitivne, Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za znesek njegovih trenutnih rezervacij, kot so bile izračunane v skladu z odstavkom 5.

8. Če se po 31. decembru 2020 izvedejo plačila iz proračuna Unije za finančne operacije iz odstavka 1 v zvezi z instrumentom, za katerega osnovni akt ne določa rezervacij, Združeno kraljestvo odgovarja Uniji za navedeni instrument za svoj delež plačil, kot so bila sporočena v skladu s točko (b) odstavka 4.

9. Za namene tega člena se v primeru, da se finančne obveznosti, plačila, izterjave ali drugi zneski nanašajo na finančne operacije iz odstavka 1, vendar ni mogoče neposredno določiti, ali izhajajo iz določene finančne operacije zaradi uporabe mehanizmov za vzajemno prevzemanje tveganja ali razvrščanje po podrejenosti, zadevne finančne obveznosti, plačila, izterjave ali drugi zneski, ki jih je treba določiti za uporabo tega člena, izračunajo sorazmerno na podlagi razmerja med zneskom finančnih operacij, sprejetih ali odobrenih pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma na dan 31. decembra leta pred datumom izračuna, in skupnim zneskom finančnih operacij na slednji datum.

10. Za finančne operacije iz odstavka 1, ki se ne amortizirajo, se po desetih letih šteje, da se amortizirajo sorazmerno z amortizacijo preostalih operacij, ki se amortizirajo.

ČLEN 144

Finančni instrumenti v okviru neposrednega ali posrednega izvajanja,
ki se financirajo s programi v sklopu večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020
ali predhodnih finančnih perspektiv

1. Od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma do polne amortizacije finančnih operacij iz točke (a) tega pododstavka opredeli finančne operacije, ki so bile:

(a) pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma sprejete s strani Evropske komisije in po potrebi odobrene s strani finančnih institucij, ki jih je Evropska komisija pooblastila za izvajanje finančnega instrumenta v sklopu programa večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv v okviru neposrednega ali posrednega izvajanja, ter

(b) sprejete in po potrebi odobrene na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem.

Unija 31. julija 2019 v poročilu iz drugega pododstavka člena 143(1) zagotovi naslednje informacije o finančnih instrumentih v okviru neposrednega ali posrednega izvajanja, ki se financirajo iz programov večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ali predhodnih finančnih perspektiv:

(a) finančne obveznosti, ki izhajajo iz operacij, sprejetih pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma s strani Evropske komisije ali subjekta, ki ga je Evropska komisija pooblastila za izvajanje finančnega instrumenta, ter

(b) plačila Evropske komisije za finančne instrumente in zneske, ki so bili prevzeti za finančne instrumente in na navedeni datum še niso bili plačani.

Na obveznost Unije Združenemu kraljestvu v zvezi s finančnimi operacijami iz tega odstavka ne vpliva prestrukturiranje teh finančnih operacij, če se s takim prestrukturiranjem v nominalnem smislu ne poveča finančna izpostavljenost nasprotni stranki, kot je znašala neposredno pred prestrukturiranjem.

2. Z letom 2021 Unija 31. marca vsako leto do amortizacije, izteka ali prekinitve za vsak finančni instrument iz odstavka 1 sporoči Združenemu kraljestvu razpoložljive informacije o finančnih operacijah iz odstavka 1, ki so bile sprejete ali odobrene pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma ter ki so bile sprejete ali odobrene na ta datum ali po njem. Informacije za vsak instrument vsebujejo:

(a) finančne obveznosti na dan 31. decembra preteklega leta, ki izhajajo iz finančnih operacij, sprejetih s strani Evropske komisije ali odobrenih s strani subjekta, ki ga je Evropska komisija pooblastila za izvajanje finančnega instrumenta, pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(b) skupne finančne obveznosti na dan 31. decembra preteklega leta, ki izhajajo iz finančnih operacij, sprejetih s strani Evropske komisije ali subjekta, ki ga je Evropska komisija pooblastila za izvajanje instrumenta;

(c) razmerje med zneski iz točk (a) in (b);

(d) plačila iz sklada za rezervacije ali fiduciarnih računov s pooblaščenimi subjekti, če se taka plačila nanašajo na finančne operacije, sprejete s strani Evropske komisije ali odobrene s strani subjekta, ki ga je Evropska komisija pooblastila za izvajanje finančnega instrumenta, po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma;

(e) del zneskov, ki je bil povrnjen Uniji v skladu s členom 209(3) finančne uredbe, razen obresti iz točke (f) tega odstavka, v zvezi s finančnimi operacijami, sprejetimi ali odobrenimi pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(f) obresti od virov finančnega instrumenta v skladu za rezervacije ali na fiduciarnih računih;

(g) del zneska sklada za rezervacije ali fiduciarnih računov, ki še ni bil izplačan in ga je izterjala Evropska komisija;

(h) druge koristne informacije o finančnih operacijah v preteklem letu, če je to potrebno.

3. Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za njegov delež katerega koli zneska iz točk (d) do (g) odstavka 2.

4. Za namene tega člena se v primeru, da se finančne obveznosti, plačila, izterjave ali drugi zneski nanašajo na finančne operacije iz odstavka 1, vendar ni mogoče neposredno določiti, ali izhajajo iz določene finančne operacije zaradi uporabe mehanizmov za vzajemno prevzemanje tveganja ali razvrščanje po podrejenosti, zadevne finančne obveznosti, plačila, izterjave ali drugi zneski, ki jih je treba določiti za uporabo tega člena, izračunajo sorazmerno na podlagi razmerja iz točke (c) odstavka 2.

ČLEN 145

Evropska skupnost za premog in jeklo

Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za njegov delež neto sredstev Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki so v likvidaciji na dan 31. decembra 2020.

Unija Združenemu kraljestvu povrne ustrezni znesek v petih enakih letnih obrokih, in sicer 30. junija vsako leto, z začetkom 30. junija 2021.

ČLEN 146

Naložbe Unije v Evropski investicijski sklad

Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za njegov delež naložb Unije v vplačani kapital Evropskega investicijskega sklada na dan 31. decembra 2020.

Unija Združenemu kraljestvu povrne ustrezni znesek v petih enakih letnih obrokih, in sicer 30. junija vsako leto, z začetkom 30. junija 2021.

ČLEN 147

Pogojne obveznosti v zvezi s pravnimi zadevami

1. Združeno kraljestvo odgovarja za svoj delež plačil, potrebnih za poravnavo pogojnih obveznosti Unije, ki zapadejo v zvezi s pravnimi zadevami, ki se nanašajo na finančne interese Unije v zvezi s proračunom, ter zlasti v zvezi z Uredbo (ES, Euratom) št. 2988/95 ali pravnimi zadevami, ki so posledica izvajanja programov in politik Unije, če so dejstva, ki tvorijo predmet navedenih zadev, nastala najpozneje 31. decembra 2020.

Unija odgovarja Združenemu kraljestvu za njegov delež kakršnega koli zneska poznejših izterjav v zvezi s plačili iz prvega pododstavka.

2. Unija do 31. marca vsako leto sporoči Združenemu kraljestvu zneske iz odstavka 1.

ČLEN 148

Plačila po letu 2020

1. Referenčna datuma za plačila Združenega kraljestva Uniji ali Unije Združenemu kraljestvu po 31. decembru 2020 sta 30. junij in 31. oktober vsako leto za zneske:

(a) iz člena 49(2), členov 50 in 53, člena 62(2), točke (e) člena 63(1), ter členov 63(2), 99(3) in 100(2);

(b) iz člena 84(1);

(c) iz točk (a), (b), (c), (e) in (f) člena 136(3) do naslednjega referenčnega datuma po datumu prilagoditve ali popravka;

(d) ki so posledica korektivnih ukrepov, ki jih mora Združeno kraljestvo sprejeti v zvezi z dolgovanimi lastnimi sredstvi za proračunska leta do leta 2020 zaradi kontrol, ki se izvajajo na podlagi Uredbe (EU, Euratom) št. 608/2014 ali Uredbe (EGS, Euratom) št. 1553/89, ali iz katerega koli drugega razloga, do naslednjega referenčnega datuma po datumu korektivnega ukrepa;

(e) iz člena 140(4), in sicer v dveh obrokih na referenčni datum za plačila, pri čemer prvi obrok znaša polovico drugega obroka;

(f) iz člena 140(5) na dan 30. junija, in sicer po tem, ko Združeno kraljestvo potrdi odboru za finančne določbe iz točke (f) člena 165(1) in skupnemu odboru sprejetje predloga Unije;

(g) iz člena 141 do naslednjega referenčnega datuma po prilagoditvi lastnih sredstev za države članice zaradi končnega vnosa globe v proračun Unije;

(h) iz člena 142(1) do naslednjega referenčnega datuma po datumu sporočila iz odstavka 3;

(i) iz člena 142(5) in četrtega pododstavka člena 142(6) na dan 31. oktobra vsako leto;

(j) iz prvega pododstavka člena 142(6) na dan 30. junija vsako leto;

(k) iz členov 143 in 144 do naslednjega referenčnega datuma po datumu sporočila iz členov 143(4) in 144(2);

(l) iz členov 145 in 146;

(m) iz člena 147(2) do naslednjega referenčnega datuma po datumu sporočila iz navedenega člena;

(n) iz odstavka 3 kot možne obračunane obresti.

Plačila se izvedejo v štirih enakih mesečnih obrokih za plačila z referenčnim datumom 30. junija in v osmih enakih mesečnih obrokih za plačila z referenčnim datumom 31. oktobra. Vsa plačila se izvedejo do zadnjega delovnega dne v vsakem mesecu, in sicer z začetkom na referenčni datum ali, če referenčni datum ni delovni dan, na zadnji delovni dan pred referenčnim datumom.

2. Dokler obstajajo neizvedena plačila Unije Združenemu kraljestvu ali Združenega kraljestva Uniji, Unija 16. aprila in 16. septembra vsako leto predloži Združenemu kraljestvu dokument, v katerem navede ustrezne zneske za plačilo, izražene v eurih in britanskih funtih na podlagi menjalnega tečaja, ki ga uporablja Evropska centralna banka na prvi delovni dan v mesecu. Unija ali Združeno kraljestvo plača neto zneske do datumov iz odstavka 1.

3. Za morebitne zamude pri plačilih Združenega kraljestva Uniji ali Unije Združenemu kraljestvu se plačajo obresti v skladu s členom 12 Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014.

POGLAVJE 3

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

ČLEN 149

Povračilo vplačanega kapitala

Evropska centralna banka v imenu Unije povrne centralni banki Bank of England vplačani kapital, ki ga je slednja zagotovila. Datum povračila in drugi praktični dogovori se določijo v skladu s Protokolom (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

POGLAVJE 4

EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA

ČLEN 150

Nadaljevanje obveznosti Združenega kraljestva in povračilo vplačanega kapitala

1. Združeno kraljestvo v skladu s tem členom še naprej odgovarja za finančne operacije, ki jih EIB odobri pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, kot je podrobneje določeno v odstavku 2 (v nadaljnjem besedilu: finančne operacije EIB), tudi če se s tem povezana finančna izpostavljenost prevzame na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem, in še naprej odgovarja tudi za druga tveganja, ki jih prevzame EIB, kot je določeno v drugem pododstavku.

Obveznost Združenega kraljestva v skladu z odstavkom 6 zajema tudi finančne operacije EIB ter tveganja v zvezi z upravljanjem sredstev in obveznosti in operativna tveganja, ki jih je mogoče pripisati finančnim operacijam EIB. Za druga taka tveganja, ki niso povezana s posameznimi finančnimi operacijami in jih ni mogoče pripisati naboru finančnih operacij, vzpostavljenemu po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma, je znesek obveznosti Združenega kraljestva sorazmeren z razmerjem med preostalo izpostavljenostjo zaradi finančnih operacij EIB in skupnim zneskom finančnih operacij ob nastanku obveznosti Združenega kraljestva v skladu z odstavkom 6.

Področje uporabe tega člena ne zajema izvajanja morebitne strategije EIB za rast po izstopu.

2. Finančne operacije EIB vključujejo posojila, jamstva, naložbe v sklade, naložbe v lastniški kapital, obveznice in druge nadomestke posojil ter katere koli druge finančne operacije z nasprotnimi strankami ali v zvezi s projekti znotraj in zunaj ozemlja držav članic, vključno z operacijami, ki jih zagotavljajo tretje osebe, vključno z državami članicami ali Unijo.

Obveznost Združenega kraljestva za finančne operacije EIB se uporablja, kadar finančna izpostavljenost EIB:

(a) temelji na odobritvi sveta direktorjev EIB pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma ali na sklepu, sprejetem na podlagi prenosa pooblastil s strani upravnega odbora pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma;

(b) izhaja iz prestrukturiranja finančne operacije EIB, če se s takim prestrukturiranjem v nominalnem smislu ne poveča finančna izpostavljenost nasprotni stranki, kot je znašala neposredno pred prestrukturiranjem;

(c) izhaja iz spremembe finančne operacije EIB, ki jo je svet direktorjev EIB odobril na datum začetka veljavnosti tega sporazuma ali po njem, če se s tako spremembo ne poveča finančna izpostavljenost nasprotni stranki, kot je znašala neposredno pred spremembo, ali

(d) izhaja iz institucionalne udeležbe EIB v kapitalu Evropskega investicijskega sklada ter Evropske banke za obnovo in razvoj, kot je znašala neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

Za določitev omejitev obveznosti Združenega kraljestva na podlagi odstavkov 3 in 5 se za izpostavljenost EIB zaradi finančnih operacij EIB, ki se zaradi svoje narave ne amortizirajo, zlasti naložb v lastniški kapital, obnavljajočih se mandatov, podeljenih Evropskemu investicijskemu skladu, ter udeležbe v kapitalu Evropskega investicijskega sklada ter Evropske banke za obnovo in razvoj, šteje, da se amortizira na naslednji način: za obdobje deset let po začetku veljavnosti tega sporazuma se znesek izpostavljenosti, ki se ne amortizira, v okviru finančne operacije EIB šteje za enakega znesku, ki ga je EIB odobrila pred začetkom veljavnosti tega sporazuma, zmanjšanemu za morebitne odtujitve s strani EIB od tega datuma. Po tem obdobju se znesek obravnava kot znesek, ki se zmanjšuje sorazmerno z amortizacijo preostale izpostavljenosti, ki se amortizira, zaradi finančnih operacij EIB.

3. Za namene odstavka 1 Združeno kraljestvo odgovarja za svoj delež nevpoklicanega vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma. Združeno kraljestvo izvede plačila EIB do zneska svoje obveznosti v skladu s tem odstavkom, če njegova obveznost nastane v skladu z odstavkom 6.

Skupna obveznost v skladu s tem odstavkom v nobenem trenutku ne presega zneska deleža Združenega kraljestva od nevpoklicanega vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

Če je znesek preostale izpostavljenosti EIB v okviru finančnih operacij EIB iz odstavka 1 nižji od skupnega zneska vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, je znesek obveznosti Združenega kraljestva v skladu s tem odstavkom v vsakem trenutku omejen na znesek, pridobljen z uporabo razmerja med deležem Združenega kraljestva od vpisanega kapitala EIB in skupnim vpisanim kapitalom EIB, kot sta znašala neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: delež Združenega kraljestva od vpisanega kapitala), ter razlike med zneskom te preostale izpostavljenosti v tistem trenutku in skupnim vplačanim vpisanim kapitalom EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

4. EIB v imenu Unije plača Združenemu kraljestvu znesek, ki je enak njegovemu deležu vplačanega vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma. Navedeno plačilo se izvede v skladu s Protokolom št. 5 o statutu Evropske investicijske banke. Plača se v 12 letnih obrokih. Prvih 11 obrokov, pri čemer vsak znaša 300 000 000 EUR, zapade v plačilo 15. decembra vsako leto, in sicer z začetkom leta 2019. Preostalih 195 903 950 EUR zapade 15. decembra 2030. Plačila, izvedena v skladu s tem odstavkom, ne odvezujejo Združenega kraljestva od njegove obveznosti na podlagi odstavka 5.

5. Združeno kraljestvo poleg obveznosti na podlagi odstavka 3 in za namene odstavka 1 odgovarja za vplačani vpisani kapital EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma. Združeno kraljestvo izvede plačila EIB do zneska svoje obveznosti v skladu s tem odstavkom, če njegova obveznost nastane v skladu z odstavkom 6.

Skupna obveznost v skladu s tem odstavkom v nobenem trenutku ne presega zneska vplačanega vpisanega kapitala Združenega kraljestva v EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

Če je preostala izpostavljenost EIB zaradi finančnih operacij EIB iz odstavka 1 manjša od skupnega vplačanega vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, je znesek obveznosti Združenega kraljestva na podlagi tega odstavka v vsakem trenutku omejen na znesek, pridobljen z uporabo razmerja med deležem Združenega kraljestva od vpisanega kapitala in zneskom preostale izpostavljenosti v tistem trenutku.

6. Obveznost Združenega kraljestva v skladu s tem členom nastane enako kot za države članice, če EIB zahteva, da države članice izvedejo plačila zaradi svojega nevpoklicanega vpisanega kapitala, ali če se uporabi vplačani vpisani kapital držav članic.

Če nastane obveznost Združenega kraljestva na podlagi odstavka 3, slednje plača EIB dolgovani znesek pod enakimi pogoji, kot veljajo za države članice (vključno z rokom in pogoji plačila), kakor v ustreznem času odloči svet direktorjev EIB. Odločitev EIB, s katero se od držav članic zahteva, da izvedejo plačila zaradi svojega nevpoklicanega vpisanega kapitala, se lahko nanaša zlasti na naravo povezanih tveganj in finančno stanje EIB glede na njene plačilne obveznosti, stanje njenih sredstev in obveznosti, njen položaj na kapitalskih trgih ter določbe o njenih načrtih ukrepanja v izrednih razmerah in sanacije, kot se uporabljajo ob zadevnem času.

Če nastane obveznost Združenega kraljestva na podlagi odstavka 5, Združeno kraljestvo plača EIB dolgovani znesek v eurih v 30 dneh od prve zahteve EIB in ob upoštevanju četrtega pododstavka tega odstavka.

Obveznost Združenega kraljestva, ki nastane v skladu z odstavkom 5, se izpolni iz deleža Združenega kraljestva od vplačanega vpisanega kapitala EIB, kot je znašal neposredno pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, in sicer do zneska, ki še ni bil plačan Združenemu kraljestvu v skladu z odstavkom 4. Znesek letnih obrokov iz odstavka 4 se ustrezno zniža. Če obveznosti Združenega kraljestva na ta način ni mogoče v celoti izpolniti, Združeno kraljestvo plača EIB preostali dolgovani znesek.

EIB v imenu Unije v vsakem primeru določi, ali je dogodke, ki so privedli do nastanka obveznosti Združenega kraljestva, mogoče pripisati zadevnim finančnim operacijam ali tveganjem, in znesek, ki ji ga mora plačati Združeno kraljestvo, na naslednji način:

(a) če je dogodke mogoče pripisati finančnim operacijam EIB ali povezanim tveganjem v zvezi z upravljanjem sredstev in obveznosti ali operativnim tveganjem, Združeno kraljestvo plača EIB znesek, ki je enak njegovemu deležu vpisanega kapitala od celotnega zneska, ki ga morajo plačati države članice, oziroma znesek, ki je enak njegovemu deležu vpisanega kapitala od celotnega zneska, za katerega se uporabi vplačani vpisani kapital držav članic;

(b) če je dogodke mogoče pripisati drugim tveganjem in jih ni mogoče pripisati nobeni posamezni finančni operaciji ali naboru finančnih operacij, vzpostavljenemu po datumu začetka veljavnosti tega sporazuma, Združeno kraljestvo plača EIB znesek iz točke (a), pomnožen z razmerjem med preostalo izpostavljenostjo zaradi finančnih operacij EIB in skupnim zneskom finančnih operacij ob nastanku obveznosti Združenega kraljestva.

7. Z izjemo plačil iz odstavka 4 EIB ni dolžna izvesti nobenega drugega plačila, vračila ali nadomestila zaradi prenehanja članstva Združenega kraljestva v EIB ali zaradi ohranitve obveznosti Združenega kraljestva v skladu s tem členom.

8. EIB 31. julija 2019 sporoči Združenemu kraljestvu njegovo izpostavljenost v okviru finančnih operacij EIB ter omejitev njegove obveznosti v skladu z odstavkoma 3 in 5 ob upoštevanju finančnega stanja EIB in obveznosti Združenega kraljestva od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma.

Z letom 2020 EIB 31. marca vsako leto do prenehanja obveznosti Združenega kraljestva v skladu s tem členom sporoči Združenemu kraljestvu njegovo preostalo izpostavljenost v okviru finančnih operacij EIB ter omejitev njegove obveznosti v skladu z odstavkoma 3 in 5 ob upoštevanju finančnega stanja EIB in obveznosti Združenega kraljestva na dan 31. decembra preteklega leta. V poročilu se razkrijejo tudi morebitne pomembne spremembe, ki po mnenju EIB pomembno vplivajo na obveznost Združenega kraljestva. Če se take spremembe zgodijo med letom, EIB to pravočasno sporoči.

EIB pravočasno obvesti Združeno kraljestvo o morebitnem nastanku obveznosti Združenega kraljestva na podlagi tega člena glede na informacije, predložene državam članicam. Navedene informacije vključujejo informacije o naravi nastanka in izračunu zneskov, ki jih je treba plačati. Združeno kraljestvo navedene informacije obravnava kot strogo zaupne, dokler EIB ne prekliče zaupnosti ali dokler ne nastane obveznost Združenega kraljestva, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

ČLEN 151

Sodelovanje Združenega kraljestva v skupini EIB po datumu izstopa

Od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma niti Združeno kraljestvo niti projekti v Združenem kraljestvu niso upravičeni do novih finančnih operacij skupine EIB, ki so rezervirane za države članice, vključno s tistimi v okviru pooblastil Unije. Subjekti s sedežem v Združenem kraljestvu se obravnavajo kot subjekti zunaj Unije.

Podpis finančnih operacij v zvezi z Združenim kraljestvom, subjekti iz Združenega kraljestva ali projekti v Združenem kraljestvu, ki jih skupina EIB odobri pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, se lahko opravi po tem datumu na enaki podlagi, kot so bile prvotno odobrene.

POGLAVJE 5

EVROPSKI RAZVOJNI SKLAD
IN JAMSTVO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA
V SKLADU Z NOTRANJIMI SPORAZUMI ZA ERS

ČLEN 152

Sodelovanje v Evropskem razvojnem skladu

1. Združeno kraljestvo je še naprej članica Evropskega razvojnega sklada (v nadaljnjem besedilu: ERS) do zaključka 11. ERS in vseh prejšnjih nezaključenih ERS ter v zvezi s tem prevzame enake obveznosti kot države članice na podlagi notranjega sporazuma, v skladu s katerim je bil sklad ustanovljen (v nadaljnjem besedilu: Notranji sporazum za 11. ERS)[1], ter prevzame obveznosti na podlagi prejšnjih ERS do njihovega zaključka, vključno s kakršnimi koli takimi obveznostmi na podlagi uredb Sveta (EU) 2015/322[2] in (EU) 2015/323[3], ob upoštevanju pogojev iz tega sporazuma. Združeno kraljestvo zavezujejo sklepi Sveta, sprejeti v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2015/323, ki določajo letne prispevke držav članic. Upravičenci iz Združenega kraljestva lahko še naprej sodelujejo pri projektih v okviru 11. ERS in prejšnjih ERS pod istimi pogoji kot pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

---

1 Notranji sporazum med predstavniki vlad držav članic Evropske unije, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Evropske unije v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-EU in o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katere se uporablja četrti del Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 210, 6.8.2013, str. 1).

2 Uredba Sveta (EU) 2015/322 z dne 2. marca 2015 o izvajanju 11. Evropskega razvojnega sklada (UL L 58, 3.3.2015, str. 1).

3 Uredba Sveta (EU) 2015/323 z dne 2. marca 2015 o finančni uredbi, ki se uporablja za 11. Evropski razvojni sklad (UL L 58, 3.3.2015, str. 17).

2. Z odstopanjem od člena 7 tega sporazuma lahko Združeno kraljestvo kot opazovalec in brez pravice glasovanja sodeluje v Odboru ERS, ustanovljenem v skladu s členom 8 Notranjega sporazuma za 11. ERS, in Odboru Sklada za spodbujanje naložb, ustanovljenem v skladu s členom 9 Notranjega sporazuma za 11. ERS.

3. Čezmorske države in ozemlja iz točke (e) člena 3(1) imajo ugodnosti od 11. ERS do njegovega zaključka in prejšnjih ERS do njihovega zaključka.

4. Delež Združenega kraljestva v Skladu za spodbujanje naložb v okviru ERS iz zaporednih obdobij ERS se Združenemu kraljestvu povrne, ko naložba zapade. Povračilo se izvede na enak način, kot je določen v členu 144. Če ni dogovorjeno drugače, se kapitalski delež Združenega kraljestva po koncu obdobja obveznosti 11. ERS ne prevzame ponovno ali prenese v naslednja obdobja.

ČLEN 153

Ponovna uporaba sprostitev

Če zneski iz projektov v okviru 10. ERS ali zneski iz prejšnjih ERS niso bili prevzeti v skladu s členom 1(3) Notranjega sporazuma za 11. ERS ali so bili sproščeni v skladu s členom 1(4) Notranjega sporazuma za 11. ERS na datum začetka veljavnosti tega sporazuma, se delež Združenega kraljestva od navedenih zneskov ne uporabi ponovno.

Prvi odstavek se uporablja za delež Združenega kraljestva od sredstev, ki se po 31. decembru 2020 v okviru 11. ERS ne prevzamejo ali sprostijo.

ČLEN 154

Jamstvo Združenega kraljestva v okviru zaporednih notranjih sporazumov za ERS

Združeno kraljestvo še naprej odgovarja za svoja jamstva na podlagi člena 9 Notranjega sporazuma za 4. ERS[1], člena 8 notranjih sporazumov za 5.[2], 6.[3], 7.[4] in 8. ERS[5], člena 6 Notranjega sporazuma za 9. ERS[6] ter člena 4 notranjih sporazumov za 10.[7] in 11 ERS.

Združeno kraljestvo je še naprej upravičeno do svojega deleža morebitnih zneskov, izterjanih v skladu s pogoji za jamstva držav članic, in do stanja na svojem odprtem računu države članice. Delež Združenega kraljestva iz tega pododstavka je sorazmeren z njegovim sodelovanjem v posameznih sporazumih o jamstvu.

1 UL L 25, 30.1.1976, str. 168.
2 UL L 347, 22.12.1980, str. 210.
3 UL L 86, 31.3.1986, str. 210.
4 UL L 229, 17.8.1991, str. 288.
5 UL L 156, 29.5.1998, str. 108.
6 UL L 317, 15.12.2000, str. 355.
7 UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

POGLAVJE 6

SKRBNIŠKI SKLADI IN INSTRUMENT ZA BEGUNCE V TURČIJI

ČLEN 155

Obveznosti v zvezi s skrbniškimi skladi in instrumentom za begunce v Turčiji

1. Združeno kraljestvo izpolni svoje obveznosti pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma v zvezi z nujnim skrbniškim skladom Evropske unije za stabilnost in odpravljanje temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in razseljevanje v Afriki, vzpostavljenim s sklepom Komisije z dne 20. oktobra 2015[1], morebitnim prihodnjim skrbniškim skladom Evropske unije, vzpostavljenim pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, in instrumentom za begunce v Turčiji, vzpostavljenim s sklepom Komisije z dne 24. novembra 2015[2] ter njihovimi spremembami, sprejetimi pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma.

[1] Sklep Komisije z dne 20. oktobra 2015 o vzpostavitvi nujnega skrbniškega sklada Evropske unije za stabilnost in odpravljanje temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in razseljevanje v Afriki (C(2015) 7293).

[2] Sklep Komisije z dne 24. novembra 2015 o usklajevanju ukrepov Unije in držav članic z mehanizmom usklajevanja – instrumentom za pomoč beguncem v Turčiji (UL C 407, 8.12.2015, str. 8).

2. Združeno kraljestvo lahko sodeluje pri ustreznih organih, povezanih z instrumentom za begunce v Turčiji, v skladu s pravili, določenimi za donatorje v skladu s členom 234(4) finančne uredbe.

POGLAVJE 7

AGENCIJE SVETA TER OPERACIJE SKUPNE VARNOSTNE IN OBRAMBNE POLITIKE

ČLEN 156

Obveznosti Združenega kraljestva od datuma začetka veljavnosti tega sporazuma

Združeno kraljestvo do 31. decembra 2020 prispeva k financiranju Evropske obrambne agencije, Inštituta Evropske unije za varnostne študije in Satelitskega centra Evropske unije pa tudi k stroškom operacij skupne varnostne in obrambne politike na podlagi razdelitvenih ključev za prispevke iz točke (a) člena 14(9) Sklepa Sveta (EU) 2016/1353[1], člena 10(3) Sklepa Sveta 2014/75/SZVP[2], člena 10(3) Sklepa Sveta 2014/401/SZVP[3] oziroma drugega pododstavka člena 41(2) Pogodbe o Evropski uniji ter v skladu s členom 5 tega sporazuma.

[1] Sklep Sveta (EU) 2016/1353 z dne 4. avgusta 2016 o finančnih pravilih Evropske obrambne agencije in razveljavitvi Sklepa 2007/643/SZVP (UL L 219, 12.8.2016, str. 98).

[2] Sklep Sveta 2014/75/SZVP z dne 10. februarja 2014 o Inštitutu Evropske unije za varnostne študije (UL L 41, 12.2.2014, str. 13).

[3] Sklep Sveta 2014/401/SZVP z dne 26. junija 2014 o Satelitskem centru Evropske unije in razveljavitvi Skupnega ukrepa 2001/555/SZVP o ustanovitvi Satelitskega centra Evropske unije (UL L 188, 27.6.2014, str. 73).

ČLEN 157

Obveznosti Združenega kraljestva po 31. decembru 2020

1. Na podlagi zaključnih računov agencij in kolikor na dan 31. decembra 2020 za zadevne obveznosti niso bile oblikovane rezervacije, Združeno kraljestvo plača svoj delež naslednjih obveznosti v skladu z razdelitvenim ključem za prispevke za vsako od navedenih agencij na podlagi njihovih revidiranih zaključnih računov na dan 31. decembra 2020:

(a) pokojninskih obveznosti za osebje Evropske obrambne agencije, Inštituta Evropske unije za varnostne študije in Satelitskega centra Evropske unije;

(b) morebitnih obveznosti, ki izhajajo iz likvidacije Zahodnoevropske unije.

2. Plačila v zvezi z obveznostmi iz odstavka 1 se izvedejo do 30. junija 2021.

ŠESTI DEL

INSTITUCIONALNE IN KONČNE DOLOČBE

NASLOV I

DOSLEDNA RAZLAGA IN UPORABA

ČLEN 158

Predložitve Sodišču Evropske unije v zvezi z drugim delom

1. Če se v zadevi, ki se je začela na prvi stopnji v osmih letih po koncu prehodnega obdobja pred sodiščem v Združenem kraljestvu, postavi vprašanje v zvezi z razlago drugega dela tega sporazuma in če navedeno sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo v navedeni zadevi, lahko navedeno sodišče to vprašanje predloži v predhodno odločanje Sodišču Evropske unije.

Če pa je predmet zadeve pred sodiščem v Združenem kraljestvu odločanje o prošnji, vloženi na podlagi člena 18(1) ali (4) ali člena 19, se lahko zadeva predloži v predhodno odločanje le, če se je zadeva začela na prvi stopnji v obdobju osmih let od datuma začetka uporabe člena 19.

2. Sodišče Evropske unije je pristojno za predhodno odločanje o zadevah na podlagi odstavka 1. Pravni učinki takih predhodnih odločitev v Združenem kraljestvu so enaki pravnim učinkom predhodnih odločitev, sprejetih v skladu s členom 267 PDEU, v Uniji in njenih državah članicah.

3. V primeru, da skupni odbor sprejme odločitev na podlagi člena 132(1), se obdobje osmih let iz drugega pododstavka odstavka 1 samodejno podaljša za toliko mesecev, za kolikor je bilo podaljšano prehodno obdobje.

ČLEN 159

Spremljanje izvajanja in uporabe drugega dela

1. V Združenem kraljestvu izvajanje in uporabo drugega dela spremlja neodvisni organ (v nadaljnjem besedilu: organ), ki ima pooblastila, enakovredna pooblastilom Evropske komisije v skladu s Pogodbama, za izvajanje preiskav na lastno pobudo v zvezi z domnevnimi kršitvami drugega dela s strani upravnih organov Združenega kraljestva ter za sprejemanje pritožb državljanov Unije in njihovih družinskih članov za namene opravljanja takih preiskav. Organ ima tudi pravico, da na podlagi takih pritožb vloži pravno sredstvo pri pristojnem sodišču v Združenem kraljestvu v ustreznem sodnem postopku, da se poišče ustrezen pravni ukrep.

2. Evropska komisija oziroma organ vsako leto obvesti specializirani Odbor za pravice državljanov iz točke (a) člena 165(1) o izvajanju in uporabi drugega dela v Uniji oziroma Združenem kraljestvu. Predložene informacije vključujejo zlasti ukrepe, sprejete za izvajanje drugega dela ali uskladitev z njim, ter število in naravo prejetih pritožb.

3. Skupni odbor ne prej kot osem let po koncu prehodnega obdobja oceni delovanje organa. Na podlagi take ocene se lahko v dobri veri v skladu s točko (f) člena 164(4) in členom 166 odloči, da lahko Združeno kraljestvo organ razpusti.

ČLEN 160

Pristojnost Sodišča Evropske unije
v zvezi z nekaterimi določbami petega dela

Brez poseganja v člen 87 tega sporazuma se členi 258, 260 in 267 PDEU uporabljajo za razlago in uporabo veljavnega prava Unije, navedenega v členu 136 in členu 138(1) ali (2) tega sporazuma. V ta namen se sklicevanja v členih 258, 260, in 267 PDEU na državo članico razumejo tako, da vključujejo Združeno kraljestvo.

ČLEN 161

Postopki pred Sodiščem Evropske unije

1. Če sodišče države članice predloži vprašanje v zvezi z razlago tega sporazuma Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje, se odločitev nacionalnega sodišča, ki vsebuje to vprašanje, uradno sporoči Združenemu kraljestvu.

2. Za predloge za sprejetje odločitve Sodišča Evropske unije, vložene v skladu s členom 158 tega sporazuma, se smiselno uporabljajo določbe prava Unije, ki urejajo postopke, predložene Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 PDEU.

Za postopke pred Sodiščem Evropske unije in predloge za predhodno odločanje v skladu s členom 160 tega sporazuma se uporabljajo določbe prava Unije, ki urejajo postopek pred Sodiščem Evropske unije.

3. V zadevah, predloženih Sodišču Evropske unije v skladu z odstavkom 1 ter členoma 158 in 160 tega sporazuma ter členom 12 Protokola o suverenih conah:

(a) Združeno kraljestvo sodeluje v postopkih pred Sodiščem Evropske unije enako kot država članica;

(b) imajo odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, pravico zastopati stranko ali ji nuditi pomoč v takih postopkih pred Sodiščem Evropske unije; v takih primerih se ti odvetniki v vsakem pogledu obravnavajo kot odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči držav članic, ki zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč pred Sodiščem Evropske unije.

ČLEN 162

Sodelovanje Evropske komisije v tekočih zadevah v Združenem kraljestvu

Če tako zahteva dosledna razlaga in uporaba tega sporazuma, lahko Evropska komisija predloži pisna stališča sodiščem Združenega kraljestva v tekočih zadevah v zvezi z razlago Sporazuma. Evropska komisija lahko z dovoljenjem zadevnega sodišča predloži tudi ustna stališča. Evropska komisija pred predložitvijo takih stališč obvesti Združeno kraljestvo o tem, da namerava formalno predložiti svoja stališča.

ČLEN 163

Reden dialog in izmenjava informacij

Za lažjo dosledno razlago tega sporazuma in ob popolnem spoštovanju neodvisnosti sodišč so Sodišče Evropske unije in najvišja sodišča Združenega kraljestva v rednem dialogu, analognem dialogu med Sodiščem Evropske unije in najvišjimi sodišči držav članic.

NASLOV II

INSTITUCIONALNE DOLOČBE

ČLEN 164

Skupni odbor

1. Ustanovi se skupni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki Unije in Združenega kraljestva. Skupnemu odboru sopredsedujeta Unija in Združeno kraljestvo.

2. Skupni odbor se sestane na zahtevo Unije ali Združenega kraljestva, v vsakem primeru pa vsaj enkrat na leto. Skupni odbor določi svoj časovni razpored in dnevni red sestankov z medsebojnim soglasjem. Delo skupnega odbora ureja poslovnik iz Priloge VIII k temu sporazumu.

3. Skupni odbor je odgovoren za izvajanje in uporabo tega sporazuma. Unija in Združeno kraljestvo lahko skupnemu odboru predložita kakršno koli vprašanje v zvezi z izvajanjem, uporabo in razlago tega sporazuma.

4. Skupni odbor:

(a) nadzoruje in olajšuje izvajanje in uporabo tega sporazuma;

(b) odloča o nalogah specializiranih odborov in nadzoruje njihovo delo;

(c) išče primerne načine in metode preprečevanja težav, ki lahko nastanejo na področjih, ki jih zajema ta sporazum, ali reševanja sporov, ki lahko nastanejo v zvezi z razlago in uporabo tega sporazuma;

(d) obravnava kakršno koli pomembno zadevo, povezano s področjem, ki ga zajema ta sporazum;

(e) sprejme sklepe in poda priporočila, kot je določeno v členu 166, ter

(f) v primerih, predvidenih v tem sporazumu, sprejme spremembe tega sporazuma.

5. Skupni odbor lahko:

(a) prenese dolžnosti na specializirane odbore, razen dolžnosti iz točk (b), (e) in (f) odstavka 4;

(b) ustanovi specializirane odbore, razen tistih, ki so ustanovljeni s členom 165, da mu pomagajo pri opravljanju nalog;

(c) spremeni naloge, dodeljene specializiranim odborom, in razpusti katerega koli od teh odborov;

(d) razen glede prvega, četrtega in šestega dela do konca četrtega leta po koncu prehodnega obdobja sprejema sklepe o spremembah tega sporazuma, če so take spremembe potrebne za popravljanje napak, odstranjevanje izpuščenega ali drugih pomanjkljivosti ali obravnavanje razmer, ki v času podpisa tega sporazuma niso bile predvidene, in če se s takimi sklepi ne spreminjajo bistvene sestavine tega sporazuma;

(e) sprejme spremembe poslovnika iz Priloge VIII ter

(f) sprejme druge ukrepe pri opravljanju svojih nalog, kot sta jih določila Unija in Združeno kraljestvo.

6. Skupni odbor pripravi letno poročilo o delovanju tega sporazuma.

ČLEN 165

Specializirani odbori

1. Ustanovijo se naslednji specializirani odbori:

(a) odbor za pravice državljanov;

(b) odbor za druge določbe o ločitvi;

(c) odbor za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o Irski/Severni Irski;

(d) odbor za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o suverenih conah na Cipru

(e) odbor za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o Gibraltarju ter

(f) odbor za finančne določbe.

V teh specializiranih odborih sodelujejo predstavniki Unije in predstavniki Združenega kraljestva.

2. Delo specializiranih odborov ureja poslovnik iz Priloge VIII k temu sporazumu.

Če ni s tem sporazumom določeno drugače in če se sopredsednika ne odločita drugače, se specializirani odbori sestanejo vsaj enkrat letno. Dodatni sestanki se lahko skličejo na zahtevo Unije, Združenega kraljestva ali skupnega odbora. Sopredsedujejo jim predstavniki Unije in Združenega kraljestva. Specializirani odbori določijo svoj časovni razpored in dnevni red sestankov z medsebojnim soglasjem. Specializirani odbori lahko pripravijo osnutke sklepov in priporočil ter jih predložijo v sprejetje skupnemu odboru.

3. Unija in Združeno kraljestvo zagotovita, da imajo njihovi predstavniki v specializiranih odborih ustrezno strokovno znanje o obravnavanih vprašanjih.

4. Specializirani odbori skupni odbor dovolj zgodaj pred svojimi sestanki obvestijo o svojih časovnih razporedih in dnevnih redih sestankov ter mu poročajo o rezultatih in sklepih vsakega sestanka. Ustanovitev ali obstoj specializiranega odbora Uniji ali Združenemu kraljestvu ne preprečuje, da bi katero koli zadevo neposredno predložila skupnemu odboru.

ČLEN 166

Sklepi in priporočila

1. Skupni odbor je za namene tega sporazuma pooblaščen za sprejemanje sklepov v zvezi z vsemi zadevami, za katere je tako določeno s tem sporazumom, ter pripravo ustreznih priporočil za Unijo in Združeno kraljestvo.

2. Sklepi, ki jih sprejme skupni odbor, so za Unijo in Združeno kraljestvo zavezujoči, Unija in Združeno kraljestvo pa jih izvajata. Navedeni sklepi imajo enak pravni učinek kot ta sporazum.

3. Skupni odbor sprejema sklepe in pripravi priporočila z medsebojnim soglasjem.

NASLOV III

REŠEVANJE SPOROV

ČLEN 167

Sodelovanje

Unija in Združeno kraljestvo si vedno prizadevata, da dosežeta dogovor o razlagi in uporabi tega sporazuma ter da pri vsaki zadevi, ki bi lahko vplivala na njegovo izvajanje, s sodelovanjem in posvetovanji po najboljših močeh poskušata doseči obojestransko zadovoljivo rešitev.

ČLEN 168

Izključnost

V primeru kakršnega koli spora med Unijo in Združenim kraljestvom, ki izhaja iz tega sporazuma, Unija in Združeno kraljestvo uporabita samo postopke iz tega sporazuma.

ČLEN 169

Posvetovanje in komunikacija v skupnem odboru

1. Unija in Združeno kraljestvo si prizadevata reševati spore glede razlage in uporabe določb tega sporazuma s posvetovanjem v skupnem odboru v dobri veri, da bi dosegla sporazumno rešitev. Stranka, ki želi začeti posvetovanje, o tem pismeno obvesti skupni odbor.

2. Sporočila ali obvestila, ki si jih pošiljata Unija in Združeno kraljestvo na podlagi določb tega naslova, se pošiljajo v okviru skupnega odbora.

ČLEN 170

Začetek arbitražnega postopka

1. Brez poseganja v člen 160 lahko Unija ali Združeno kraljestvo, če v treh mesecih od predložitve pisnega obvestila skupnemu odboru ne dosežeta sporazumne rešitve v skladu s členom 169(1), zahteva ustanovitev arbitražnega senata. Tak zahtevek se v pisni obliki pošlje drugi stranki in Mednarodnemu uradu Stalnega arbitražnega sodišča. V zahtevku se navede predmet spora za reševanje pred arbitražnim senatom in povzetek pravnih argumentov v podporo predlogu.

2. Unija in Združeno kraljestvo se lahko dogovorita, da se ustanovitev arbitražnega senata zahteva pred potekom roka iz odstavka 1.

ČLEN 171

Ustanovitev arbitražnega senata

1. Skupni odbor najpozneje do konca prehodnega obdobja sestavi seznam 25 oseb, ki so pripravljene in sposobne za članstvo v arbitražnem senatu. V ta namen Unija in Združeno kraljestvo predlagata vsak po deset oseb. Poleg tega Unija in Združeno kraljestvo skupaj predlagata pet oseb za mesto predsednika arbitražnega senata. Skupni odbor zagotovi, da seznam vedno izpolnjuje navedene zahteve.

2. Na seznamu, sestavljenem v skladu z odstavkom 1, so samo osebe, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svoji državi ali ki so priznani pravniki, in ki razpolagajo s posebnim znanjem ali izkušnjami na področju prava Unije in mednarodnega javnega prava. Na tem seznamu ni oseb, ki so člani, uradniki ali drugi uslužbenci institucij Unije, vlade države članice ali vlade Združenega kraljestva.

3. Arbitražni senat sestavlja pet članov.

4. Senat se ustanovi v skladu z odstavkoma 5 in 6 v 15 dneh od dneva zahtevka v skladu s členom 170.

5. Unija in Združeno kraljestvo imenujeta vsak po dva člana izmed oseb na seznamu iz odstavka 1. Predsednika izberejo člani senata soglasno izmed oseb, ki sta jih Unija in Združeno kraljestvo skupaj imenovala za mesto predsednika.

V primeru, da člani senata ne morejo doseči soglasja glede izbire predsednika v roku iz odstavka 4, lahko Unija ali Združeno kraljestvo zahteva, da generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča, izžreba predsednika izmed oseb, ki sta jih Unija in Združeno kraljestvo skupaj predlagala za mesto predsednika.

6. Generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča opravi izbiro iz drugega pododstavka odstavka 5 v petih dneh od zahteve iz odstavka 5. Pri izboru so lahko prisotni predstavniki Unije in Združenega kraljestva.

7. Datum ustanovitve arbitražnega senata je datum, na katerega se zaključi izbirni postopek.

8. V primeru, da seznam iz odstavka 1 ni sestavljen do poteka roka iz odstavka 4, Unija in Združeno kraljestvo v petih dneh imenujeta vsak po dve osebi za člana senata. Če so bile na podlagi odstavka 1 predlagane osebe, se imenujejo osebe s tega seznama. Predsednik se nato imenuje po postopku iz odstavka 5. V primeru, da Unija in Združeno kraljestvo v nadaljnjih petih dneh skupaj ne predlagata vsaj ene osebe za predsednika, generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča po posvetovanju z Unijo in Združenim kraljestvom v petih dneh predlaga predsednika, ki izpolnjuje zahteve iz odstavka 2. Razen če Unija ali Združeno kraljestvo v petih dneh temu predlogu ne nasprotuje, se imenuje oseba, ki jo je predlagal generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča.

9. V primeru, da arbitražni senat ni ustanovljen v treh mesecih od datuma zahtevka v skladu s členom 170, generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča na zahtevo Unije ali Združenega kraljestva v 15 dneh po podaji take zahteve in po posvetovanju z Unijo in Združenim kraljestvom za ustanovitev arbitražnega senata imenuje osebe, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2 tega člena.

ČLEN 172

Poslovnik

Postopke za reševanje sporov iz tega naslova ureja poslovnik iz dela A Priloge IX (v nadaljnjem besedilu: poslovnik), skupni odbor pa delovanje teh postopkov za reševanje sporov redno pregleduje in lahko poslovnik spremeni.

ČLEN 173

Časovni okvir postopka pred arbitražnim senatom

1. Arbitražni senat o svoji odločitvi uradno obvesti Unijo, Združeno kraljestvo in skupni odbor v 12 mesecih od datuma ustanovitve arbitražnega senata. Kadar arbitražni senat meni, da se tega roka ne bo mogel držati, njegov predsednik o tem pisno uradno obvesti Unijo in Združeno kraljestvo, pri čemer navede razloge za zamudo in datum, na katerega namerava senat končati delo.

2. Unija ali Združeno kraljestvo lahko v desetih dneh po ustanovitvi arbitražnega senata podata obrazložen predlog o nujnosti zadeve. Arbitražni senat v tem primeru odloči o nujnosti zadeve v 15 dneh od prejema takega predloga. Če ugotovi, da je zadeva nujna, si po najboljših močeh prizadeva o svoji odločitvi uradno obvestiti Unijo in Združeno kraljestvo v šestih mesecih od datuma svoje ustanovitve.

ČLEN 174

Spori, ki sprožajo vprašanja glede prava Unije

1. Kadar spor, predložen arbitraži v skladu s tem naslovom, sproži vprašanje glede razlage pojma prava Unije, vprašanje glede razlage določbe prava Unije iz tega sporazuma ali vprašanje o tem, ali Združeno kraljestvo izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 89(2), arbitražni senat o takem vprašanju ne odloča. V takem primeru zahteva, da o vprašanju odloči Sodišče Evropske unije. Sodišče Evropske unije je pristojno za tako odločanje, njegove odločitve pa so za arbitražni senat zavezujoče.

Arbitražni senat vloži zahtevo iz prvega pododstavka po zaslišanju strank.

2. Brez poseganja v prvi stavek prvega pododstavka odstavka 1 lahko Unija ali Združeno kraljestvo, če meni, da je treba vložiti zahtevo v skladu z odstavkom 1, v ta namen predloži svoja stališča arbitražnemu senatu. V takem primeru arbitražni senat vloži zahtevo v skladu z odstavkom 1, razen če se zadevno vprašanje ne nanaša na razlago pojma prava Unije, razlago določbe prava Unije iz tega sporazuma ali na to, ali Združeno kraljestvo izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 89(2). Arbitražni senat poda razloge za svojo oceno. V desetih dneh po oceni lahko katera koli stranka od arbitražnega senata zahteva, da pregleda svojo oceno, zaslišanje strank v zvezi s tem pa se organizira v 15 dneh od prejema zahteve. Arbitražni senat poda razloge za svojo oceno.

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 se roki iz člena 173 začasno prekinejo, dokler Sodišče Evropske unije ne sprejme odločitve. Arbitražnemu senatu ni potrebno odločiti v manj kot 60 dneh od datuma odločitve Sodišča Evropske unije.

4. Za postopke pred Sodiščem Evropske unije v skladu s tem členom se smiselno uporabljata prvi pododstavek člena 161(2) in člen 161(3).

ČLEN 175

Izpolnitev odločitve arbitražnega senata

Odločitev arbitražnega senata je za Unijo in Združeno kraljestvo zavezujoča. Unija in Združeno kraljestvo sprejmeta vse potrebne ukrepe za izpolnitev odločitve arbitražnega senata v dobri veri in si prizadevata za dogovor o obdobju za izpolnitev odločitve v skladu s postopkom iz člena 176.

ČLEN 176

Razumno obdobje za izpolnitev odločitve

1. Najpozneje 30 dni po uradnem obvestilu Uniji in Združenemu kraljestvu o odločitvi arbitražnega senata nasprotna stranka, če je senat odločil v korist pritožnika, slednjega uradno obvesti o času, ki ga bo po njenem mnenju potrebovala za izpolnitev odločitve (v nadaljnjem besedilu: razumno obdobje).

2. Če pride med Unijo in Združenim kraljestvom do spora o razumnem obdobju za izpolnitev odločitve arbitražnega senata, pritožnik v 40 dneh od uradnega obvestila nasprotne stranke iz odstavka 1 od prvotnega arbitražnega senata pisno zahteva, da določi trajanje razumnega obdobja. Taka zahteva se hkrati uradno sporoči nasprotni stranki. Arbitražni senat uradno obvesti Unijo in Združeno kraljestvo o svoji odločitvi o obdobju za izpolnitev odločitve v 40 dneh od vložitve zahteve.

3. V primeru, da se prvotni arbitražni senat ali nekateri njegovi člani ne morejo ponovno sestati, da bi obravnavali zahtevo iz odstavka 2, se ustanovi nov arbitražni senat, kakor je določeno v členu 171. Rok za uradno obvestilo o odločitvi je 60 dni od datuma ustanovitve novega arbitražnega senata.

4. Nasprotna stranka pisno obvesti pritožnika o svojem napredku pri izpolnitvi odločitve arbitražnega senata iz člena 173 vsaj en mesec pred iztekom razumnega obdobja.

5. Razumno obdobje se lahko podaljša z medsebojnim dogovorom Unije in Združenega kraljestva.

ČLEN 177

Pregled ukrepov, sprejetih za izpolnitev odločitve arbitražnega senata

1. Nasprotna stranka pred koncem razumnega obdobja uradno obvesti pritožnika o vseh ukrepih, ki jih je sprejela za izpolnitev odločitve arbitražnega senata.

2. Če ob koncu razumnega obdobja pritožnik meni, da nasprotna stranka ni izpolnila odločitve arbitražnega senata iz člena 173, lahko od prvotnega arbitražnega senata pisno zahteva, da odloči o zadevi. Arbitražni senat uradno obvesti Unijo in Združeno kraljestvo o svoji odločitvi v 90 dneh od vložitve zahteve.

3. V primeru, da se prvotni arbitražni senat ali nekateri njegovi člani ne morejo ponovno sestati, da bi obravnavali zahtevo iz odstavka 2, se ustanovi nov arbitražni senat, kakor je določeno v členu 171. Rok za uradno obvestilo o odločitvi je 60 dni od datuma ustanovitve novega arbitražnega senata.

4. Kadar zadeva, predložena arbitražnemu senatu v skladu z odstavkom 2, sproži vprašanje glede razlage pojma prava Unije ali določbe prava Unije iz tega sporazuma, se smiselno uporablja člen 174.

ČLEN 178

Začasni popravni ukrepi v primeru neizpolnjevanja odločitve

1. Če arbitražni senat v skladu s členom 177(2) odloči, da nasprotna stranka ni izpolnila njegove odločitve iz člena 173, lahko na zahtevo pritožnika nasprotni stranki naloži plačilo pavšalnega zneska ali denarne kazni. Arbitražni senat pri določitvi pavšalnega zneska ali denarne kazni upošteva resnost in trajanje neizpolnjevanja odločitve in s tem povezane kršitve obveznosti.

2. Če nasprotna stranka v enem mesecu po odločitvi arbitražnega senata iz odstavka 1 ne plača naloženega pavšalnega zneska ali denarne kazni ali če v šestih mesecih po odločitvi arbitražnega senata iz člena 177(2) še vedno ne izpolnjuje odločitve arbitražnega senata iz člena 173, ima pritožnik pravico, da po uradnem obvestilu nasprotni stranki opusti obveznosti, ki izhajajo iz:

(a) določb tega sporazuma, razen tistih iz drugega dela, ali

(b) delov katerega koli drugega sporazuma med Unijo in Združenim kraljestvom pod pogoji iz navedenega sporazuma.

V uradnem obvestilu so navedene določbe, ki jih namerava pritožnik opustiti. Pritožnik pred odločitvijo o opustitvi delov sporazuma iz točke (b) najprej prouči, ali bi bila opustitev uporabe določbe tega sporazuma v skladu s točko (a) ustrezen odgovor na kršitev. Vsaka opustitev je sorazmerna z zadevno kršitvijo obveznosti, pri čemer se upoštevajo resnost kršitve in zadevne pravice ter, kadar opustitev temelji na dejstvu, da nasprotna stranka še vedno ne izpolnjuje odločitve arbitražnega senata iz člena 173, vprašanje, ali je bilo nasprotni stranki naloženo plačilo denarne kazni ter ali jo je ta že plačala oziroma jo še vedno plačuje.

Pritožnik lahko opustitev izvede kadar koli, vendar ne prej kot deset dni po datumu uradnega obvestila, razen če je nasprotna stranka zahtevala arbitražo v skladu z odstavkom 3.

3. Če nasprotna stranka meni, da obseg opustitve iz uradnega obvestila iz odstavka 2 ni sorazmeren, lahko od prvotnega arbitražnega senata pisno zahteva, da odloči o zadevi. Taka zahteva se uradno sporoči pritožniku pred iztekom desetdnevnega obdobja iz odstavka 2. Arbitražni senat uradno obvesti Unijo in Združeno kraljestvo o svoji odločitvi v 60 dneh od vložitve zahteve. Obveznosti se ne opustijo, dokler arbitražni senat uradno ne sporoči svoje odločitve, vsaka opustitev pa mora biti skladna z odločitvijo arbitražnega senata.

4. V primeru, da se prvotni arbitražni senat ali nekateri njegovi člani ne morejo ponovno sestati, da bi obravnavali zahtevo iz odstavka 2, se ustanovi nov arbitražni senat, kakor je določeno v členu 171. V takih primerih je rok za uradno obvestilo o odločitvi 90 dni od datuma ustanovitve novega arbitražnega senata.

5. Opustitev obveznosti je začasna in se uporablja samo, dokler se ukrep, za katerega je ugotovljena neskladnost z določbami tega sporazuma, ne umakne ali spremeni tako, da se doseže skladnost z določbami tega sporazuma, ali dokler se Unija in Združeno kraljestvo ne dogovorita o drugačnem reševanju spora.

ČLEN 179

Pregled ukrepov, sprejetih po začasnih popravnih ukrepih

1. Če je pritožnik opustil obveznosti v skladu s členom 178 ali če je arbitražni senat naložil nasprotni stranki plačilo denarne kazni v skladu s členom 178(1), nasprotna stranka pritožnika uradno obvesti o ukrepih, ki jih je sprejela za izpolnitev odločitve arbitražnega senata, in o svoji zahtevi po odpravi opustitve obveznosti, ki jo je uporabil pritožnik, ali denarne kazni.

2. Če se Unija in Združeno kraljestvo v 45 dneh od datuma predložitve uradnega obvestila ne dogovorita o tem, ali bo nasprotna stranka z ukrepom iz uradnega obvestila dosegla skladnost z določbami tega sporazuma, lahko vsaka od strank od prvotnega arbitražnega senata pisno zahteva, da odloči o zadevi. Taka zahteva se hkrati uradno sporoči drugi stranki. Odločitev arbitražnega senata se uradno sporoči Uniji, Združenemu kraljestvu in skupnemu odboru v 75 dneh od datuma vložitve zahteve.

Če arbitražni senat odloči, da je nasprotna stranka dosegla skladnost s tem sporazumom, ali če pritožnik v 45 dneh od predložitve uradnega obvestila iz odstavka 1 ne zahteva, da prvotni arbitražni senat odloči o zadevi:

(a) se opustitev obveznosti odpravi v 15 dneh po odločitvi arbitražnega senata ali koncu 45-dnevnega obdobja;

(b) se denarna kazen odpravi na dan po odločitvi arbitražnega senata ali koncu 45-dnevnega obdobja.

3. V primeru, da se prvotni arbitražni senat ali nekateri njegovi člani ne morejo ponovno sestati, da bi obravnavali zahtevo iz odstavka 2, se ustanovi nov arbitražni senat, kakor je določeno v členu 171. V tem primeru je rok za uradno obvestilo o odločitvi 90 dni od datuma ustanovitve novega arbitražnega senata.

4. Kadar zadeva, predložena arbitražnemu senatu v skladu z odstavkom 2, sproži vprašanje glede razlage pojma prava Unije ali določbe prava Unije iz tega sporazuma, se smiselno uporablja člen 174.

ČLEN 180

Sklepi in odločitve arbitražnega senata

1. Arbitražni senat si prizadeva za sprejemanje vseh sklepov s soglasjem. Če sklepov kljub temu ni mogoče doseči s soglasjem, se o sporni zadevi odloča z večino. V nobenem primeru se odklonilna mnenja članov arbitražnega senata ne objavijo.

2. Vsaka odločitev arbitražnega senata je za Unijo in Združeno kraljestvo zavezujoča. Odločitev zajema ugotovitve o dejstvih, uporabo ustreznih določb tega sporazuma ter argumente za ugotovitve in zaključke. Unija in Združeno kraljestvo v celoti objavita odločitve in sklepe arbitražnega senata, pri tem pa upoštevata varstvo zaupnih informacij.

ČLEN 181

Člani arbitražnega senata

1. Člani arbitražnega senata so neodvisni, delujejo v svoji individualni pristojnosti, ne sprejemajo navodil nobene organizacije ali vlade ter ravnajo v skladu s kodeksom ravnanja iz dela B Priloge IX. Skupni odbor lahko navedeni kodeks ravnanja spremeni.

2. Člani arbitražnega senata imajo od ustanovitve slednjega imuniteto pred sodnimi postopki v Uniji in Združenem kraljestvu za dejanja, ki jih storijo pri opravljanju svojih nalog v arbitražnemu senatu.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

ČLEN 182

Protokoli in priloge

Protokol o Irski/Severni Irski, Protokol o suverenih conah na Cipru, Protokol o Gibraltarju ter priloge I do IX so sestavni del tega sporazuma.

ČLEN 183

Verodostojna besedila in depozitar

Ta sporazum je sestavljen v enem izvirniku v angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, hrvaškem, irskem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna.

Depozitar tega sporazuma je generalni sekretar Sveta.

ČLEN 184

Pogajanja o prihodnjih odnosih

Unija in Združeno kraljestvo si v dobri veri in ob popolnem spoštovanju njunih pravnih redov čim bolj prizadevata, da sprejmeta potrebne ukrepe za pospešena pogajanja o sporazumih, ki urejajo njune prihodnje odnose, navedene v politični deklaraciji z dne 25. novembra 2018, in da izvedeta ustrezne postopke za ratifikacijo ali sklenitev navedenih sporazumov, da se zagotovi, kolikor je to mogoče, da se navedeni sporazumi začnejo uporabljati od konca prehodnega obdobja.

ČLEN 185

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta sporazum stopi v veljavo na tistega od naslednjih datumov, ki nastopi prej:

(a) dan, ki sledi koncu obdobja iz člena 50(3) PEU, kot ga je Evropski svet podaljšal v dogovoru z Združenim kraljestvom, če bo do tega datuma depozitar tega sporazuma prejel pisni obvestili Unije in Združenega kraljestva glede dokončanja potrebnih notranjih postopkov;

(b) prvi dan meseca, ki sledi dnevu, na katerega je depozitar tega sporazuma prejel zadnje od pisnih obvestil iz točke (a).

Če depozitar tega sporazuma do konca obdobja iz člena 50(3) PDEU, kot ga je Evropski svet podaljšal v dogovoru z Združenim kraljestvom, ne prejme pisnih obvestil iz točke (a), ta sporazum ne stopi v veljavo.

Pri pripravi pisnega uradnega obvestila iz prvega odstavka lahko Unija v zvezi s katero koli državo članico, ki je navedla razloge, povezane s temeljnimi načeli njenega nacionalnega prava, izjavi, da lahko izvršitveni sodni organi te države članice v prehodnem obdobju poleg razlogov za neizvršitev evropskega naloga za prijetje iz Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ zavrnejo predajo njenih državljanov Združenemu kraljestvu na podlagi evropskega naloga za prijetje. V takem primeru lahko Združeno kraljestvo najpozneje v enem mesecu po prejemu izjave Unije izjavi, da lahko njegovi izvršitveni sodni organi zavrnejo predajo njegovih državljanov navedeni državi članici.

Drugi in tretji del, razen člena 19, člena 34(1), člena 44 in člena 96(1), ter naslov I šestega dela in členi 169 do 181 se uporabljajo od konca prehodnega obdobja.

Protokol o Irski/Severni Irski se uporablja od konca prehodnega obdobja, razen naslednjih določb navedenega protokola, ki se uporabljajo od začetka veljavnosti tega sporazuma:

– členov 1, 2 in 3;

– zadnjega stavka tretjega pododstavka, četrtega pododstavka, zadnjega stavka petega pododstavka ter šestega pododstavka člena 6(1);

– drugega stavka prvega pododstavka člena 6(2);

– zadnjega stavka člena 12(2);

– člena 14(3);

– člena 16;

– člena 17(1) do (4) in (6);

– člena 21;

– tretjega stavka člena 4(3) in člena 5(2) Priloge 2;

– drugega stavka člena 4(1), člena 8(1) in prvega stavka drugega odstavka člena 13 Priloge 3;

– členov 1(4) in 2(3), zadnjega stavka člena 7(2) ter prvega odstavka člena 8 Priloge 4 ter

– prvega odstavka Priloge 9.

Protokol o suverenih conah Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru, razen člena 11 Protokola, se uporablja od konca prehodnega obdobja.

Ob koncu prehodnega obdobja preneha veljati Protokol o Gibraltarju, razen člena 1 Protokola.

Dne ....

PROTOKOLI

PROTOKOL O IRSKI/SEVERNI IRSKI

Unija in Združeno kraljestvo sta se –

OB UPOŠTEVANJU zgodovinskih vezi in trajne narave dvostranskih odnosov med Irsko in Združenim kraljestvom;

OB SKLICEVANJU na to, da izstop Združenega kraljestva iz Unije predstavlja pomemben in edinstven izziv za irski otok, ter ob ponovni potrditvi, da bodo dosežki, koristi in zaveze mirovnega procesa še naprej bistvenega pomena za tamkajšnje mir, stabilnost in spravo;

OB PRIZNAVANJU, da je treba za edinstvene razmere na irskem otoku poiskati edinstveno rešitev, da se zagotovi urejen izstop Združenega kraljestva iz Unije;

OB SKLICEVANJU na to, da cilj Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu), ki temelji na členu 50 PEU, ni vzpostavitev trajnih prihodnjih odnosov med Unijo in Združenim kraljestvom;

OB SKLICEVANJU na namero Unije in Združenega kraljestva, da nadomestita varovalno rešitev za Severno Irsko z naknadnim sporazumom, ki trajno določa alternativno ureditev za zagotovitev odsotnosti trde meje na irskem otoku;

OB UPOŠTEVANJU skupnega cilja Unije in Združenega kraljestva glede tesnih prihodnjih odnosov, na podlagi katerih bo vzpostavljena ambiciozna carinska ureditev, ki bo temeljila na enotnem carinskem območju, določenem v tem protokolu, ob popolnem spoštovanju njunih pravnih redov;

OB POTRDITVI, da bi bilo treba zaščititi vse dele Velikonočnega sporazuma oziroma Sporazuma iz Belfasta z dne 10. aprila 1998 med vlado Združenega kraljestva, vlado Irske in drugimi udeleženci v večstranskih pogajanjih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum iz leta 1998), ki je priložen britansko-irskemu sporazumu z istega dne (v nadaljnjem besedilu: Britansko-irski sporazum), vključno s poznejšimi sporazumi in dogovori o izvajanju;

OB PRIZNAVANJU, da je sodelovanje med Severno Irsko in Irsko osrednji del Sporazuma iz leta 1998 ter je bistveno za spravo in normalizacijo odnosov na irskem otoku, ter ob sklicevanju na vloge, funkcije in zaščitne ukrepe izvršnega organa Severne Irske, skupščine Severne Irske in ministrskega sveta sever-jug (vključno z določbami, ki veljajo za obe skupnosti), kot so določeni v Sporazumu iz leta 1998;

OB UPOŠTEVANJU, da pravo Unije zagotavlja podporni okvir za določbe Sporazuma iz leta 1998 o pravicah, zaščitnih ukrepih in enakosti;

OB PRIZNAVANJU, da bodo irski državljani na Severnem Irskem zaradi njihovega državljanstva Unije še naprej uživali in uveljavljali pravice, priložnosti in koristi ter dostopali do njih ter da bi moral ta protokol spoštovati in ne bi smel posegati v pravice, priložnosti in identiteto, ki jih državljanstvo Unije prinaša za ljudi s Severne Irske, ki se odločijo uveljavljati svojo pravico do irskega državljanstva, kot je opredeljeno v Prilogi 2 k Britansko-irskem sporazumu „Izjava o določbah odstavka (vi) člena 1 v zvezi z državljanstvom“;

OB SKLICEVANJU na zavezo Združenega kraljestva, da bo zaščitilo sodelovanje med severnim in južnim delom, in njegovo jamstvo, da se bo izognilo trdi meji, vključno z morebitno fizično infrastrukturo ali s tem povezanimi kontrolami in nadzorom, ter ob upoštevanju, da mora biti vsaka prihodnja ureditev skladna s temi krovnimi zahtevami;

OB UPOŠTEVANJU, da nič v tem protokolu Združenemu kraljestvu ne preprečuje zagotavljanja neoviranega dostopa do trga za blago, ki se giba s Severne Irske na preostali notranji trg Združenega kraljestva;

OB POUDARJANJU skupnega cilja Unije in Združenega kraljestva, da se izogibata kontrolam v pristaniščih in na letališčih Severne Irske, kolikor je to mogoče v skladu z veljavno zakonodajo ter ob upoštevanju njune regulativne ureditve in njenega izvajanja;

OB SKLICEVANJU na to, da so v skupnem poročilu pogajalcev Evropske unije in vlade Združenega kraljestva o napredku v prvi fazi pogajanj na podlagi člena 50 PEU o urejenem izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije z dne 8. decembra 2017 navedeni trije različni scenariji za zaščito sodelovanja med severnim in južnim delom ter izogibanje trdi meji, vendar da ta protokol temelji na tretjem scenariju, tj. da se ohrani popolna uskladitev s pravili Unije o notranjem trgu in carinski uniji, ki trenutno ali v prihodnje podpirajo sodelovanje med severnim in južnim delom, celotno otoško gospodarstvo in zaščito Sporazuma iz leta 1998 ter ki bi se morala uporabljati, če in dokler se ne doseže alternativni dogovor, ki določa drugačen scenarij;

OB UPOŠTEVANJU, da se lahko prehodno obdobje v skladu s členom 132 Sporazuma o izstopu soglasno podaljša;

OB SKLICEVANJU na to, da sta Unija in Združeno kraljestvo izvedla popis, iz katerega je razvidno, da sodelovanje med severnim in južnim delom v veliki meri temelji na skupnem pravnem in političnem okviru Unije;

OB UPOŠTEVANJU, da zato izstop Združenega kraljestva iz Unije prinaša znatne izzive za ohranjanje in razvoj sodelovanja med severnim in južnim delom;

OB SKLICEVANJU na to, da Združeno kraljestvo ostaja zavezano zaščiti in podpori nadaljnjega sodelovanja med severnim in južnim delom ter vzhodom in zahodom na celotnem spektru političnih, gospodarskih, varnostnih, družbenih in kmetijskih okvirov ter okvirov za sodelovanje, vključno z nadaljnjim delovanjem organov izvajanja sever-jug;

OB PRIZNAVANJU potrebe po izvajanju tega protokola, da se ohranijo potrebni pogoji za nadaljnje sodelovanje med severnim in južnim delom, vključno z morebitno novo ureditvijo v skladu s Sporazumom iz leta 1998;

OB SKLICEVANJU na zaveze Unije in Združenega kraljestva glede programov financiranja PEACE in INTERREG za sever-jug v sklopu sedanjega večletnega finančnega okvira ter glede ohranitve sedanjih deležev financiranja za prihodnji program;

OB POTRDITVI zaveze Združenega kraljestva, da bo omogočalo učinkovit in pravočasen tranzit blaga, ki se giba z Irske v drugo državo članico ali tretjo državo in obratno, čez svoje ozemlje;

OB ODLOČENOSTI, da bi morala uporaba tega protokola čim manj vplivati na vsakdanje življenje skupnosti tako na Irskem kot na Severnem Irskem;

ZAVEDAJOČ SE, da je treba v celoti spoštovati pravice in obveznosti Irske na podlagi pravil Unije o notranjem trgu in carinski uniji –

DOGOVORILA O naslednjih določbah, ki so priložene Sporazumu o izstopu:

ČLEN 1

Cilji in razmerje do naknadnega sporazuma

1. Ta protokol ne posega v določbe Sporazuma iz leta 1998 glede ustavnega statusa Severne Irske in načela privolitve, ki določa, da se vsaka sprememba tega statusa lahko izvede samo s privolitvijo večine ljudi s Severne Irske.

2. Ta protokol spoštuje bistvene državne funkcije in ozemeljsko celovitost Združenega kraljestva.

3. Ta protokol določa ureditev, ki je potrebna za obravnavo edinstvenih okoliščin na irskem otoku, ohranitev potrebnih pogojev za nadaljnje sodelovanje med severnim in južnim delom, izogibanje trdi meji ter zaščito Sporazuma iz leta 1998 v vseh njegovih razsežnostih.

4. Cilj Sporazuma o izstopu ni vzpostavitev trajnih odnosov med Unijo in Združenim kraljestvom. Zato naj bi se določbe tega protokola uporabljale le začasno in ob upoštevanju obveznosti Unije in Združenega kraljestva iz člena 2(1). Določbe tega protokola se uporabljajo, če in dokler niso v celoti ali delno nadomeščene z naknadnim sporazumom.

ČLEN 2

Naknadni sporazum

1. Unija in Združeno kraljestvo si po najboljših močeh prizadevata, da do 31. decembra 2020 skleneta sporazum, ki v celoti ali delno nadomešča ta protokol.

2. Vsak naknadni sporazum med Unijo in Združenim kraljestvom navaja dele tega protokola, ki jih nadomešča. Ko se po začetku veljavnosti Sporazuma o izstopu začne uporabljati naknadni sporazum med Unijo in Združenim kraljestvom, se ta protokol od datuma začetka uporabe takšnega naknadnega sporazuma in v skladu z določbami takšnega sporazuma, ki določajo njegov učinek na ta protokol, v celoti ali delno ne uporablja ali se v celoti ali delno preneha uporabljati ne glede na člen 20.

ČLEN 3

Podaljšanje prehodnega obdobja

Združeno kraljestvo lahko ob upoštevanju napredka, narejenega v zvezi s sklenitvijo sporazuma iz členov 1(4) in 2(1) tega protokola, kadar koli pred 1. julijem 2020 zahteva podaljšanje prehodnega obdobja iz člena 126 Sporazuma o izstopu. V primeru take zahteve Združenega kraljestva se lahko prehodno obdobje podaljša v skladu s členom 132 Sporazuma o izstopu.

ČLEN 4

Pravice posameznikov

1. Združeno kraljestvo zagotovi, da z njegovim izstopom iz Unije ne bo prišlo do zmanjšanja pravic, zaščitnih ukrepov ali enakih možnosti, kot so določeni v delu Sporazuma iz leta 1998 o pravicah, zaščitnih ukrepih in enakih možnostih, med drugim tudi na področju zaščite pred diskriminacijo, kot je določena v določbah prava Unije, navedenih v Prilogi 1 k temu protokolu, in ta odstavek izvaja prek ustreznih mehanizmov.

2. Združeno kraljestvo še naprej spodbuja ustrezno delo institucij in organov, ustanovljenih na podlagi Sporazuma iz leta 1998, vključno s komisijo Severne Irske za človekove pravice, komisijo Severne Irske za enakost ter skupnim odborom predstavnikov komisij Severne Irske in Irske za človekove pravice, v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic in standardov enakosti.

ČLEN 5

Skupno potovalno območje

1. Združeno kraljestvo in Irska lahko še naprej sklepata dogovore o gibanju oseb med svojima ozemljema (v nadaljnjem besedilu: skupno potovalno območje), pri čemer v celoti spoštujeta pravice fizičnih oseb, ki jih podeljuje pravo Unije.

2. Združeno kraljestvo zagotovi, da se skupno potovalno območje ter z njim povezane pravice in privilegiji lahko še naprej uporabljajo brez poseganja v obveznosti Irske po pravu Unije, zlasti kar zadeva prosto gibanje državljanov Unije in njihovih družinskih članov na Irsko ter z in znotraj nje ne glede na njihovo državljanstvo.

ČLEN 6

Enotno carinsko območje in gibanje blaga

1. Dokler se ne oblikujejo prihodnji odnosi, se vzpostavi enotno carinsko območje med Unijo in Združenim kraljestvom (v nadaljnjem besedilu: enotno carinsko območje). V skladu s tem je Severna Irska na istem carinskem območju kot Velika Britanija.

Enotno carinsko območje zajema:

(a) carinsko območje Unije, opredeljeno v členu 4 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1], ter

(b) carinsko območje Združenega kraljestva.

[1] Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

Pravila iz Priloge 2 k temu protokolu se uporabljajo za vso blagovno menjavo med območjema iz drugega pododstavka ter, kadar je tako določeno, med enotnim carinskim območjem in tretjimi državami. Za ohranitev enakih konkurenčnih pogojev, ki so potrebni za pravilno delovanje tega odstavka, se uporabljajo določbe iz Priloge 4 k temu protokolu. Skupni odbor lahko po potrebi spremeni Prilogo 4, da določi višje standarde za te enake konkurenčne pogoje.

Skupni odbor pred 1. julijem 2020 sprejme podrobna pravila o blagovni menjavi med obema deloma enotnega carinskega območja za izvajanje tega odstavka. Če tak sklep ni sprejet pred 1. julijem 2020, se uporablja Priloga 3 k temu protokolu.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[1] (v nadaljnjem besedilu: ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva) niso zajeti niti s pravili iz prilog 2 in 4 k temu protokolu niti s pravili iz četrtega pododstavka tega odstavka, razen če se med Unijo in Združenim kraljestvom uporablja sporazum o dostopu do voda in ribolovnih možnostih. Unija in Združeno kraljestvo si v skladu s členom 184 Sporazuma o izstopu po najboljših močeh prizadevata skleniti in ratificirati tak sporazum pred 1. julijem 2020.

[1] Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

Skupni odbor lahko sprejme sklepe o spremembi Priloge 3 k temu protokolu, kadar so take spremembe potrebne za pravilno delovanje tega odstavka. Taki sklepi ne smejo spreminjati bistvenih elementov tega protokola ali Sporazuma o izstopu.

Drugi pododstavek ne posega v posebno ureditev iz Protokola o suverenih conah Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru.

2. Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko (razen teritorialnih voda Združenega kraljestva) uporablja zakonodaja, kot je opredeljena v točki 2 člena 5 Uredbe (EU) št. 952/2013. Vendar skupni odbor določi pogoje, med drugim tudi v količinskem smislu, v skladu s katerimi so nekateri ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva, ki jih plovila, ki plujejo pod zastavo Združenega kraljestva in katerih pristanišče registracije je na Severnem Irskem, vnesejo na carinsko območje Unije, kot je opredeljeno v členu 4 Uredbe (EU) št. 952/2013, oproščeni dajatev.

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo tudi določbe prava Unije, navedene v Prilogi 5 k temu protokolu, in sicer pod pogoji, določenimi v navedeni prilogi.

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljata člena 30 in 110 PDEU. Količinske omejitve pri izvozu in uvozu med Unijo in Severno Irsko so prepovedane.

ČLEN 7

Zaščita notranjega trga Združenega kraljestva

1. Nič v tem protokolu Združenemu kraljestvu ne preprečuje zagotavljanja neoviranega dostopa do trga za blago, ki se giba s Severne Irske na preostali notranji trg Združenega kraljestva. Določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola ter prepovedujejo ali omejujejo izvoz blaga, se za trgovino med območjema iz drugega pododstavka člena 6(1) uporabljajo le v obsegu, ki ga strogo zahtevajo morebitne mednarodne obveznosti Unije. Združeno kraljestvo zagotovi polno zaščito na podlagi mednarodnih zahtev in zavez, ki so relevantne za prepovedi in omejitve izvoza blaga iz Unije v tretje države, kot je določeno v pravu Unije.

2. Unija in Združeno kraljestvo si ob upoštevanju ključnega pomena Severne Irske za notranji trg Združenega kraljestva po najboljših močeh prizadevata, da v skladu z veljavno zakonodajo ter ob upoštevanju svoje regulativne ureditve in njenega izvajanja spodbujata trgovino med delom ozemlja Združenega kraljestva, za katerega se na podlagi člena 6(2) tega protokola uporablja Uredba (EU) št. 952/2013, in drugimi deli ozemlja Združenega kraljestva. Skupni odbor stalno pregleduje uporabo tega odstavka in sprejme ustrezna priporočila, da se čim bolj izogne kontrolam v pristaniščih in na letališčih Severne Irske.

3. Nič v tem protokolu ne preprečuje, da se izdelek s poreklom iz Severne Irske predloži kot izdelek s poreklom iz Združenega kraljestva, ko se da v promet v Veliki Britaniji.

4. Nič v tem protokolu ne vpliva na pravo Združenega kraljestva, ki ureja dajanje blaga s Severne Irske, ki je v skladu s tehničnimi predpisi, ocenami, registracijami, certifikati, odobritvami ali dovoljenji, ki jih urejajo določbe prava Unije iz Priloge 5 k temu protokolu, ali ima koristi od njih, na trg v drugih delih Združenega kraljestva.

ČLEN 8

Tehnični predpisi, ocene, registracije, certifikati, odobritve in dovoljenja

1. Brez poseganja v določbe prava Unije iz Priloge 5 k temu protokolu zakonito dajanje blaga na trg na Severnem Irskem ureja pravo Združenega kraljestva, kar zadeva blago, uvoženo iz Unije, pa tudi člena 34 in 36 PDEU.

2. Kadar določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, določajo navedbo države članice, vključno s skrajšano obliko, kot oznako, na etiketi, listku ali kako drugače, se v zvezi s Severno Irsko Združeno kraljestvo navede kot „UK(NI)“ ali „United Kingdom (Northern Ireland)“. Kadar določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, določajo navedbo v obliki številčne oznake, se v zvezi s Severno Irsko Združeno kraljestvo navede s posebno številčno oznako.

3. Z odstopanjem od člena 15(1) tega protokola in člena 7 Sporazuma o izstopu se v zvezi s priznavanjem v eni državi članici tehničnih predpisov, ocen, registracij, certifikatov, odobritev in dovoljenj, ki jih izdajo ali opravijo organi druge države članice ali organ s sedežem v drugi državi članici, sklicevanja na države članice v določbah prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, ne razumejo, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujejo Združeno kraljestvo glede tehničnih predpisov, ocen, registracij, certifikatov, odobritev in dovoljenj, ki jih izdajo ali opravijo organi Združenega kraljestva ali organi s sedežem v Združenem kraljestvu.

Prvi pododstavek se ne uporablja za registracije, certifikate, odobritve in dovoljenja za lokacije, objekte ali prostore na Severnem Irskem, ki jih izdajo ali opravijo pristojni organi Združenega kraljestva, kadar je za registracijo, certificiranje, odobritev ali dovoljenje morda potreben pregled lokacij, objektov ali prostorov.

Prvi pododstavek se ne uporablja za veterinarska spričevala ali uradne nalepke za rastlinski razmnoževalni material, ki jih zahtevajo določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola.

Prvi pododstavek ne posega v veljavnost ocen, registracij, certifikatov, odobritev in dovoljenj na Severnem Irskem, ki jih v skladu z določbami prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, izdajo ali opravijo pristojni organi Združenega kraljestva ali organi s sedežem v Združenem kraljestvu. Oznake skladnosti, logotipe ali podobno, ki jih zahtevajo določbe prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola ter jih gospodarski subjekti namestijo na podlagi ocene, registracije, certifikata, odobritve ali dovoljenja, ki ga izdajo pristojni organi Združenega kraljestva ali organi s sedežem v Združenem kraljestvu, spremlja navedba „UK(NI)“.

Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko ne sme sprožiti postopkov ugovora, zaščitnih postopkov ali arbitražnih postopkov iz določb prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, kolikor ti postopki zadevajo tehnične predpise, standarde, ocene, registracije, certifikate, odobritve in dovoljenja, ki jih izdajo ali opravijo pristojni organi držav članic ali organi s sedežem v državah članicah.

Prvi pododstavek kvalificirani osebi na Severnem Irskem ne preprečuje preskusa in sprostitve serije zdravila, uvoženega na Severno Irsko ali proizvedenega na Severnem Irskem.

ČLEN 9

DDV in trošarine

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo določbe prava Unije, ki zadevajo blago in so navedene v Prilogi 6 k temu protokolu.

Skupni odbor redno razpravlja o izvajanju tega člena in po potrebi sprejme potrebne ukrepe za njegovo pravilno uporabo.

ČLEN 10

Kmetijstvo in okolje

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo določbe prava Unije, navedene v Prilogi 5 k temu protokolu, in sicer pod pogoji, določenimi v navedeni prilogi.

ČLEN 11

Enotni trg z električno energijo

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo določbe prava Unije, navedene v Prilogi 7 k temu protokolu, ki urejajo veleprodajne trge z električno energijo, in sicer pod pogoji, določenimi v navedeni prilogi.

ČLEN 12

Državna pomoč

1. Za Združeno kraljestvo se v zvezi z ukrepi, ki vplivajo na trgovino med delom ozemlja Združenega kraljestva, za katerega se na podlagi člena 6(2) tega protokola uporablja Uredba (EU) št. 952/2013, in Unijo, za katero ta protokol velja, uporabljajo določbe prava Unije, navedene v Prilogi 8 k temu protokolu, vključno kar zadeva ukrepe za podporo proizvodnji kmetijskih proizvodov in trgovini z njimi na Severnem Irskem.

2. Ne glede na odstavek 1 se določbe prava Unije iz navedenega odstavka ne uporabljajo za ukrepe, ki jih organi Združenega kraljestva sprejmejo v podporo proizvodnji kmetijskih proizvodov in trgovini z njimi na Severnem Irskem do določene najvišje skupne letne ravni podpore, pod pogojem, da je določen minimalni odstotek te izvzete podpore skladen z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu. Najvišja izvzeta skupna letna raven podpore in minimalni odstotek se določita s postopki iz Priloge 9.

3. Kadar Evropska komisija proučuje informacije o ukrepu organov Združenega kraljestva, ki bi lahko pomenil nezakonito pomoč in za katerega se uporablja odstavek 1, zagotovi, da je Združeno kraljestvo v celoti in redno obveščeno o napredku in rezultatih proučitve navedenega ukrepa.

Evropska komisija in neodvisni organ iz člena 9 Priloge 4 določita upravno ureditev, potrebno za pravilno izvajanje tega člena oziroma četrtega dela Priloge 4, ter jo redno pregledujeta.

ČLEN 13

Druga področja sodelovanja med severnim in južnim delom

1. V skladu z ureditvami iz člena 6(2) in členov 7 do 12 ter ob popolnem spoštovanju prava Unije se ta protokol izvaja in uporablja za ohranitev pogojev, potrebnih za neprekinjeno sodelovanje med severnim in južnim delom, med drugim na področjih okolja, zdravja, kmetijstva, prometa, izobraževanja in turizma, ter na področjih energije, telekomunikacij, radiodifuzije, ribolova v celinskih vodah, pravosodja in varnosti, visokošolskega izobraževanja in športa.

Združeno kraljestvo in Irska lahko ob popolnem spoštovanju prava Unije še naprej sklepata nove dogovore, ki nadgrajujejo določbe Sporazuma iz leta 1998 na drugih področjih sodelovanja med severnim in južnim delom irskega otoka.

2. Skupni odbor stalno pregleduje, v kolikšnem obsegu se pri izvajanju in uporabi tega protokola ohranjajo pogoji, potrebni za sodelovanje med severnim in južnim delom. Skupni odbor lahko Uniji in Združenemu kraljestvu v zvezi s tem poda ustrezna priporočila, med drugim tudi na podlagi priporočila specializiranega odbora.

ČLEN 14

Izvajanje, uporaba, nadzor in izvrševanje

1. Brez poseganja v odstavek 4 so organi Združenega kraljestva odgovorni za izvajanje in uporabo določb prava Unije, ki se na podlagi tega protokola uporabljajo za Združeno kraljestvo in v njem v zvezi s Severno Irsko.

2. Brez poseganja v odstavek 4 imajo predstavniki Unije pravico, da so prisotni pri dejavnostih organov Združenega kraljestva, ki se nanašajo na izvajanje in uporabo določb prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, Združeno kraljestvo pa na zahtevo zagotovi vse ustrezne informacije v zvezi s takimi dejavnostmi. Združeno kraljestvo omogoči tako prisotnost predstavnikov Unije in jim zagotovi zahtevane informacije. Če predstavnik Unije v posameznih primerih in iz ustrezno utemeljenih razlogov od organov Združenega kraljestva zahteva izvedbo nadzornih ukrepov, organi Združenega kraljestva izvedejo te nadzorne ukrepe.

3. Skupni odbor na predlog specializiranega odbora določi praktično delovno ureditev v zvezi z uveljavljanjem pravic predstavnikov Unije iz odstavka 2.

4. Kar zadeva člen 6(2) in člene 8 do 12 tega protokola ter člen 7(1) Priloge 4 k temu protokolu v zvezi z ukrepi držav članic, imajo institucije, organi, uradi in agencije Unije v zvezi z Združenim kraljestvom ter fizičnimi in pravnimi osebami, ki prebivajo ali imajo sedež na ozemlju Združenega kraljestva, pooblastila, ki so jim podeljena po pravu Unije. Zlasti Sodišče Evropske unije ima pristojnost, ki je v zvezi s tem določena v Pogodbah. V zvezi s tem se za Združeno kraljestvo in v njem uporabljata drugi in tretji pododstavek člena 267 PDEU.

5. Akti institucij, organov, uradov in agencij Unije, sprejeti v skladu z odstavkom 4, imajo v zvezi z Združenim kraljestvom in v njem enake pravne učinke kot v Uniji in njenih državah članicah.

6. Kadar odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v zvezi z upravnimi postopki, ki izhajajo iz izvajanja pooblastil institucij, organov, uradov in agencij Unije iz odstavka 4, se v vseh pogledih obravnavajo kot odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči držav članic ter zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v takih upravnih postopkih.

7. V zadevah, predloženih Sodišču Evropske unije na podlagi odstavka 4, lahko:

(a) lahko Združeno kraljestvo sodeluje v postopku pred Sodiščem Evropske unije enako kot država članica;

(b) odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči Združenega kraljestva, zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč v takih postopkih pred Sodiščem Evropske unije in se v vseh pogledih obravnavajo kot odvetniki, ki so upravičeni za zastopanje pred sodišči držav članic ter zastopajo stranko ali ji nudijo pomoč pred Sodiščem Evropske unije.

ČLEN 15

Skupne določbe

1. Za namene tega protokola se sklicevanje na Združeno kraljestvo v zadevnih določbah Sporazuma o izstopu razume kot sklicevanje na Združeno kraljestvo oziroma na Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko.

Ne glede na druge določbe tega protokola se v zadevnih določbah Sporazuma o izstopu in tega protokola ter določbah prava Unije, ki se na podlagi tega protokola uporabljajo za Združeno kraljestvo in v njem v zvezi s Severno Irsko, vsako sklicevanje na ozemlje, opredeljeno v členu 4 Uredbe (EU) št. 952/2013, razume, kot da vključuje del ozemlja Združenega kraljestva, za katerega se na podlagi člena 6(2) tega protokola uporablja Uredba (EU) št. 952/2013.

Za namene prvega pododstavka člena 6(1) ima izraz „carinsko območje“ enak pomen kot v členu XXIV Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994.

Naslova I in III tretjega dela ter šesti del Sporazuma o izstopu se uporabljajo brez poseganja v določbe tega protokola.

2. V tem protokolu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

– „tretja država“ pomeni državo ali ozemlje, ki ne spada pod carinski območji iz drugega pododstavka člena 6(1);

– „del enotnega carinskega območja“ pomeni bodisi carinsko območje Unije, opredeljeno v členu 4 Uredbe (EU) št. 952/2013, bodisi carinsko območje Združenega kraljestva.

3. Ne glede na člena 4(4) in 4(5) Sporazuma o izstopu se določbe tega protokola, ki se nanašajo na pravo Unije ali njegove pojme ali določbe, pri njihovem izvajanju in uporabi razlagajo v skladu z ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

4. Ne glede na člen 6(1) Sporazuma o izstopu in če ni določeno drugače, se v primeru, da se ta protokol sklicuje na akt Unije, tako sklicevanje razume kot sklicevanje na navedeni akt Unije, kakor je bil spremenjen ali nadomeščen.

5. Kadar Unija sprejme nov akt, ki spada na področje uporabe tega protokola, vendar ne spreminja ali nadomešča akta Unije iz prilog k temu protokolu, Unija o sprejetju navedenega akta obvesti Združeno kraljestvo v skupnem odboru. Skupni odbor na zahtevo Unije ali Združenega kraljestva v šestih tednih po zahtevi organizira izmenjavo stališč o posledicah novega akta za pravilno delovanje tega protokola.

Skupni odbor čim prej po tem, ko Unija obvesti Združeno kraljestvo v skupnem odboru:

(a) sprejme sklep, s katerim se novi akt vključi v ustrezno prilogo k temu protokolu, ali

(b) če ni mogoče doseči dogovora o vključitvi novega akta v ustrezno prilogo k temu protokolu, prouči vse nadaljnje možnosti za ohranitev pravilnega delovanja tega protokola in sprejme vse potrebne odločitve v ta namen.

Če skupni odbor ne sprejme odločitve iz drugega pododstavka v razumnem roku, lahko Unija po obvestilu Združenemu kraljestvu sprejme ustrezne popravne ukrepe. Taki ukrepi začnejo veljati najprej šest mesecev po tem, ko Unija obvesti Združeno kraljestvo v skladu s prvim pododstavkom, v nobenem primeru pa taki ukrepi ne začnejo veljati pred datumom, ko se novi akt začne izvajati v Uniji.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in od člena 7 Sporazuma o izstopu se, – razen če Unija meni, da je popoln ali delni dostop Združenega kraljestva oziroma Združenega kraljestva v zvezi s Severno Irsko nujno potreben, da se Združenemu kraljestvu omogoči izpolnjevanje obveznosti iz tega protokola, tudi kadar je tak dostop potreben, ker dostopa do ustreznih informacij ni mogoče omogočiti prek delovne skupine iz člena 17 tega protokola ali z drugimi praktičnimi sredstvi – kar zadeva dostop do omrežij, informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk, vzpostavljenih na podlagi prava Unije, sklicevanja na države članice in pristojne organe držav članic v določbah prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, ne razumejo, kot da vključujejo Združeno kraljestvo oziroma Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko.

7. Organi Združenega kraljestva ne delujejo kot vodilni organi za ocene tveganja, preglede, odobritve in postopke odobritve, določene v pravu Unije, ki se uporablja na podlagi tega protokola.

8. Kar zadeva ukrepe, ki jih sprejme država članica ali Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko, se za ta protokol uporabljata člena 346 in 347 PDEU.

ČLEN 16

Specializirani odbor

Odbor za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o Irski/Severni Irski, ustanovljen s členom 165 Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: specializirani odbor):

(a) olajšuje izvajanje in uporabo tega protokola;

(b) proučuje predloge o izvajanju in uporabi tega protokola, ki jih predložijo ministrski svet in organi izvajanja sever-jug, ustanovljeni s Sporazumom iz leta 1998;

(c) obravnava kakršna koli vprašanja, ki so pomembna za člen 4 tega protokola ter na katera ga opozorijo komisija Severne Irske za človekove pravice, komisija Severne Irske za enakost ter skupni odbor predstavnikov komisij Severne Irske in Irske za človekove pravice;

(d) obravnava kakršna koli vprašanja Unije ali Združenega kraljestva, ki so pomembna za ta protokol in predstavljajo težavo, ter

(e) poda priporočila skupnemu odboru glede delovanja tega protokola.

ČLEN 17

Skupna posvetovalna delovna skupina

1. Ustanovi se skupna posvetovalna delovna skupina za izvajanje tega protokola (v nadaljnjem besedilu: delovna skupina). Delovna skupina deluje kot forum za izmenjavo informacij in medsebojno posvetovanje.

2. Delovna skupina je sestavljena iz predstavnikov Unije in Združenega kraljestva ter opravlja svoje naloge pod nadzorom specializiranega odbora, kateremu poroča. Delovna skupina nima pooblastil za sprejemanje zavezujočih odločitev, razen pooblastila za sprejetje svojega poslovnika iz odstavka 6.

3. V delovni skupini:

(a) si Unija in Združeno kraljestvo pravočasno izmenjujeta informacije o načrtovanih, tekočih in končnih ustreznih izvedbenih ukrepih v zvezi z akti Unije, navedenimi v prilogah k temu protokolu;

(b) Unija obvesti Združeno kraljestvo o načrtovanih aktih Unije, ki spadajo na področje uporabe tega protokola, vključno z akti Unije, ki spreminjajo ali nadomeščajo akte Unije, navedene v prilogah k temu protokolu;

(c) Unija zagotovi Združenemu kraljestvu vse informacije, za katere meni, da so pomembne za to, da lahko Združeno kraljestvo v celoti izpolnjuje svoje obveznosti iz tega protokola, ter

(d) Združeno kraljestvo zagotovi Uniji vse informacije, ki jih morajo države članice zagotoviti ena drugi ali institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije na podlagi aktov Unije, navedenih v prilogah k temu protokolu.

4. Delovni skupini sopredsedujeta Unija in Združeno kraljestvo.

5. Delovna skupina se sestane vsaj enkrat mesečno, razen če se Unija in Združeno kraljestvo soglasno odločita drugače. Po potrebi si lahko Unija in Združeno kraljestvo informacije iz točk (c) in (d) odstavka 3 izmenjata v obdobju med sejami.

6. Delovna skupina soglasno sprejme svoj poslovnik.

7. Unija zagotovi, da se vsa stališča, ki jih Združeno kraljestvo izrazi v delovni skupini, in vse informacije, ki jih Združeno kraljestvo zagotovi v delovni skupini, vključno s tehničnimi in znanstvenimi podatki, brez nepotrebnega odlašanja sporočijo ustreznim institucijam, organom, uradom in agencijam Unije.

ČLEN 18

Zaščitni ukrepi

1. Če uporaba tega protokola privede do resnih gospodarskih, družbenih ali okoljskih težav, ki se bodo verjetno nadaljevale, ali do preusmeritve trgovine, lahko Unija ali Združeno kraljestvo enostransko sprejmeta ustrezne zaščitne ukrepe. Taki zaščitni ukrepi so glede obsega in trajanja omejeni na to, kar je nujno potrebno za izboljšanje stanja. Prednost imajo ukrepi, ki najmanj ovirajo delovanje tega protokola.

2. Če zaščitni ukrep, ki ga Unija oziroma Združeno kraljestvo sprejme v skladu z odstavkom 1, povzroči neravnovesje med pravicami in obveznostmi iz tega protokola, lahko Unija oziroma Združeno kraljestvo sprejme take sorazmerne izravnalne ukrepe, kakršni so nujno potrebni za odpravo neravnovesja. Prednost imajo ukrepi, ki najmanj ovirajo delovanje tega protokola.

3. Za zaščitne in izravnalne ukrepe, sprejete v skladu z odstavkoma 1 in 2, se uporabljajo postopki iz Priloge 10 k temu protokolu.

ČLEN 19

Zaščita finančnih interesov

Unija in Združeno kraljestvo preprečujeta goljufije in druge nezakonite dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije ali finančnim interesom Združenega kraljestva.

ČLEN 20

Pregled

Če Unija ali Združeno kraljestvo kadar koli po izteku prehodnega obdobja meni, da ta protokol v celoti ali delno ni več potreben za doseganje ciljev iz člena 1(3) in bi se moral v celoti ali delno prenehati uporabljati, lahko o tem uradno obvesti drugo pogodbenico in navede svoje razloge.

Skupni odbor se v šestih mesecih po prejemu takega uradnega obvestila sestane na ministrski ravni, da prouči uradno obvestilo, pri čemer upošteva vse cilje iz člena 1. Skupni odbor lahko za mnenje zaprosi institucije, ustanovljene s Sporazumom iz leta 1998.

Če se Unija in Združeno kraljestvo po proučitvi iz drugega odstavka in ob popolnem spoštovanju člena 5 Sporazuma o izstopu v skupnem odboru skupaj odločita, da ta protokol v celoti ali delno ni več potreben za doseganje njegovih ciljev, se Protokol v celoti ali delno preneha uporabljati. V tem primeru skupni odbor na Unijo in Združeno kraljestvo naslovi priporočila o potrebnih ukrepih, pri čemer upošteva obveznosti pogodbenic Sporazuma iz leta 1998.

ČLEN 21

Priloge

Priloge 1 do 10 so sestavni del tega protokola.

PRILOGA 1

DOLOČBE PRAVA UNIJE IZ ČLENA 4(1)

– Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi[1]

– Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu[2]

– Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost[3]

– Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu[4]

[1] UL L 373, 21.12.2004, str. 37.
[2] UL L 204, 26.7.2006, str. 23.
[3] UL L 180, 19.7.2000, str. 22.
[4] UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

– Direktiva 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS[1]

– Direktiva Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti[2]

_____

[1] UL L 180, 15.7.2010, str. 1.
[2] UL L 6, 10.1.1979, str. 24.

PRILOGA 2

ČLEN 1

Področje uporabe

1. Ob upoštevanju pogojev iz člena 6(1) tega protokola se ta priloga uporablja za vse blago, ki:

(a) je proizvedeno na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva, vključno z blagom, ki je v celoti ali delno pridobljeno ali proizvedeno iz proizvodov, ki prihajajo iz tretjih držav in so v prostem prometu na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva; ali

(b) prihaja iz tretjih držav in je v prostem prometu na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva;

(c) je pridobljeno ali proizvedeno na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva in pri proizvodnji katerega so bili uporabljeni proizvodi iz tretjih držav, ki niso v prostem prometu niti na carinskem območju Unije niti na carinskem območju Združenega kraljestva, pod pogojem, da so bile zanj opravljene uvozne formalnosti in plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom, ki jih je treba plačati za to blago ali proizvode iz tretjih držav, uporabljene pri njegovi proizvodnji v izvoznem delu enotnega carinskega območja.

Izraz „v celoti pridobljen“ iz točke (a) ima enak pomen na carinskem območju Združenega kraljestva kot na carinskem območju Unije.

2. Za blago iz tretjih držav se šteje, da je v prostem prometu na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva, če so bile s strani Unije ali Združenega kraljestva na njunem ustreznem delu enotnega carinskega območja zanj opravljene uvozne formalnosti in jima plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom in če zanj te carine ali dajatve niso bile v celoti ali delno povrnjene.

3. Za blago, ki je pridobljeno ali proizvedeno na carinskem območju Unije ali carinskem območju Združenega kraljestva in pri proizvodnji katerega so bili uporabljeni proizvodi iz tretjih držav, ki niso v prostem prometu niti na carinskem območju Unije niti na carinskem območju Združenega kraljestva, vendar ni zajeto s točko (c) odstavka 1, uvozni del enotnega carinskega območja uporabi carinsko zakonodajo, ki se uporablja za blago iz tretjih držav.

ČLEN 2

Trgovina med deloma enotnega carinskega območja

1. Med deloma enotnega carinskega območja so prepovedane carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom. Ta prepoved velja tudi za carine fiskalne narave.

Za dajatve za izvajanje carinskih kontrol ali katero koli drugo uporabo carinskih pravil med deloma enotnega carinskega območja se šteje, da imajo enak učinek kot carine. Vendar se lahko uvedejo dajatve ali zahteva povračilo stroškov, kadar carinski organi opravljajo posebne storitve, zlasti:

(a) prisotnost carinskega osebja zunaj uradnih ur ali drugje kot v prostorih carine, kadar je to zahtevano;

(b) analize ali izvedenska poročila o blagu ter poštne pristojbine za vračilo blaga vložniku, zlasti v zvezi z izdanimi odločitvami ali zagotovljenimi informacijami na podlagi zahtevka;

(c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega osebja;

(d) izjemni kontrolni ukrepi, kadar so ti potrebni zaradi narave blaga ali zaradi morebitnega tveganja.

2. Členi III, V in XI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (v nadaljnjem besedilu: GATT 1994) se vključijo v ta protokol in so njegov sestavni del ter se smiselno uporabljajo med deloma enotnega carinskega območja.

3. Pravila iz te priloge ne izključujejo prepovedi ali omejitev uvoza, izvoza ali tranzita blaga, kadar so take prepovedi ali omejitve utemeljene z razlogi javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali varstva industrijske ali poslovne lastnine. Vendar take prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikrito omejevanje trgovine med deloma enotnega carinskega območja.

4. Nobena določba te priloge se ne razlaga tako, da:

(a) od Unije ali Združenega kraljestva zahteva, da zagotovi kakršne koli informacije, katerih razkritje bi bilo po njunem mnenju v nasprotju z njunimi bistvenimi varnostnimi interesi, ali dovoli dostop do takih informacij; ali

(b) Uniji ali Združenemu kraljestvu preprečuje sprejetje kakršnih koli ukrepov, za katere menita, da so potrebni za zaščito njunih bistvenih varnostnih interesov:

(i) v zvezi s proizvodnjo orožja, streliva ali vojaškega materiala ali trgovino z njimi ali v zvezi s proizvodnjo drugega blaga in materialov ali trgovino z njimi, kakor se izvajajo neposredno ali posredno z namenom oskrbe vojaških sil;

(ii) v zvezi s fisijskimi in fuzijskimi materiali ali z materiali, iz katerih so ti pridobljeni, ali

(iii) sprejetih med vojno ali v drugih izrednih razmerah v mednarodnih odnosih, ali

(c) preprečujejo Uniji ali Združenemu kraljestvu, da z namenom ohranjanja mednarodnega miru in varnosti sprejme kakršne koli ukrepe.

ČLEN 3

Carinska tarifa, ki se uporablja za trgovino s tretjimi državami

1. Združeno kraljestvo uskladi tarife in pravila, ki se uporabljajo na njegovem carinskem območju, s:

(a) skupno carinsko tarifo Unije, kot je določena v členu 56(2) Uredbe (EU) št. 952/2013;

(b) pravili Unije o poreklu blaga, kot so določena v poglavju 2 naslova II Uredbe (EU) št. 952/2013, ter

(c) pravili Unije o carinski vrednosti blaga, kot so določena v poglavju 3 naslova II Uredbe (EU) št. 952/2013.

2. Združeno kraljestvo v nobenem primeru ne sme:

(a) na svojem carinskem območju uporabljati carinske tarife, ki je nižja od skupne carinske tarife, in sicer za nobeno blago ali uvoz iz katere koli tretje države, ali

(b) na svojem carinskem območju za nobeno blago uporabljati ali odobriti tarifnih preferencialov na podlagi pravil o poreklu, ki se razlikujejo od pravil, ki urejajo odobritev takih preferencialov za isto blago s strani Unije na njenem carinskem območju.

3. Združeno kraljestvo brez predhodnega soglasja v skupnem odboru na svojem carinskem območju ne sme uporabljati ali podeljevati kvot, tarifnih kvot ali opustitev carinskih dajatev.

4. Združeno kraljestvo se pravočasno obvesti o vseh odločitvah, ki jih sprejme Unija za spremembo skupne carinske tarife, opustitev ali ponovno uvedbo dajatev in o vseh odločitvah v zvezi s kvotami, tarifnimi kvotami ali opustitvijo dajatev, da se lahko uskladi z navedeno odločitvijo. Po potrebi se lahko opravijo posvetovanja v skupnem odboru.

ČLEN 4

Trgovinska politika

1. Enotno carinsko območje ravna v skladu z ustreznimi določbami člena XXIV GATT 1994. V ta namen Združeno kraljestvo harmonizira trgovinsko politiko, ki se uporablja na njegovem carinskem območju, s skupno trgovinsko politiko Unije v obsegu, ki je potreben za uresničevanje člena 6(1) tega protokola in člena 3 te priloge, ter z uporabo drugih predpisov v trgovini, razen dajatev, zlasti ukrepov iz člena XI:1 GATT 1994, ki so v bistvu enaki kot ukrepi Unije.

2. Združeno kraljestvo zagotovi, da so za proizvode iz člena 6(1) tega protokola njegovi seznami koncesij iz člena II GATT 1994 v celoti usklajeni s seznami Unije, obveznosti glede tarifnih kvot pa so združljive z obveznostmi Unije in so v skladu z določbami člena 3 te priloge. Unija in Združeno kraljestvo se strinjata, da bosta sodelovala v zadevah v zvezi s STO glede porazdelitve tarifnih kvot STO in v obsegu, ki je potreben za delovanje enotnega carinskega območja.

3. Ureditev trgovinske zaščite Unije in splošna shema preferencialov Unije (v nadaljnjem besedilu: shema GSP) zajemata oba dela enotnega carinskega območja. Unija se z Združenim kraljestvom posvetuje o vseh ukrepih trgovinske zaščite ali ukrepih v okviru ureditve sheme GSP, ki jih namerava sprejeti. Skupni odbor najmanj 6 mesecev pred koncem prehodnega obdobja določi postopke za uporabo tega odstavka.

ČLEN 5

Upravno sodelovanje

1. Poleg posebnega sodelovanja, določenega v Prilogi 3 k temu protokolu, si upravni organi Unije, vključno z njenimi državami članicami, in Združenega kraljestva, ki so odgovorni za izvajanje določb te priloge, nudijo medsebojno upravno pomoč, da se zagotovi, da je blagovna menjava med deloma enotnega carinskega območja ali s tretjimi državami skladna z navedenimi določbami.

2. Skupni odbor najmanj šest mesecev pred koncem prehodnega obdobja sprejme ustrezne določbe o medsebojni upravni pomoči iz odstavka 1, tudi glede izterjave dolgov.

ČLEN 6

Posebni zaščitni ukrepi

1. Z odstopanjem od členov 170 do 179 Sporazuma o izstopu, člena 6(1) tega protokola in člena 2 te priloge lahko Unija v primeru, da Združeno kraljestvo ne spoštuje obveznosti iz členov 1, 3 in 4 te priloge v zvezi z blagom in proizvodi iz tretjih držav, če meni, da je to potrebno za zaščito celovitosti enotnega trga, uvede tarife ali druge omejitve za pretok zadevnega blaga v carinsko območje Unije ali iz njega. Za to blago se ne šteje, da spada na področje uporabe te priloge, kakor je določeno v členu 1(1).

2. Če Unija na podlagi objektivnih informacij ugotovi obstoj napake na carinskem območju Združenega kraljestva pri izvajanju Priloge 3 k temu protokolu in da ta napaka povzroča posledice z vidika uvoznih dajatev, od skupnega odbora zahteva, da določi ustrezne ukrepe za razrešitev položaja.

3. Za vse spore v zvezi z uporabo tega člena se uporablja šesti del Sporazuma o izstopu.

PRILOGA 3

ČLEN 1

Uporaba carinskih zakonikov

Brez poseganja v določbe iz Priloge 2 k temu protokolu se za blagovno menjavo med obema deloma enotnega carinskega območja pod pogoji iz tega protokola in te priloge uporabljajo carinski zakonik Unije ter vsi drugi ukrepi in kontrole, ki se uporabljajo na carinskem območju Unije, ter zakon Združenega kraljestva o obdavčenju (čezmejna trgovina) iz leta 2018 in njegove izvedbene določbe ter druga ustrezna zakonodaja, ki se uporablja na carinskem območju Združenega kraljestva.

ČLEN 2

Formalnosti v zvezi s točko (c) člena 1(1) Priloge 2

1. Za izvajanje točke (c) člena 1(1) Priloge 2 k temu protokolu se šteje, da so bile uvozne formalnosti opravljene v izvoznem delu enotnega carinskega območja s potrditvijo dokumenta, potrebnega za dokazovanje, da blago spada na področje uporabe Priloge 2, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge.

2. Potrditev iz odstavka 1 povzroči, da se carine ali dajatve z enakim učinkom, kadar je treba take carine ali dajatve v skladu s členom 3 Priloge 2 k temu protokolu plačati za zadevno blago ali za proizvode iz tretjih držav, uporabljene pri njihovi proizvodnji, obračunajo v izvoznem delu enotnega carinskega območja. Prav tako je podlaga za uporabo ukrepov trgovinske politike, opisanih v členu 4 Priloge 2, ki lahko veljajo za blago.

3. Za trenutek, ko je treba obračunati carinske dajatve ali dajatve z enakim učinkom iz odstavka 2, se šteje trenutek, ko pristojni carinski organi sprejmejo izvozno deklaracijo za zadevno blago.

4. Dolžnik je deklarant. V primeru posrednega zastopanja je dolžnik tudi oseba, za račun katere je deklaracija izdelana.

ČLEN 3

Dokumentarno dokazilo

Brez poseganja v člen 5 se to, da blago spada na področje uporabe Priloge 2 k temu protokolu, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge, dokaže z dokumentarnim dokazilom, ki ga na zahtevo izvoznika izdajo carinski organi v delih enotnega carinskega območja.

ČLEN 4

Potrdilo o gibanju A. UK.

1. Dokumentarno dokazilo iz člena 3 je potrdilo o gibanju A. UK. Unija pripravi vzorec potrdila o gibanju A. UK. in pojasnjevalne opombe ter o tem obvesti skupni odbor. Uporaba tega vzorca je obvezna.

2. Potrdilo o gibanju A. UK. se lahko uporabi le, kadar:

   (a) blago po izvozu in preden je bilo deklarirano za uvoz ni bilo spremenjeno ali preoblikovano na kakršen koli način, niti se na njem niso opravili nikakršni postopki, razen postopkov za ohranitev blaga v dobrem stanju ali dodajanje ali pritrjevanje oznak, nalepk, pečatov ali katere koli druge dokumentacije za zagotovitev skladnosti s specifičnimi notranjimi zahtevami uvoznega dela enotnega carinskega območja;

   (b) je bilo blago skladiščeno ali razstavljeno v tretji državi, pod pogojem, da je ostalo pod carinskim nadzorom v navedeni tretji državi.

3. Brez poseganja v odstavek 2 je mogoča delitev pošiljk v tretji državi, če jo opravi izvoznik ali se izvede pod njegovo odgovornostjo in če ostanejo pod carinskim nadzorom v navedeni tretji državi.

4. Šteje se, da je odstavek 2 upoštevan, razen če imajo carinski organi v uvoznem delu enotnega carinskega območja razlog, da verjamejo nasprotno. V takih primerih lahko carinski organi od deklaranta zahtevajo, da predloži dokaze o izpolnjevanju zahtev, ki se lahko podajo v kakršni koli obliki.

5. Potrdilo o gibanju A. UK. potrdijo carinski organi v izvoznem delu enotnega carinskega območja ob izvozu blaga, na katero se nanaša. Potrdilo je na razpolago izvozniku takoj, ko je dejanski izvoz opravljen ali zagotovljen.

6. Potrdilo o gibanju blaga A. UK. se lahko potrdi samo, kadar se lahko uporabi kot dokumentarno dokazilo, ki se zahteva za ugotavljanje, ali blago spada na področje uporabe Priloge 2 k temu protokolu, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge.

7. Izvoznik, ki zaprosi za izdajo potrdila o gibanju A. UK., mora biti pripravljen, da na zahtevo carinskih organov v izvoznem delu enotnega carinskega območja, v katerem je bilo izdano potrdilo o gibanju A. UK., kadar koli predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo status zadevnih proizvodov in izpolnjevanje drugih zahtev iz tega protokola in Priloge 2 k temu protokolu.

8. Carinski organi, ki izdajajo potrdila, ukrenejo vse potrebno za preverjanje statusa proizvodov in izpolnjevanje drugih zahtev iz tega protokola in te priloge. V ta namen imajo pravico zahtevati vse primerne dokaze in opraviti vse kontrole, ki se zdijo ustrezne. Carinski organi, ki izdajajo potrdila, prav tako zagotovijo, da so potrdila pravilno izpolnjena. Zlasti preverijo, ali je prostor, namenjen poimenovanju proizvodov, izpolnjen tako, da izključuje vse možnosti pripisov z namenom goljufije.

9. Potrdilo o gibanju A. UK. se v štirih mesecih od datuma izdaje s strani carinskih organov v izvoznem delu enotnega carinskega območja predloži carinskim organom v uvoznem delu enotnega carinskega območja.

10. Potrdila o gibanju A. UK., ki so carinskim organom v uvoznem delu enotnega carinskega območja predložena po izteku končnega roka za predložitev iz odstavka 9, se lahko sprejmejo, če ti dokumenti niso bili predloženi v določenem končnem roku zaradi izjemnih okoliščin.

11. V drugih primerih predložitve z zamudo carinski organi v uvoznem delu enotnega carinskega območja odobrijo potrdila o gibanju A. UK., če je bilo z njimi povezano blago navedenim organom predloženo pred iztekom končnega datuma za predložitev iz odstavka 9.

ČLEN 5

Naknadno izdana potrdila o gibanju A. UK.

1. Ne glede na člen 4(5) se lahko potrdilo o gibanju A. UK. izjemoma izda po tem, ko je dejanski izvoz blaga, na katero se nanaša, opravljen ali zagotovljen, če:

   (a) ni bilo izdano v času izvoza zaradi napak ali nenamernih opustitev ali posebnih okoliščin, ali

   (b) se carinskim organom zadostno dokaže, da je bilo potrdilo o gibanju A. UK. izdano, vendar ob uvozu iz tehničnih razlogov ni bilo sprejeto.

2. Za izvajanje odstavka 1 mora izvoznik v zahtevi navesti kraj in datum izvoza proizvodov, na katere se potrdilo o gibanju A. UK. nanaša, in navesti razloge za svojo zahtevo.

3. Carinski organi lahko potrdilo o gibanju A. UK. naknadno izdajo le, če ugotovijo, da je bilo potrdilo zahtevano v skladu z določbami tega člena.

ČLEN 6

Predložitev potrdil o gibanju A. UK.

1. Potrdila o gibanju A. UK. se carinskim organom predložijo v uvoznem delu enotnega carinskega območja v skladu s postopki, določenimi v navedenem delu enotnega carinskega območja. Navedeni organi lahko zahtevajo prevod potrdila. Lahko zahtevajo tudi, da uvozno deklaracijo spremlja izjava, s katero uvoznik potrjuje, da blago spada na področje uporabe Priloge 2 k temu protokolu, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge.

2. Če so med navedbami v potrdilu o gibanju A. UK. in tistimi na dokumentih, ki so bili predloženi carinskim organom zaradi izpolnjevanja uvoznih formalnosti za blago, ugotovljene manjše razlike, to še ne povzroči ničnosti potrdila, če se ustrezno ugotovi, da potrdilo ustreza predloženemu blagu.

3. Očitne oblikovne napake, kot so na primer tipkarske napake na potrdilih o gibanju A. UK., niso razlog za zavrnitev navedenih potrdil, če te napake ne ustvarjajo dvomov o pravilnosti navedb na teh potrdilih.

ČLEN 7

Nadomestitev potrdil o gibanju A. UK.

Kadar je blago dano pod nadzor carinskega urada v katerem koli delu enotnega carinskega območja, je mogoče izvirno potrdilo o gibanju A. UK. nadomestiti z enim ali več potrdili o gibanju A. UK. z namenom pošiljanja vsega navedenega blaga ali dela blaga drugam v enotnem carinskem območju. Nadomestno(-a) potrdilo(-a) o gibanju A. UK. izda carinski urad, pod katerega nadzor so bili dani proizvodi.

ČLEN 8

Upravno sodelovanje

1. Carinski organi držav članic in Združenega kraljestva si prek Evropske komisije medsebojno izmenjajo vzorčne odtise žigov, ki jih uporabljajo njihovi carinski uradi pri izdajanju potrdil o gibanju A. UK., in naslove carinskih organov, odgovornih za preverjanje teh potrdil.

2. Da bi zagotovila pravilno uporabo tega protokola, si Unija in Združeno kraljestvo prek pristojnih carinskih uprav medsebojno pomagata pri preverjanju pristnosti potrdil o gibanju A. UK. in pravilnosti podatkov, ki so v njih navedeni.

ČLEN 9

Preverjanje potrdil o gibanju A. UK.

1. Naknadno preverjanje potrdil o gibanju A. UK. se opravi naključno ali kadar carinski organi v uvoznem delu enotnega carinskega območja upravičeno dvomijo o pristnosti potrdil, statusu zadevnih proizvodov ali izpolnitvi drugih zahtev iz tega protokola in njegovih prilog, če se to preverjanje zahteva najpozneje tri leta po izdaji potrdila o gibanju A. UK. s strani carinskih organov v izvoznem delu enotnega carinskega območja.

2. Za namene določb odstavka 1 carinski organi v uvoznem delu enotnega carinskega območja carinskim organom v izvoznem delu enotnega carinskega območja pošljejo potrdilo o gibanju A. UK. in račun, če je bil predložen, ali kopijo teh dokumentov, pri čemer po potrebi navedejo razloge za poizvedbo. V podporo zahtevi za preverjanje se posredujejo vsi pridobljeni dokumenti in informacije, ki kažejo, da so podatki v potrdilu o gibanju A. UK. napačni.

3. Preverjanje opravijo carinski organi v izvoznem delu enotnega carinskega območja. V ta namen imajo pravico zahtevati vsa primerna dokazila in opraviti vse preglede izvoznikovih poslovnih knjig ali kateri koli drug pregled, ki se jim zdi ustrezen.

4. Če se carinski organi v uvoznem delu enotnega carinskega območja za zadevne proizvode odločijo zavrniti obravnavo iz Priloge 2, medtem ko čakajo na izide preverjanja, uvozniku ponudijo sprostitev izdelkov, ob upoštevanju vseh previdnostnih ukrepov, ki se jim zdijo potrebni.

5. Carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, morajo biti o izidih tega preverjanja obveščeni najpozneje v 10 mesecih. V rezultatih mora biti jasno navedeno, ali so dokumenti pristni in ali zadevni proizvodi spadajo na področje uporabe Priloge 2 k temu protokolu, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge, ter izpolnjujejo druge zahteve iz tega protokola in njegovih prilog.

6. Če v primerih upravičenega dvoma ni odgovora v 10 mesecih ali odgovor ne vsebuje zadostnih informacij za ugotovitev pristnosti obravnavanega dokumenta ali pravega statusa izdelka, carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, razen v izjemnih okoliščinah, zavrnejo obravnavo iz tega protokola in njegovih prilog.

ČLEN 10

Spori v zvezi s postopkom preverjanja

1. Spori v zvezi s postopki preverjanja iz člena 9, ki jih carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, in carinski organi, ki so odgovorni za izvajanje preverjanja, ne morejo rešiti med seboj, ali vprašanji glede razlage te priloge se predložijo skupnemu odboru.

2. Na zahtevo Unije ali Združenega kraljestva se posvetovanja v skupnem odboru opravijo v obdobju 90 dni od datuma predložitve iz odstavka 1, z namenom, da se navedena razhajanja razrešijo. Obdobje za posvetovanje se lahko za vsak primer posebej podaljša s pisnim dogovorom. Po tem obdobju lahko carinski organ uvoznega dela enotnega carinskega območja sprejme odločitev o statusu zadevnega blaga.

3. V vseh primerih se spori med uvoznikom in carinskimi organi uvoznega dela enotnega carinskega območja rešujejo v skladu z zakonodajo navedenega dela enotnega carinskega območja.

ČLEN 11

Kazni

Kazni se naložijo vsakomur, ki sestavi ali povzroči, da se sestavi, dokument, ki vsebuje napačne informacije, da bi tako pridobil obravnavo iz tega protokola in Priloge 2 k temu protokolu. Take kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

ČLEN 12

Določbe o blagu, ki ga s seboj prinesejo potniki

Če blago, ki ga potniki prinesejo iz enega dela enotnega carinskega območja na drug del enotnega carinskega območja, ni namenjeno za komercialno uporabo, je deležno obravnave iz Priloge 2 k temu protokolu, ne da bi bilo zanj potrebno potrdilo iz členov 3 do 11 te priloge, če je prijavljeno kot blago, ki spada na področje uporabe Priloge 2, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge, in če ni dvoma o točnosti prijave.

Skupni odbor redno razpravlja o izvajanju tega člena in po potrebi sprejme potrebne ukrepe za njegovo pravilno uporabo.

ČLEN 13

Poštne pošiljke

Poštne pošiljke, vključno s poštnimi paketi, so deležne obravnave iz Priloge 2 k temu protokolu, ne da bi bile zanje potrebno potrdilo iz členov 3 do 11 te priloge, če na embalaži ali spremnih dokumentih ni oznake, da blago, ki ga ta pošiljka vsebuje, ne spada na področje uporabe Priloge 2 k temu protokolu, kakor je določeno v členu 1(1) navedene priloge. Taka oznaka je v obliki nalepke, ki jo v vseh takih primerih namestijo pristojni organi izvoznega dela enotnega carinskega območja.

Unija pripravi vzorec nalepke iz prvega pododstavka in o tem obvesti skupni odbor. Uporaba nalepke na podlagi tega vzorca je obvezna.

Skupni odbor redno razpravlja o izvajanju tega člena in po potrebi sprejme potrebne ukrepe za njegovo pravilno uporabo.

PRILOGA 4

PRVI DEL

OBDAVČITEV

ČLEN 1

Obdavčitev

1. Unija in Združeno kraljestvo priznavata načela dobrega upravljanja na področju obdavčitve, vključno z globalnimi standardi preglednosti in izmenjave informacij, pravično obdavčitvijo ter standardi OECD za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (BEPS), ter se zavezujeta, da jih bosta izvajala. Unija in Združeno kraljestvo bosta spodbujala dobro upravljanje v davčnih zadevah, izboljšala mednarodno sodelovanje na davčnem področju in olajšala pobiranje davčnih prihodkov.

2. Združeno kraljestvo v okviru zavez Unije in Združenega kraljestva iz odstavka 1 še naprej uporablja določbe svojega notranjega prava, ki prenašajo naslednje določbe prava Unije, kakor se uporabljajo ob koncu prehodnega obdobja:

   (a) Direktivo Sveta 2011/16/EU[1];

[1] Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

(b) Direktivo Sveta (EU) 2016/1164[1] ter

(c) člen 89 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[2].

3. Unija in Združeno kraljestvo ob spoštovanju smeri, ki jo določa akcijski načrt skupine G20 in OECD za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ponovno potrjujeta svojo zavezanost preprečevanju škodljivih davčnih ukrepov.

Združeno kraljestvo v tem okviru ponovno potrjuje svojo zavezanost kodeksu ravnanja na področju podjetniškega obdavčevanja, ki je določen v sklepih Sveta ministrov z dne 1. decembra 1997, kot se odraža v pooblastilih in merilih, določenih v navedenih sklepih, ter smernicam v zvezi z navedenim kodeksom ravnanja, ki se uporabljajo ob koncu prehodnega obdobja.

4. Skupni odbor lahko določi ukrepe, potrebne za izvajanje odstavka 2, in razpravlja o vseh zadevah v zvezi z izvajanjem odstavka 3.

5. Členi 170 do 181 Sporazuma o izstopu se ne uporabljajo za spore v zvezi z razlago in uporabo odstavkov 1, 3 in 4 tega člena.

---

[1] Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

[2] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

DRUGI DEL

VARSTVO OKOLJA

ČLEN 2

Prepoved poslabšanja ravni varstva okolja

1. Da se zagotovi pravilno delovanje enotnega carinskega območja, Unija in Združeno kraljestvo zagotovita, da se raven varstva okolja, ki je določena z zakonom, predpisi in prakso, ne zmanjša pod raven, ki jo zagotavljajo skupni standardi, ki se ob koncu prehodnega obdobja uporabljajo v Uniji in Združenem kraljestvu v zvezi z dostopom do informacij o okolju, sodelovanjem javnosti in dostopom do pravnega varstva v okoljskih zadevah; s presojo vplivov na okolje in strateško presojo vplivov na okolje; z industrijskimi emisijami; s cilji v zvezi z emisijami v zrak ter cilji in zgornjimi mejami na področju kakovosti zraka; z ohranjanjem narave in biotske raznovrstnosti; z ravnanjem z odpadki; z varstvom in ohranjanjem vodnega okolja; z varstvom in ohranjanjem morskega okolja; preprečevanjem, zmanjševanjem in odpravljanjem tveganj za zdravje ljudi ali okolje, ki izhajajo iz proizvodnje, uporabe, spuščanja v okolje in odstranjevanja kemijskih snovi, ter podnebnimi spremembami.

2. Unija in Združeno kraljestvo ob upoštevanju skupnih načel ob koncu prehodnega obdobja ter njune zavezanosti k spoštovanju Deklaracije iz Ria o okolju in razvoju iz leta 1992 pri izvajanju obveznosti iz tega člena v svoji okoljski zakonodaji spoštujeta naslednja načela:

   (a) previdnostno načelo;

   (b) načelo, da je treba delovati preventivno;

   (c) načelo, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru, ter

   (d) načelo „onesnaževalec plača“.

3. Skupni odbor ob upoštevanju skupnih standardov iz odstavka 1 sprejme odločitve, ki določajo minimalne obveznosti za:

   (a) zmanjšanje nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka;

   (b) največjo vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se lahko uporabljajo v teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah, tudi na območju nadzora nad emisijami SOx, določenih v območju Severnega morja in Baltskega morja ter v pristaniščih držav članic Unije in Združenega kraljestva, ter

(c) najboljše razpoložljive tehnike v zvezi z industrijskimi emisijami, vključno z mejnimi vrednostmi emisij.

Te odločitve se uporabljajo od konca prehodnega obdobja dalje.

4. Unija in Združeno kraljestvo sprejmeta potrebne ukrepe za izpolnitev svojih obveznosti iz mednarodnih sporazumov za obravnavanje podnebnih sprememb, vključno s tistimi, ki izvajajo okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, kot je Pariški sporazum iz leta 2015.

5. Združeno kraljestvo mora izvajati sistem oblikovanja cen ogljika, ki je najmanj tako učinkovit in obsežen, kot sistem iz Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta[1].

6. Unija in Združeno kraljestvo ponovno potrjujeta svojo zavezanost učinkovitemu izvajanju večstranskih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenici sta, v svojih zakonih, predpisih in praksi.

7. Členi 170 do 181 Sporazuma o izstopu se ne uporabljajo za spore v zvezi z razlago in uporabo tega člena.

[1] Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

ČLEN 3

Spremljanje in izvrševanje v zvezi z varstvom okolja

1. Ob upoštevanju, da učinkovita uporaba prava Unije, ki odraža skupne standarde iz člena 2(1), v Uniji zagotavljata Komisija in Sodišče Evropske unije, ki delujeta v okviru Pogodb, Združeno kraljestvo zagotovi učinkovito izvrševanje člena 2 ter svojih zakonov, predpisov in praks, ki odražajo navedene skupne standarde, in sicer brez poseganja v člen 2(7).

   Združeno kraljestvo zagotovi, da so na voljo upravni in sodni postopki, s katerimi se javnim organom in javnosti omogoči učinkovito in pravočasno ukrepanje proti kršitvam njegovih zakonov, predpisov in praks, ter določi učinkovita pravna sredstva, vključno z začasnimi ukrepi, ki zagotavljajo, da so vse sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da imajo dejanski in odvračilni učinek.

2. Združeno kraljestvo izvaja pregleden sistem učinkovitega notranjega spremljanja, poročanja, nadzora in izvrševanja svojih obveznosti iz tega člena in člena 2 s strani neodvisnega organa ali organov z ustreznimi viri (v nadaljnjem besedilu: neodvisni organ).

Neodvisni organ ima pooblastila za izvajanje preiskav na lastno pobudo v zvezi z domnevnimi kršitvami s strani javnih organov Združenega kraljestva ter za sprejemanje pritožb za namene izvajanja takšnih preiskav. Ima vsa potrebna pooblastila za izvajanje svojih nalog, vključno s pooblastilom za zahtevanje informacij. Neodvisni organ ima pravico, da vloži tožbo pri pristojnem sodišču v Združenem kraljestvu v ustreznem sodnem postopku, da se poišče ustrezno pravno sredstvo.

TRETJI DEL

DELOVNI IN SOCIALNI STANDARDI

ČLEN 4

Prepoved poslabšanja delovnih in socialnih standardov

1. Da se zagotovi pravilno delovanje enotnega carinskega območja, Unija in Združeno kraljestvo zagotovita, da se raven varstva, ki je določena z zakonom, predpisi in prakso, ne zmanjša pod raven, ki jo zagotavljajo skupni standardi, ki se ob koncu prehodnega obdobja uporabljajo v Uniji in Združenem kraljestvu na področju delovne in socialne zaščite ter glede temeljnih pravic na področju dela, varnosti in zdravja pri delu, pravičnih delovnih pogojev in standardov zaposlovanja, pravic do obveščenosti in posvetovanja na ravni podjetja ter prestrukturiranja.

2. Členi 170 do 181 Sporazuma o izstopu se ne uporabljajo za spore v zvezi z razlago in uporabo tega člena.

ČLEN 5

Večstranski standardi in sporazumi na področju dela in sociale

1. Unija in Združeno kraljestvo ob upoštevanju pomena mednarodnega sodelovanja in sporazumov na področju dela ter visoke ravni zaščite delavcev in socialne zaščite skupaj z njihovim učinkovitim varstvom varujeta in spodbujata socialni dialog o vprašanjih na področju dela med delavci in delodajalci, organizacijami obojih ter vladami.

2. Unija in Združeno kraljestvo ponovno potrjujeta svojo zavezo, da bosta učinkovito izvajala svoje zakone, predpise in prakse iz konvencij Mednarodne organizacije dela ter določbe Evropske socialne listine Sveta Evrope, ki so jo ratificirali in sprejeli Združeno kraljestvo in države članice.

3. Unija in Združeno kraljestvo si izmenjujeta informacije o zadevnih položajih in napredku držav članic in Združenega kraljestva v zvezi z ratifikacijo konvencij Mednarodne organizacije dela, ki jih Mednarodna organizacija dela uvršča med posodobljene, ter spremenjene Evropske socialne listine in pripadajočih protokolov.

4. Členi 170 do 181 Sporazuma o izstopu se ne uporabljajo za spore v zvezi z razlago in uporabo tega člena.

ČLEN 6

Spremljanje in izvrševanje delovnih in socialnih standardov

Ob upoštevanju, da učinkovita uporaba prava Unije, ki odraža skupne standarde iz člena 4(1), v Uniji zagotavljata Komisija in Sodišče Evropske unije, ki delujeta v okviru Pogodb, Združeno kraljestvo zagotovi učinkovito izvrševanje člena 4 ter svojih zakonov, predpisov in praks, ki odražajo te skupne standarde na njegovem celotnem ozemlju, in sicer brez poseganja v člen 4(2).

Združeno kraljestvo vzdržuje učinkovit sistem delovnih inšpekcij in zagotavlja, da so na voljo upravni in sodni postopki, ki omogočajo učinkovito ukrepanje proti kršitvam njegovih zakonov, predpisov in praks, ter določi učinkovita pravna sredstva, ki zagotavljajo, da so vse sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da imajo dejanski in odvračilni učinek.

ČETRTI DEL

DRŽAVNA POMOČ

ČLEN 7

Državna pomoč

1. Zaradi ohranjanja trdnega in celovitega okvira za nadzor državnih pomoči, ki preprečuje neupravičeno izkrivljanje trgovine in konkurence, se v zvezi z ukrepi, ki vplivajo na trgovino med deloma enotnega carinskega območja, za katere se uporablja Priloga 2, za Združeno kraljestvo uporabljajo določbe prava Unije o državni pomoči, navedene v Prilogi 8 k temu protokolu. Vendar se v zvezi s takimi ukrepi organov Združenega kraljestva sklicevanja na Evropsko komisijo v navedenih določbah prava Unije razumejo kot sklicevanja na neodvisni organ iz člena 9.

2. Ne glede na odstavek 1 se določbe prava Unije iz navedenega odstavka ne uporabljajo za ukrepe organov Združenega kraljestva v podporo proizvodnji kmetijskih proizvodov in trgovini z njimi na carinskem območju Združenega kraljestva do določene najvišje skupne letne ravni podpore, če je določen minimalni odstotek te izvzete podpore skladen z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu. Najvišjo izvzeto skupno letno raven podpore in minimalni odstotek določi skupni odbor na podlagi postopkov iz člena 8 te priloge.

3. Ta člen ne posega v člen 12 tega protokola in v člen 14(4) in (5) tega protokola, kar zadeva člen 12 tega protokola.

ČLEN 8

Postopki iz člena 7(2)

Skupni odbor določi začetno najvišjo izvzeto skupno letno raven podpore in začetni minimalni odstotek iz člena 7(2), pri čemer upošteva najnovejše razpoložljive informacije. Začetna najvišja izvzeta skupna letna raven podpore črpa iz zasnove prihodnje podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo in letnega povprečja skupnega zneska odhodkov, nastalih na carinskem območju Združenega kraljestva v okviru skupne kmetijske politike v okviru sedanjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020. Začetni minimalni odstotek črpa iz zasnove podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo in odstotka, v katerem so skupni odhodki v okviru skupne kmetijske politike v Uniji skladni z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, kakor je bil priglašen za zadevno obdobje.

Skupni odbor prilagodi raven podpore in odstotka iz prvega odstavka ob črpanju iz zasnove podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo vsaki spremembi skupnega zneska podpore, ki je na voljo v okviru skupne kmetijske politike Unije v vsakem prihodnjem večletnem finančnem okviru.

Če skupni odbor ne določi začetne ravni podpore in odstotka v skladu s prvim odstavkom ali ne prilagodi ravni podpore in odstotka v skladu z drugim odstavkom do konca prehodnega obdobja oziroma v enem letu od začetka veljavnosti prihodnjega večletnega finančnega okvira, se uporaba člena 7(2) začasno prekine, dokler skupni odbor ne določi ali prilagodi ravni podpore in odstotka.

ČLEN 9

Neodvisni organ

1. Združeno kraljestvo ustanovi ali ohrani operativno neodvisen organ (v nadaljnjem besedilu: neodvisni organ). Neodvisni organ ima pri opravljanju svojih nalog in izvajanju svojih pooblastil potrebna jamstva glede neodvisnosti od političnega ali drugega zunanjega vpliva in deluje nepristransko.

2. Glede ukrepov organov Združenega kraljestva, za katere se uporablja člen 7(1), ima neodvisni organ pooblastila in funkcije, ki so enakovredni tistim, ki jih izvaja Evropska komisija v skladu z določbami prava Unije o državni pomoči, navedenimi v Prilogi 8 k temu protokolu. Neodvisni organ je ustrezno opremljen z viri, potrebnimi za celovito uporabo in učinkovito izvrševanje določb prava Unije o državni pomoči, navedenimi v Prilogi 8 k temu protokolu, v skladu s členom 7(1). Ta sredstva vključujejo človeške, tehnične in finančne vire, prostore in infrastrukturo.

3. Odločitve neodvisnega organa imajo v Združenem kraljestvu in v zvezi z njim enake pravne učinke, kot jih imajo primerljivi sklepi Evropske komisije v Uniji in njenih državah članicah, ko ta ukrepa v skladu z določbami prava Unije o državni pomoči, navedenimi v Prilogi 8.

ČLEN 10

Sodelovanje

1. Evropska komisija in neodvisni organ sodelujeta, da se zagotovi dosleden nadzor na področju državne pomoči na celotnem enotnem carinskem območju.

2. Evropska komisija in neodvisni organ:

(a) si izmenjujeta informacije in mnenja o izvajanju, uporabi in razlagi določb prava Unije o državni pomoči, navedenimi v Prilogi 8 k temu protokolu, in

(b) za vsak primer posebej zagotovita informacije in si izmenjata mnenje o posameznih primerih državne pomoči, ki vplivajo na tisto trgovino med deli enotnega carinskega območja, za katero velja Priloga 2 k temu protokolu. Evropska komisija in neodvisni organ si te informacije izmenjujeta ob upoštevanju omejitev, ki jih nalagajo zahteve poklicne in poslovne tajnosti.

3. Če neodvisni organ odloči, da se v zvezi z ukrepi organov Združenega kraljestva, za katere se uporablja člen 7(1), začne postopek iz prvega in drugega pododstavka člena 108(2) PDEU, neodvisni organ to odločitev sporoči Evropski komisiji in ji omogoči, da predloži svoje pripombe v skladu z veljavnimi roki, določenimi v Uredbi Sveta (EU) 2015/1589[1].

4. Neodvisni organ se posvetuje z Evropsko komisijo o vseh osnutkih odločitev, ki jih namerava sprejeti v skladu s členom 7(1) in členom 9. Evropska komisija svoje mnenje sporoči najpozneje v treh mesecih in neodvisni organ pred sprejetjem odločitve to mnenje upošteva v največji možni meri. V nujnih primerih lahko neodvisni organ pozove Komisijo, naj svoje mnenje sporoči čim prej.

   Kadar Evropska komisija v obdobju iz prvega pododstavka meni, da potrebuje dodatne informacije, preden lahko oblikuje svoje mnenje, lahko od neodvisnega organa zahteva dodatne informacije. Navedeno obdobje se prekine z datumom zahteve Evropske komisije in začne od začetka teči od datuma prejema odgovora neodvisnega organa.

   Neodvisni organ ne sprejme osnutka odločitve, dokler Evropska komisija ne sporoči svojega mnenja v skladu s prvim pododstavkom.

[1] Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).

ČLEN 11

Sodišča Združenega kraljestva

1. Združeno kraljestvo ob upoštevanju, da je Sodišče Evropske unije v skladu s Pogodbama pristojno za akte Evropske komisije na področju državne pomoči, v zvezi z ukrepi organov Združenega kraljestva, za katere se uporablja člen 7(1) te priloge, zagotovi, da so sodišča v Združenem kraljestvu pristojna, da:

   (a) nadzorujejo in zagotovijo, da organi Združenega kraljestva izpolnjujejo obveznost iz člena 108(3) PDEU, da priglasijo predlagani ukrep in ga ne začnejo izvajati, dokler ga neodvisni organ ne odobri;

   (b) nadzorujejo skladnost odločitev, ki jih sprejme neodvisni organ, z določbami prava Unije o državni pomoči, navedenimi v Prilogi 8 k temu protokolu;

   (c) nadzorujejo in zagotovijo, da organi Združenega kraljestva spoštujejo odločitev neodvisnega organa, ter naložijo kazni v primeru neskladnosti;

   (d) odločajo o ukrepih v primeru opustitve ukrepanja s strani neodvisnega organa, in odredijo neodvisnemu organu, naj ukrepa, ter

   (e) odločajo o zasebnih odškodninskih tožbah in v teh zadevah dodelijo odškodnino.

2. Evropska komisija in zainteresirane stranke imajo procesno legitimacijo za začetek takšnih postopkov pred sodišči v Združenem kraljestvu.

   Izraz „zainteresirane stranke“ v prvem pododstavku ima enak pomen kot v določbah prava Unije o državni pomoči, navedenih v Prilogi 8 k temu protokolu.

3. Evropska komisija ima pravico do pridružitve v zadevah iz odstavka 1, v zvezi s katerimi neodvisni organ ali zainteresirana stranka začne postopek pri sodiščih v Združenem kraljestvu.

ČLEN 12

Preglednost

Združeno kraljestvo brez poseganja v določbe prava Unije o državni pomoči, navedene v Prilogi 8 k temu protokolu, zagotavlja sistem preglednosti dodeljene pomoči za posamezne državne pomoči, katerih višina presega 500 000 EUR.

ČLEN 13

Posvetovanja

1. Če Unija meni, da uporaba ali izvajanje člena 7 in členov 9 do 12 s strani Združenega kraljestva lahko resno ogrozi enake konkurenčne pogoje med deloma enotnega carinskega območja, lahko zahteva posvetovanje v skupnem odboru, z namenom poiskati obojestransko sprejemljivo rešitev.

2. Posvetovanje poteka na podlagi pisne zahteve, ki vključuje pojasnitev razlogov Unije za zahtevo po posvetovanju. Skupni odbor se sestane v 30 dneh od prejema zahteve.

3. Če se v skupnem odboru v 30 dneh po sestanku skupnega odbora iz odstavka 2 ne najde skupna rešitev, lahko Unija sprejme začasne ukrepe v skladu s členom 14.

ČLEN 14

Začasni ukrepi

1. Unija lahko po obvestilu Združenemu kraljestvu sprejme ustrezne popravne ukrepe:

   (a) v skladu s členom 13(3) ali

   (b) kadar Unija meni, da Združeno kraljestvo ni izpolnilo obveznosti iz člena 7 in členov 9 do 12 te priloge, in je Unija začela posvetovanje v skupnem odboru v skladu s členom 169 Sporazuma o izstopu, pod pogojem, da neizpolnjevanje obveznosti Združenega kraljestva po mnenju Unije ogroža enake pogoje konkurence med deloma enotnega carinskega območja.

2. V primeru iz točke (b) odstavka 1 lahko ustrezni popravni ukrepi, ki jih sprejme Unija, začnejo učinkovati najprej 30 dni po obvestilu Unije Združenemu kraljestvu.

3. Ustrezni popravni ukrepi, ki jih sprejme Unija, se prenehajo uporabljati, ko:

   (a) je Unija prepričana, da je tveganje za enake konkurenčne pogoje med deloma enotnega carinskega območja odpravljeno ali

(b) v primerih, predloženih arbitraži v skladu s členom 170 Sporazuma o izstopu, če arbitražni senat odloči, da Združeno kraljestvo ni kršilo svojih obveznosti iz člena 7 in členov 9 do 12 te priloge.

ČLEN 15

Usklajevanje

1. Neodvisni organ z izvajanjem svojih pooblastil iz člena 9 te priloge v zvezi z ukrepi organov Združenega kraljestva, za katere se uporablja člen 7(1) te priloge, ne posega v pooblastila Evropske komisije iz člena 14(4) tega protokola, kar zadeva člen 12 tega protokola.

Zlasti:

(a) odločitev neodvisnega organa ne sme povzročiti legitimnih pričakovanj v skladu s pravom Unije, kar zadeva uporabo člena 12 tega protokola;

(b) kadar Evropska komisija ob ukrepanju v skladu s členom 12 tega protokola in neodvisni organ ob ukrepanju v skladu s členom 7(1) in členom 9 te priloge sprejmeta odločitve v zvezi z istim ukrepom organov Združenega kraljestva, odločitev neodvisnega organa ne vpliva na pravne učinke odločitve Evropske komisije v skladu s členom 14(5) tega protokola v Združenem kraljestvu.

2. Kadar neodvisni organ na kakršen koli način ugotovi, da organi Združenega kraljestva uporabljajo ukrep, za katerega se lahko uporabljata tako člen 12(1) tega protokola kot člen 7(1) te priloge, se lahko neuradno posvetuje z Evropsko komisijo o tem, ali slednja meni, da je zadevni ukrep predmet člena 12(1) tega protokola.

PETI DEL

KONKURENCA

ČLEN 16

Načela

Unija in Združeno kraljestvo priznavata pomen svobodne in neizkrivljene konkurence pri svojih trgovinskih in naložbenih odnosih. Unija in Združeno kraljestvo priznavata, da lahko protikonkurenčne poslovne prakse, koncentracije podjetij in državne intervencije izkrivljajo pravilno delovanje trgov in spodkopavajo koristi liberalizacije trgovine.

Ta del ne posega v posebne določbe, ki se v skladu s členom 42 PDEU v Uniji uporabljajo za kmetijske proizvode, ter enakovredne zakone, predpise in prakse, ki se uporabljajo v Združenem kraljestvu.

ČLEN 17

Sporazumi med podjetji

1. Kolikor lahko vplivajo na trgovino med Unijo in Združenim kraljestvom, se prepovedo: vsi sporazumi med podjetji, sklepi podjetniških združenj in usklajena ravnanja, katerih cilj ali posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence, zlasti pa tisti, ki:

   (a) neposredno ali posredno določajo nakupne ali prodajne cene ali druge pogoje poslovanja;

   (b) omejujejo ali nadzorujejo proizvodnjo, trge, tehnični razvoj ali naložbe;

   (c) določajo razdelitev trgov in virov nabave;

   (d) uvajajo neenake pogoje za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji in jih tako postavljajo v podrejen konkurenčni položaj;

   (e) pogojujejo sklepanje pogodb s tem, da sopogodbeniki sprejmejo dodatne obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

2. Vsi sporazumi ali sklepi, ki jih ta člen prepoveduje, so nični.

3. Vendar se v naslednjih primerih lahko določi, da se določbe odstavka 1 ne uporabljajo za:

– sporazume ali skupine sporazumov med podjetji,

– sklepe ali skupine sklepov podjetniških združenj,

– usklajeno ravnanje ali skupine usklajenih ravnanj,

ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali distribucije blaga oziroma k pospeševanju tehničnega ali gospodarskega napredka, pri čemer zagotavljajo potrošnikom pravičen delež doseženih koristi, in ki:

(a) zadevnim podjetjem ne določajo omejitev, ki za doseganje teh ciljev niso nujne;

(b) takšnim podjetjem glede znatnega dela zadevnih izdelkov ne dajejo možnosti izključitve konkurence.

ČLEN 18

Zloraba prevladujočega položaja

Prepovedana je vsaka zloraba prevladujočega položaja enega ali več podjetij na ozemlju Unije in Združenega kraljestva kot celote ali na njegovem znatnem delu, kolikor bi lahko prizadela trgovino med Unijo in Združenim kraljestvom.

Takšna zloraba je zlasti:

(a) neposredno ali posredno določanje nepoštenih nakupnih ali prodajnih cen ali drugih nepoštenih pogojev poslovanja;

(b) omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega razvoja na škodo potrošnikov;

(c) uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji, ki slednje postavlja v podrejen konkurenčni položaj;

(d) sklepanje pogodb, ki sopogodbenikom narekujejo sprejetje dodatnih obveznosti, ki po svoji naravi ali glede na trgovinske običaje nimajo nikakršne zveze s predmetom takšnih pogodb.

ČLEN 19

Koncentracije podjetij

Koncentracije podjetij, ki jih je treba priglasiti Združenemu kraljestvu ali Uniji ali eni ali več njenim državam članicam in ki lahko znatno ovirajo učinkovito konkurenco ali bistveno zmanjšajo konkurenco, zlasti kot posledica ustvarjanja ali krepitve prevladujočega položaja, se razglasijo za nezdružljive, kolikor vplivajo na trgovino med Unijo in Združenim kraljestvom, razen če se ponudijo ali uvedejo ukrepi za ustrezno reševanje ugotovljenih težav glede konkurence.

ČLEN 20

Javna podjetja, podjetja, ki so jim podeljene posebne ali izključne pravice ali privilegiji, in pravni monopoli

1. Unija in Združeno kraljestvo v primeru javnih podjetij in podjetij, ki jim države članice ali Združeno kraljestvo podelijo posebne ali izključne pravice, zagotovita, da se ne sprejmejo in ne ohranijo v veljavi nobeni ukrepi, ki bi bili v nasprotju s pravili iz členov 17, 18 in 19.

2. Podjetja, pooblaščena za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnajo po pravilih iz členov 17, 18 in 19, kolikor uporaba navedenih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Razvoj trgovine ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije in Združenega kraljestva.

ČLEN 21

Razlaga

Unija in Združeno kraljestvo izvajata in uporabljata člene 17 do 20 te priloge, kolikor odražajo pojme prava Unije, pri čemer kot vire za razlago uporabljata merila, ki izhajajo iz uporabe členov 101, 102 in 106 PDEU, ter vse ustrezne akte, ki jih sprejmejo institucije, organi, uradi ali agencije Unije, vključno z okviri, smernicami, obvestili in drugimi akti, ki se uporabljajo v Uniji.

ČLEN 22

Izvajanje

1. Unija in Združeno kraljestvo sprejmeta vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da njuna pravila konkurence učinkovito obravnavajo vse prakse iz členov 17 do 20.

   Združeno kraljestvo zlasti sprejme ali ohranja konkurenčno pravo, ki učinkovito obravnava vse prakse iz členov 17 do 20.

2. Unija in Združeno kraljestvo izvršujeta pravila iz prvega pododstavka odstavka 1 na svojem ozemlju.

Združeno kraljestvo za namene prvega pododstavka ustanovi ali ohranja operativno neodvisen organ ali organe (v nadaljnjem besedilu: neodvisni organ). Neodvisni organ mora imeti potrebna jamstva glede neodvisnosti od političnega ali drugega zunanjega vpliva ter mora biti sposoben opravljati svoje naloge in izvajati svoja pooblastila nepristransko. Imeti mora vsa pooblastila in vire, ki so potrebni za celovito uporabo in učinkovito izvrševanje konkurenčnega prava iz odstavka 1.

3. Združeno kraljestvo uporablja konkurenčno pravo iz odstavka 1 na pregleden in nediskriminatoren način ob spoštovanju načel poštenega postopka in pravice do obrambe zadevnih podjetij, ne glede na njihovo nacionalnost ali status lastništva.

ČLEN 23

Sodelovanje

1. Unija in Združeno kraljestvo za okrepitev uveljavljanja učinkovite konkurence priznavata, da je spodbujanje sodelovanja na področju razvoja politike konkurence ter pri preiskavah protimonopolnih zadev in združitev v njunem skupnem interesu.

2. Organi Unije in Združenega kraljestva, pristojni za konkurenco, si za namene odstavka 1 prizadevajo uskladiti svoje dejavnosti uveljavljanja v zvezi z istimi ali povezanimi zadevami, kadar je to mogoče in ustrezno.

3. Organi Unije in Združenega kraljestva, pristojni za konkurenco, si za lažje sodelovanje iz odstavka 1 lahko izmenjujejo informacije.

4. Pri izvajanju ciljev tega člena lahko Unija in Združeno kraljestvo ali organi Unije in Združenega kraljestva, pristojni za konkurenco, sklenejo ločen sporazum ali se dogovorijo o ločenem okviru v zvezi s sodelovanjem med organi, pristojnimi za konkurenco.

ČLEN 24

Spremljanje in reševanje sporov

1. Združeno kraljestvo ob upoštevanju, da učinkovito izvrševanje v Uniji zagotavljata Komisija in Sodišče, ki delujeta v skladu s Pogodbama, zagotovi učinkovito izvrševanje določb iz členov 17 do 20 ter ne zmanjšuje učinkovitosti javnega izvrševanja in zasebnega uveljavljanja svojih zakonov, predpisov in praks na področju konkurence. Združeno kraljestvo zlasti zagotovi, da so na voljo upravni in sodni postopki, s katerimi se omogoči učinkovito in pravočasno ukrepanje proti kršitvam, ter določi učinkovita pravna sredstva, vključno z začasnimi ukrepi, ki zagotavljajo, da so vse sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da imajo dejanski in odvračilni učinek.

2. Členi 170 do 181 Sporazuma o izstopu se ne uporabljajo za spore v zvezi z razlago in uporabo členov 16 do 23 te priloge.

ŠESTI DEL

PODJETJA V DRŽAVNI LASTI, PODJETJA, KI SO JIM PODELJENE POSEBNE PRAVICE IN PRIVILEGIJI, TER PRAVNI MONOPOLI

ČLEN 25

Nevtralna ureditev

1. Unija in Združeno kraljestvo spoštujeta in čim bolje izkoristita ustrezne mednarodne standarde, med drugim tudi smernice OECD za upravljanje podjetij v državni lasti.

2. Vsi regulativni organi ali funkcije, ki se ustanovijo ali ohranjajo v Uniji ali Združenem kraljestvu:

   (a) morajo biti neodvisni od podjetij, ki jih regulirajo, in jim ne smejo biti odgovorni, da se zagotovi učinkovitost regulativne funkcije, ter

   (b) morajo v podobnih okoliščinah delovati nepristransko v zvezi z vsemi podjetji, ki jih regulirajo.

3. Unija in Združeno kraljestvo zagotavljata dosledno in nediskriminatorno izvrševanje zakonov in drugih predpisov.

_____

PRILOGA 5

DOLOČBE PRAVA UNIJE IZ ČLENA 6(2) IN ČLENA 10

1. Splošni carinski vidiki[1]

– Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje[3]

– Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi[4]

[1] Naslovi in podnaslovi v tej prilogi so samo okvirni.
[2] UL L 269, 10.10.2013, str. 1.
[3] UL L 82, 22.3.1997, str. 1.
[4] UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

2. Zaščita finančnih interesov Unije

Za namene uporabe aktov, navedenih v tem oddelku, se ustrezno pobiranje carinskih dajatev s strani Združenega kraljestva v zvezi s Severno Irsko obravnava kot del zaščite finančnih interesov Unije.

– Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999[1]

– Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti[2]

3. Trgovinska statistika

– Uredba (ES) št. 638/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3330/91[3]

[1] UL L 248, 18.9.2013, str. 1.
[2] UL L 312, 23.12.1995, str. 1.
[3] UL L 102, 7.4.2004, str. 1.

– Uredba (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlanicami in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1172/95[1]

4. Splošni trgovinski vidiki

– Uredba (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008[2]

– Uredba (EU) 2015/479 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o skupnih pravilih za izvoz[3]

– Uredba (EU) 2015/936 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2015 o skupnih pravilih za uvoz tekstilnih izdelkov iz nekaterih tretjih držav, ki jih ne urejajo dvostranski sporazumi, protokoli ali drugi dogovori ali druga posebna uvozna pravila Unije[4]

[1] UL L 152, 16.6.2009, str. 23.
[2] UL L 303, 31.10.2012, str. 1.
[3] UL L 83, 27.3.2015, str. 34.
[4] UL L 160, 25.6.2015, str. 1.

– Uredba (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o določitvi obveznosti za potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi za uvoznike v Uniji, ki uvažajo kositer, tantal in volfram, njihove rude ter zlato, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem[1]

– Uredba Sveta (ES) št. 1215/2009 z dne 30. novembra 2009 o uvedbi izjemnih trgovinskih ukrepov za države in ozemlja, ki sodelujejo ali so povezana s stabilizacijsko-pridružitvenim procesom Evropske unije (Zahodni Balkan)[2]

– Uredba (EU) 2017/1566 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2017 o uvedbi začasnih avtonomnih trgovinskih ukrepov za Ukrajino, ki dopolnjujejo trgovinske koncesije na voljo na podlagi Sporazuma o pridružitvi[3]

– Obveznosti iz mednarodnih sporazumov, sklenjenih s strani Unije ali s strani držav članic v njenem imenu ali Unije in njenih držav članic, ki nastopajo skupaj, kolikor se nanašajo na blagovno menjavo med Unijo in tretjimi državami

---

1 UL L 130, 19.5.2017, str. 1.
2 UL L 328, 15.12.2009, str. 1.
3 UL L 254, 30.9.2017, str. 1.

5. Instrumenti trgovinske zaščite

– Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije[1]

– Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije[2]

– Uredba (EU) 2015/478 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o skupnih pravilih za uvoz[3]

– Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav[4]

– Uredba (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih Unija lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinškimi in protisubvencijskimi zadevami[5]

---

1 UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
2 UL L 176, 30.6.2016, str. 55.
3 UL L 83, 27.3.2015, str. 16.
4 UL L 123, 19.5.2015, str. 33.
5 UL L 83, 27.3.2015, str. 6.

– Uredba (EU) 2015/477 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih lahko sprejme Unija v zvezi s kombiniranim učinkom protidampinških ali protisubvencijskih ukrepov z zaščitnimi ukrepi[1]

6. Predpisi o dvostranskih zaščitnih ukrepih

– Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije[2]

– Uredba (EU) 2015/1145 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. julija 2015 o zaščitnih ukrepih, določenih v Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo[3]

– Uredba (EU) 2015/475 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o zaščitnih ukrepih, določenih v Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Republiko Islandijo[4]

[1] UL L 83, 27.3.2015, str. 11.
[2] UL L 189, 27.6.2014, str. 50.
[3] UL L 191, 17.7.2015, str. 1.
[4] UL L 83, 27.3.2015, str. 1.

– Uredba (EU) 2015/938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2015 o zaščitnih ukrepih, določenih v Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško[1]

– Uredba (EU) št. 332/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani[2]

– Uredba (EU) 2015/752 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani[3]

– Uredba (EU) št. 19/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule in stabilizacijskega mehanizma za banane iz Trgovinskega sporazuma med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Ekvadorjem, Kolumbijo in Perujem na drugi strani[4]

---

1 UL L 160, 25.6.2015, str. 57.
2 UL L 103, 5.4.2014, str. 10.
3 UL L 123, 19.5.2015, str. 16.
4 UL L 17, 19.1.2013, str. 1.

– Uredba (EU) št. 20/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule in stabilizacijskega mehanizma za banane iz Sporazuma o pridružitvi med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Srednjo Ameriko na drugi strani[1]

– Uredba (EU) 2016/400 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o izvajanju zaščitne klavzule in mehanizma za preprečevanje izogibanja iz Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Moldavijo na drugi strani[2]

– Uredba (EU) 2016/401 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o izvajanju mehanizma za preprečevanje izogibanja iz Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Gruzijo na drugi strani[3]

[1] UL L 17, 19.1.2013, str. 13.
[2] UL L 77, 23.3.2016, str. 53.
[3] UL L 77, 23.3.2016, str. 62.

– Uredba (EU) 2015/941 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2015 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo na drugi strani[1]

– Uredba (EU) 2015/940 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2015 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani in za uporabo Začasnega sporazuma o trgovini in trgovinskih zadevah med Evropsko skupnostjo na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani[2]

– Uredba (EU) 2015/939 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2015 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Albanijo na drugi strani[3]

[1] UL L 160, 25.6.2015, str. 76.
[2] UL L 160, 25.6.2015, str. 69.
[3] UL L 160, 25.6.2015, str. 62.

– Uredba (EU) št. 511/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami in Republiko Korejo[1]

– Uredba (EU) 2017/355 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2017 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Kosovom* na drugi strani[2]

– Uredba (EU) 2016/1076 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o uporabi režimov za izdelke s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu[3]

7. Drugo

– Uredba (ES) št. 816/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o prisilnih licencah za patente, ki so povezani s proizvodnjo farmacevtskih izdelkov za izvoz v države s težavami v javnem zdravju[4]

---

1 UL L 145, 31.5.2011, str. 19.

* To poimenovanje ne posega v stališča glede statusa ter je v skladu z RVSZN 1244(1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

2 UL L 57, 3.3.2017, str. 59.

3 UL L 185, 8.7.2016, str. 1.

4 UL L 157, 9.6.2006, str. 1.

8. Blago – splošne določbe

– Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe[1] z izjemo določb, ki se nanašajo na pravila za storitve informacijske družbe

– Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2]

– Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93[3]

[1] UL L 241, 17.9.2015, str. 1.
[2] UL L 316, 14.11.2012, str. 12.
[3] UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

– Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS[1]

– Uredba (ES) št. 764/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi postopkov za uporabo nekaterih nacionalnih tehničnih pravil za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, in o razveljavitvi Odločbe št. 3052/95/ES[2]

– Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov[3]

– Uredba Sveta (ES) št. 2679/98 z dne 7. decembra 1998 o delovanju notranjega trga glede prostega pretoka blaga med državami članicami[4]

– Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako[5]

1 UL L 218, 13.8.2008, str. 82.
2 UL L 218, 13.8.2008, str. 21.
3 UL L 11, 15.1.2002, str. 4.
4 UL L 337, 12.12.1998, str. 8.
5 UL L 210, 7.8.1985, str. 29.

9. Motorna vozila, vključno s kmetijskimi in gozdarskimi traktorji

– Direktiva Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil[1]

– Uredba (EU) št. 540/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ravni hrupa motornih vozil in nadomestnih sistemov za dušenje zvoka ter o spremembi Direktive 2007/46/ES ter razveljavitvi Direktive 70/157/EGS[2]

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/64/ES z dne 26. oktobra 2005 o homologaciji motornih vozil glede na njihovo ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave ter o spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS[3]

– Direktiva 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o emisijah iz klimatskih naprav v motornih vozilih in spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS[4]

[1] UL L 42, 23.2.1970, str. 16.
[2] UL L 158, 27.5.2014, str. 131.
[3] UL L 310, 25.11.2005, str. 10.
[4] UL L 161, 14.6.2006, str. 12.

– Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil[1]

– Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva)[2]

– Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES[3]

– Uredba (ES) št. 78/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o homologaciji motornih vozil glede zaščite pešcev in drugih izpostavljenih udeležencev v cestnem prometu, o spremembi Direktive 2007/46/ES in razveljavitvi direktiv 2003/102/ES in 2005/66/ES[4]

[1] UL L 171, 29.6.2007, str. 1.
[2] UL L 263, 9.10.2007, str. 1.
[3] UL L 151, 14.6.2018, str. 1.
[4] UL L 35, 4.2.2009, str. 1.

– Uredba (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila[1]

– Uredba (ES) št. 79/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o homologaciji motornih vozil s pogonom na vodik in spremembi Direktive 2007/46/ES[2]

– Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES[3]

– Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov[4]

[1] UL L 200, 31.7.2009, str. 1.
[2] UL L 35, 4.2.2009, str. 32.
[3] UL L 188, 18.7.2009, str. 1.
[4] UL L 60, 2.3.2013, str. 52.

– Uredba (EU) 2015/758 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o zahtevah za homologacijo za uvedbo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in spremembi Direktive 2007/46/ES[1]

– Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil[2]

– Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil[3]

– Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil[4]

[1] UL L 123, 19.5.2015, str. 77.
[2] UL L 140, 5.6.2009, str. 1.
[3] UL L 145, 31.5.2011, str. 1.
[4] UL L 60, 2.3.2013, str. 1.

10. Dvigalne naprave in naprave za mehansko upravljanje

– Direktiva Sveta 73/361/EGS z dne 19. novembra 1973 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o potrjevanju in označevanju žičnih vrvi, verig in kavljev[1]

– Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali in varnostnimi komponentami za dvigala[2]

11. Plinske naprave

– Direktiva Sveta 92/42/EGS z dne 21. maja 1992 o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva[3]

– Uredba (EU) 2016/426 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o napravah, v katerih zgoreva plinasto gorivo, in razveljavitvi Direktive 2009/142/ES[4]

[1] UL L 335, 5.12.1973, str. 51.
[2] UL L 96, 29.3.2014, str. 251.
[3] UL L 167, 22.6.1992, str. 17.
[4] UL L 81, 31.3.2016, str. 99.

12. Tlačne posode

– Direktiva Sveta 75/324/EGS z dne 20. maja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic o aerosolnih razpršilnikih[1]

– Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES[2]

– Direktiva 2014/68/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu[3]

– Direktiva 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti enostavnih tlačnih posod na trgu[4]

[1] UL L 147, 9.6.1975, str. 40.
[2] UL L 165, 30.6.2010, str. 1.
[3] UL L 189, 27.6.2014, str. 164.
[4] UL L 96, 29.3.2014, str. 45.

13. Merilni instrumenti

– Direktiva 2009/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o skupnih določbah za merilne instrumente in metode meroslovne kontrole[1]

– Direktiva Sveta 75/107/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s steklenicami, ki se uporabljajo kot merilne posode[2]

– Direktiva Sveta 76/211/EGS z dne 20. januarja 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih proizvodov glede na maso ali prostornino[3]

– Direktiva Sveta 80/181/EGS z dne 20. decembra 1979 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanašajo na merske enote, in o razveljavitvi Direktive 71/354/EGS[4]

[1] UL L 106, 28.4.2009, str. 7.
[2] UL L 42, 15.2.1975, str. 14.
[3] UL L 46, 21.2.1976, str. 1.
[4] UL L 39, 15.2.1980, str. 40.

– Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS[1]

– Direktiva 2011/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o razveljavitvi direktiv Sveta 71/317/EGS, 71/347/EGS, 71/349/EGS, 74/148/EGS, 75/33/EGS, 76/765/EGS, 76/766/EGS in 86/217/EGS o meroslovju[2]

– Direktiva 2014/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti neavtomatskih tehtnic na trgu[3]

– Direktiva 2014/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo merilnih instrumentov na trgu[4]

1 UL L 247, 21.9.2007, str. 17.
2 UL L 71, 18.3.2011, str. 1.
3 UL L 96, 29.3.2014, str. 107.
4 UL L 96, 29.3.2014, str. 149.

14. Gradbeni proizvodi, stroji, žičnice, osebna varovalna oprema

– Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS[1]

– Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS[2]

– Uredba (EU) 2016/424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o žičniških napravah in razveljavitvi Direktive 2000/9/ES[3]

– Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES[4]

– Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES[5]

---

1 UL L 88, 4.4.2011, str. 5.
2 UL L 81, 31.3.2016, str. 51.
3 UL L 81, 31.3.2016, str. 1.
4 UL L 157, 9.6.2006, str. 24.
5 UL L 252, 16.9.2016, str. 53.

– Direktiva 2000/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z emisijo hrupa v okolje, ki ga povzroča oprema, ki se uporablja na prostem[1]

15. Električna in radijska oprema

– Direktiva 2014/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo[2]

– Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah[3]

– Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti na trgu električne opreme, ki je načrtovana za uporabo znotraj določenih napetostnih mej[4]

[1] UL L 162, 3.7.2000, str. 1.
[2] UL L 96, 29.3.2014, str. 79.
[3] UL L 96, 29.3.2014, str. 309.
[4] UL L 96, 29.3.2014, str. 357.

– Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES[1]

16. Tekstilni izdelki, obutev

– Uredba (EU) št. 1007/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2011 o imenih tekstilnih vlaken in s tem povezanim etiketiranjem in označevanjem surovinske sestave tekstilnih izdelkov ter razveljavitvi Direktive Sveta 73/44/EGS in direktiv 96/73/ES in 2008/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta[2]

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/11/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju na področju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z označevanjem materialov, ki se uporabljajo za glavne sestavne dele obutve, namenjene prodaji potrošnikom[3]

17. Kozmetika, igrače

– Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih[4]

---

1 UL L 153, 22.5.2014, str. 62.
2 UL L 272, 18.10.2011, str. 1.
3 UL L 100, 19.4.1994, str. 37.
4 UL L 342, 22.12.2009, str. 59.

– Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač[1]

18. Plovila za rekreacijo

– Direktiva 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o plovilih za rekreacijo in osebnih plovilih ter razveljavitvi Direktive 94/25/ES[2]

19. Eksplozivi in pirotehnični izdelki

– Direktiva 2014/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti eksplozivov za civilno uporabo na trgu in njihovim nadzorom[3]

– Direktiva 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu[4]

– Uredba (EU) št. 98/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o trženju in uporabi predhodnih sestavin za eksplozive[5]

---

1 UL L 170, 30.6.2009, str. 1.
2 UL L 354, 28.12.2013, str. 90.
3 UL L 96, 29.3.2014, str. 1.
4 UL L 178, 28.6.2013, str. 27.
5 UL L 39, 9.2.2013, str. 1.

20. Zdravila

– Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila[1]

  Sklicevanja na Skupnost v drugem odstavku člena 2 in drugem odstavku člena 48 navedene uredbe se ne razumejo, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujejo Združeno kraljestvo.

– Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini[2]

  Sklicevanja na Skupnost v členu 8(2) in členu 16b(1) navedene direktive ter sklicevanje na Unijo v drugem pododstavku člena 104(3) navedene direktive se ne razumejo, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujejo Združeno kraljestvo, z izjemo dovoljenj, ki jih je izdalo Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko.

  Zdravilo, za katerega je bilo dovoljenje izdano v Združenem kraljestvu v zvezi s Severno Irsko, se ne šteje za referenčno zdravilo v Uniji.

[1] UL L 136, 30.4.2004, str. 1.
[2] UL L 311, 28.11.2001, str. 67.

– Uredba (ES) št. 1901/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004[1], z izjemo člena 36

– Uredba (ES) št. 141/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1999 o zdravilih sirotah[2]

– Uredba (ES) št. 1394/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o zdravilih za napredno zdravljenje ter o spremembi Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004[3]

– Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini[4]

Sklicevanji na Skupnost v členu 12(2) in drugem odstavku člena 74 navedene direktive se ne razumeta, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujeta Združeno kraljestvo , z izjemo dovoljenj, ki jih je izdalo Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko.

---

1 UL L 378, 27.12.2006, str. 1.
2 UL L 18, 22.1.2000, str. 1.
3 UL L 324, 10.12.2007, str. 121.
4 UL L 311, 28.11.2001, str. 1.

Zdravilo za uporabo v veterinarski medicini, za katerega je bilo dovoljenje izdano v Združenem kraljestvu v zvezi s Severno Irsko, se ne šteje za referenčno zdravilo v Uniji.

– Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[1]

– Člen 13 Direktive 2001/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z izvajanjem dobre klinične prakse pri kliničnem preskušanju zdravil za ljudi[2]

– Poglavje IX Uredbe (EU) št. 536/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16 aprila 2014 o kliničnem preskušanju zdravil za uporabo v humani medicini in razveljavitvi Direktive 2001/20/ES[3]

[1] UL L 152, 16.6.2009, str. 11.
[2] UL L 121, 1.5.2001, str. 34.
[3] UL L 158, 27.5.2014, str. 1.

– Direktiva 2009/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o barvilih, ki se lahko dodajajo zdravilom[1]

– Uredba (EU) 2016/793 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 za preprečevanje preusmerjanja trgovine nekaterih ključnih zdravil v Evropsko unijo[2]

21. Medicinski pripomočki

– Direktiva Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih[3]

– Direktiva 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih[4]

– Direktiva Sveta 90/385/EGS z dne 20. junija 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o aktivnih medicinskih pripomočkih za vsaditev[5]

– Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS[6]

---

1 UL L 109, 30.4.2009, str. 10.
2 UL L 135, 24.5.2016, str. 39.
3 UL L 169, 12.7.1993, str. 1.
4 UL L 331, 7.12.1998, str. 1.
5 UL L 189, 20.7.1990, str. 17.
6 UL L 117, 5.5.2017, str. 1.

– Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU[1]

22. Snovi človeškega izvora

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/98/ES z dne 27. januarja 2003 o določitvi standardov kakovosti in varnosti za zbiranje, preskušanje, predelavo, shranjevanje in razdeljevanje človeške krvi in komponent krvi ter o spremembi Direktive 2001/83/ES[2]

– Direktiva 2004/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o določitvi standardov kakovosti in varnosti, darovanja, pridobivanja, testiranja, predelave, konzerviranja, shranjevanja in razdeljevanja človeških tkiv in celic[3]

– Direktiva 2010/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o standardih kakovosti in varnosti človeških organov, namenjenih za presaditev[4]

[1] UL L 117, 5.5.2017, str. 176.
[2] UL L 33, 8.2.2003, str. 30.
[3] UL L 102, 7.4.2004, str. 48.
[4] UL L 207, 6.8.2010, str. 14.

23. Kemikalije in sorodno

– Uredba (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o gnojilih[1]

– Direktiva 2004/10/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi načel dobre laboratorijske prakse ter preverjanju njihove uporabe pri preskusih kemičnih snovi[2]

– Direktiva 2004/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o inšpekcijskih pregledih in preverjanju dobre laboratorijske prakse (DLP)[3]

– Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi[4]

– Uredba (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih[5]

---

1 UL L 304, 21.11.2003, str. 1.
2 UL L 50, 20.2.2004, str. 44.
3 UL L 50, 20.2.2004, str. 28.
4 UL L 174, 1.7.2011, str. 88.
5 UL L 104, 8.4.2004, str. 1.

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS[1]

– Uredba (EU) št. 649/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij[2]

– Uredba (EU) 2017/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o živem srebru in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1102/2008[3]

– Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS[4]

– Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES[5]

---

1 UL L 158, 30.4.2004, str. 7.
2 UL L 201, 27.7.2012, str. 60.
3 UL L 137, 24.5.2017, str. 1.
4 UL L 266, 26.9.2006, str. 1.
5 UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

– Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006[1]

– Uredba (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah[2]

24. Pesticidi, biocidi

– Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS[3]

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS[4]

Sklicevanje na države članice v členu 43 navedene uredbe se ne razume, kot da vključuje Združeno kraljestvo v zvezi s Severno Irsko.

[1] UL L 353, 31.12.2008, str. 1.
[2] UL L 47, 18.2.2004, str. 1.
[3] UL L 309, 24.11.2009, str. 1.
[4] UL L 70, 16.3.2005, str. 1.

– Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov[1]

Sklicevanja na državo članico v členu 3(3), členu 15(1) in členu 28(4) ter točki (g) člena 75(1) navedene uredbe se ne razumejo, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujejo Združeno kraljestvo.

25. Odpadki

– Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov[2]

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži[3]

– Uredba (EU) št. 1257/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o recikliranju ladij in spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 in Direktive 2009/16/ES[4]

[1] UL L 167, 27.6.2012, str. 1.
[2] UL L 190, 12.7.2006, str. 1.
[3] UL L 365, 31.12.1994, str. 10.
[4] UL L 330, 10.12.2013, str. 1.

– Direktiva Sveta 2006/117/Euratom z dne 20. novembra 2006 o nadzorovanju in kontroli pošiljk radioaktivnih odpadkov in izrabljenega jedrskega goriva[1]

26. Okolje, energetska učinkovitost

– Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 708/2007 z dne 11. junija 2007 o uporabi tujih in lokalno neprisotnih vrst v ribogojstvu[3]

– Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje[4]

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive Sveta 93/12/EGS[5]

---

1 UL L 337, 5.12.2006, str. 21.
2 UL L 317, 4.11.2014, str. 35.
3 UL L 168, 28.6.2007, str. 1.
4 UL L 27, 30.1.2010, str. 1.
5 UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

– Direktiva Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva[1]

– Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ter o spremembi Direktive 1999/13/ES[2]

– Uredba (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode[3]

– Uredba Sveta (ES) št. 2173/2005 z dne 20. decembra 2005 o vzpostavitvi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT za uvoz lesa v Evropsko skupnost[4]

– Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006[5]

---

1 UL L 107, 25.4.2015, str. 26.
2 UL L 143, 30.4.2004, str. 87.
3 UL L 295, 12.11.2010, str. 23.
4 UL L 347, 30.12.2005, str. 1.
5 UL L 150, 20.5.2014, str. 195.

– Uredba (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč[1]

– Uredba (EU) 2017/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o živem srebru in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1102/2008[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi[3]

– Uredba Sveta (EGS) št. 3254/91 z dne 4. novembra 1991 o prepovedi uporabe stopalk v Skupnosti in vnosa v Skupnost kožuhov in izdelanega blaga iz nekaterih prosto živečih živalskih vrst, ki izvirajo iz držav, kjer jih lovijo s stopalkami ali z načini lova s pastmi, ki ne izpolnjujejo mednarodnih standardov humanega lova s pastmi[4]

– Uredba (ES) št. 1007/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o trgovini z izdelki iz tjulnjev[5]

---

1 UL L 286, 31.10.2009, str. 1.
2 UL L 137, 24.5.2017, str. 1.
3 UL L 61, 3.3.1997, str. 1.
4 UL L 308, 9.11.1991, str. 1.
5 UL L 286, 31.10.2009, str. 36.

– Uredba (ES) št. 1523/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o prepovedi dajanja v promet ter uvoza v Skupnost ali izvoza iz Skupnosti krzna mačk in psov ter izdelkov, ki vsebujejo tako krzno[1]

– Direktiva Sveta 83/129/EGS z dne 28. marca 1983 o uvozu kož nekaterih tjulnjih mladičev in izdelkov iz njih v države članice[2]

– Uredba (ES) št. 106/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o programu Skupnosti za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme[3]

– Uredba (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre[4]

– Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo[5]

1 UL L 343, 27.12.2007, str. 1.
2 UL L 91, 9.4.1983, str. 30.
3 UL L 39, 13.2.2008, str. 1.
4 UL L 342, 22.12.2009, str. 46.
5 UL L 285, 31.10.2009, str. 10.

– Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU[1]

27. Pomorska oprema

– Direktiva 2014/90/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o pomorski opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 96/98/ES[2]

28. Železniški prevoz

– Direktiva (EU) 2016/797 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji[3], kolikor zadeva pogoje in tehnične specifikacije za dajanje na trg, dajanje v uporabo in prosti pretok železniških proizvodov

29. Živila – splošno

– Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane[4]

---

1 UL L 198, 28.7.2017, str. 1.
2 UL L 257, 28.8.2014, str. 146.
3 UL L 138, 26.5.2016, str. 44.
4 UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

Sklicevanje na državo članico v drugem pododstavku člena 29(1) navedene uredbe se ne razume, kot da v zvezi s Severno Irsko vključuje Združeno kraljestvo.

– Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004[1]

– Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih[2]

30. Živila – higiena

– Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora[3]

[1] UL L 304, 22.11.2011, str. 18.
[2] UL L 404, 30.12.2006, str. 9.
[3] UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil[1]

– Direktiva Sveta 89/108/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaj držav članic o hitro zamrznjenih živilih za prehrano ljudi[2]

31. Živila – sestavine, sledovi, ostanki, tržni standardi

– Uredba (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila[3]

  Sklicevanje na državo članico v členu 3(1) navedene uredbe se ne razume, kot da v zvezi s Severno Irsko vključuje Združeno kraljestvo.

– Uredba (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97[4]

[1] UL L 139, 30.4.2004, str. 1.
[2] UL L 40, 11.2.1989, str. 34.
[3] UL L 354, 31.12.2008, str. 1.
[4] UL L 354, 31.12.2008, str. 7.

– Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila[1]

– Uredba (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES[2]

– Direktiva 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih[3]

– Uredba (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom[4]

– Uredba (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na živilih[5]

Sklicevanje na državo članico v členu 7(2) navedene uredbe se ne razume, kot da v zvezi s Severno Irsko vključuje Združeno kraljestvo.

---

1 UL L 354, 31.12.2008, str. 16.
2 UL L 354, 31.12.2008, str. 34.
3 UL L 183, 12.7.2002, str. 51.
4 UL L 404, 30.12.2006, str. 26.
5 UL L 309, 26.11.2003, str. 1.

– Uredba Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani[1]

– Uredba (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001[2]

– Uredba (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009[3]

– Direktiva 1999/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o kavnih in cikorijinih ekstraktih[4]

---

1 UL L 37, 13.2.1993, str. 1.
2 UL L 327, 11.12.2015, str. 1.
3 UL L 181, 29.6.2013, str. 35.
4 UL L 66, 13.3.1999, str. 26.

– Direktiva 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2000 o izdelkih iz kakava in čokolade, namenjenih za prehrano ljudi[1]

– Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu[2]

– Direktiva Sveta 2001/111/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih sladkorjih, namenjenih za prehrano ljudi[3]

– Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave[4]

– Uredba Komisije (ES) št. 1295/2008 z dne 18. decembra 2008 o uvažanju hmelja iz tretjih držav[5]

– Uredba Komisije (ES) št. 1375/2007 z dne 23. novembra 2007 o uvozu ostankov od proizvodnje škroba iz koruze iz Združenih držav Amerike[6]

---

1 UL L 197, 3.8.2000, str. 19.
2 UL L 10, 12.1.2002, str. 47.
3 UL L 10, 12.1.2002, str. 53.
4 UL L 157, 15.6.2011, str. 1.
5 UL L 340, 19.12.2008, str. 45.
6 UL L 307, 24.11.2007, str. 5.

– Direktiva Sveta 2001/112/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih sokovih in nekaterih podobnih proizvodih, namenjenih za prehrano ljudi[1]

– Direktiva Sveta 2001/113/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi[2]

– Direktiva Sveta 2001/114/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi[3]

– Direktiva (EU) 2015/2203 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o približevanju zakonov držav članic v zvezi s kazeini in kazeinati, namenjenimi prehrani ljudi, ter razveljavitvi Direktive Sveta 83/417/EGS[4]

– Poglavje IV naslova V Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008[5]

---

1 UL L 10, 12.1.2002, str. 58.
2 UL L 10, 12.1.2002, str. 67.
3 UL L 15, 17.1.2002, str. 19.
4 UL L 314, 1.12.2015, str. 1.
5 UL L 347, 20.12.2013, str. 549.

– Oddelek 1 poglavja I naslova II dela II Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007[1]

32. Materiali, namenjeni za stik z živili

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS[2]

Sklicevanje na državo članico v členu 9(1) navedene uredbe se ne razume, kot da v zvezi s Severno Irsko vključuje Združeno kraljestvo.

– Direktiva Sveta 84/500/EGS z dne 15. oktobra 1984 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanaša na keramične izdelke, namenjene za stik z živili[3]

[1] UL L 347, 20.12.2013, str. 671.
[2] UL L 338, 13.11.2004, str. 4.
[3] UL L 277, 20.10.1984, str. 12.

33. Živila – drugo

– Direktiva 1999/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o približevanju zakonodaje držav članic o živilih in živilskih sestavinah, obsevanih z ionizirajočim sevanjem,[1]

– Direktiva 1999/3/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o izdelavi seznama Skupnosti za živila in živilske sestavine, obsevane z ionizirajočim sevanjem[2]

– Direktiva 2009/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o približevanju zakonodaj držav članic na področju ekstrakcijskih topil, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in njihovih sestavin[3]

– Direktiva 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod[4]

– Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91[5]

---

1 UL L 66, 13.3.1999, str. 16.
2 UL L 66, 13.3.1999, str. 24.
3 UL L 141, 6.6.2009, str. 3.
4 UL L 164, 26.6.2009, str. 45.
5 UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

– Uredba (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007[1]

– Uredba Sveta (Euratom) 2016/52 z dne 15. januarja 2016 o najvišjih dovoljenih stopnjah radioaktivnega onesnaženja živil in krme po jedrski nesreči ali katerem koli drugem radiološkem izrednem dogodku in razveljavitvi Uredbe (Euratom) št. 3954/87 ter uredb Komisije (Euratom) št. 944/89 in (Euratom) št. 770/90[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 733/2008 z dne 15. julija 2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil[3]

34. Krma – proizvodi in higiena

– Uredba (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES[4]

[1] UL L 150, 14.6.2018, str. 1.
[2] UL L 13, 20.1.2016, str. 2.
[3] UL L 201, 30.7.2008, str. 1.
[4] UL L 229, 1.9.2009, str. 1.

– Direktiva 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. maja 2002 o nezaželenih snoveh v živalski krmi[1]

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali[2]

Sklicevanja na nacionalne referenčne laboratorije v točki 6 Priloge II k navedeni uredbi se ne razumejo, kot da se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo za Združeno kraljestvo. To nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja v državi članici, ne preprečuje izpolnjevanja nalog nacionalnega referenčnega laboratorija v zvezi s Severno Irsko. Informacij in materiala, ki so si jih v ta namen izmenjali pristojni organi Severne Irske in nacionalni referenčni laboratorij v državi članici, nacionalni referenčni laboratorij ne sme dodatno razkriti brez predhodnega soglasja navedenih pristojnih organov.

– Direktiva Sveta 90/167/EGS z dne 26. marca 1990 o pogojih za proizvodnjo, dajanje na trg in uporabo medicirane krme v Skupnosti[3]

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme[4]

[1] UL L 140, 30.5.2002, str. 10.
[2] UL L 268, 18.10.2003, str. 29.
[3] UL L 92, 7.4.1990, str. 42.
[4] UL L 35, 8.2.2005, str. 1.

35. Gensko spremenjeni organizmi

– Uredba (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi[1], razen drugega odstavka člena 32

To nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja v državi članici, ne preprečuje izpolnjevanja nalog nacionalnega referenčnega laboratorija v zvezi s Severno Irsko. Informacij in materiala, ki so si jih v ta namen izmenjali pristojni organi Severne Irske in nacionalni referenčni laboratorij v državi članici, nacionalni referenčni laboratorij ne sme dodatno razkriti brez predhodnega soglasja navedenih pristojnih organov.

Sklicevanja na državo članico v členih 10(1) in 22(1) navedene uredbe se ne razumejo, kot da v zvezi s Severno Irsko vključujejo Združeno kraljestvo.

– Uredba (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES[2]

[1] UL L 268, 18.10.2003, str. 1.
[2] UL L 268, 18.10.2003, str. 24.

– Uredba (ES) št. 1946/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o čezmejnem gibanju gensko spremenjenih organizmov[1]

– Del C Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS[2]

36. Žive živali, zarodni material in proizvodi živalskega izbora

Sklicevanja na nacionalne referenčne laboratorije v aktih, navedenih v tem oddelku, se ne razumejo, kot da vključujejo referenčni laboratorij v Združenem kraljestvu. To nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja v državi članici, ne preprečuje izpolnjevanja nalog nacionalnega referenčnega laboratorija v zvezi s Severno Irsko. Informacij in materiala, ki so si jih v ta namen izmenjali pristojni organi Severne Irske in nacionalni referenčni laboratorij v državi članici, nacionalni referenčni laboratorij ne sme dodatno razkriti brez predhodnega soglasja navedenih pristojnih organov.

– Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“)[3]

[1] UL L 287, 5.11.2003, str. 1.
[2] UL L 106, 17.4.2001, str. 1.
[3] UL L 84, 31.3.2016, str. 1.

– Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti[1]

– Direktiva Sveta 91/68/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti z ovcami in kozami[2]

– Direktiva Sveta 2009/156/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav[3]

– Direktiva Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav[4]

– Direktiva Sveta 92/65/EGS z dne 13. julija 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za trgovino in za uvoz v Skupnost živali, semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere ne veljajo zahteve zdravstvenega varstva živali, določene v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) k Direktivi 90/425/EGS[5]

---

1 UL 121, 29.7.1964, str. 1977.
2 UL L 46, 19.2.1991, str. 19.
3 UL L 192, 23.7.2010, str. 1.
4 UL L 343, 22.12.2009, str. 74.
5 UL L 268, 14.9.1992, str. 54.

– Direktiva Sveta 88/407/EGS z dne 14. junija 1988 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet med državami članicami Evropske skupnosti in za uvoz semena domačih živali iz vrst govedi[1]

– Direktiva Sveta 89/556/EGS z dne 25. septembra 1989 o pogojih za zdravstveno varstvo živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti in uvoz iz tretjih držav za zarodke domačih živali vrste goveda[2]

– Direktiva Sveta 90/429/EGS z dne 26. junija 1990 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet znotraj Skupnosti in za uvoz semena domačih prašičev[3]

– Direktiva Sveta 92/118/EGS z dne 17. decembra 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali in javnozdravstvenega varstva, ki urejajo trgovino in uvoz v Skupnost za izdelke, ki niso predmet navedenih zahtev, določenih v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) Direktive 89/662/EGS, glede povzročiteljev bolezni pa v Direktivi 90/425/EGS[4]

---

1 UL L 194, 22.7.1988, str. 10.
2 UL L 302, 19.10.1989, str. 1.
3 UL L 224, 18.8.1990, str. 62.
4 UL L 62, 15.3.1993, str. 49.

– Direktiva Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih[1]

– Direktiva Sveta 2004/68/ES z dne 26. aprila 2004 o določitvi predpisov v zvezi z zdravstvenim varstvom živali za uvoz v Skupnost in tranzit skozi Skupnost nekaterih živih parkljarjev, o spremembi direktiv 90/426/EGS in 92/65/EGS ter razveljavitvi Direktive 72/462/EGS[2]

– Direktiva Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi[3]

– Uredba (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003[4]

– Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih)[5]

---

1 UL L 328, 24.11.2006, str. 14.
2 UL L 139, 30.4.2004, str. 321.
3 UL L 18, 23.1.2003, str. 11.
4 UL L 178, 28.6.2013, str. 1.
5 UL L 300, 14.11.2009, str. 1.

37. Nadzor bolezni živali, nadzor nad zoonozami

Sklicevanja na nacionalne referenčne laboratorije v aktih, navedenih v tem oddelku, se ne razumejo, kot da vključujejo referenčni laboratorij v Združenem kraljestvu. To nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja v državi članici, ne preprečuje izpolnjevanja nalog nacionalnega referenčnega laboratorija v zvezi s Severno Irsko. Informacij in materiala, ki so si jih v ta namen izmenjali pristojni organi Severne Irske in nacionalni referenčni laboratorij v državi članici, nacionalni referenčni laboratorij ne sme dodatno razkriti brez predhodnega soglasja navedenih pristojnih organov.

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij[1]

– Direktiva Sveta 77/391/EGS z dne 17. maja 1977 o uvedbi ukrepov Skupnosti za izkoreninjenje bruceloze, tuberkuloze in levkoze pri govedu[2]

– Direktiva Sveta 78/52/EGS z dne 13. decembra 1977 o merilih Skupnosti v zvezi z nacionalnimi načrti za pospešeno izkoreninjenje bruceloze, tuberkuloze in enzootske levkoze pri govedu[3]

[1] UL L 147, 31.5.2001, str. 1.
[2] UL L 145, 13.6.1977, str. 44.
[3] UL L 15, 19.1.1978, str. 34.

– Direktiva Sveta 2003/85/ES z dne 29. septembra 2003 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke, ki razveljavljajo Direktivo 85/511/EGS in odločbe 89/531/EGS in 91/665/EGS ter spreminja Direktivo 92/46/EGS[1]

– Direktiva Sveta 2005/94/ES z dne 20. decembra 2005 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje aviarne influence in razveljavitvi Direktive 92/40/EGS[2]

– Direktiva Sveta 2001/89/ES z dne 23. oktobra 2001 o ukrepih Skupnosti za nadzor nad klasično prašičjo kugo[3]

– Direktiva Sveta 92/35/EGS z dne 29. aprila 1992 o pravilih za obvladovanje in ukrepih za zatiranje konjske kuge[4]

– Direktiva Sveta 2002/60/ES z dne 27. junija 2002 o določitvi posebnih ukrepov za nadzor nad afriško prašičjo kugo in o spremembi Direktive 92/119/EGS v zvezi z nalezljivo ohromelostjo prašičev in afriško prašičjo kugo[5]

---

1 UL L 306, 22.11.2003, str. 1.
2 UL L 10, 14.1.2006, str. 16.
3 UL L 316, 1.12.2001, str. 5.
4 UL L 157, 10.6.1992, str. 19.
5 UL L 192, 20.7.2002, str. 27.

– Uredba (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljih zoonoz, ki se prenašajo z živili[1]

– Direktiva Sveta 92/66/EGS z dne 14. julija 1992 o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor atipične kokošje kuge[2]

– Direktiva Sveta 92/119/EGS z dne 17. decembra 1992 o splošnih ukrepih Skupnosti za nadzor nad določenimi živalskimi boleznimi in o posebnih ukrepih v primeru vezikularne bolezni prašičev[3]

– Direktiva 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki spreminja Odločbo Sveta 90/424/EGS in razveljavlja Direktivo Sveta 92/117/EGS[4]

– Direktiva Sveta 2000/75/ES z dne 20. novembra 2000 o določitvi posebnih določb za boj zoper in izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika[5]

1 UL L 325, 12.12.2003, str. 1.
2 UL L 260, 5.9.1992, str. 1.
3 UL L 62, 15.3.1993, str. 69.
4 UL L 325, 12.12.2003, str. 31.
5 UL L 327, 22.12.2000, str. 74.

38. Identifikacija živali

– Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS[1]

– Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97[2]

– Direktiva Sveta 2008/71/ES z dne 15. julija 2008 o identifikaciji in registraciji prašičev[3]

39. Vzreja živali

– Člen 37 in člen 64(3) Uredbe (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“)[4]

---

1 UL L 5, 9.1.2004, str. 8.
2 UL L 204, 11.8.2000, str. 1.
3 UL L 213, 8.8.2008, str. 31.
4 UL L 171, 29.6.2016, str. 66.

40. Dobrobit živali

– Uredba Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) št. 1255/97[1]

– Uredba Sveta (ES) št. 1099/2009 z dne 24. septembra 2009 o zaščiti živali pri usmrtitvi[2]

41. Zdravje rastlin

– Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti[3]

– Uredba (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o ukrepih varstva pred škodljivimi organizmi rastlin, spremembi Uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 652/2014 in (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktiv Sveta 69/464/EGS, 74/647/EGS, 93/85/EGS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES in 2007/33/ES[4]

---

1 UL L 3, 5.1.2005, str. 1.
2 UL L 303, 18.11.2009, str. 1.
3 UL L 169, 10.7.2000, str. 1.
4 UL L 317, 23.11.2016, str. 4.

42. Rastlinski razmnoževalni material

– Direktiva Sveta 66/402/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semena žit[1]

– Direktiva Sveta 68/193/EGS z dne 9. aprila 1968 o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte[2]

– Direktiva Sveta 1999/105/ES z dne 22. decembra 1999 o trženju gozdnega reprodukcijskega materiala[3]

– Direktiva Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin[4]

– Direktiva Sveta 2002/54/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena pese[5]

– Direktiva Sveta 2002/55/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena zelenjadnic[6]

---

1 UL 125, 11.7.1966, str. 2 309.
2 UL L 93, 17.4.1968, str. 15.
3 UL L 11, 15.1.2000, str. 17.
4 UL L 193, 20.7.2002, str. 1.
5 UL L 193, 20.7.2002, str. 12.
6 UL L 193, 20.7.2002, str. 33.

– Direktiva Sveta 2002/56/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semenskega krompirja[1]

– Direktiva Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic[2]

– Direktiva Sveta 2008/90/ES z dne 29. septembra 2008 o trženju razmnoževalnega materiala sadnih rastlin in sadnih rastlin, namenjenih za pridelavo sadja[3]

43. Uradni nadzor, veterinarski pregledi

Sklicevanja na nacionalne referenčne laboratorije v aktih, navedenih v tem oddelku, se ne razumejo, kot da vključujejo referenčni laboratorij v Združenem kraljestvu. To nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja v državi članici, ne preprečuje izpolnjevanja nalog nacionalnega referenčnega laboratorija v zvezi s Severno Irsko. Informacij in materiala, ki so si jih v ta namen izmenjali pristojni organi Severne Irske in nacionalni referenčni laboratorij v državi članici, nacionalni referenčni laboratorij ne sme dodatno razkriti brez predhodnega soglasja navedenih pristojnih organov.

[1] UL L 193, 20.7.2002, str. 60.
[2] UL L 193, 20.7.2002, str. 74.
[3] UL L 267, 8.10.2008, str. 8.

– Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru)[1]

– Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali[2]

– Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi[3]

[1] UL L 95, 7.4.2017, str. 1.
[2] UL L 165, 30.4.2004, str. 1.
[3] UL L 139, 30.4.2004, str. 206.

– Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS[1]

– Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav[2]

– Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi[3]

– Direktiva Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga[4]

44. Sanitarna in fitosanitarna pravila – drugo

– Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS[5]

---

1 UL L 268, 24.9.1991, str. 56.
2 UL L 24, 30.1.1998, str. 9.
3 UL L 224, 18.8.1990, str. 29.
4 UL L 395, 30.12.1989, str. 13.
5 UL L 125, 23.5.1996, str. 3.

– Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ter razveljavitvi direktiv 85/358/EGS in 86/469/EGS in odločb 89/187/EGS in 91/664/EGS[1]

45. Intelektualna lastnina

– Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89[2]

– Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil[3]

– Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 ter njeni izvedbeni predpisi[4]

[1] UL L 125, 23.5.1996, str. 10.
[2] UL L 39, 13.2.2008, str. 16.
[3] UL L 343, 14.12.2012, str. 1.
[4] UL L 84, 20.3.2014, str. 14.

– Oddelka 2 in 3 poglavja I naslova II dela II Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007[1]

– Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003[2]

46. Ribištvo in ribogojstvo

– Uredba Komisije (EGS) št. 3703/85 z dne 23. decembra 1985 o podrobnih pravilih za uporabo skupnih tržnih standardov za nekatere sveže ali hlajene ribe[3]

– Uredba Sveta (EGS) št. 2136/89 z dne 21. junija 1989 o določitvi skupnih tržnih standardov za konzervirane sardele in trgovskih opisov konzerviranih sardel in proizvodov tipa sardele[4]

[1] UL L 347, 20.12.2013, str. 671.
[2] UL L 181, 29.6.2013, str. 15.
[3] UL L 351, 28.12.1985, str. 63.
[4] UL L 212, 22.7.1989, str. 79.

– Uredba Sveta (EGS) št. 1536/92 z dne 9. junija 1992 o skupnih tržnih standardih za konzervirani tun in palamido[1]

– Uredba Sveta (ES) št. 2406/96 z dne 26. novembra 1996 o določitvi skupnih tržnih standardov za nekatere ribiške proizvode[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov[3], kolikor zadeva določbe o najmanjših velikostih za morske organizme

– Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006[4], kolikor zadeva določbe v zvezi s tržnimi standardi

---

1 UL L 163, 17.6.1992, str. 1.
2 UL L 334, 23.12.1996, str. 1.
3 UL L 125, 27.4.1998, str. 1.
4 UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

– Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000[1], kolikor zadeva določbe v zvezi s tržnimi standardi in informacijami za potrošnike

– Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES, kolikor zadeva določbe v zvezi s tržnimi standardi za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvračanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2004 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999[3]

– Uredba Sveta (ES) št. 1035/2001 z dne 22. maja 2001 o oblikovanju sistema dokumentacije o ulovu za ribe vrste *Dissostichus spp*[4].

---

1 UL L 354, 28.12.2013, str. 1.
2 UL L 354, 28.12.2013, str. 22.
3 UL L 286, 29.10.2008, str. 1.
4 UL L 145, 31.5.2001, str. 1.

– Uredba (EU) št. 640/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uvedbi programa za dokumentacijo o ulovu modroplavutih tunov *Thunnus thynnus* in o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1984/2003[1]

– Uredba Sveta (ES) št. 1100/2007 z dne 18. septembra 2007 o ukrepih za obnovo staleža evropske jegulje[2]

47. Drugo

– Del III Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007[3], razen poglavja VI

– Uredba Sveta (ES) 2964/95 z dne 20. decembra 1995 o uvedbi registracije za uvoz in nabavo surove nafte v Skupnosti[4]

– Uredba Sveta (ES) št. 2182/2004 z dne 6. decembra 2004 o medaljah in žetonih, podobnih eurokovancem[5]

---

1 UL L 194, 24.7.2010, str. 1.
2 UL L 248, 22.9.2007, str. 17.
3 UL L 347, 20.12.2013, str. 671.
4 UL L 310, 22.12.1995, str. 5.
5 UL L 373, 21.12.2004, str. 1.

– Uredba (ES) št. 1889/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje[1]

– Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES[2]

– Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine[3]

– Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012[4]

– Direktiva Sveta 69/493/EGS z dne 15. decembra 1969 o približevanju zakonodaje držav članic o kristalnem steklu[5]

---

1 UL L 309, 25.11.2005, str. 9.
2 UL L 127, 29.4.2014, str. 1.
3 UL L 39, 10.2.2009, str. 1.
4 UL L 159, 28.5.2014, str. 1.
5 UL L 326, 29.12.1969, str. 36.

– Uredba Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo[1]

– Direktiva Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja[2]

– Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o izvajanju člena 10 Protokola Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranem kriminalu (Protokol ZN o strelnem orožju), uvedbi izvoznih dovoljenj za strelno orožje, njegove sestavne dele in strelivo ter ukrepih glede njihovega uvoza in tranzita[3]

– Direktiva 2009/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o poenostavitvi pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti[4]

1 UL L 134, 29.5.2009, str. 1.
2 UL L 256, 13.9.1991, str. 51.
3 UL L 94, 30.3.2012, str. 1.
4 UL L 146, 10.6.2009, str. 1.

– Uredba Sveta (ES) št. 1236/2005 z dne 27. junija 2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje[1]

– Uredba Sveta (ES) št. 2368/2002 z dne 20. decembra 2002 o izvajanju sistema potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti[2]

– omejevalni ukrepi, ki veljajo na podlagi člena 215 PDEU, kolikor se nanašajo na blagovno menjavo med Unijo in tretjimi državami

_____

[1] UL L 200, 30.7.2005, str. 1.
[2] UL L 358, 31.12.2002, str. 28.

PRILOGA 6

DOLOČBE PRAVA UNIJE IZ ČLENA 9

1. Davek na dodano vrednost[1]

   – Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[2]

   – Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici[3]

   – Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost[4]

   – Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi[5]

---

1 Naslovi in podnaslovi v tej prilogi so samo okvirni.
2 UL L 347, 11.12.2006, str. 1.
3 UL L 44, 20.2.2008, str. 23.
4 UL L 268, 12.10.2010, str. 1.
5 UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

– Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti[1]

– Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav[2]

– Direktiva Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi področja uporabe člena 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga[3]

– Direktiva Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošiljk blaga nekomercialnega značaja iz tretjih držav[4]

– Obveznosti, ki izvirajo iz Sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o upravnem sodelovanju, boju proti goljufijam in izterjavi terjatev na področju davka na dodano vrednost[5]

---

1 UL L 326, 21.11.1986, str. 40.
2 UL L 346, 29.12.2007, str. 6.
3 UL L 292, 10.11.2009, str. 5.
4 UL L 286, 17.10.2006, str. 15.
5 UL L 195, 1.8.2018, str. 1.

– Obveznosti, ki izvirajo iz Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani v boju proti goljufijam in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo njihovim finančnim interesom[1]

2. Trošarine

– Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS[2]

– Uredba Sveta (EU) št. 389/2012 z dne 2. maja 2012 o upravnem sodelovanju na področju trošarin in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2073/2004[3]

– Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi[4]

– Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače[5]

---

1 UL L 46, 17.2.2009, str. 8.
2 UL L 9, 14.1.2009, str. 12.
3 UL L 121, 8.5.2012, str. 1.
4 UL L 84, 31.3.2010, str. 1.
5 UL L 316, 31.10.1992, str. 21.

– Direktiva Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače[1]

– Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke[2]

– Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije[3]

– Direktiva Sveta 95/60/ES z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina[4]

– Odločba št. 1152/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o informatizaciji gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov[5]

1 UL L 316, 31.10.1992, str. 29.
2 UL L 176, 5.7.2011, str. 24.
3 UL L 283, 31.10.2003, str. 51.
4 UL L 291, 6.12.1995, str. 46.
5 UL L 162, 1.7.2003, str. 5.

– Direktiva Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav[1]

– Direktiva Sveta 2006/79/ES z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošiljk blaga nekomercialnega značaja iz tretjih držav[2]

_____

[1] UL L 346, 29.12.2007, str. 6.
[2] UL L 286, 17.10.2006, str. 15.

PRILOGA 7

DOLOČBE PRAVA UNIJE IZ ČLENA 11

Za Združeno kraljestvo in v njem se v zvezi s Severno Irsko uporabljajo naslednji akti, kolikor se uporabljajo za proizvodnjo, prenos, distribucijo in dobavo električne energije, trgovanje z električno energijo na debelo ali čezmejne izmenjave električne energije.

Določbe v zvezi z maloprodajnimi trgi in varstvom potrošnikov se ne uporabljajo. Sklicevanja na določbo drugega akta Unije v aktih, navedenih v tej prilogi, ne pomenijo, da se določba, na katero se sklicuje, uporablja, če se sicer ne uporablja za Združeno kraljestvo in v njem v zvezi s Severno Irsko, razen če gre za določbo, ki ureja veleprodajne trge električne energije, ki se uporablja na Irskem in je potrebna za skupno delovanje enotnega veleprodajnega trga z električno energijo na Irskem in Severnem Irskem.

– Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES[1]

[1] UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

– Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003[1]

– Uredba (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o ustanovitvi Agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev[2]

– Direktiva 2005/89/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z električno energijo in naložb v infrastrukturo[3]

– Uredba (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga[4]

– Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja)[5]

– Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES[6]

_____

1 UL L 211, 14.8.2009, str. 15.
2 UL L 211, 14.8.2009, str. 1.
3 UL L 33, 4.2.2006, str. 22.
4 UL L 326, 8.12.2011, str. 1.
5 UL L 334, 17.12.2010, str. 17.
6 UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

PRILOGA 8

DOLOČBE PRAVA UNIJE
IZ ČLENA 12(1) TEGA PROTOKOLA
IN ČLENA 7(1) PRILOGE 4

1. Pravila o državni pomoči v PDEU[1]

   – Členi 107, 108 in 109 PDEU

   – Člen 106 PDEU, kolikor zadeva državno pomoč

   – Člen 93 PDEU

2. Akti, ki se sklicujejo na pojem pomoči

   – Obvestilo Komisije o pojmu državne pomoči[2]

[1] Naslovi in podnaslovi v tej prilogi so samo okvirni.
[2] UL C 262, 19.7.2016, str. 1.

– Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena[1]

– Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev[2]

3. Predpisi o skupinskih izjemah

3.1 Pooblastitvena uredba

– Uredba Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči[3]

3.2 Uredba o splošnih skupinskih izjemah

– Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe[4]

[1] UL C 8, 11.1.2012, str. 4.
[2] UL C 155, 20.6.2008, str. 10.
[3] UL L 248, 24.9.2015, str. 1.
[4] UL L 187, 26.6.2014, str. 1.

3.3 Sektorski predpisi o skupinskih izjemah

– Uredba Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije[1]

– Uredba Komisije (EU) št. 1388/2014 z dne 16. decembra 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije[2]

– Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70[3]

[1] UL L 193, 1.7.2014, str. 1.
[2] UL L 369, 24.12.2014, str. 37.
[3] UL L 315, 3.12.2007, str. 1.

– Sporočilo Komisije o smernicah za razlago Uredbe (ES) št. 1370/2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza[1]

– Sklep Komisije z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena[2]

3.4 Predpisi o pomoči *de minimis*

– Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*[3]

– Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena[4]

[1] UL C 92, 29.3.2014, str. 1.
[2] UL L 7, 11.1.2012, str. 3.
[3] UL L 352, 24.12.2013, str. 1.
[4] UL L 114, 26.4.2012, str. 8.

– Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju[1]

– Uredba Komisije (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture[2]

4. Postopkovna pravila

– Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije[3]

– Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES[4]

– Obvestilo Komisije – Za učinkovito izvajanje odločb Komisije, ki od držav članic zahtevajo dosego vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči[5]

---

1 UL L 352, 24.12.2013, str. 9.
2 UL L 190, 28.6.2014, str. 45.
3 UL L 248, 24.9.2015, str. 9.
4 UL L 140, 30.4.2004, str. 1.
5 UL C 272, 15.11.2007, str. 4.

– Obvestilo Komisije o določitvi veljavnih pravil za ocenjevanje nezakonite državne pomoči[1]

– Obvestilo Komisije o izvrševanju zakonodaje o državni pomoči na nacionalnih sodiščih[2]

– Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj[3]

– Sporočilo Komisije – Kodeks najboljših praks pri izvajanju postopkov za nadzor državne pomoči[4]

– Sporočilo Komisije C(2003) 4582 z dne 1. decembra 2003 o poklicni skrivnosti v odločbah o državni pomoči[5]

1 UL C 119, 22.5.2002, str. 22.
2 UL C 85, 9.4.2009, str. 1.
3 UL C 14, 19.1.2008, str. 6.
4 Še ni objavljeno v UL.
5 UL C 297, 9.12.2003, str. 6.

5. Pravila o združljivosti

5.1 Pomembni projekti skupnega evropskega interesa

– Sporočilo Komisije – Merila za analizo združljivosti državne pomoči za spodbujanje izvajanja pomembnih projektov skupnega evropskega interesa z notranjim trgom[1]

5.2 Pomoč v kmetijstvu

– Smernice Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za obdobje od 2014 do 2020[2]

5.3 Pomoč sektorju ribištva in akvakulture

– Sporočilo Komisije – Smernice za preučitev državne pomoči sektorju ribištva in akvakulture[3]

[1] UL C 188, 20.6.2014, str. 4.
[2] UL C 204, 1.7.2014, str. 1.
[3] UL C 217, 2.7.2015, str. 1.

5.4 Regionalna pomoč

– Smernice o regionalni državni pomoči za obdobje 2014–2020[1]

5.5 Pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije

– Sporočilo Komisije – Okvir za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije[2]

5.6 Pomoč za tvegani kapital

– Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja[3]

5.7 Pomoč za reševanje in prestrukturiranje

– Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje nefinančnih podjetij v težavah[4]

[1] UL C 209, 23.7.2013, str. 1.
[2] UL C 198, 27.6.2014, str. 1.
[3] UL C 19, 22.1.2014, str. 4.
[4] UL C 249, 31.7.2014, str. 1.

5.8 Pomoč za usposabljanje

– Sporočilo Komisije – Merila za analizo združljivosti državne pomoči za usposabljanje, za katero velja posamična priglasitev[1]

5.9 Pomoč za zaposlovanje

– Sporočilo Komisije – Merila za analizo združljivosti državne pomoči za zaposlovanje prikrajšanih delavcev in invalidov, za katero velja posamična priglasitev[2]

5.10 Začasna pravila v odziv na gospodarsko in finančno krizo

– Sporočilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje[3]

– Sporočilo Komisije o obravnavanju oslabljenih sredstev v bančnem sektorju Skupnosti[4]

[1] UL C 188, 11.8.2009, str. 1.
[2] UL C 188, 11.8.2009, str. 6.
[3] UL C 216, 30.7.2013, str. 1.
[4] UL C 72, 26.3.2009, str. 1.

– Sporočilo Komisije o ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja in oceni ukrepov prestrukturiranja v finančnem sektorju v sedanji krizi na podlagi pravil o državni pomoči[1]

5.11 Zavarovanje izvoznih kreditov

– Sporočilo Komisije državam članicam o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za kratkoročno zavarovanje izvoznih kreditov[2]

5.12 Energija in okolje

5.12.1 Okolje in energija

– Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020[3]

– Sporočilo Komisije – Smernice za nekatere ukrepe državne pomoči v okviru sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov po letu 2012[4]

[1] UL C 195, 19.8.2009, str. 9.
[2] UL C 392, 19.12.2012, str. 1.
[3] UL C 200, 28.6.2014, str. 1.
[4] UL C 158, 5.6.2012, str. 4.

5.12.2 Električna energija (nasedli stroški)

– Sporočilo Komisije o metodologiji za analizo državne pomoči v zvezi z nasedlimi stroški[1]

5.12.3 Premog

– Sklep Sveta z dne 10. decembra 2010 o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov[2]

5.13 Osnovna in predelovalna industrija (jeklo)

– Sporočilo Komisije o nekaterih vidikih obravnave zadev v zvezi s konkurenco, ki izhajajo iz prenehanja veljavnosti Pogodbe ESPJ[3]

5.14 Poštne storitve

– Obvestilo Komisije o uporabi pravil o konkurenci v poštnem sektorju in o oceni nekaterih državnih ukrepov v zvezi s poštnimi storitvami[4]

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf.
2 UL L 336, 21.12.2010, str. 24.
3 UL C 152, 26.6.2002, str. 5.
4 UL C 39, 6.2.1998, str. 2.

5.15 Avdiovizualno področje, radiodifuzija in širokopasovna omrežja

5.15.1 Avdiovizualna produkcija

– Sporočilo Komisije o državni pomoči za filmsko produkcijo in produkcijo drugih avdiovizualnih del[1]

5.15.2 Radiodifuzija

– Sporočilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za storitve javne radiotelevizije[2]

5.15.3 Širokopasovna omrežja

– Smernice Evropske unije za uporabo pravil o državni pomoči v zvezi s hitro postavitvijo širokopasovnih omrežij[3]

[1] UL C 332, 15.11.2013, str. 1.
[2] UL C 257, 27.10.2009, str. 1.
[3] UL C 25, 26.1.2013, str. 1.

5.16 Promet in infrastruktura

– Sporočilo Komisije – Smernice Skupnosti o državnih pomočeh za prevoznike v železniškem prometu[1]

– Smernice Skupnosti o državni pomoči za pomorski promet[2]

– Sporočilo Komisije o smernicah za državno pomoč, ki dopolnjuje finančna sredstva Skupnosti za vzpostavitev pomorskih avtocest[3]

– Sporočilo Komisije – Smernice o usmerjanju državnih pomoči za družbe za upravljanje ladij[4]

– Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči letališčem in letalskim prevoznikom[5]

1 UL C 184, 22.7.2008, str. 13.
2 UL C 13, 17.1.2004, str. 3.
3 UL C 317, 12.12.2008, str. 10.
4 UL C 132, 11.6.2009, str. 6.
5 UL C 99, 4.4.2014, str. 3.

5.17 Storitve splošnega gospodarskega pomena (SGEI)

– Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve[1]

6. Preglednost finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji

– Direktiva Komisije 2006/111/ES z dne 16. novembra 2006 o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij[2]

_____

[1] UL C 8, 11.1.2012, str. 15.
[2] UL L 318, 17.11.2006, str. 17.

PRILOGA 9

POSTOPKI IZ ČLENA 12(2)

Skupni odbor določi začetno najvišjo izvzeto skupno letno raven podpore in začetni minimalni odstotek iz člena 12(2), pri čemer upošteva najnovejše razpoložljive informacije. Začetna najvišja izvzeta skupna letna raven podpore črpa iz zasnove prihodnje podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo in letnega povprečja skupnega zneska odhodkov, nastalih na Severnem Irskem v okviru skupne kmetijske politike na podlagi sedanjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020. Začetni minimalni odstotek črpa iz zasnove podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo in odstotka, v katerem so skupni odhodki v okviru skupne kmetijske politike v Uniji skladni z določbami Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, kakor je bil priglašen za zadevno obdobje.

Skupni odbor prilagodi raven podpore in odstotek iz prvega odstavka ob črpanju iz zasnove podporne sheme Združenega kraljestva za kmetijstvo vsaki spremembi skupnega zneska podpore, ki je na voljo v okviru skupne kmetijske politike Unije v vsakem prihodnjem večletnem finančnem okviru.

Če skupni odbor ne določi začetne ravni podpore in odstotka v skladu s prvim odstavkom ali ne prilagodi ravni podpore in odstotka v skladu z drugim odstavkom do konca prehodnega obdobja oziroma v enem letu od začetka veljavnosti prihodnjega večletnega finančnega okvira, se uporaba člena 12(2) začasno prekine, dokler skupni odbor ne določi ali prilagodi ravni podpore in odstotka.

PRILOGA 10

POSTOPKI IZ ČLENA 18(3)

1. Kadar Unija ali Združeno kraljestvo namerava sprejeti zaščitne ukrepe v skladu s členom 18(1) tega protokola, o tem prek skupnega odbora brez odlašanja uradno obvesti Unijo oziroma Združeno kraljestvo in zagotovi vse ustrezne informacije.

2. Unija in Združeno kraljestvo takoj začneta posvetovanja v skupnem odboru, da bi našla obojestransko sprejemljivo rešitev.

3. Unija oziroma Združeno kraljestvo ne moreta sprejeti zaščitnih ukrepov, dokler ne preteče en mesec po datumu uradnega obvestila iz točke 1, razen če se je postopek posvetovanja iz točke 2 zaključil pred iztekom navedenega roka. Kadar izredne okoliščine, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, izključujejo predhodni pregled, lahko Unija oziroma Združeno kraljestvo nemudoma, odvisno od primera, uporabita zaščitne ukrepe, ki so nujno potrebni za odpravo tega stanja.

4. Unija oziroma Združeno kraljestvo, odvisno od primera, o sprejetih ukrepih brez odlašanja uradno obvestita skupni odbor in zagotovi vse ustrezne informacije.

5. Skupni odbor se posvetuje o sprejetih zaščitnih ukrepih vsake tri mesece od dneva njihovega sprejetja, da bi se odpravili še pred predvidenim datumom poteka veljavnosti ali da bi se omejilo njihovo področje uporabe. Unija oziroma Združeno kraljestvo lahko kadar koli zahtevata, da skupni odbor pregleda take ukrepe.

6. Točke 1 do 5 se smiselno uporabljajo za izravnalne ukrepe iz člena 18(2) tega protokola.

PROTOKOL O SUVERENIH CONAH ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA NA CIPRU

Unija in Združeno kraljestvo sta se –

OB SKLICEVANJU na to, da je Skupna izjava o suverenih conah Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru, priložena Sklepni listini Pogodbe o pristopu Združenega kraljestva k Evropskim skupnostim, določila, da bo ureditev, ki se uporablja za odnose med Evropsko gospodarsko skupnostjo in suverenima conama, opredeljena v okviru morebitnega sporazuma med Skupnostjo in Republiko Ciper;

OB POTRDITVI, da bi morala biti ureditev, ki se uporablja za odnose med Unijo in suverenima conama po izstopu Združenega kraljestva iz Unije, še naprej opredeljena v okviru članstva Republike Ciper v Uniji;

OB UPOŠTEVANJU določb o suverenih conah Združenega kraljestva Akrotiri in Dekelia (v nadaljnjem besedilu: suvereni coni) iz Pogodbe o ustanovitvi Republike Ciper in s tem povezane izmenjave not z dne 16. avgusta 1960 (v nadaljnjem besedilu: Pogodba o ustanovitvi);

OB POTRDITVI, da izstop Združenega kraljestva iz Unije ne bi smel vplivati na pravice in obveznosti Republike Ciper na podlagi prava Unije ali na pravice in obveznosti pogodbenic Pogodbe o ustanovitvi;

OB SKLICEVANJU na to, da se od datuma pristopa Republike Ciper k Uniji pravo Unije uporablja v suverenih conah le v obsegu, v katerem je to potrebno za zagotovitev izvajanja ureditve iz Protokola št. 3 o suverenih conah Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska na Cipru, ki je priložen Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: Protokol št. 3);

OB UPOŠTEVANJU izmenjave not med vlado Združenega kraljestva in vlado Republike Ciper glede upravljanja suverenih con z dne 16. avgusta 1960 in priložene izjave vlade Združenega kraljestva, da je eden od glavnih ciljev, ki jih je treba doseči, zaščita interesov tistih, ki prebivajo ali delajo v suverenih conah, in ob upoštevanju tega, da bi morale biti te osebe, kolikor je to mogoče, obravnavane enako kot osebe, ki prebivajo ali delajo v Republiki Ciper;

OB UPOŠTEVANJU zaveze Združenega kraljestva, da bo še naprej uporabljalo ureditev, ki je bila sklenjena na podlagi Pogodbe o ustanovitvi in v skladu s katero organi Republike Ciper v suverenih conah upravljajo številne javne službe, med drugim tudi na področjih kmetijstva, carin in obdavčitve;

OB UPOŠTEVANJU, da bi morali suvereni coni po izstopu Združenega kraljestva iz Unije ostati del carinskega območja Unije;

OB UPOŠTEVANJU določb Pogodbe o ustanovitvi v zvezi s carinsko ureditvijo med suverenima conama in Republiko Ciper, zlasti tistih iz dela I Priloge F k navedeni pogodbi;

OB UPOŠTEVANJU zaveze Združenega kraljestva, da ne bo postavljalo carinarnic ali drugih ovir na meji med suverenima conama in Republiko Ciper ter da ne bo vzpostavljalo komercialnih ali civilnih pristanišč ali letališč;

V ŽELJI, da se po izstopu Združenega kraljestva iz Unije določi ustrezna ureditev za doseganje ciljev ureditve iz Protokola št. 3;

OB UPOŠTEVANJU, da bi morala ureditev iz tega protokola zagotoviti pravilno izvajanje in izvrševanje ustreznih določb prava Unije v zvezi s suverenima conama po izstopu Združenega kraljestva iz Unije;

OB UPOŠTEVANJU, da je treba določiti ustrezno ureditev za olajšave in oprostitev dajatev in davkov, ki jo lahko oborožene sile Združenega kraljestva in povezano osebje ohranijo po izstopu Združenega kraljestva iz Unije;

OB PRIZNAVANJU, da je treba določiti posebno ureditev za kontrole blaga in oseb, ki prečkajo zunanje meje suverenih con, ter pogoje, pod katerimi se ustrezne določbe prava Unije uporabljajo za črto med območji, ki niso pod dejanskim nadzorom vlade Republike Ciper, in suvereno cono Dekelia, kot je trenutno določena na podlagi Protokola št. 10 o Cipru, ki je priložen Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: Protokol št. 10);

OB PRIZNAVANJU, da je sodelovanje med Republiko Ciper in Združenim kraljestvom bistveno za zagotovitev učinkovitega izvajanja ureditve iz tega protokola;

OB UPOŠTEVANJU, da se bo na podlagi ureditve iz tega protokola za suvereni coni na nekaterih področjih politike Unije po izstopu Združenega kraljestva iz Unije uporabljalo pravo Unije;

OB PRIZNAVANJU edinstvene ureditve v zvezi z osebami, ki prebivajo in delajo v suverenih conah, na podlagi Pogodbe o ustanovitvi in izjave iz leta 1960 ter ob priznavanju cilja dosledne uporabe ustreznega prava Unije v Republiki Ciper in v suverenih conah v podporo tej ureditvi;

OB UPOŠTEVANJU, da Združeno kraljestvo s tem protokolom dodeljuje Republiki Ciper kot državi članici Unije odgovornost za izvajanje in izvrševanje določb prava Unije v suverenih conah, kot je določeno v tem protokolu;

OB SKLICEVANJU na to, da je Republika Ciper odgovorna za izvajanje in izvrševanje prava Unije v zvezi z blagom, ki je namenjeno v suvereni coni ali izvira iz njiju ter vstopa in izstopa prek pristanišča ali letališča v Republiki Ciper;

OB POUDARJANJU, da ureditev iz tega protokola ne posega v člena 1 in 2 Pogodbe o ustanovitvi ter v stališči Republike Ciper in Združenega kraljestva v zvezi s tem;

OB UPOŠTEVANJU, da bi morala biti ureditev iz tega protokola namenjena izključno urejanju posebnega položaja suverenih con in se ne bi smela uporabljati za nobeno drugo ozemlje ali kot precedens –

DOGOVORILA O naslednjih določbah, ki so priložene Sporazumu o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu):

ČLEN 1

Splošne določbe

1. V tem protokolu se sklicevanje na Združeno kraljestvo v zadevnih določbah Sporazuma o izstopu razume kot sklicevanje na Združeno kraljestvo v zvezi s suverenima conama. Naslovi I, II in III tretjega dela ter šesti del Sporazuma o izstopu se uporabljajo brez poseganja v določbe tega protokola.

2. Z odstopanjem od člena 4(4) in (5) Sporazuma o izstopu se določbe tega protokola, ki se nanašajo na pravo Unije ali njegove pojme ali določbe, pri njihovem izvajanju in uporabi razlagajo v skladu z ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

3. Ne glede na člen 71 Sporazuma o izstopu se v zvezi z osebnimi podatki, ki se obdelujejo v suverenih conah na podlagi tega protokola, poleg določb prava Unije o varstvu osebnih podatkov, ki se uporabljajo za suvereni coni in v njiju na podlagi tega protokola, uporabljata Uredba (EU) 2016/679 in Direktiva (EU) 2016/680.

4. Z odstopanjem od člena 6(1) Sporazuma o izstopu se v primeru, da se ta protokol sklicuje na akt Unije, sklicevanje na ta akt razume kot sklicevanje na akt, kakor je bil spremenjen ali nadomeščen. Ta odstavek se ne uporablja v zvezi s členom 4(3) in (10) Uredbe Sveta (ES) št. 866/2004[1], za katerega se uporablja člen 10(2).

5. Če Unija z odstopanjem od členov 7 in 8 Sporazuma o izstopu meni, da je popoln ali delni dostop Združenega kraljestva oziroma Združenega kraljestva v zvezi s suverenima conama nujno potreben, da se mu omogoči izpolnjevanje obveznosti iz tega protokola, tudi kadar je tak dostop potreben, ker dostopa do ustreznih informacij ni mogoče olajšati z drugimi praktičnimi sredstvi, se v zvezi z dostopom do kakršnih koli omrežij, informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk, vzpostavljenih na podlagi prava Unije, sklicevanja na države članice in pristojne organe držav članic v določbah prava Unije, ki se uporabljajo na podlagi tega protokola, razumejo kot sklicevanja tudi na Združeno kraljestvo oziroma Združeno kraljestvo v zvezi s suverenima conama.

[1] Uredba Sveta (ES) št. 866/2004 z dne 29. aprila 2004 o režimu na podlagi člena 2 Protokola št. 10 k Aktu o pristopu (UL L 161, 30.4.2004, str. 128).

ČLEN 2

Carinsko območje Unije

1. Suvereni coni sta ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi del carinskega območja Unije. V ta namen se za suvereni coni in v njiju uporabljajo določbe prava Unije o carini in skupni trgovinski politiki, vključno z določbami prava Unije, ki določajo carinske kontrole posebnega blaga ali za posebne namene.

2. Blago, ki ga proizvajajo proizvajalci v suverenih conah in se daje na trg na carinskem območju Unije, se šteje za blago v prostem prometu.

3. Vse blago, namenjeno za uporabo v suverenih conah, vstopi na otok Ciper prek civilnih letališč in pristanišč Republike Ciper, vse s tem povezane carinske formalnosti, carinske kontrole in pobiranje uvoznih dajatev pa izvajajo organi Republike Ciper.

4. Vse blago, namenjeno za izvoz, zapusti otok Ciper prek civilnih letališč in pristanišč Republike Ciper, vse s tem povezane izvozne carinske formalnosti in carinske kontrole pa izvajajo organi Republike Ciper.

5. Carinske kontrole dokumentov in opreme iz odstavka 3 oddelka 11 Priloge C k Pogodbi o ustanovitvi se izvajajo v skladu z določbami navedenega oddelka.

6. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 in z izključnim namenom podpiranja delovanja suverenih con kot vojaških oporišč se ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi uporabljajo naslednje določbe:

(a) naslednje blago lahko vstopi na otok Ciper ali ga zapusti prek pristanišča ali letališča v suverenih conah ob izpolnitvi vseh s tem povezanih carinskih formalnosti, carinskih kontrol in pobiranja dajatev, ki jih izvajajo organi suverenih con:

(i) blago, uvoženo ali izvoženo v uradne ali vojaške namene;

(ii) blago, uvoženo ali izvoženo v osebni prtljagi in izključno za osebno uporabo s strani ali v imenu osebja Združenega kraljestva ter s strani drugih oseb, ki potujejo v obrambne ali uradne namene;

(b) paketi, ki jih pošlje ali prejme osebje Združenega kraljestva ali vzdrževane osebe tega osebja in ki jih prevaža pošta britanskih sil, lahko vstopijo na otok Ciper ali ga zapustijo prek pristanišča ali letališča v suverenih conah pod naslednjimi pogoji:

(i) prejeti paketi, naslovljeni na osebje Združenega kraljestva ali vzdrževane osebe tega osebja, se prevažajo v zapečatenem zabojniku in ob prihodu prenesejo na carinarnico v Republiki Ciper, da lahko organi Republike Ciper izvedejo s tem povezane carinske formalnosti, kontrole in pobiranje uvoznih dajatev;

(ii) odposlani paketi, ki jih pošlje osebje Združenega kraljestva ali vzdrževane osebe tega osebja, so predmet carinske kontrole s strani organov suverenih con.

V tem odstavku „osebje Združenega kraljestva ali vzdrževane osebe tega osebja “ pomeni osebe, opredeljene v odstavku 1 dela I Priloge B k Pogodbi o ustanovitvi.

Združeno kraljestvo deli ustrezne informacije z Republiko Ciper, da bi tesno sodelovalo pri preprečevanju izogibanja dajatvam in davkom, vključno s tihotapljenjem.

7. Za suvereni coni in v njiju se uporabljajo členi 34, 35 in 36 PDEU ter druge določbe prava Unije o blagu, zlasti ukrepi, sprejeti v skladu s členom 114 PDEU.

8. Blago, ki prihaja z območij Republike Ciper, ki niso pod dejanskim nadzorom vlade Republike Ciper, prečka črto med temi območji in vzhodno suvereno cono v skladu z Uredbo (ES) št. 866/2004.

Brez poseganja v člen 6 tega protokola je Združeno kraljestvo odgovorno za izvajanje in izvrševanje Uredbe (ES) št. 866/2004 v zvezi s suverenima conama v skladu z določbami navedene uredbe. Združeno kraljestvo povabi organe Republike Ciper, da izvedejo vse potrebne veterinarske in fitosanitarne kontrole ter kontrole varnosti hrane, ki jih zahteva navedena uredba.

9. Združeno kraljestvo je odgovorno za izvajanje in izvrševanje določb prava Unije iz odstavka 1 v zvezi z blagom, ki prihaja v suvereni coni ali ju zapušča v skladu z odstavkom 6.

Združeno kraljestvo je odgovorno tudi za izdajo vseh dovoljenj, pooblastil ali potrdil, ki so lahko potrebna v zvezi z blagom iz odstavka 1 oddelka 5 Priloge F k Pogodbi o ustanovitvi.

10. Republika Ciper je odgovorna za izvajanje in izvrševanje določb prava Unije iz odstavka 7 v suverenih conah.

ČLEN 3

Obdavčitev

1. Za suvereni coni in v njiju se uporabljajo določbe prava Unije o prometnih davkih, trošarinah in drugih oblikah posredne obdavčitve, sprejete v skladu s členom 113 PDEU.

2. Transakcije, ki izvirajo iz suverenih con ali so vanje namenjene, se za namene davka na dodano vrednost (DDV), trošarin in drugih oblik posredne obdavčitve obravnavajo kot transakcije, ki izvirajo iz Republike Ciper ali so zanjo namenjene.

3. Republika Ciper je odgovorna za izvajanje in izvrševanje določb prava Unije iz tega člena v suverenih conah, vključno s pobiranjem dajatev in davkov, ki jih plačujejo civilne fizične ali pravne osebe, ki prebivajo ali so ustanovljene v suverenih conah.

ČLEN 4

Oprostitev dajatev

1. Prejeto, pridobljeno ali uvoženo blago ali storitve za uporabo s strani oboroženih sil Združenega kraljestva ali civilnega osebja, ki jih spremlja, ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, so oproščene carin, DDV in trošarin, če so zadevne osebe upravičene do take oprostitve v skladu s Pogodbo o ustanovitvi. V ta namen Združeno kraljestvo po odobritvi s strani Republike Ciper izda potrdila o oprostitvi za blago iz člena 2(3).

2. Dajatve, ki jih organi Združenega kraljestva lahko poberejo v suverenih conah zaradi prodaje blaga iz odstavka 1, se nakažejo organom Republike Ciper.

ČLEN 5

Socialna varnost

Zaradi nadaljnjega varstva pravic oseb, ki prebivajo ali so zaposlene na ozemlju suverenih con, Združeno kraljestvo in Republika Ciper po potrebi sprejmeta dodatno ureditev za zagotovitev pravilnega izvajanja člena 4 Protokola št. 3 po koncu prehodnega obdobja.

ČLEN 6

Kmetijstvo, ribištvo ter veterinarska in fitosanitarna pravila

Za suvereni coni in v njiju se uporabljajo določbe prava Unije o kmetijstvu in ribištvu iz naslova III tretjega dela PDEU in akti, sprejeti v skladu z navedenimi določbami, ter veterinarska in fitosanitarna pravila, sprejeta zlasti v skladu s točko (b) člena 168(4) PDEU.

Republika Ciper je odgovorna za izvajanje in izvrševanje določb prava Unije iz prvega odstavka v suverenih conah.

ČLEN 7

Kontrole oseb, ki prečkajo zunanje meje suverenih con

1. V tem členu „zunanje meje suverenih con“ pomeni morske meje ter letališča in pristanišča suverenih con, vendar ne njunih kopenskih in morskih mej z Republiko Ciper. Ob upoštevanju odstavka 6 „mejni prehodi“ v odstavkih 2 in 7 pomeni vsak mejni prehod, ki ga odobrijo organi Združenega kraljestva za prehod zunanjih meja suverenih con.

2. Združeno kraljestvo izvaja kontrole oseb, ki prečkajo zunanje meje suverenih con. Navedene kontrole vključujejo preverjanje potovalnih dokumentov. Za vse osebe se izvede vsaj ena taka kontrola za ugotavljanje njihove istovetnosti. Združeno kraljestvo dovoli prečkanje zunanjih meja suverenih con le na mejnih prehodih.

3. Državljani tretjih držav in državljani Združenega kraljestva lahko prečkajo zunanje meje suverenih con le, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) imajo veljaven potovalni dokument;

(b) imajo veljavni vizum za Republiko Ciper, če je to potrebno;

(c) opravljajo dejavnost, povezano z obrambo, ali so družinski člani osebe, ki opravlja tako dejavnost, ter

(d) ne ogrožajo nacionalne varnosti.

Pogoj iz točke (c) se ne uporablja za državljane Združenega kraljestva, ki prečkajo mejo iz odstavka 6.

Združeno kraljestvo lahko odstopa od pogojev iz prvega pododstavka le iz humanitarnih razlogov ali zaradi nacionalnega interesa ali izpolnjevanja mednarodnih obveznosti.

Člani sil in civilnih komponent ter vzdrževane osebe , kot so opredeljeni v Prilogi C k Pogodbi o ustanovitvi, za Republiko Ciper ne potrebujejo vizuma.

4. Vsak prosilec za azil, ki je prvič vstopil na otok Ciper iz držav zunaj Unije prek ene od suverenih con, se na zahtevo države članice, na ozemlju katere se nahaja, vrne v suvereno cono ali vanjo ponovno sprejme.

Republika Ciper ob upoštevanju humanitarnih vidikov in v skladu z ustrezno zakonodajo uprav suverenih con še naprej sodeluje z Združenim kraljestvom, da bi razvila praktične načine za spoštovanje pravic in izpolnitev potreb prosilcev za azil in migrantov brez urejenega statusa v suverenih conah.

5. Brez poseganja v odstavek 6 se kontrole oseb ne izvajajo na kopenskih in morskih mejah med suverenima conama in Republiko Ciper.

6. Meja med vzhodno suvereno cono in območji Republike Ciper, ki niso pod dejanskim nadzorom vlade Republike Ciper, se v tem členu do konca odložitve uporabe pravnega reda v skladu s členom 1 Protokola št. 10 obravnava kot del zunanjih meja suverenih con. Navedena meja se lahko prečka samo na mejnih prehodih Strovilia in Pergamos. Republika Ciper lahko s predhodnim soglasjem organov Združenega kraljestva in v sodelovanju z njimi sprejme nadaljnje ukrepe za boj proti nezakonitim migracijam v zvezi z osebami, ki so prečkale navedeno mejo.

7. Organi Združenega kraljestva na zunanjih mejah suverenih con ter na meji med suvereno cono Dekelia in območji Republike Ciper, ki niso pod dejanskim nadzorom vlade Republike Ciper, uporabljajo mobilne enote za nadzor zunanjih meja med mejnimi prehodi in na mejnih prehodih zunaj običajnega delovnega časa. Ta nadzor se izvaja tako, da odvrača osebe od izogibanja kontrolam na mejnih prehodih. Organi Združenega kraljestva napotijo zadostno število ustrezno usposobljenih uradnikov za izvajanje navedenih kontrol in nadzora.

8. Organi Združenega kraljestva stalno tesno sodelujejo z organi Republike Ciper z namenom učinkovitega izvajanja kontrol in nadzora iz odstavkov 6 in 7.

ČLEN 8

Sodelovanje

Republika Ciper in Združeno kraljestvo sodelujeta, da zagotovita učinkovito izvajanje tega protokola, zlasti z namenom preprečevanja goljufij in drugih nezakonitih dejavnosti, ki vplivajo na finančne interese Unije ali Združenega kraljestva. Republika Ciper in Združeno kraljestvo lahko sprejmeta dodatno ureditev glede izvajanja katere koli določbe tega protokola. Republika Ciper obvesti Evropsko komisijo o vsaki taki ureditvi pred začetkom njene veljavnosti.

ČLEN 9

Specializirani odbor

1. Specializirani odbor za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o suverenih conah na Cipru, ustanovljen s členom 165 Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: specializirani odbor):

(a) olajšuje izvajanje in uporabo tega protokola;

(b) obravnava vprašanja Unije ali Združenega kraljestva, ki so pomembna za ta protokol in predstavljajo težavo; ter

(c) daje priporočila skupnemu odboru glede delovanja tega protokola, zlasti predloge sprememb sklicevanj na pravo Unije v tem protokolu.

2. Evropska komisija obvesti specializirani odbor o vsakem poročilu, predloženem v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 866/2004, in se posvetuje z Združenim kraljestvom glede katerega koli svojega predloga za sprejetje akta, ki spreminja ali nadomešča navedeno uredbo, če to vpliva na suvereni coni.

ČLEN 10

Skupni odbor

1. Skupni odbor na priporočilo specializiranega odbora spremeni sklicevanja na pravo Unije v tem protokolu.

2. Skupni odbor lahko na priporočilo specializiranega odbora sprejme sklepe, potrebne za nadomestitev določb iz člena 1(4) v zvezi s tem protokolom, če meni, da je to potrebno za ohranitev pravilnega delovanja tega protokola.

3. Skupni odbor lahko na priporočilo specializiranega odbora spremeni člen 7(6) v zvezi z mejnimi prehodi, opredeljenimi v navedeni določbi.

ČLEN 11

Uporaba člena 6 Protokola št. 3 v prehodnem obdobju

Ne glede na člen 127(1) Sporazuma o izstopu se ukrepi, sprejeti v prehodnem obdobju na podlagi člena 6 Protokola št. 3, za suvereni coni in v njiju ne uporabljajo.

ČLEN 12

Nadzor in izvrševanje

1. Kar zadeva suvereni coni ter fizične in pravne osebe, ki prebivajo ali imajo sedež na ozemlju teh con, imajo v zvezi s tem protokolom in določbami prava Unije, ki se prek njega uporabljajo, institucije, organi, uradi in agencije Unije pooblastila, ki so jim dodeljena po pravu Unije. Zlasti Sodišče Evropske unije ima pristojnost, kot je v zvezi s tem določena v Pogodbah.

2. Akti institucij, organov, uradov in agencij, sprejeti v skladu z odstavkom 1, imajo v zvezi s suverenima conama in v njiju enake pravne učinke kot v Uniji in njenih državah članicah.

ČLEN 13

Odgovornost za izvajanje

1. Združeno kraljestvo je odgovorno za izvajanje in izvrševanje tega protokola v suverenih conah, razen če je v tem protokolu določeno drugače. Ne glede na odstavek 3 pristojni organi Združenega kraljestva sprejmejo domačo zakonodajo, potrebno za uveljavitev tega protokola v suverenih conah.

2. Združeno kraljestvo obdrži izključno pravico do izvajanja in izvrševanja tega protokola v zvezi z lastnimi organi ali nepremičninami, ki so v lasti ali uporabi ministrstva za obrambo Združenega kraljestva, ter pristojnost za prisilno izvršbo, ki zahteva pooblastilo za vstop v stanovanje ali prijetje. Združeno kraljestvo obdrži druge pristojnosti za prisilno izvršbo, razen če je v zakonodaji iz odstavka 1 določeno drugače.

3. Republika Ciper je odgovorna za izvajanje in izvrševanje tega protokola v suverenih conah v skladu s členom 2(10) ter členoma 3 in 6.

PROTOKOL O GIBRALTARJU

Unija in Združeno kraljestvo sta se –

OB SKLICEVANJU na to, da je Združeno kraljestvo odgovorno za zunanje odnose Gibraltarja in da se na podlagi člena 355(3) PDEU pravo Unije uporablja za Gibraltar v obsegu, določenem v aktu o pristopu iz leta 1972;

OB SKLICEVANJU na to, da je treba ta protokol izvajati v skladu z ustreznima ustavnima redoma Kraljevine Španije in Združenega kraljestva;

OB SKLICEVANJU na to, da se v skladu s členom 50 PEU, v povezavi s členom 106a Pogodbe Euratom in ob upoštevanju ureditve, določene v Sporazumu o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu), pravo Evropske unije in Euratoma v celoti preneha uporabljati za Združeno kraljestvo in posledično za Gibraltar od datuma začetka veljavnosti Sporazuma o izstopu;

OB UPOŠTEVANJU, da je treba v zvezi z Gibraltarjem zagotoviti urejen izstop iz Unije;

OB POUDARJANJU, da urejen izstop Združenega kraljestva iz Unije v zvezi z Gibraltarjem pomeni, da so ustrezno obravnavani vsi morebitni negativni učinki na tesne družbene in gospodarske odnose med Gibraltarjem in okoliškim območjem, zlasti ozemljem občin, ki sestavljajo okrožje Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar v Kraljevini Španiji;

OB UPOŠTEVANJU zaveze Združenega kraljestva v zvezi z Gibraltarjem, da do 31. decembra 2020 ustrezno obravnava plačilo dajatev;

OB PRIZADEVANJU za nadaljnje spodbujanje uravnoteženega gospodarskega in družbenega razvoja na območju, zlasti z vidika delovnih pogojev, nadaljnje zagotavljanje najvišje ravni varstva okolja v skladu s pravom Unije ter nadaljnjo krepitev varnosti prebivalcev območja, zlasti s sodelovanjem v policijskih in carinskih zadevah;

OB PRIZNAVANJU koristi za gospodarski razvoj območja, ki izhajajo iz prostega gibanja oseb v skladu s pravom Unije, ki se bo v prehodnem obdobju še naprej uporabljalo;

OB PONOVNI POTRDITVI zlasti želje po varovanju javnega zdravja in ob poudarjanju nujnosti boja proti resnim zdravstvenim, socialnim in gospodarskim posledicam kajenja;

OB POUDARJANJU potrebe po boju proti goljufijam in tihotapljenju ter zaščiti finančnih interesov vseh zadevnih strani;

OB POUDARJANJU, da ta protokol ne posega v pravni položaj Kraljevine Španije in Združenega kraljestva glede suverenosti in pristojnosti;

OB UPOŠTEVANJU memorandumov o soglasju v zvezi s pravicami državljanov, tobačnimi in drugimi izdelki, sodelovanjem v okoljskih zadevah ter sodelovanjem v policijskih in carinskih zadevah, sklenjenih 29. novembra 2018 med Kraljevino Španijo in Združenim kraljestvom, ter dogovora, doseženega 29. novembra 2018, o sklenitvi sporazuma o obdavčitvi in zaščiti finančnih interesov –

DOGOVORILA O naslednjih določbah, ki so priložene Sporazumu o izstopu:

ČLEN 1

Pravice državljanov

1. Kraljevina Španija (v nadaljnjem besedilu: Španija) in Združeno kraljestvo v zvezi z Gibraltarjem tesno sodelujeta, da bi pripravila in podprla učinkovito izvajanje drugega dela Sporazuma o izstopu o pravicah državljanov, ki se med drugim v celoti uporablja za obmejne delavce, ki prebivajo v Gibraltarju ali Španiji, zlasti na ozemlju občin, ki sestavljajo okrožje Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, ter ki v členih 24 in 25 določa posebne pravice za obmejne delavce.

2. V ta namen si pristojni organi vsako četrtletje izmenjajo najnovejše informacije o osebah, ki jih zadeva drugi del Sporazuma o izstopu, ki prebivajo v Gibraltarju ali na ozemlju občin, ki sestavljajo okrožje Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, še posebej o obmejnih delavcih.

3. Španija in Združeno kraljestvo ustanovita usklajevalni odbor kot forum za redno razpravo med pristojnimi organi z namenom spremljanja zadev v zvezi z zaposlovanjem in delovnimi pogoji. Ta usklajevalni odbor redno poroča odboru za vprašanja v zvezi z izvajanjem Protokola o Gibraltarju, ustanovljenemu s členom 165 Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: specializirani odbor).

ČLEN 2

Pravo o zračnem prevozu

Pravo Unije o zračnem prevozu, ki se za gibraltarsko letališče ni uporabljalo pred datumom začetka veljavnosti tega sporazuma, se začne uporabljati zanj od datuma, ki ga določi skupni odbor. Skupni odbor sprejme sklep o datumu, ko ga Združeno kraljestvo in Španija uradno obvestita, da sta dosegla zadovoljiv dogovor o uporabi gibraltarskega letališča.

ČLEN 3

Fiskalne zadeve in zaščita finančnih interesov

1. Španija in Združeno kraljestvo v zvezi z Gibraltarjem vzpostavita oblike sodelovanja, potrebne za popolno preglednost v davčnih zadevah in zaščito finančnih interesov vseh zadevnih strani, zlasti z vzpostavitvijo okrepljenega sistema upravnega sodelovanja za boj proti goljufijam, tihotapljenju in pranju denarja ter za reševanje sporov glede davčnega rezidentstva.

2. Zaradi zagotavljanja udeležbe Gibraltarja v vključujočem okviru za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička pod okriljem OECD (BEPS) se v Gibraltarju spoštujejo mednarodni standardi skupine dvajsetih (G20) in Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ki se nanašajo na dobro fiskalno upravljanje, preglednost, izmenjavo informacij in škodljive davčne prakse, ter zlasti merila ekonomske vsebine, ki jih je določil Forum OECD o škodljivih davčnih praksah.

3. Združeno kraljestvo zagotovi, da se njegova ratifikacija Okvirne konvencije za nadzor nad tobakom, sprejete 21. maja 2003 v Ženevi, in Protokola za odpravo nezakonite trgovine s tobačnimi izdelki, sprejetega 12. novembra 2012 v Seulu, razširi na Gibraltar do 30. junija 2020.

Brez poseganja v prvi pododstavek Združeno kraljestvo zagotovi, da se v Gibraltarju do 30. junija 2020 uvede sistem sledljivosti in varnostnih ukrepov v zvezi s tobačnimi izdelki, ki je enakovreden zahtevam in standardom prava Unije. Navedeni sistem zagotavlja vzajemen dostop do informacij o sledljivosti cigaret v Španiji in Gibraltarju.

4. Za preprečevanje tihotapljenja izdelkov, za katere se plačajo trošarine ali posebni davki, in odvračanje od njega Združeno kraljestvo zagotovi, da se v Gibraltarju uvede davčni sistem, katerega cilj je preprečevanje goljufivih dejavnosti, ki vključujejo te izdelke.

ČLEN 4

Varstvo okolja in ribištvo

Španija in Združeno kraljestvo ustanovita usklajevalni odbor kot forum za redno razpravo med pristojnimi organi o vprašanjih, ki se nanašajo zlasti na ravnanje z odpadki, kakovost zraka, znanstvene raziskave in ribištvo. Unija je vabljena, da se udeleži sestankov navedenega usklajevalnega odbora. Navedeni usklajevalni odbor redno poroča specializiranemu odboru.

ČLEN 5

Sodelovanje v policijskih in carinskih zadevah

Španija in Združeno kraljestvo ustanovita usklajevalni odbor kot forum za spremljanje in usklajevanje med pristojnimi organi v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na sodelovanje v policijskih in carinskih zadevah. Unija je vabljena, da se udeleži sestankov navedenega usklajevalnega odbora. Navedeni usklajevalni odbor redno poroča specializiranemu odboru.

ČLEN 6

Naloge specializiranega odbora

Specializirani odbor:

(a) olajšuje izvajanje in uporabo tega protokola;

(b) obravnava vprašanja Unije ali Združenega kraljestva, ki so pomembna za ta protokol in predstavljajo težavo;

(c) prouči poročila usklajevalnih odborov iz tega protokola ter

(d) poda priporočila skupnemu odboru glede delovanja tega protokola.

PRILOGE

PRILOGA I

KOORDINACIJA SISTEMOV SOCIALNE VARNOSTI

DEL I

SKLEPI IN PRIPOROČILA UPRAVNE KOMISIJE

Veljavna zakonodaja (serija A):

– Sklep št. A1 z dne 12. junija 2009 o vzpostavitvi dialoga in spravnega postopka v zvezi z veljavnostjo dokumentov, določitvi zakonodaje, ki se uporablja, ter dodeljevanju dajatev v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[1];

– Sklep št. A2 z dne 12. junija 2009 o razlagi člena 12 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zakonodajo, ki se uporablja za napotene delavce in samozaposlene delavce, ki začasno opravljajo delo zunaj pristojne države[2];

[1] UL C 106, 24.4.2010, str. 1.
[2] UL C 106, 24.4.2010, str. 5.

– Sklep št. A3 z dne 17. decembra 2009 o seštevanju neprekinjenih obdobij napotitve, dopolnjenih v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 in Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[1].

Elektronska izmenjava podatkov (serija E):

– Sklep št. E2 z dne 3. marca 2010 o vzpostavitvi postopka upravljanja sprememb, ki se uporablja za podatke o organih, opredeljenih v členu 1 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta in navedenih v elektronskem imeniku, ki je sestavni del EESSI[2];

– Sklep št. E4 z dne 13. marca 2014 o prehodnem obdobju iz člena 95 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[3];

– Sklep št. E5 z dne 16. marca 2017 o praktičnih pravilih za prehodno obdobje za izmenjavo podatkov po elektronski poti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[4].

1 UL C 149, 8.6.2010, str. 3.
2 UL C 187, 10.7.2010, str. 5.
3 UL C 152, 20.5.2014, str. 21.
4 UL C 233, 19.7.2017, str. 3.

Družinske dajatve (serija F):

– Sklep št. F1 z dne 12. junija 2009 o razlagi člena 68 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prednostnimi pravili v primeru prekrivanja družinskih dajatev[1];

– Sklep št. F2 z dne 23. junija 2015 o izmenjavi podatkov med nosilci za dodelitev družinskih dajatev[2].

Horizontalna vprašanja (serija H):

– Sklep št. H1 z dne 12. junija 2009 o okviru za prehod z uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72 na uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 ter uporabi sklepov in priporočil Upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti[3];

[1] UL C 106, 24.4.2010, str. 11.
[2] UL C 52, 11.2.2016, str. 11.
[3] UL C 106, 24.4.2010, str. 13.

– Sklep št. H3 z dne 15. oktobra 2009 o datumu, ki se upošteva pri določanju menjalnih tečajev iz člena 90 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1];

– Sklep št. H4 z dne 22. decembra 2009 o sestavi in načinih dela Revizijskega odbora Upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti[2];

– Sklep št. H5 z dne 18. marca 2010 o sodelovanju v boju proti goljufijam in napakam v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 883/2004 in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o koordinaciji sistemov socialne varnosti[3];

– Sklep št. H6 z dne 16. decembra 2010 v zvezi z uporabo nekaterih načel glede seštevanja dob v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti[4];

1 UL C 106, 24.4.2010, str. 56.
2 UL C 107, 27.4.2010, str. 3.
3 UL C 149, 8.6.2010, str. 5.
4 UL C 45, 12.2.2011, str. 5.

– Sklep št. H7 z dne 25. junija 2015 o ponovnem pregledu Sklepa št. H3 o datumu, ki se upošteva pri določanju menjalnih tečajev iz člena 90 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1];

– Sklep št. H8 z dne 17. decembra 2015 (z manjšimi tehničnimi pojasnili posodobljen 9. marca 2016) o načinu delovanja in sestavi Tehnične komisije za obdelavo podatkov Upravne komisije za koordinacijo sistemov socialne varnosti;[2]

– Priporočilo št. H1 z dne 19. junija 2013 v zvezi s sodbo Gottardo, v skladu s katero je treba ugodnosti, ki jih imajo državljani države na podlagi dvostranske konvencije o socialni varnosti s tretjo državo, dodeliti tudi delavcem, ki so državljani drugih držav članic[3].

Pokojnine (serija P):

– Sklep št. P1 z dne 12. junija 2009 o razlagi člena 50(4), člena 58 in člena 87(5) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta za dodelitev dajatev za invalidnost, starost in preživele osebe[4].

1 UL C 52, 11.2.2016, str. 13.
2 UL C 263, 20.7.2016, str. 3.
3 UL C 279, 27.9.2013, str. 13.
4 UL C 106, 24.4.2010, str. 21.

Povračilo (serija R):

– Sklep št. R1 z dne 20. junija 2013 o razlagi člena 85 Uredbe (ES) št. 987/2009[1].

Bolezen (serija S):

– Sklep št. S1 z dne 12. junija 2009 o evropski kartici zdravstvenega zavarovanja[2];

– Sklep št. S2 z dne 12. junija 2009 o tehničnih specifikacijah evropske kartice zdravstvenega zavarovanja[3];

– Sklep št. S3 z dne 12. junija 2009 o določitvi storitev, ki jih zajemata člena 19(1) in 27(1) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ter člen 25(A)(3) Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[4];

[1] UL C 279, 27.9.2013, str. 11.
[2] UL C 106, 24.4.2010, str. 23.
[3] UL C 106, 24.4.2010, str. 26.
[4] UL C 106, 24.4.2010, str. 40.

– Sklep št. S5 z dne 2. oktobra 2009 o razlagi pojma ‚storitve‘ po členu 1(va) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta za bolezen ali materinstvo v skladu s členi 17, 19, 20, 22, 24(1), 25, 26, 27(1), (3), (4) in (5), 28, 34 ter 36(1) in (2) Uredbe (ES) št. 883/2004 ter o izračunu zneskov za povračilo v skladu s členi 62, 63 in 64 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[1];

– Sklep št. S6 z dne 22. decembra 2009 o prijavi v državi članici stalnega prebivališča v skladu s členom 24 Uredbe (ES) št. 987/2009 in pripravi seznamov iz člena 64(4) Uredbe (ES) št. 987/2009[2];

– Sklep št. S8 z dne 15. junija 2011 o odobritvi protez, večjih pripomočkov in drugih storitev večje vrednosti iz člena 33 Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti[3];

– Sklep št. S9 z dne 20. junija 2013 o postopkih povračil za izvajanje členov 35 in 41 Uredbe (ES) št. 883/2004[4];

[1] UL C 106, 24.4.2010, str. 54.
[2] UL C 107, 27.4.2010, str. 6.
[3] UL C 262, 6.9.2011, str. 6.
[4] UL C 279, 27.9.2013, str. 8.

– Sklep št. S10 z dne 19. decembra 2013 o prehodu z uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72 na uredbi (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 ter uporabi postopkov za povračilo[1];

– Priporočilo št. S1 z dne 15. marca 2012 o finančnih vidikih čezmejnega darovanja organov živih darovalcev[2];

– Priporočilo št. S2 z dne 22. oktobra 2013 v zvezi z upravičenostjo do storitev za zavarovane osebe in njihove družinske člane med bivanjem v tretji državi na podlagi dvostranskega sporazuma med pristojno državo članico in tretjo državo[3].

Brezposelnost (serija U):

– Sklep št. U1 z dne 12. junija 2009 o členu 54(3) Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s povečanjem dajatve za brezposelnost za odvisne družinske člane[4];

[1] UL C 152, 20.5.2014, str. 16.
[2] UL C 240, 10.8.2012, str. 3.
[3] UL C 46, 18.2.2014, str. 8.
[4] UL C 106, 24.4.2010, str. 42.

– Sklep št. U2 z dne 12. junija 2009 o področju uporabe člena 65(2) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o pravici do dajatev za brezposelnost popolnoma brezposelnih oseb, ki niso obmejni delavci in ki so med zadnjim obdobjem zaposlitve ali samozaposlitve stalno prebivale na ozemlju države članice, ki ni pristojna država članica[1];

– Sklep št. U3 z dne 12. junija 2009 o obsegu pojma „delna brezposelnost“, ki se uporablja za brezposelne osebe iz člena 65(1) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[2];

– Sklep št. U4 z dne 13. decembra 2011 o postopkih povračil v skladu s členom 65(6) in (7) Uredbe (ES) št. 883/2004 in členom 70 Uredbe (ES) št. 987/2009[3];

– Priporočilo št. U1 z dne 12. junija 2009 o zakonodaji, ki se uporablja za brezposelne osebe, ki opravljajo poklicno ali gospodarsko dejavnost s krajšim delovnim časom v državi članici, ki ni država stalnega prebivališča[4];

[1] UL C 106, 24.4.2010, str. 43.
[2] UL C 106, 24.4.2010, str. 45.
[3] UL C 57, 25.2.2012, str. 4.
[4] UL C 106, 24.4.2010, str. 49.

– Priporočilo št. U2 z dne 12. junija 2009 o uporabi člena 64(1)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta za brezposelne osebe, ki spremljajo zakonce ali partnerje, ki opravljajo poklicno ali gospodarsko dejavnost v državi članici, ki ni pristojna država[1].

DEL II:

AKTI, NA KATERE SE SKLICUJE

Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti[2], kakor je bila spremenjena z:

– Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009[3];

– Uredbo Komisije (EU) št. 1244/2010 z dne 9. decembra 2010[4];

– Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012[5];

1 UL C 106, 24.4.2010, str. 51.
2 UL L 166, 30.4.2004, str. 1.
3 UL L 284, 30.10.2009, str. 43.
4 UL L 338, 22.12.2010, str. 35.
5 UL L 149, 8.6.2012, str. 4.

– Uredbo Komisije (EU) št. 1224/2012 z dne 18. decembra 2012[1];

– Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013[2];

– Uredbo Komisije (EU) št. 1372/2013 z dne 19. decembra 2013[3], kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1368/2014 z dne 17. decembra 2014[4];

– Uredbo Komisije (EU) 2017/492 z dne 21. marca 2017[5].

Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti[6], kakor je bila spremenjena z:

– Uredbo Komisije (EU) št. 1244/2010 z dne 9. decembra 2010[7];

1 UL L 349, 19.12.2012, str. 45.
2 UL L 158, 10.6.2013, str. 1.
3 UL L 346, 20.12.2013, str. 27.
4 UL L 366, 20.12.2014, str. 15.
5 UL L 76, 22.3.2017, str. 13.
6 UL L 284, 30.10.2009, str. 1.
7 UL L 338, 22.12.2010, str. 35.

– Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012[1];

– Uredbo Komisije (EU) št. 1224/2012 z dne 18. decembra 2012[2];

– Uredbo Komisije (EU) št. 1372/2013 z dne 19. decembra 2013[3];

– Uredbo Komisije (EU) št. 1368/2014 z dne 17. decembra 2014[4];

– Uredbo Komisije (EU) 2017/492 z dne 21. marca 2017[5].

1 UL L 149, 8.6.2012, str. 4.
2 UL L 349, 19.12.2012, str. 45.
3 UL L 346, 20.12.2013, str. 27.
4 UL L 366, 20.12.2014, str. 15.
5 UL L 76, 22.3.2017, str. 13.

DEL III

PRILAGODITVE UREDBE (ES) št. 883/2004
IN UREDBE (ES) št. 987/2009

Določbe Uredbe (ES) št. 883/2004 se za namene tega sporazuma, prilagodijo, kot sledi:

(a) Prilogi II se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO-NEMČIJA

(a) Člen 7(5) in (6) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah);

(b) člen 5(5) in (6) Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah).

ZDRUŽENO KRALJESTVO-IRSKA

Člen 19(2) Sporazuma o socialni varnosti z dne 14. decembra 2004 (v zvezi s prenosom in priznavanjem nekaterih sredstev za invalidnost).“;

(b) Prilogi III se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO“;

(c) Prilogi VI se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO

Zaposlitveni in podporni dodatek (ESA)

(a) Za dodelitve pred 1. aprilom 2016 je ESA denarna dajatev za bolezen za prvih 91 dni (faza ocenjevanja). Od 92. dne ESA (glavna faza) postane invalidska dajatev;

(b) za dodelitve 1. aprila 2016 ali pozneje je ESA denarna dajatev za bolezen za prvih 365 dni (faza ocenjevanja). Od 366. dne ESA (podporna skupina) postane invalidska dajatev.

Zakonodaja Velike Britanije: Del 1 Zakona o reformi socialnega skrbstva iz leta 2007.

Zakonodaja Severne Irske: Del 1 Zakona o reformi socialnega skrbstva (Severna Irska) iz leta 2007.“;

(d) delu 1 Priloge VIII se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO

Vsi zahtevki za starostne pokojnine, državne pokojnine na podlagi dela 1 Zakona o pokojninah iz leta 2014, vdovske dajatve in dajatve za ovdovelost, razen tistih, za katere je v davčnem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali po njem:

(i) zadevna stranka dopolnila zavarovalne dobe oziroma dobe zaposlitve ali prebivanja po zakonodaji Združenega kraljestva in druge države članice ter eno davčno leto (ali več davčnih let) ni bilo ocenjeno kot leto, ki je podlaga za upravičenost, v smislu zakonodaje Združenega kraljestva;

(ii) bi se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, veljavni v Združenem kraljestvu za obdobja pred 5. julijem 1948, upoštevale pri uporabi točke (b) člena 52(1) uredbe z uporabo zavarovalnih dob oziroma dob zaposlitve ali prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji druge države članice.

Vsi zahtevki za dodatno pokojnino v skladu z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost (Severna Irska) iz leta 1992.“:

(e) delu 2 Priloge VIII se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO

Stopnjevane pokojninske dajatve, plačane v skladu z oddelkoma 36 in 37 Zakona o nacionalnem zavarovanju iz leta 1965 ter z oddelkoma 35 in 36 Zakona o nacionalnem zavarovanju (Severna Irska) iz leta 1966.“;

(f) Prilogi X se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO

(a) Dodatek k državni pokojnini (Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 in Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 (Severna Irska));

(b) dodatki za iskalce zaposlitve, odvisni od dohodka (Zakon o iskalcih zaposlitve iz leta 1995 in Odlok o iskalcih zaposlitve (Severna Irska) iz leta 1995);

(d) dodatek za invalide v zvezi z mobilnostjo (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irska));

(e) zaposlitveni in podporni dodatek, vezan na dohodek (Zakon o reformi socialnega skrbstva iz leta 2007 in Zakon o reformi socialnega skrbstva iz leta 2007 (Severna Irska)).“;

(g) Prilogi XI se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Kadar je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva oseba lahko upravičena do starostne pokojnine, če:

(a) se prispevki bivšega zakonca upoštevajo, kot če bi bili lastni prispevki te osebe, ali

(b) zakonec ali bivši zakonec te osebe izpolnjuje ustrezne pogoje glede prispevkov, se pod pogojem, da zakonec ali bivši zakonec opravlja oziroma je opravljal zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in je zanj veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, za določitev upravičenosti po zakonodaji Združenega kraljestva vedno uporabljajo določbe poglavja 5 naslova III te uredbe. V tem primeru se sklicevanja na „zavarovalne dobe“ v navedenem poglavju 5 razlagajo kot sklicevanja na zavarovalne dobe, ki jih dopolni:

(i) zakonec ali bivši zakonec, kadar zahtevek vloži:

– poročena ženska ali

– oseba, katere zakon je prenehal drugače kot s smrtjo zakonca, ali

(ii) bivši zakonec, če zahtevek vlaga:

– vdovec, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičen do dodatka za ovdovelega starša, ali

– vdova, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičena do dodatka ovdovele matere, ovdovelega starša ali vdovske pokojnine, ali je upravičena le do starostne vdovske pokojnine, izračunane v skladu s točko (b) člena 52(1) te uredbe; za ta namen pomeni ‚starostna vdovska pokojnina' vdovsko pokojnino, ki se izplača po znižani stopnji v skladu z oddelkom 39(4) Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992.

2. Za namene uporabe člena 6 te uredbe za določbe, ki urejajo upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, dodatka za negovalca in nadomestila za invalidne osebe, se dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene na ozemlju države članice, ki ni Združeno kraljestvo, upoštevajo, kolikor je to potrebno za izpolnitev pogojev v zvezi z zahtevanim obdobjem prisotnosti v Združenem kraljestvu pred dnem, ko prvič nastopi upravičenost do zadevne dajatve.

3. Za namene člena 7 te uredbe se v primeru denarnih dajatev za invalidnost, starost ali za preživele osebe, pokojnin zaradi nesreč pri delu ali poklicnih bolezni in pomoči ob smrti vsak upravičenec po zakonodaji Združenega kraljestva, ki začasno prebiva na ozemlju druge države članice, med tem bivanjem obravnava, kot da bi stalno prebival na ozemlju te druge države članice.

4. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe in če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, za namene oddelka 30A (5) Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 Združeno kraljestvo upošteva vsako dobo, v kateri je zaradi nezmožnosti za delo oseba prejemala:

   (i) denarne dajatve za bolezen oziroma plačo namesto njih ali

   (ii) dajatve v smislu poglavij 4 in 5 naslova III te uredbe, odobrene zaradi invalidnosti, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile to dobe dajatev za kratkoročno nezmožnost za delo, izplačanih v skladu z oddelki 30A (1)–(4) Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992.

   Pri uporabi te določbe se upoštevajo zgolj dobe, v katerih je bila oseba nezmožna za delo v smislu zakonodaje Združenega kraljestva.

5. (1) Pri izračunu faktorja zaslužka za določitev upravičenosti do dajatev po zakonodaji Združenega kraljestva se za vsak teden, med katerim je za zaposleno osebo veljala zakonodaja druge države članice in ki se je začel med ustreznim dohodninskim letom v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, zadevna oseba obravnava, kot da je plačevala prispevke kot zaposlen prejemnik dohodkov ali imela dohodke, za katere je plačevala prispevke na podlagi zaslužka, ki ustreza dvema tretjinama zgornje meje zaslužka za navedeno leto.

(2) Za namene člena 52(1)(b)(ii) te uredbe, če:

(a) je v katerem koli dohodninskem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba, dopolnila zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja izključno v državi članici, ki ni Združeno kraljestvo, in je posledica uporabe točke 5(1) zgoraj ta, da se zadevno leto šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se za to osebo šteje, da je bila v zadevnem letu v drugi državi članici zavarovana 52 tednov;

(b) se katero koli dohodninsko leto, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, ne šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, dopolnjene v zadevnem letu, ne upoštevajo.

(3) Za pretvorbo faktorja dohodka v zavarovalne dobe se faktor dohodka, dosežen v ustreznem dohodninskem letu v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, deli s spodnjo mejo dohodka za navedeno leto. Rezultat je izražen kot celo število, preostanek se zanemari. Tako izračunano število se obravnava, kot da predstavlja število tednov zavarovanja, dopolnjenih po zakonodaji Združenega kraljestva v navedenem letu, pod pogojem, da takšno število ne presega števila tednov, v času katerih je v navedenem letu za osebo veljala ta zakonodaja.“

Določbe Uredbe (ES) št. 987/2009 se za namene tega sporazuma prilagodijo, kot sledi:

(a) Prilogi 1 se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO – BELGIJA

(a) Izmenjava pisem z dne 4. maja in 14. junija 1976 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov)

(b) Izmenjava pisem z dne 18. januarja in 14. marca 1977 o členu 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71), kot je bila spremenjena z izmenjavo pisem z dne 4. maja in 23. julija 1982 (dogovor o povračilu stroškov, ki so nastali pri izvajanju člena 22(1)(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71)

ZDRUŽENO KRALJESTVO – DANSKA

Izmenjava pisem z dne 30. marca in 19. aprila 1977, kot je bila spremenjena z izmenjavo pisem z dne 8. novembra 1989 in 10. januarja 1990 o sporazumu o odpovedi povračilu stroškov storitev ter upravnega preverjanja in zdravniških pregledov

ZDRUŽENO KRALJESTVO – ESTONIJA

Dogovor, ki so ga 29. marca 2006 sklenili pristojni organi Republike Estonije in Združenega kraljestva v skladu s členoma 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

ZDRUŽENO KRALJESTVO-IRSKA

Izmenjava pisem z dne 9. julija 1975 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 ali 4 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71) in členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved plačilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

ZDRUŽENO KRALJESTVO – ŠPANIJA

Sporazum z dne 18. junija 1999 o povračilu stroškov storitev, ki se dodelijo v skladu z določbami uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ZDRUŽENO KRALJESTVO – FRANCIJA

(a) Izmenjava pisem z dne 25. marca in 28. aprila 1997 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov)

(b) Sporazum z dne 8. decembra 1998 o posebnih metodah za določitev zneskov, ki se morajo povrniti za storitve v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ZDRUŽENO KRALJESTVO – ITALIJA

Dogovor, ki so ga 15. decembra 2005 podpisali pristojni organi Republike Italije in Združenega kraljestva v skladu s členom 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. januarja 2005

ZDRUŽENO KRALJESTVO – LUKSEMBURG

Izmenjava pisem z dne 18. decembra 1975 in 20. januarja 1976 glede člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72)

ZDRUŽENO KRALJESTVO – MADŽARSKA

Dogovor, ki so ga 1. novembra 2005 sklenili pristojni organi Republike Madžarske in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

ZDRUŽENO KRALJESTVO – MALTA

Dogovor, ki so ga 17. januarja 2007 sklenili pristojni organi Malte in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

ZDRUŽENO KRALJESTVO – NIZOZEMSKA

Drugi stavek člena 3 Upravnega dogovora z dne 12. junija 1956 o izvajanju Konvencije z dne 11. avgusta 1954

ZDRUŽENO KRALJESTVO – PORTUGALSKA

Dogovor z dne 8. junija 2004 o uvedbi drugih metod povračila stroškov socialnih prejemkov v naravi v obeh državah z začetkom veljavnosti 1. januarja 2003

ZDRUŽENO KRALJESTVO – FINSKA

Izmenjava pisem z dne 1. in 20. junija 1995 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov za storitve) in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

ZDRUŽENO KRALJESTVO – ŠVEDSKA

Sporazum z dne 15. aprila 1997 glede člena 36(3) in člena 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov storitev) ter člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)“;

(b) Prilogi 3 se doda naslednje:

„ZDRUŽENO KRALJESTVO“.

PRILOGA II

DOLOČBE PRAVA UNIJE IZ ČLENA 41(4)

1. Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti[1]

2. Direktiva Sveta 91/68/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti z ovcami in kozami[2]

3. Poglavje II Direktive Sveta 2009/156/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav[3].

4. Poglavje II Direktive Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav[4].

5. Poglavje II Direktive Sveta 92/65/EGS z dne 13. julija 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za trgovino in za uvoz v Skupnost živali, semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere ne veljajo zahteve zdravstvenega varstva živali, določene v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) k Direktivi 90/425/EGS[5].

---

1 UL 121, 29.7.1964, str. 1977.
2 UL L 46, 19.2.1991, str. 19.
3 UL L 192, 23.7.2010, str. 1.
4 UL L 343, 22.12.2009, str. 74.
5 UL L 268, 14.9.1992, str. 54.

6. Poglavje II Direktive Sveta 89/556/EGS z dne 25. septembra 1989 o pogojih za zdravstveno varstvo živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti in uvoz iz tretjih držav za zarodke domačih živali vrste goveda[1].

7. Poglavje II Direktive Sveta 88/407/EGS z dne 14. junija 1988 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet med državami članicami Evropske skupnosti in za uvoz semena domačih živali iz vrst govedi[2].

8. Poglavje II Direktive Sveta 90/429/EGS z dne 26. junija 1990 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet znotraj Skupnosti in za uvoz semena domačih prašičev[3].

9. Poglavje III Direktive Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih[4].

10. Poglavje II Uredbe (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003[5].

_____

1 UL L 302, 19.10.1989, str. 1.
2 UL L 194, 22.7.1988, str. 10.
3 UL L 224, 18.8.1990, str. 62.
4 UL L 328, 24.11.2006, str. 14.
5 UL L 178, 28.6.2013, str. 1.

PRILOGA III

ROKI ZA SITUACIJE
ALI CARINSKE POSTOPKE IZ ČLENA 49(1)

Roki iz te priloge so ustrezni končni datumi za uporabo Uredbe (EU) št. 952/2013.

Situacija/postopek	Rok
1. Začasna hramba	**90 dni**, člen 149 Uredbe (EU) št. 952/2013
2. Sprostitev v prosti promet	1 mesec + 10 dni po sprejetju deklaracije, člen 146(3) Delegirane uredbe (EU) 2015/2446[1] v zvezi z dopolnilno deklaracijo; „razumni rok“ za preverjanje, člen 194 Uredbe (EU) št. 952/2013 **Največ: 60 dni**

[1] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 1).

Situacija/postopek		Rok
3.	**Posebni postopki**	
Rok za zaključek postopka je obvezen za aktivno oplemenitenje, pasivno oplemenitenje, posebno rabo in začasni uvoz (PE 4/17 v Prilogi A k Delegirani uredbi (EU) 2015/2446). Zaključek postopka z dajanjem blaga v nadaljnji carinski postopek, iznosom s carinskega območja ali uničenjem v skladu s členom 215(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.		
(a)	**Tranzit Unije**	**Največ: 12 mesecev po sprostitvi**
(b)	**Carinsko skladiščenje**	**Največ: 12 mesecev po koncu prehodnega obdobja**
(c)	**Proste cone**	**Ob koncu prehodnega obdobja**
(d)	**Začasni uvoz**	**Največ: 12 mesecev po sprostitvi**
(e)	**Posebna raba**	**Največ: 12 mesecev po sprostitvi**
(f)	**Aktivno oplemenitenje**	**Največ: 12 mesecev po sprostitvi**
(g)	**Pasivno oplemenitenje**	**Največ: 12 mesecev po sprostitvi**
4.	**Izvoz**	**150 dni po sprostitvi**
5.	**Ponovni izvoz**	**150 dni po sprostitvi**

PRILOGA IV

SEZNAM OMREŽIJ, INFORMACIJSKIH SISTEMOV
IN PODATKOVNIH ZBIRK IZ ČLENOV 50, 53, 99 IN 100

1. Za Združeno kraljestvo in Unijo se vzpostavi povratna združljivost, da si lahko v primeru sprememb omrežij, informacijskih sistemov in podatkovnih zbirk ter sprememb oblik izmenjave informacij države članice in Združeno kraljestvo še naprej izmenjujejo informacije v sedanji obliki, razen če se Unija in Združeno kraljestvo dogovorita drugače.

2. Dostop Združenega kraljestva do katerega koli omrežja, informacijskega sistema ali podatkovne zbirke je časovno omejen. Ustrezen rok je naveden za vsako omrežje, informacijski sistem ali podatkovno zbirko. Če je izmenjava informacij med carinskimi organi potrebna za izvajanje postopkov v skladu s členom 49 in ni več mogoče uporabljati elektronske obdelave podatkov v skladu s to prilogo, se uporabijo drugi načini za izmenjavo in shranjevanje informacij.

Del I: Carina

Informacijski sistem s področja carin	Vrsta dostopa	Rok
ICS (sistem nadzora uvoza)	Vložitev deklaracije pred prihodom, ki je omejena na: – prejemanje in pošiljanje podatkov o vstopnih skupnih deklaracijah, vloženih pred koncem prehodnega obdobja (v primeru naknadnih pristanišč ali preusmeritve); – prejemanje in pošiljanje podatkov o tveganju v zvezi z navedenimi deklaracijami, vloženimi pred koncem prehodnega obdobja.	31. julij 2021
NCTS (novi računalniški tranzitni sistem)	Vse funkcije, ki se uporabljajo za operacije tranzita v teku, tj. gibanja blaga, sproščenega v tranzit pred koncem prehodnega obdobja. [Po koncu prehodnega obdobja se blago več ne sprosti v nove operacije tranzita.]	31. januar 2021

Informacijski sistem s področja carin	Vrsta dostopa	Rok
ECS (sistem nadzora izvoza)	**Potrditev izstopa za izvozne operacije v teku**, tj. blago, sproščeno v izvoz pred koncem prehodnega obdobja: – za operacije s carinskimi uradi izstopa v Združenem kraljestvu, da se v ECS potrdi izstop blaga; – za operacije s carinskimi uradi izstopa v državah članicah, tj. carinski uradi izvoza v Združenem kraljestvu prejmejo potrdilo o izstopu od carinskih uradov izstopa v državah članicah.	31. januar 2021
INF (informativni listi)	– dostop „samo za branje“ do informativnih listov na posebnem portalu za trgovce iz Združenega kraljestva; – neomejen dostop do aktivnih informativnih listov v sistemu informativnih listov za carinske urade.	31. december 2021

Informacijski sistem s področja carin	Vrsta dostopa	Rok
SURV-RECAPP (sistem za nadzor tarif – prejemanje zahtevkov)	**Posredovanje podatkovnih elementov za sprostitev v prosti promet ali izvozne postopke s strani carinskih organov Združenega kraljestva:** – dokumentacija o deklaraciji glede nadzora, ki še ni bila posredovana za prosti promet ali izvozne postopke, v katere je bilo blago dano pred koncem prehodnega obdobja; – elementi dokumentacije o deklaraciji glede nadzora za prosti promet, s katerimi se konča ali zaključi postopek ali situacija v teku.	28. februar 2021
EBTI3 (evropski sistem zavezujočih tarifnih informacij)	**Vhodni podatki za izračun carinskega dolga:** Dostop do informacij o sklepih v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami ali o katerem koli poznejšem dogodku, ki bi lahko vplival na prvotni zahtevek ali sklep [popoln dostop za pregled podatkov].	8. januar 2021
TARIC3 (integrirana carinska tarifa Skupnosti)	**Vhodni podatki za izračun carinskega dolga:** Vsakodnevno posredovanje najnovejših informacij Združenemu kraljestvu po koncu prehodnega obdobja, razen zaupnih podatkov (statistični podatki o nadzoru).	31. december 2021

Informacijski sistem s področja carin	Vrsta dostopa	Rok
QUOTA2 (sistem za upravljanje tarifnih kvot, plafonov in drugih kontrol)	**Vhodni podatki za izračun carinskega dolga:** Upravljanje kvot, preklic zahtevkov za kvote in vračila neporabljenih dodeljenih količin.	6. januar 2021
SMS TRA, EXP (sistem za upravljanje vzorcev)	Dostop „samo za branje“ do podatkovne zbirke z vzorci pečatov, žigov in potrdil.	31. januar 2021
SMS QUOTA (sistem za upravljanje vzorcev)	Dostop „samo za branje“ do podatkovne zbirke s potrdili o pristnosti, ki so potrebna za izkoriščanje kvot.	6. januar 2021
OWNRES (lastna sredstva – poročanje o primerih goljufij in nepravilnosti, ki vključujejo tradicionalna lastna sredstva v višini več kot 10 000 EUR; člen 5(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 608/2014)	Dostop je omejen na primere, ki vključujejo Združeno kraljestvo (brez dostopa do analiz na svetovni ravni).	20. februar 2026

Informacijski sistem s področja carin	Vrsta dostopa	Rok
WOMIS (sistem upravljanja in sporočanja odpisov za poročila v zvezi s tradicionalnimi lastnimi sredstvi v skladu s členom 13(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 609/2014)	Popoln dostop, ki pa je že sam po sebi omejen na nacionalna poročila o odpisu (dostop „samo za branje“ od 1. julija 2025 v okviru likvidacije posebnega računa do 31. decembra 2025).	30. junij 2025

Podporni sistem	Vrsta dostopa	Rok
EOS/EORI (sistem gospodarskih subjektov – registracija in identifikacija gospodarskih subjektov)	Dostop „samo za branje“ za povezane sisteme.	31. december 2021
CDS (sistem odločb carinskih organov)	Dostop „samo za branje“ za trgovce in carinske urade v Združenem kraljestvu.	31. januar 2021
CS/RD2 (osrednje službe/referenčni podatki)	Dostop „samo za branje“ za referenčne podatke; dostop „za pisanje“ izključno za carinske urade nacionalnih organov v Združenem kraljestvu.	31. december 2021

Podporni sistem	Vrsta dostopa	Rok
CS/MIS (osrednje službe/informacijski sistem za upravljanje)	Dostop „samo za pisanje“ za nalaganje nerazpoložljivosti in statističnih podatkov podjetij.	31. julij 2021
GTP (splošni portal za trgovce)	Dostop do splošnih funkcij portala za trgovce v Združenem kraljestvu do umika zadnjega posebnega portala za trgovce v Združenem kraljestvu.	31. december 2021

Omrežja in infrastruktura	Vrsta dostopa	Rok
CCN (skupno komunikacijsko omrežje)	Povezano z dostopom za povezane sisteme.	31. december 2021 (ali dlje, če je to potrebno zaradi trošarin ali obdavčitve)
UUM&DS (enotno upravljanje uporabnikov in digitalnega podpisa)	Povezano z dostopom za povezane sisteme.	31. december 2021 (ali dlje, če je to potrebno zaradi trošarin ali obdavčitve)
CCN2 (skupno komunikacijsko omrežje 2)	Povezano z dostopom za povezane sisteme.	31. december 2021 (ali dlje, če je to potrebno zaradi trošarin ali obdavčitve)

Del II: Trošarine

Informacijski sistem s področja trošarin	Vrsta dostopa	Rok
EMCS Core (računalniško podprt sistem za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov)	Režim odloga plačila trošarine: izmenjava poročil o prejemu/izvozu z Združenim kraljestvom (IE818).	31. maj 2021
EMCS Admin Coop (upravno sodelovanje v okviru računalniško podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov)	– Izmenjava sporočil v zvezi z odprtimi gibanji (poročila o dogodkih, poročila o nadzoru, upravno sodelovanje (poizvedbe v zvezi z odprtimi gibanji v okviru računalniško podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov)) z Združenim kraljestvom; – države članice in Združeno kraljestvo ohranjajo spletno upravno sodelovanje v okviru računalniško podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov, da bi omogočili poizvedbe in nadzor v zvezi z gibanji do konca prehodnega obdobja.	31. maj 2021 31. december 2024

Podporni sistem	Vrsta dostopa	Rok
SEED (sistem za izmenjavo podatkov o trošarinah)	Dostop „samo za branje“; za gospodarske subjekte v Združenem kraljestvu razveljavljen.	31. maj 2021
CS/MISE (osrednje službe/informacijski sistem za upravljanje računalniško podprtega sistema za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov)	Filtri za omejitev na gibanja, ki vključujejo Združeno kraljestvo.	31. maj 2021

Omrežja in infrastruktura	Vrsta dostopa	Rok
CCN (skupno komunikacijsko omrežje)	Povezano z dostopom za povezane sisteme.	31. maj 2021 (ali dlje, če je to potrebno zaradi trošarin ali obdavčitve)

Del III: DDV

Informacijski sistem s področja DDV	Vrsta dostopa	Rok
VAT-VIES (sistem izmenjave informacij o DDV)	**Informacije o registraciji davčnih zavezancev:** Vzajemni dostop Združenega kraljestva in držav članic[1] do informacijskih sistemov za izmenjavo informacij, do 31. decembra 2024, o preteklih informacijah o registracijah druge strani[2] (podatki o registraciji, ki so bili vneseni v sistem pred koncem prehodnega obdobja) ter informacij druge strani o registracijah, posodobljenih po prehodnem obdobju (npr. prenehanje registracije davčnega zavezanca).	31. december 2024[3]

[1] V tej prilogi „vzajemni dostop“ pomeni, da mora Združeno kraljestvo zagotoviti, da imajo države članice enak dostop do takih podatkov v Združenem kraljestvu, kot ga imajo Združeno kraljestvo in države članice v zvezi s takimi podatki v državah članicah.

[2] V tej prilogi „druga stran“ za Združeno kraljestvo pomeni eno od držav članic, za države članice pa Združeno kraljestvo.

[3] Podatke Združenega kraljestva o identifikacijskih številkah za DDV njegovih davčnih zavezancev je treba posodobiti do 31. decembra 2024.

Informacijski sistem s področja DDV	Vrsta dostopa	Rok
	Transakcije – informacije o prometu: Dostop Združenega kraljestva in držav članic do informacijskih sistemov z vzajemnim dostopom za izmenjavo informacij iz rekapitulacijskih poročil, predloženih drugi strani za transakcije, ki so izvedene[1] pred koncem prehodnega obdobja in vključujejo davčne zavezance strani prejemnice. Združeno kraljestvo in države članice nimajo dostopa do informacij druge strani o prometu za transakcije, izvedene po 31. decembru 2020.	31. december 2024
Vračilo DDV	Dostop do informacijskega sistema za: – posredovanje zahtevkov za vračilo DDV državam članicam, ki jih vložijo davčni zavezanci s sedežem v Združenem kraljestvu v skladu z Direktivo 2008/9/ES, in prejemanje zahtevkov za vračilo DDV od držav članic, ki jih vložijo davčni zavezanci s sedežem v državi članici;	30. april 2021

[1] Vključno s transakcijami iz člena 51(1).

Informacijski sistem s področja DDV	Vrsta dostopa	Rok
	– obravnavo[1] zahtevkov za vračilo DDV, ki jih prejme Združeno kraljestvo in jih vložijo davčni zavezanci s sedežem v državi članici, ter zahtevkov za vračilo DDV, ki jih prejmejo države članice in jih vložijo davčni zavezanci s sedežem v Združenem kraljestvu.	31. januar 2022
MOSS (mini sistem „vse na enem mestu“)	**Informacije o registraciji:** Dostop Združenega kraljestva in držav članic do informacijskih sistemov z vzajemnim dostopom za:	
	– izmenjavo informacij o registracijah in preteklih registracijah;	31. december 2024
	– razširjanje informacij o novih registracijah v okviru mini sistema „vse na enem mestu“, ki so bile dejansko registrirane do vključno 31. decembra 2020.	20. februar 2021

[1] V tej alineei „obravnava“ pomeni izvedbo vseh ukrepov v zvezi z zahtevkom, da se omogoči njegovo dokončanje, vključno z uradnim obvestilom o kakršnih koli nedovoljenih zneskih in podrobnostmi o tem, kako vložiti pritožbo, povračilom morebitnih dovoljenih zneskov ter izmenjavo vseh zadevnih sporočil s sistemom vračila DDV.

Informacijski sistem s področja DDV	Vrsta dostopa	Rok
	Obračun DDV: Dostop Združenega kraljestva in držav članic do informacijskih sistemov z vzajemnim dostopom za:	
	– izmenjavo informacij o obračunih v okviru mini sistema „vse na enem mestu“, predloženih do vključno 31. januarja 2021;	20. februar 2021
	– izmenjavo sprememb v zvezi z obračuni DDV v okviru mini sistema „vse na enem mestu“, predloženimi do vključno 20. januarja 2021;	20. januar 2022
	– izmenjavo informacij o obračunih DDV za transakcije, ki vključujejo drugo stran.	31. december 2024
	– Združeno kraljestvo in države članice nimajo dostopa do informacij druge strani o obračunih DDV za transakcije, izvedene po 31. decembru 2020.	

Informacijski sistem s področja DDV	Vrsta dostopa	Rok
	Informacije o plačilih: Dostop Združenega kraljestva in držav članic do informacijskih sistemov z vzajemnim dostopom za: – izmenjavo informacij o plačilih, prejetih s strani podjetij, registriranih v mini sistemu „vse na enem mestu“, do vključno 31. januarja 2021; – kar zadeva obdavčljive transakcije druge strani, izmenjavo informacij o vračilih ali plačilih za spremembe v zvezi z obračuni DDV v okviru mini sistema „vse na enem mestu“, predloženimi do vključno 31. decembra 2021.	20. februar 2021 20. januar 2022

Podporni sistem	Vrsta dostopa	Rok
CCN/eFCA **Upravno sodelovanje na področju DDV** (skupno komunikacijsko omrežje/osrednja aplikacija za spletne obrazce)	Izmenjava zahtevkov med Združenim kraljestvom in državami članicami (in nadaljnje ukrepanje na podlagi teh zahtevkov) v okviru upravnega sodelovanja za namene DDV.	31. december 2024
TIC – preference glede vračila DDV	Dostop Združenega kraljestva za posodobitev njegovih preferenc v zvezi z vračilom DDV.	31. marec 2021

Del IV: Pomoč pri izterjavi davkov in dajatev

Podporni sistem	Vrsta dostopa	Rok
CCN/eFCA **Pomoč pri izterjavi**	Izmenjava zahtevkov med Združenim kraljestvom in državami članicami (in nadaljnje ukrepanje na podlagi teh zahtevkov) v okviru pomoči pri izterjavi.	31. december 2025

PRILOGA V

EURATOM

V tej prilogi so določene kategorije opreme in drugega premoženja Skupnosti, povezanega z izvajanjem nadzornih ukrepov na podlagi Pogodbe Euratom, ki se nahaja v Združenem kraljestvu in ob koncu prehodnega obdobja preide v last Združenega kraljestva.

Evropska komisija ob koncu prehodnega obdobja pošlje Združenemu kraljestvu končni popis prenesene opreme in drugega premoženja Euratoma.

Združeno kraljestvo v skladu s členom 84(1) in členom 148 povrne Uniji vrednost navedene opreme in drugega premoženja, izračunano na podlagi vrednosti, ki je bila za navedeno opremo in drugo premoženje določena v konsolidiranih zaključnih računih za leto 2020. Evropska komisija sporoči navedeno vrednost Združenemu kraljestvu po njeni dokončni regulativni odobritvi.

Oprema Euratoma se nahaja na naslednjih lokacijah:

– **Sellafield**[1] – obrat za predelavo jedrskega goriva v Združenem kraljestvu;

[1] Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, ZDRUŽENO KRALJESTVO.

– **Dounreay**[1] – nekdanji center Združenega kraljestva za raziskave in razvoj na področju hitrih reaktorjev;

– **Sizewell**[2] – obrat z dvema jedrskima elektrarnama, in sicer Sizewell A (ki ne obratuje več) in Sizewell B, ki je tlačnovodni reaktor in še vedno obratuje;

– **Capenhurst**[3] – obrat za bogatenje urana;

– **Springfields**[4] – obrat za proizvodnjo goriva;

– drugi reaktorji ter raziskovalni, zdravstveni in drugi objekti, kjer se uporablja nadzorna oprema.

---

1 Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, ZDRUŽENO KRALJESTVO.

2 EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON.

3 Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, ZDRUŽENO KRALJESTVO.

4 Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, ZDRUŽENO KRALJESTVO.

Oprema Euratoma obsega različne elemente, ki jih sestavljajo fiksni obrati in povezane naprave, ki so potrebne za uporabo teh fiksnih obratov in so sestavni del celotnega nameščenega sistema, in sicer so to:

1. plombe:

   – kovinske plombe za enkratno uporabo,

   – plombe iz optičnih vlaken za enkratno in večkratno uporabo ter

   – čitalniki za plombe;

2. oprema za nadzor:

   – digitalni in analogni nadzorni sistemi iz ene ali več komponent;

3. oprema za merjenje (neporušni preskus):

   – različne vrste detektorjev sevanja gama s predojačevalniki in elektronskimi števci za merjenje sevanja gama,

   – različne vrste detektorjev nevtronov s predojačevalniki in elektronskimi števci za merjenje nevtronov ter

– oprema za sveže in izrabljene gorivne svežnje ter za merjenje vsebine sodov za shranjevanje urana in posod s plutonijem, vključno s skenerji za palice in gorivne svežnje, tehtnicami ter celicami za merjenje bremena;

4. laboratorijska oprema (ki je del terenskega laboratorija v Sellafieldu):

– masni spektrometer (TIMS),

– instrumenti za merjenje sevanja gama in rentgenskih žarkov (npr. denzitometrija K-edge in XRF) ter

– rokavične komore z analitsko opremo, vključno z denzitometrom in analitskimi tehtnicami.

Za čim učinkovitejšo predajo te opreme Združeno kraljestvo in Skupnost sprejmeta potrebno pravno ureditev za oprostitev obveznosti in odgovornosti Skupnosti na podlagi njenega sporazuma z družbo British Nuclear Fuels PLC (zdaj imenovana Sellafield Ltd) z dne 25. marca 1994;

5. računalniška in povezana oprema (v pisarnah in v sklopu merilnih sistemov):

– osebni računalniki in povezana oprema, vključno z infrastrukturo za prenos podatkov na daljavo (baterije in napajalniki, strojna oprema za nadzor nad več računalniki, omrežna oprema, vključno z optičnimi vlakni, ethernetnimi kabli in pretvorniki, stikali, serijskimi strežniki, usmerjevalniki za navidezna zasebna omrežja, krmilniki časa in domene ter omaricami), ter

– povezani strežniki, monitorji in tiskalniki.

PRILOGA VI

SEZNAM POSTOPKOV UPRAVNEGA SODELOVANJA
IZ ČLENA 98

1. Upravno sodelovanje med državami članicami v zvezi z izjavami dobavitelja o poreklu blaga, ki je bilo vzpostavljeno za preferencialno trgovino med Unijo in nekaterimi državami (členi 61 do 66 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

2. Za preverjanje dokazil o poreklu, ki jih izdajo organi tretjih držav ali agencije, ki so jih ti pooblastili (posebni nepreferencialni uvozni režimi) (člen 59 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447), in za preverjanje dokazil o poreklu, ki jih izdajo ali sestavijo organi tretjih držav ali izvozniki (preferencialni režimi) (členi 108 do 111 ter 125 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447, člen 32 Priloge II k Uredbi (EU) 2016/1076 Evropskega parlamenta in Sveta, člen 55 Priloge VI k Sklepu Sveta 2013/755/EU in enakovredne določbe v preferencialnih sporazumih).

3. Vzajemna pomoč v okviru izterjave carinskega dolga (člena 101(1) in 102(1) Uredbe (EU) št. 952/2013 ter člen 165 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

4. Vzajemna pomoč v okviru prenosa zneska carinskega dolga iz države članice, ki je sprejela zavarovanje, v državo članico, v kateri je nastal carinski dolg (točka (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 153 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

5. Preverjanje dokazil o unijskem statusu (in upravna pomoč) (člen 153 Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 212 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

6. Komunikacija med organi v zvezi z vrnjenim blagom (člen 203 Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 256 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

7. Upravno sodelovanje v okviru izterjave drugih dajatev za blago, dano v postopek začasnega uvoza v skladu s Konvencijo ATA ali Istanbulsko konvencijo (točka (c) člena 226(3) Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 170 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

8. Vzajemna pomoč za pridobitev dodatnih informacij za odločanje o zahtevku za odpust ali povračilo (člen 22 in člen 116(1) Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 175 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

9. Preverjanje in upravna pomoč za kontrole informacij v zvezi s tranzitno operacijo Unije po prepustitvi blaga (člen 48 Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 292 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

10. Upravno sodelovanje v okviru izterjave drugih dajatev na podlagi postopkov tranzita (točke (a), (b) in (c) člena 226(3) Uredbe (EU) št. 952/2013, člena 167 in 169 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

11. Obvestilo o izterjavi uvoznih in izvoznih dajatev ter drugih dajatev na podlagi postopka tranzita Unije ali tranzita v skladu s Konvencijo TIR (točki (a) in (b) člena 226(3) Uredbe (EU) št. 952/2013, člen 168 Izvedbene uredbe (EU) 2015/2447).

12. Neposredno sodelovanje in izmenjava informacij med državami članicami o nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo (člen 19(2) Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009).

PRILOGA VII

SEZNAM AKTOV/DOLOČB IZ ČLENA 128(6)

1. Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (brez poseganja v člen 96(1) tega sporazuma).[1]

[1] UL L 227, 1.9.1994, str. 1.

2. Naslova III in IX Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini[1], Uredba (ES) št. 1901/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zdravilih za pediatrično uporabo[2], Uredba (ES) št. 1394/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o zdravilih za napredno zdravljenje[3], Uredba (ES) št. 141/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1999 o zdravilih sirotah[4], naslova III in VII Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini[5], Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora[6], Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila[7], Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 520/2012 z dne 19. junija 2012 o izvajanju dejavnosti na področju farmakovigilance, določenih v Uredbi (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivi 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta[8], ter Uredba Komisije (ES) št. 1234/2008 z dne 24. novembra 2008 o pregledu sprememb pogojev dovoljenj za promet z zdravili za uporabo v humani medicini in zdravili za uporabo v veterinarski medicini[9].

---

1 UL L 311, 28.11.2001, str. 67.
2 UL L 378, 27.12.2006, str. 1.
3 UL L 324, 10.12.2007, str. 121.
4 UL L 18, 22.1.2000, str. 1.
5 UL L 311, 28.11.2001, str. 1.
6 UL L 152, 16.6.2009, str. 11.
7 UL L 136, 30.4.2004, str. 1.
8 UL L 159, 20.6.2012, str. 5.
9 UL L 334, 12.12.2008, str. 7.

3. Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije[1].

4. Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi[2].

5. Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet[3] in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora[4].

6. Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov[5]

7. Uredba (EU) št. 536/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kliničnem preskušanju zdravil za uporabo v humani medicini[6].

---

1 UL L 396, 30.12.2006, str. 1.
2 UL L 353, 31.12.2008, str. 1.
3 UL L 309, 24.11.2009, str. 1.
4 UL L 70, 16.3.2005, str. 1.
5 UL L 167, 27.6.2012, str. 1.
6 UL L 158, 27.5.2014, str. 1.

8. Člen 16 Uredbe Komisije (ES) št. 1235/2008 z dne 8. decembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v zvezi z ureditvami za uvoz ekoloških proizvodov iz tretjih držav[1].

9. Uredba (ES) št. 391/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij[2].

10. Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje[3] in točka (c) člena 6(3) Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi[4].

11. Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih[5].

---

1 UL L 334, 12.12.2008, str. 25.
2 UL L 131, 28.5.2009, str. 11.
3 UL L 106, 17.4.2001, str. 1.
4 UL L 268, 18.10.2003, str. 1.
5 UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

12. Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst[1].

13. Uredba (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi[2].

_____

[1] UL L 317, 4.11.2014, str. 35.
[2] UL L 229, 1.9.2009, str. 1.

PRILOGA VIII

POSLOVNIK SKUPNEGA ODBORA IN SPECIALIZIRANIH ODBOROV

Pravilo 1

Predsedovanje

1. Skupnemu odboru sopredsedujeta član Evropske komisije in predstavnik vlade Združenega kraljestva na ministrski ravni ali visoka uradnika, imenovana kot njuna namestnika. Evropska unija in Združeno kraljestvo se pisno medsebojno uradno obvestita o imenovanih sopredsednikih in njunih namestnikih.

2. Odločitve sopredsednikov, določenih v tem poslovniku, se sprejmejo soglasno.

3. Sopredsednika, ki se ne more udeležiti sestanka, lahko za zadevni sestanek nadomešča pooblaščenec. Sopredsednik ali njegov pooblaščenec o pooblastitvi čim prej pisno obvesti drugega sopredsednika in sekretariat skupnega odbora.

4. Pooblaščenec sopredsednika uveljavlja pravice tega sopredsednika v obsegu pooblastitve. Sklicevanja na sopredsednika v tem poslovniku se razumejo tako, da vključujejo pooblaščenca.

Pravilo 2

Sekretariat

Sekretariat skupnega odbora (v nadaljnjem besedilu: sekretariat) sestavljata uradnik Evropske komisije in uradnik vlade Združenega kraljestva. Sekretariat pod vodstvom sopredsednikov opravlja naloge, ki so mu dodeljene s tem poslovnikom.

Pravilo 3

Udeležba na sestankih

1. Unija in Združeno kraljestvo se pred vsakim sestankom prek sekretariata obvestita o predvideni sestavi delegacij.

2. Po potrebi in na podlagi odločitve sopredsednikov se lahko na sestanke skupnega odbora povabijo strokovnjaki ali druge osebe, ki niso člani delegacij, da podajo informacije o določeni temi.

Pravilo 4

Sestanki

1. Sestanki skupnega odbora potekajo izmenično v Bruslju in Londonu, razen če se sopredsednika odločita drugače.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko sopredsednika odločita, da bo sestanek skupnega odbora potekal prek video- ali telekonference.

3. Vsak sestanek skupnega odbora skliče sekretariat, datum in kraj pa določita sopredsednika. Če Unija ali Združeno kraljestvo zahteva sestanek, si skupni odbor prizadeva, da se sestane v 30 dneh od take zahteve. V nujnih primerih si prizadeva, da se sestane prej.

Pravilo 5

Dokumenti

Pisni dokumenti, na katerih temeljijo razprave skupnega odbora, so oštevilčeni in jih sekretariat razpošlje Uniji in Združenemu kraljestvu kot dokumente skupnega odbora.

Pravilo 6

Dopisi

1. Unija in Združeno kraljestvo pošljeta svoje dopise, naslovljene na skupni odbor, sekretariatu. Taki dopisi se lahko pošljejo v kakršni koli obliki pisne komunikacije, tudi po elektronski pošti.

2. Sekretariat zagotovi, da se dopisi, naslovljeni na skupni odbor, posredujejo sopredsednikoma in po potrebi razpošljejo v skladu s pravilom 5.

3. Vsi dopisi sopredsednikov ali dopisi, naslovljeni neposredno na njiju, se posredujejo sekretariatu in po potrebi razpošljejo v skladu s pravilom 5.

Pravilo 7

Dnevni red sestankov

1. Sekretariat za vsak sestanek pripravi osnutek začasnega dnevnega reda. Ta se skupaj z ustreznimi dokumenti pošlje sopredsednikoma najpozneje 15 dni pred datumom sestanka.

2. Začasni dnevni red vključuje točke, za katere je Unija ali Združeno kraljestvo zahtevalo, da se vključijo na dnevni red. Take zahteve se skupaj z ustreznimi dokumenti pošljejo sekretariatu najpozneje 21 dni pred začetkom sestanka.

3. Sopredsednika najpozneje deset dni pred datumom sestanka določita začasni dnevni red sestanka. Odločita se lahko, da se navedeni začasni dnevni red ali kateri koli njegov del javno objavi pred začetkom sestanka.

4. Dnevni red sprejme skupni odbor na začetku vsakega sestanka. Na zahtevo Unije ali Združenega kraljestva se lahko točka, ki ni vključena na začasni dnevni red, s sklepom skupnega odbora vključi na dnevni red.

5. V izjemnih primerih se lahko sopredsednika odločita odstopati od rokov iz odstavkov 1 in 2.

Pravilo 8

Zapisnik

1. Sekretariat pripravi osnutek zapisnika vsakega sestanka v 21 dneh po koncu sestanka, razen če se sopredsednika odločita drugače.

2. Zapisnik praviloma povzema vsako točko dnevnega reda in po potrebi navaja:

   (a) dokumente, predložene skupnemu odboru;

   (b) izjave, za katere je eden od sopredsednikov zahteval, da se vnesejo v zapisnik, ter

   (c) sprejete sklepe, podana priporočila, dogovorjene skupne izjave in sprejete operativne zaključke o posameznih točkah.

3. Zapisnik vključuje seznam imen, nazivov in funkcij vseh posameznikov, ki so se udeležili sestanka.

4. Sopredsednika pisno potrdita zapisnik v 28 dneh od datuma sestanka ali do katerega koli drugega datuma, ki ga določita. Po potrditvi člani sekretariata podpišejo verodostojni različici zapisnika. Unija in Združeno kraljestvo prejmeta po eno od teh verodostojnih različic. Sopredsednika se lahko odločita, da je ta zahteva izpolnjena s podpisom in izmenjavo elektronskih izvodov.

5. Sekretariat pripravi tudi povzetek zapisnika. Sopredsednika se lahko po potrditvi povzetka odločita, da se objavi.

Pravilo 9

Sklepi in priporočila

1. Skupni odbor lahko v obdobju med sestanki sprejema sklepe ali priporočila s pisnim postopkom, če se sopredsednika odločita za uporabo tega postopka. Pisni postopek se izvede z izmenjavo not med sopredsednikoma.

2. Kadar skupni odbor sprejme sklepe ali priporočila, se v naslov takih aktov vstavi beseda „sklep“ oziroma „priporočilo“. Sekretariat evidentira vse sklepe ali priporočila pod serijsko številko in s sklicevanjem na datum sprejetja.

3. V sklepih, ki jih sprejme skupni odbor, je določen datum začetka njihovega začetka učinkovanja.

4. Sklepe in priporočila, ki jih sprejme skupni odbor, podpišeta sopredsednika, sekretariat pa jih pošlje pogodbenicama takoj po podpisu.

Pravilo 10

Obveščanje javnosti in zaupnost

1. Sestanki skupnega odbora so zaupni, razen če se sopredsednika odločita drugače.

2. Kadar Unija ali Združeno kraljestvo predloži skupnemu odboru ali kateremu koli specializiranemu odboru informacije, ki se štejejo za zaupne ali zaščitene pred razkritjem v skladu z ustreznimi zakoni in drugimi predpisi, druga pogodbenica navedene informacije obravnava kot zaupne.

3. Brez poseganja v odstavek 2 se lahko Unija in Združeno kraljestvo posebej odločita, ali bosta sklepe in priporočila, ki jih sprejme skupni odbor, objavila v svojem uradnem listu.

Pravilo 11

Jeziki

1. Uradni jeziki skupnega odbora so uradni jeziki Unije in Združenega kraljestva.

2. Delovni jezik skupnega odbora je angleščina. Razprave skupnega odbora temeljijo na dokumentih, pripravljenih v angleščini, razen če se sopredsednika odločita drugače.

Pravilo 12

Stroški

1. Unija in Združeno kraljestvo krijeta svoje stroške zaradi udeležbe na sestankih skupnega odbora.

2. Stroške v zvezi z organizacijo sestankov in razmnoževanjem dokumentov za sestanke v Bruslju krije Unija, za sestanke v Londonu pa Združeno kraljestvo.

3. Stroške v zvezi s tolmačenjem na sestankih v delovni jezik skupnega odbora in iz njega krije pogodbenica, ki zahteva tolmačenje.

Pravilo 13

Specializirani odbori

1. Brez poseganja v odstavka 2 in 3 tega pravila se pravila 1 do 12 smiselno uporabljajo za specializirane odbore, razen če se skupni odbor odloči drugače.

2. Specializiranim odborom sopredsedujejo predstavniki, ki jih imenujeta Evropska komisija in vlada Združenega kraljestva. Evropska unija in Združeno kraljestvo se uradno obvestita o imenovanih predstavnikih.

3. Vse informacije in poročila, ki jih zagotovi specializirani odbor v skladu s členom 165(4) Sporazuma, se brez nepotrebnega odlašanja predložijo skupnemu odboru.

Pravilo 14

Letno poročilo

Sekretariat za vsako koledarsko leto do 1. maja naslednjega leta pripravi letno poročilo o delovanju Sporazuma iz člena 164(6) Sporazuma. Sprejmeta in podpišeta ga sopredsednika.

PRILOGA IX

POSLOVNIK

DEL A

POSLOVNIK, KI UREJA REŠEVANJE SPOROV

I. Opredelitev pojmov

1. V tem poslovniku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „stranka“ pomeni Unijo ali Združeno kraljestvo;

(b) „pritožnik“ pomeni stranko, ki zahteva ustanovitev arbitražnega senata na podlagi člena 170 Sporazuma;

(c) „nasprotna stranka“ pomeni stranko, ki domnevno krši določbo tega sporazuma;

(d) „zastopnik stranke“ pomeni uslužbenca ali katero koli osebo, ki jo stranka imenuje kot svojega zastopnika za namene spora na podlagi tega sporazuma;

(e) „svetovalec“ pomeni osebo, ki jo stranka določi za svetovanje ali pomoč tej stranki v zvezi s postopki pred arbitražnim senatom;

(f) „pomočnik“ pomeni osebo, ki v skladu s pogoji svojega imenovanja opravlja raziskave za člana arbitražnega senata ali mu zagotavlja pomoč pod vodstvom in nadzorom tega člana.

II. Uradna obvestila

2. Za uradna obvestila med strankama in arbitražnim senatom se uporabljajo naslednja pravila:

(a) arbitražni senat pošlje vse zahteve, obvestila, pisna stališča in druge dokumente obema strankama hkrati;

(b) kadar stranka naslovi zahtevo, obvestilo, pisno stališče ali drug dokument na arbitražni senat, hkrati pošlje izvod drugi stranki ter

(c) kadar stranka naslovi zahtevo, obvestilo, pisno stališče ali drug dokument v zvezi s sporom na drugo stranko, hkrati pošlje izvod arbitražnemu senatu.

3. Vsa uradna obvestila iz točke 2 se pošlje po elektronski pošti ali, če je ustrezno, po katerem koli drugem telekomunikacijskem sredstvu, s katerim je mogoče dokazati, da je bila pošta poslana. Če ni dokazano nasprotno, se domneva, da je bilo tako uradno obvestilo dostavljeno na datum pošiljanja. Vsa uradna obvestila se naslovijo na pravno službo Evropske komisije oziroma pravnega svetovalca ministrstva Združenega kraljestva za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha.

4. Mednarodni urad Stalnega arbitražnega sodišča na pisno zahtevo strank ali arbitražnega senata deluje kot komunikacijski kanal med strankama in arbitražnim senatom.

5. Manjše pisne napake v zahtevah, obvestilih, pisnih stališčih ali drugih dokumentih, povezanih s postopki pred arbitražnim senatom, se lahko popravijo s predložitvijo novega dokumenta, v katerem so spremembe jasno razvidne.

6. Če je zadnji dan za predložitev dokumenta konec tedna ali državni praznik, ki velja za Evropsko komisijo oziroma ministrstvo Združenega kraljestva za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha, se lahko dokument predloži naslednji delovni dan. Unija in Združeno kraljestvo se najpozneje do 30. septembra vsako leto medsebojno obvestita o državnih praznikih, ki veljajo za Evropsko komisijo oziroma ministrstvo Združenega kraljestva za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha, v primeru iz točke 4 pa o tem obvestita tudi Mednarodni urad Stalnega arbitražnega sodišča.

III. Imenovanje in zamenjava članov arbitražnega senata

7. Če se v skladu s členom 171(5) Sporazuma eden ali več članov arbitražnega senata izbere z žrebom, Mednarodni urad Stalnega arbitražnega sodišča nemudoma obvesti stranki o datumu, času in kraju izbora. Stranki se lahko odločita, da bosta prisotni med izborom. Vendar odsotnost ene ali obeh strank ne preprečuje izvedbe izbora.

8. Mednarodni urad Stalnega arbitražnega sodišča vsako osebo, ki je bila izbrana za člana arbitražnega senata, pisno uradno obvesti o imenovanju. Vsaka izbrana oseba v petih dneh od navedenega uradnega obvestila potrdi razpoložljivost Mednarodnemu uradu Stalnega arbitražnega sodišča in strankama.

9. Kadar stranka meni, da član arbitražnega senata ne ravna v skladu s kodeksom ravnanja iz dela B in ga je treba zato zamenjati, o tem uradno obvesti drugo stranko v 15 dneh od trenutka, ko pridobi zadostne dokaze o domnevnem neskladnem ravnanju tega člana.

10. Stranki se med seboj posvetujeta v 15 dneh od uradnega obvestila iz točke 9. Člana arbitražnega senata obvestita o domnevnem neskladnem ravnanju in lahko od njega zahtevata, da sprejme ukrepe za odpravo tega stanja. Prav tako se lahko skupaj odločita, da navedenega člana izločita in izbereta novega člana v skladu s členom 171 Sporazuma.

    Če se stranki ne moreta dogovoriti o zamenjavi člana arbitražnega senata, ki ni njegov predsednik, lahko katera koli od njiju zahteva, da se ta zadeva predloži predsedniku arbitražnega senata, katerega odločitev je dokončna.

    Če predsednik arbitražnega senata ugotovi, da član arbitražnega senata ne ravna v skladu s kodeksom ravnanja, se v skladu s členom 171 Sporazuma izbere nov član arbitražnega senata.

11. Če se stranki ne moreta dogovoriti o zamenjavi predsednika, lahko katera koli od njiju zahteva, da se ta zadeva predloži eni od preostalih oseb, ki sta jih Unija in Združeno kraljestvo skupaj predlagala za predsednika v skladu s tretjim stavkom člena 171(1) Sporazuma (v nadaljnjem besedilu: izbrana oseba). Ime izbrane osebe z žrebom izbere generalni sekretar Stalnega arbitražnega sodišča.

Če izbrana oseba ugotovi, da predsednik ne ravna v skladu s kodeksom ravnanja, se v skladu s členom 171 Sporazuma izbere nov predsednik med osebami, ki sta jih Unija in Združeno kraljestvo skupaj predlagala za predsednika, razen izbrane osebe.

IV. Finančna vprašanja

12. Stranki si enakovredno delita stroške ustanovitve in delovanja arbitražnega senata, vključno s honorarji in stroški za člane arbitražnega senata.

13. Stranki se v sedmih dneh od ustanovitve arbitražnega senata dogovorita o:

(a) honorarjih in stroških za člane arbitražnega senata, ki so razumni in v skladu s standardi STO;

(b) honorarjih za pomočnike; za vsakega člana arbitražnega senata je skupni znesek honorarjev za pomočnike razumen in v nobenem primeru ne presega tretjine honorarjev za tega člana.

Tak dogovor se lahko doseže s katerim koli komunikacijskim sredstvom.

V. Časovni razpored in pisna stališča

14. Arbitražni senat po posvetovanju s strankama v sedmih dneh po svoji ustanovitvi določi okvirni časovni razpored postopka.

15. Pritožnik naslovi svoja pisna stališča na arbitražni senat najpozneje 20 dni po datumu določitve okvirnega časovnega razporeda. Nasprotna stranka naslovi svoja pisna stališča na arbitražni senat najpozneje 20 dni po datumu prejema izvoda pisnega stališča pritožnika.

VI. Delovanje arbitražnega senata

16. Predsednik arbitražnega senata predseduje vsem sejam arbitražnega senata. Arbitražni senat lahko na predsednika prenese pooblastilo za sprejemanje administrativnih in postopkovnih odločitev.

17. Če v tem sporazumu ali v tem poslovniku ni določeno drugače, lahko arbitražni senat svoj postopek in razprave vodi prek kakršnih koli komunikacijskih sredstev.

18. Razprav arbitražnega senata se lahko udeležijo samo njegovi člani, vendar lahko arbitražni senat dovoli, da se njegovih razprav udeležijo tudi pomočniki članov.

19. Priprava odločitve ali sklepa ostane v izključni odgovornosti članov arbitražnega senata in se ne prenese na nobeno drugo osebo.

20. Mednarodni urad Stalnega arbitražnega sodišča zagotovi arbitražnemu senatu storitve sekretariata in drugo logistično podporo.

21. Kadar se izpostavi postopkovno vprašanje, ki ni zajeto s tem sporazumom ali s tem poslovnikom, lahko arbitražni senat po posvetovanju s strankama določi postopek, ki se bo uporabil, če je ta združljiv s tem sporazumom in s tem poslovnikom.

22. Če arbitražni senat meni, da je treba spremeniti katerega od rokov za postopek iz tega poslovnika ali da je treba opraviti katero koli drugo postopkovno ali administrativno prilagoditev, po posvetovanju s strankama pisno obvesti stranki o razlogih za spremembo ali prilagoditev in o potrebnem roku ali potrebni prilagoditvi.

VII. Ustne obravnave

23. Predsednik na podlagi okvirnega časovnega razporeda, določenega v skladu s točko 14, po posvetovanju s strankama in drugimi člani arbitražnega senata uradno obvesti stranki o datumu, času in kraju ustne obravnave. Navedene informacije so javno dostopne, razen če je ustna obravnava zaprta za javnost.

Arbitražni senat se lahko v soglasju s strankama odloči, da ustne obravnave ne opravi.

24. Če se stranki ne dogovorita drugače, poteka ustna obravnava v Haagu v prostorih Stalnega arbitražnega sodišča.

25. Arbitražni senat lahko skliče dodatne ustne obravnave, če se stranki tako dogovorita.

26. Med celotno ustno obravnavo so prisotni vsi člani arbitražnega senata.

27. Če se stranki ne dogovorita drugače, se ustne obravnave lahko udeležijo naslednje osebe ne glede na to, ali je ustna obravnava javna:

    (a) zastopniki stranke;

    (b) svetovalci;

    (c) pomočniki;

    (d) tolmači, prevajalci in sodni zapisnikarji arbitražnega senata ter

    (e) strokovnjaki, ki jih določi arbitražni senat.

28. Vsaka stranka najpozneje pet dni pred datumom ustne obravnave na arbitražni senat in drugo stranko naslovi seznam imen oseb, ki bodo na ustni obravnavi v imenu te stranke podale ustne trditve ter imen drugih zastopnikov in svetovalcev, ki se bodo udeležili ustne obravnave.

29. Arbitražni senat vodi ustno obravnavo na naslednji način, pri čemer zagotovi, da imata pritožnik in nasprotna stranka na voljo enako količino časa za podajanje trditev in odgovore:

(a) trditev:

(i) trditev pritožnika;

(ii) trditev nasprotne stranke;

(b) odgovor:

(i) odgovor pritožnika ;

(ii) replika nasprotne stranke.

30. Arbitražni senat lahko kadar koli med ustno obravnavo naslovi vprašanja na katero koli stranko.

31. Arbitražni senat zagotovi pripravo zapisnika ustne obravnave, ki se čim prej po ustni obravnavi pošlje strankama. Stranki lahko podata pripombe na zapisnik, arbitražni senat pa lahko te pripombe prouči.

32. Vsaka stranka lahko v desetih dneh po datumu ustne obravnave na arbitražni senat naslovi dopolnilno pisno vlogo v zvezi s katero koli zadevo, ki je bila izpostavljena med ustno obravnavo.

VIII. Pisna vprašanja

33. Arbitražni senat lahko kadar koli med postopkom predloži pisna vprašanja eni ali obema strankama.

34. Vsaka stranka ima možnost podati pisne pripombe na odgovore druge stranke na vprašanja, ki jih je predložil arbitražni senat, in sicer v petih dneh od datuma prejema izvoda teh odgovorov.

IX. Zaupnost

35. Informacije, ki jih je stranka predložila arbitražnemu senatu in označila kot zaupne, druga stranka in arbitražni senat obravnavata kot zaupne. Kadar stranka arbitražnemu senatu predloži pisno stališče, ki vsebuje zaupne informacije, v 15 dneh predloži tudi stališče brez zaupnih informacij, ki se razkrije javnosti.

36. Ta poslovnik stranki ne preprečuje, da javnosti razkrije svoja pisna stališča, odgovore na vprašanja, ki jih je predložil arbitražni senat, ali zapisnik ustnih trditev, če pri sklicevanju na informacije, ki jih je predložila druga stranka, ne razkrije nobenih informacij, ki jih je druga stranka označila kot zaupne.

37. Ustne obravnave pred arbitražnim senatom so javne, razen če stališča in argumenti stranke vsebujejo zaupne informacije ali če se stranki dogovorita, da je zaslišanje zaprto za javnost. V takem primeru stranki spoštujeta zaupnost ustnih obravnav arbitražnega senata.

X. Enostranski stiki

38. Arbitražni senat se ne sestaja ali drugače ustno komunicira s stranko v odsotnosti druge stranke.

XI. Nujni primeri

39. V nujnih primerih iz člena 173(2) Sporazuma arbitražni senat po posvetovanju s strankama ustrezno prilagodi roke iz tega poslovnika. Arbitražni senat o teh prilagoditvah uradno obvesti stranki.

XII. Prevajanje in tolmačenje

40. Postopek pred arbitražnim senatom poteka v angleščini. Sklepi arbitražnega senata se izdajo v angleščini.

41. Vsaka stranka krije svoje stroške prevoda dokumentov, ki so bili predloženi arbitražnemu senatu in katerih izvirni jezik ni angleščina, ter morebitne stroške v zvezi s tolmačenjem med ustno obravnavo za svoje zastopnike ali svetovalce.

DEL B

KODEKS RAVNANJA ZA ČLANE ARBITRAŽNEGA SENATA

Opredelitev pojmov

1. V tem kodeksu ravnanja se uporablja opredelitev pojma „pomočnik“ iz poslovnika. Poleg tega „kandidat“ pomeni osebo, katere ime je na seznamu iz člena 171(1) Sporazuma in ki se upošteva pri izboru za člana arbitražnega senata na podlagi navedenega člena.

Odgovornosti v okviru postopka

2. Vsak kandidat ali član arbitražnega senata se izogiba neprimernemu ravnanju in dajanju vtisa neprimernega ravnanja, je neodvisen in nepristranski, izogiba se neposrednim in posrednim nasprotjem interesov ter upošteva visoke standarde ravnanja, da se ohrani neoporečnost in nepristranskost postopka za reševanje sporov. Nekdanji kandidati ali člani arbitražnega senata izpolnjujejo obveznosti iz točk 8, 9 in 10.

Obveznosti glede razkritja informacij

3. Kandidati pred potrditvijo njihovega izbora za člana arbitražnega senata na podlagi tega sporazuma pisno razkrijejo strankama morebitne interese, odnose ali zadeve, s katerimi so seznanjeni ter ki bi lahko vplivale na njihovo neodvisnost ali nepristranskost ali utemeljeno ustvarile vtis neprimernega ravnanja ali pristranskosti v postopku pred arbitražnim senatom.

4. Kandidati in člani arbitražnega senata zadeve v zvezi z dejanskimi ali morebitnimi kršitvami tega kodeksa ravnanja sporočijo samo skupnemu odboru v obravnavo s strani Unije in Združenega kraljestva.

5. Člani arbitražnega senata v kateri koli fazi postopka pred arbitražnim senatom pisno razkrijejo strankama morebitne interese, odnose ali zadeve iz točke 3, s katerimi so ali postanejo seznanjeni.

Dolžna skrbnost članov arbitražnega senata

6. Izbrani člani arbitražnega senata ves čas trajanja postopka pred arbitražnim senatom svoje dolžnosti opravljajo temeljito in učinkovito ter pošteno in skrbno. Zlasti:

   (a) obravnavajo samo tista vprašanja, ki so bila izpostavljena v postopku pred arbitražnim senatom in so potrebna za odločitev, in te dolžnosti ne prenašajo na druge osebe;

(b) sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so njihovi pomočniki seznanjeni s točkami 2, 3, 4, 5, 9 in 10 ter jih upoštevajo.

Neodvisnost in nepristranskost članov arbitražnega senata

7. Člani arbitražnega senata:

(a) so neodvisni in nepristranski, izogibajo se ustvarjanju vtisa neprimernega ravnanja ali pristranskosti ter ne dopustijo, da bi nanje vplivali lastni interesi, zunanji pritiski, politični pomisleki, zahteve javnosti, zvestoba Uniji ali Združenemu kraljestvu ali strah pred kritiko;

(b) ne sprejemajo neposredno ali posredno nobenih obveznosti ali ugodnosti, ki bi na kakršen koli način vplivale ali dajale vtis, da vplivajo na ustrezno opravljanje njihovih dolžnosti;

(c) ne izrabljajo svojega položaja v arbitražnem senatu, da bi ugodili lastnim ali zasebnim interesom, in se izogibajo vsem dejanjem, ki bi lahko ustvarjala vtis, da so drugi v posebnem položaju, da lahko vplivajo nanje;

(d) ne dopustijo, da bi finančni, poslovni, poklicni, družinski ali socialni odnosi ali obveznosti vplivale na njihovo ravnanje ali presojo;

(e) se izogibajo vzpostavljanju odnosov ali pridobivanju finančnih interesov, ki bi lahko vplivali na njihovo nepristranskost ali ustvarjali vtis neprimernega ravnanja ali pristranskosti;

(f) v odsotnosti drugih članov arbitražnega senata ne razpravljajo z eno ali obema strankama o nobenem vidiku vsebine ali izvedbe postopka pred arbitražnim senatom .

Obveznosti nekdanjih članov arbitražnega senata

8. Vsi nekdanji člani arbitražnega senata se izogibajo dejanjem, ki bi lahko ustvarjala vtis, da so bili pri opravljanju svojih dolžnosti pristranski ali da so imeli koristi od sklepa ali odločitve arbitražnega senata.

Zaupnost

9. Član ali nekdanji član arbitražnega senata nikoli:

(a) ne razkrije ali uporabi nobenih nejavnih informacij, ki so povezane s postopkom pred arbitražnim senatom ali pridobljene med takim postopkom, razen za namene tega postopka, ter v nobenem primeru ne razkrije ali uporabi nobenih takih informacij za pridobitev osebnih koristi ali koristi za druge ali za škodovanje interesom drugih;

(b) ne razkrije razprav arbitražnega senata ali stališč članov arbitražnega senata.

10. Član arbitražnega senata ne razkrije odločitve arbitražnega senata ali njenih delov pred njeno objavo v skladu s tem sporazumom.